

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 14795

DER ANTLOFFENER KASSIR :

Shaykevitsh, N. M.

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

פראגרעססיוו לייברערי אסס'ן
דזשיינער קאר. קעללי סטס.

מעמפ'ס קארד No. 6
218

וואָס פון די לייברערי

1. קיינער קען ניט בעקומען מעהר ווי איין בוך אויף א מאָהל.
2. דער בוך מוז געהאלטען ווערען אין בעסטען ארדער.
3. קיין בוך טאר ניט געהאלטען ווערען מעהר ווי 2 וואכען.
4. אם ענדע פון די 2 וואכען מוז דער בוך צוריקגעפראכט ווערען אדער קריגען ערלויבניס פון לייברערי אויף נאך 2 וואכען.
5. ווען יעמאנד האלט א בוך מעהר ווי 2 וואכען, דאן מוז געצאהלט ווערען 5 סענט, פיר יעדע וואך עקסטרא.
6. ווען דער בוך ווערנו פערלארען, צוריסען אדער פערשמוצט, מוז דער פערזאן דעם פולען ווערט פון בוך געצאהלען.

פאלגענדע אבענדען זינען צו בעקומען ביכער:
מאנטאג, דינסטאג, מיטוואך, דאנערשטאג און
פרייטאג, פון 8 ביז 10 אבענדס, און זונטאג פון
10 ביז 12 מאָרגענס.

דער

אנגלאאפּפּענער קאסיר

אָראַמאַן

פערפאסט פאן

נ. מ. שייקעוויטש (ש'מ'ר)

הזכות נמכר לצמיתות להאחים בלעמניצקי מו"ס בארעססא.

ווילנא

שנת תרנ"ה לפ"ק

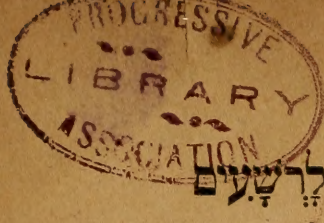
ВЪГЛЫЙ КАССИРЪ.

Романъ Н. М. Шайкевича.

Изданія Бр. Блетницкихъ.

В И Л Ъ Н А . Тип. Вдовы и бр. Роммъ. Жмуд. пер. собств. домъ № 328.
1895.

Дозволено цензурою. Варшава 22 Марта 1895 г.

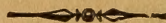
אין שלום אמר אלוה לרשעים

1

רשע עריץ אם ראיך, מאשר, צולח,
עד שמריו קופא באין מחריד מפרע,
אני עניים ימתן, ידבאם בפת,
על אשר נדבאים ישמח ירוע;
אל תרגן סתום עין על החשנחה!
אחריתו לא תחנה בימים הבאים,
לא נצח ישכון בצל החצלחה,
כי אין שלום אמר אלוה לרשעים.

2.

אל יגבה לבבך איש רע מעללים!
על ישרי דרך: עת תשליך געל,
"חידר!" אל תקרא לשונעת אמללים,
תקבעת בוס חמתך שתו רעל;
לא יגום אל הנקמות שם בשמים,
לפניו נגלו כל מעשיו הרעים.
גורה מחמתו, רשע רום עינים!
כי אין שלום אמר אלוה לרשעים.

פֿאַרװאָרט

דיא פֿיעלע דאנקען וואס איך ערהאלטע זעדין מאַן פון מיינע לעזער , פאר מיינע ראמאנען , דיא מוסה'יגען מיך איך זאל נאך גייע ראמאנען פאר אונזערע יודען פאראויס געבין , אפֿוואל איך האב זיך שוין פיל מאל בעשלאסן איך זאל אויפֿהערין צוא שרייבן אויס פֿערדרום וואס נאך אלע דאנקען אונ גאך אלע ראמאנען וואס איך האב ארויס געגעבן ווערט מיין מידע גיט בעלאהנט .

איך גלויבע אז דער ראמאן וועט אויך מיינע לעזער פֿערשאפֿן פֿערנעניגען וויא אלע פֿריהעריגע מיינע ראמאנען , דען ער האט אין זיך אלעס וואס דאס יודישע פובליקום פֿאדערט : ריהרענדע סצענען , גרויסע אינטריגען , ליבעס געהיימניסע , איבעראשענדע ציוואסענטרעפונגען , אויך איבער נאטירליכע עראייגניסעס , מיט איינעם ווארטע אלעס וואס אונזערע לעזער האבן ליב .

איך בעט נאך אמאל מיינע לעזער אז ווען זייא געסען אונזערק אין האנד פֿערפאסט פֿאן ש מ ר זאלין זייא בעטראכטן צוא דאס איז ווירקליך מיין ווערק בעזאנדערס זאלין זייא קוקן אין דער רוישער זאגלאניע צוא עס שטייט "Соч. Н. М. Шайкевича" ווייל דיא לעצטע צייטן האבן פֿילע בוכהענדלער אנגעהויבן צוא עקספֿלואטירען מיט דעם נאמען ש מ ר אונ שטעלין אויף פֿערשיעדענע שפאטעס דעם נאמען אויס דיא לעזער דא אויגען צוא פאר בלענדין .

דער פערפאסער.

דיא שרעקליכע לאגע.

אין דעם מענטשענס לעבן טרעפן זיך מאנכעס מאל אזעלכע אויגליקס פאלע, וועלכע מיר קאן אלס דיא ערנסטע און גרויזאמסטע צווישן אלע אויגליקען בעטראכטען, און דאך זיינען זייא אויפגעפאר פאר דער וועלט, זאגאר אויפגעטערקבאר פאר דיא פערזאנען וועלכע וואוינען צוזאמען מיט דעם אייגענטימער פון דיא שרעקליכע אויגליקספאלע.

קיינער האט נישט באמערקט וואס פאר א שטערצענדע וואונדן עס זיינען פארקארגן בייא בנימין פריעדפיש אין הערצין, און קיינעם וואלט נישט געמאלט נישט אייגענפאלין, אז דער יונגער מאן רבי לוי דעם גביר'ס בן יחיד, דער איינציגער יורש פון אזא בייבטהום, דער בילדשיינער יונג וועלכין מיר רעט דיא גרעסטע און בעסטע שידוכים אין דער וועלט, ער זאל אויגליקליך זיין אין דער ווירקליכקייט אפער וואר ער איינער פון דיא אויגליקליכסטע, און אין זיין גרויזאמען אויגליק וואר גאר ער אליין שולדיג.

מיר האבן שוין איינגע- מאל גרעט פון דיא קריינקען וועלכע דיא מענטשהייט אין אלגעמיין ליידעט, קריינקען וואס ווען מיר זאל זייא נישט בעטראכטען זיינען זייא גאר קיין קריינקען נישט, און דאך קוקן אויף זייא דיא מענטשן מיט שרעק וויא אויף דער ערנסטער עפידעמישער זאכאזע, וועהרענד דיא ווירקליך עפידעמישע קראנקהייטען מאכן זייא אונזע אויגער דער האנד און קוקן אויף זייא גלייכגילטיג, צום בייא שפיל פארט אריין אין אליטוועלשער אדער אפאלנישער שטאט, וועט איר באמערקן וויא טיראנישע הערצלאזע ענאיקמען הויבן פון אלע זייטען, זייא שוין פשוט דיא הויט אראפ פון דיא שוואכע היילפלאזע מענטשן, און פון דעסט וועגן קוקן אויף זייא דיא בעוואוינער פון דיא שטעט גלייכגילטיג און קאלטגילטיג וויא אויף נאטירליכע פערזאנען, און אסך פון דיא טיראנען האבן נאך ווער שיינע געמען אויבעראל און אין דער זעלפער שטאט וועט איר זעהען וויא אלע אן אנאויסנאחטע פערפאלגן אפערזאן וועלכער האט קיינעם קיין שלעכטס נישט געטאן, ער האט זיך גור ארלייבט צו היידן אשלעכט ווארט אויף אהסידעשין רבין א. ז. ג. ווא איז דאס נישט צוא בעוואונדערן? גאר נישט גראדע אויבערע יודען האבן אין זיך דעם פעהלער, וויא מיר האבן שוין געזאגט ליידעט דיא גאנצע מענטשהייט פון דער קריינק.

אין אישרעקליכען רעזולטאט פון אזא קרייזק, האט אויך ערנארטעט בנימין פריעדפיש.

בנימין איז גיווען וויא מיר האבן דערמאנט אפן יחיד בייא רבי לוי פריעדפיש דער גרעסטער גביר אין דער שטאט קרויסבאב, רבי לוי וואר וויא מיא האט אים גערופן — דער פער פון דער קרויסבאבער קהילה, אונ פאר וואס גיט? אויך וואס פארמאנט בייא אפירטעל מיליאן רובל, אונ אז דאך דאבייא אפרוסער יוד וואס גייט אלע טאג דאוונען צוא זיך אין שול אונ קוקט גאך אמאל אריין אין אנמקא אויך, אויך וואס טוט גרויסע טובות מיט ארבעט מענטשן, אונ האט אויך זיין אייגענעם רעכענונג נעמאכט אגייא היזו פאר דער מלמוד תורה.

בנימין וואר דער איינציגער זון בייא רבי לוי, זיין קדיש, זיין יורש, אונ זיין גאנצע נחמה, דארום איז קיין וואונדער וואס מיא האט אויך דעם קינד פון זיין פריהסטע יונגענד אן געקוקט מיט טויזנד אויגן, דער פאטער האט צוא אים געהאלטן גרויסע מלמדים אויך לעהרער פון פארשיידענע וויסענשאפטען, דאס פארשטייט זיך אליין, אז דיא מלמדים האבן פערנומען דעם ערשטן פלאטין, דען זייא האבן דאך פאדארפט בויען דעם פונדאמענט פון ביידע וועלטן פאר דעם בן יחיד, אונ דיא איבעריגע קענטניסע וויא צום בייא שפיל אייניגע יעוואפאלישע שפראכע אונ רעכענען האט דער צערמליכער פאטער בעטראכט וויא זייטיגע זאכן, וועלכע וועלן אמאל נוצן גור צוא אשירוק, אונ ער איז אפשר גיט אונגירעכט גיווען וואס ער האט אזא מיינונג געהאט דען ער האט דאך גיועהען אן זיך, אז האטש ער קאן קיין זאך גיט פון דעסט וועגן איז ער געווארן אזא גביר, אונ פיהרט אזעלכע גרויסע געשעפטן, גאר מערקווערדיג וואר דאס, וואס גראדע דיא זייטיגע קענטניסע האט זיך בנימין גיכער אונ בעסער אויס גילעריגט אלס דיא גמרא מיט וועלכע זיינע מלמדים האבן אים געשטאפט, דיא אורזאכע דאפאן איז אויך וייער איינפאך מיר ווייסן דאך וויא אזויא עס גיט מלמדים וואס לערנען מיט זייערע שילער, זייא פערשומען דיא קינדער דעם קאפ מיט פשעמלאך אונ מיט איבערשפיצונע פלפולים, גאך איידער דיא שילער פארשטייען דעם איינפאכן זינען פון דער פשוטר גמרא, עס גיט אפט אז דער לעהרער מיט דעם שילער ווייסן ביידע גיט וואס זיי היידן, דיא גוטע לעהרער וועלכע רבי לוי האט אויס געזוכט פאר זיין בן יחיד האבן זיך אויס געצייכענט דורך זייערע שארפע קעפ אין פלפול, אונ האבן מיט זייערע פלפולים אזויא פערשלאגן בנימינ' דעם קאפ אז ער האט גאר גיט געוואקסט וואו ער איז אין דער וועלט, דאגעגן אפער האבן אים זינע שפראך לעהרער אים גילעריגט סיסטעמאטיש אונ שמופענגעניס זא דאס ער האט זייער לייכט פארשטאנען וואס זייא מיינען.

אין דער צייט וואס מיר האלטן וואר שוין בנימין איינג פון גינצעהען יאר, ער וואר גיט איבעריג זיין אפער אויך גיט מיאום, אין שטאט האט ער

נעהאט אנאמען פאר אנרויסן למדן און פאר אמושלם בכל המעלות, אין דעם היגיונות פון לומדיש האבין אלע אנרויסין טעות נעהאט, דען גיט ער האט געקענט נמרא און גיט ער האט געוואלט קענען, דאנענען אפער וואר ער העכסט געבילדעט, ער האט זעהער גוט פערשטאנען רוסיש פאלגיש דייטש פראנצאזיש, און בעזאנדערס האט ער זיך אויסגעצייכענט אין דער מאטהעמאטיק.

דאס פערשטעהט זיך פון זעלבסט אז און יונגער מאן מיט אזא רייכטהום און מיט אזא גאמען האט אויף זיך נעהאט אסך באלאנים, מיט האט איהם גירעט דיא גרעסטע און פיינסטע שידוכים, נאר אין יעדען שידוך האט רבי לוי אלס געפונען אנאנדער פעלער, ער האט אליין גיט געוואוסט וואס ער וויל, איהם האט אויסגעוויזען אז ער דארף טאהן מיט זיין בן יחיד עפעס אנטיקאדנעס שידוך וואס מיט איהם זאל דיא גאנצע וועלט קלינגען.

און וועהרענד רבי לוי האט פעררעסען דעם קאפף צוקוקען איבערין הימל האט בנימין וויא אויפדינער פשר ודם געקוקט וייער גידעריג, עס איז נאר אחרפה ער האט זיך פערלגעבט אין בערגטאהל דעם סטאנצאנעם דעוויארס טאכטער.

סאמואל בערגטאהל וואר אנאקציונער סטאנצאנער רעוויזאר, ווער פון אייך מיינע לעזער האט גיט גיזעהען אדער גיט גיהערט פון דיא אקציונע באעמסטע אלס דער גאטמזעליגער יאזעף גינצבורג האט דעם אקציו געהאלטען, דאמאלס וואר נאך אין רוסלאנד בייא דיא יידען רעכט פינסטער, דיא פאנאטיומוז האט מיט איהרע גרויזאמע שווארצע שאטמען פעדעקט אלע יודישע געמיינדען, און דאך האט דער אקציו אזעלכע גבורות געוויזען אנטגעגין דער שטארקער פאנאטיומוז, זא דאס מיר קאנען נאך הייטע גיט פערשטעהען מיט וועלכען ציפער האט זיא דאמאלס אזעלכע קונסטשטיקע געוויזען, קוים האט אייד בעמטראמען אשטעלע אין אקציו, ער האט געמאגט ווער ווייסט וויא פאנאטיש זיין, איז ער פון דער העלער הויט נאר אנאנדער סענזש געווארין, ער איז וויא איבערגעגאנגען אין איין אנדער לאנד און צו אנאנדער פאלק, באלד האט ער פון זיך דיא אלטמאדישע וויפעצע מיט דעם ברייטען קאזיראק אראפגעווארפן, און האט זיך אנגעקליידט וויא איין יעווראפיער, ער האט שוין קיין סדר גיט געהאט צו וויפעצן אן אהיטעל און זיך שדעקען צו אשיין מיידל, און על פי גוים אויף צו אן... איש, דאס ביידן מיר אלץ וועגין דיא קליינע בעמסטע וועלכע האבין געהייסן אקציוניקעס, אדער סמאטריטעלעס, פון דיא גרויסע וויא צום ביישפיל פון סטאנצאנע רעוויזארין, פון אויפראוואלטישעס, איז נאר גיטא וואס צו ביידן, יענע האבין שוין נאר גיט געוואוסט וואס צו טאהן, זיין האבין נאר אויפגיהערט צו ביידן יודיש, און אלע קליינע בעמסטע האבן פאר זיין געמוזט שטעהען אן היטלען, זיין פלעגין פארין אום שבת, און דוקא מיט אפאפראם אין מויל, זא דאס דער איינע נאמען אקציונער סענזש

האט בייא דעם יידישען פובליקום געהייסן אזויא פיל וויא , אפיקורס
הולטאי, מומר להקעים .

סאמואל בערנטאהל איז גינען וויא מיר האבן שוין גרעלט אקטאנצאנער
רעוויזאר, אליין וואר ער געפארן אויס קסטעביוו , ביא האט גרעעקלט אז אין
זיין שטאט איז ער גינען אהייסער חסיד וואס פלעגט זיך חרגן פאר דעם רבנים
שירים , ער פלעגט אויך — אזויא האט מען געזאגט — לויפן אלע טאג אין
מקנה , נאר דא אין קרויסקאב , האט ער געשפילט אראליע פון אדייטש , ער
איז געגאנגען קורץ געקליידעט , אונ איז געפארן אונ שבת , אונ האט נאר
קיין יידיש גיט גענואלט ריידן נאר רוקיש , האטש ער האט אזויא גירעט רוקיש
פונקט וויא אקריסט רעט יידיש , אויך זיין טייב חיקע איז געפארן אנאנצע
דייטשקע זיא איז געגאנגען אין זיא אייגענע האר , אונ האט געפירט נאר
אט יפה קיד , אויך זייער קאכטער מערע , האט זיך אנאמען גענעפן , מאריא
אונ האט בשום אופן גיט גענואלט ביא זאל דערקאנען אז זיא איז
איידישע טאכטער .

בנימין פריעדפיש האט געקוקט אויף סאמואל בערנטאהלס הויז מיט
גערפורכט , ער איז דאך שוין גינען פאלעזן אין ביכער , אונ האט שוין
געוואקט וויא ביא פירט זיך בייא לייטען , איז נאך זיין מיינונג אויסגעקוקטען ,
אז אזא פאמיליע וויא בערנטאהלס איז , מאג זיך גיט שעמען וואהנען אין
פארוזש , געזאנדערס האט אויף איהם מאריא אשטארקן אייגנדיק געמאכט ,
ער האט אין איהר געפונען אלע מעלות וואס ער האט געלעזן וועגן זיא
העלדינען פון זיא ראמאנען , איהם איז גיט שווער גינען צו געקאנען זיך ביט
דער פאמיליע , דען בערנטאהל פלעגט זייער אפט אריינקוקען צו זיין פאטער
וועגן גישעפט , ווייל פריעדפיש האט געהאט אייגענע צווייא ברייטער , איבער
וועלכע בערנטאהל האט געהאט זיא קאנזראליע , אונ געשטענדיג האט ער
(בערנטאהל) גור גירעט מיט בנימין , וועלכער האט זיך געמישט אין דעם
פאטערס אלע געשעפטען , אונ בנימין פלעגט איהם געבען לא יחרץ געלד ,
בערנטאהל האט דעם יונגען מאן גערבעטן איינמאל צו זיך אויף אנווייט ,
פון וועלכען בנימין האט זיך גיט געטאנאט ווייל ער האט שוין געהערט אז
דער סטאנצאנער רעוויזאר האט אשיין מיידל .

מאריא אדער מערע איז בנימין זעהער געפעלען , ויא איז וויקליך
גינען זעהער אשיין מיידל אונ האט נאך שכל געהאט צו לאכען פון זיא
זידאונסקי מאדעס , אונ דאס האט דעם יונגען פריעדפישען גערפלענדעט זיא
אוינען ער זאל גיט זעהען אז זיא שיינע פרייליך איז אנאויפפאכע קאקעמקע ,
אדוקעס געפיהללאזעס יידיש מיידל , אונ ער האט זיך אין איהר שטארק
פערליבט , ער האט אנגעהויבן איהרע עלטערין ריכטיגער געזאגט איהר אליין ,
אפטע ווייזטען צו מאכין , אונ האט שוין זיין גאנצעם גליק גור גינען בייא
בערנטאהלען אין שטוב , סאמואל מיט זיין טייב האפען גוט געמערקט אז

דער גבירע'שער יונגערמאן איז איבער דיא אהרען פערלעבט און דאס האט
אונ האפען זיך אינעמליך שטארק געפרייט אויף דעם גליקליכען צופאל, וויא
האפען שוין וויער טאכטער אנגעהויבן צו בעטראכטען אלס קינדטיגע מאדאם
פריעדפיש, אונ האבן אסך מיטגעווינקט דיא ליבע זאל זיך מיט יעדען טאג
סעהר צו פלאמען, אלס פריעדפיש פלעגט צו וויא קומען האפען וויא געפונען
אנאויסרייט אז וויא דארפן אנטקעגעהען, כדי דאס יונגע פאריל זאל קענען
אונגעשטערט פערבריינגען.

אז מאריא איז גיווען צופרידען מיט דער ליבע דארף איך ניט ערצעהלען,
דען וועלכעס פריילין וויל ניט זיין אגבירה, בעזאנדערס אזא מעדען וויא
מאריא וואס האט שטארק חשק געהאט לעפען וויא אנרעפין, ארויספאהרען
אין אנגעקופאזש אונ שפילען אראלע פון אנדאססארטיגער מאדאם, זיא האט
זיך שטארק צוגעלאזט צו בנימינען, אונ האט איהם ענדליך ערפרייעט מיט
דער גוטער נאכריכט אז ער וועט באלד זיין אפאטער.....

וויא אדאנער האט דיא נאכריכט געטראפן בנימינען, נאר ער האט זיך
געטרייסט מיט דער האפנונג אז מאריא אליין וועט זיך בעטיהען דיא שאנדע
צו פערשטיקען, אונ וויא ערשטאקען איז ער איינמאהל געווארן אלס סאמואל
האט איהם געזאגט אפפען, אז ער ווייס פון אלעס, אונ אויב ער וועט מיט
זיין טאכטער באלד קיין התונה גיט האבן וועט דאס מוזען ענטדעקט ווערן.

יעדע נאך איז זיס אונ דאפפעלט מויער איידער מיא באקומט זיא, קוים
אבער עררייכט מען זיא פערלירט זיא איהר גראססען ווערטה און דיא אויגען
פון דעם אייגענטימער, בעזאנדערס איז דאס צו בעמערקען אין דער ליבע,
דער ליב האבער אדער דיא ליב האבערין ווינען פערמיט וויער לעבן צו אפפערן
אונ צו וויער זיל צו קאממען, דיא ליבע איז דיא הייליגסטע נאך אין דער
וועלט איידער מיא געניסט איהרע פריכטע, קוים אבער ערלויבען זיך דיא
ליבענדע איהרע פריכטע צו געניסען, פערלירט דיא הייליגע געמטליכע
ליבע איהר הייליגטהום, אונ זיא ווערט בעטראכט וויא אלע איינפאכע
לעפענס פערגעניגען.

בנימין האט פריהער אלס ער האט אנגעהויבן ראטאנסירען מיט מאריא'ן
אויף איהר געקוקט וויא אויף אנגעמטליכעס וועזען, ער איז ווירקליך פערמיט
גיווען זיין עהרע מיט זיין רייכטהום פרייו געפען פאר דעם היממלישען שאטין,
קוים אבער האט ער זיא געמעהרט, איז איהר נאנצע הייליגטהום פון איהר
אין ווינע אויגען אראפגעפאלען, אונ ער האט אויף איהר געקוקט וויא אויף
אלע געוועהנליכע מיידלאך מיא קאן נאך זאנאר זאנען ער האט אויף איהר
געקוקט מיט פערזאכטליכע בליקען, אונ דיא אידעע הייבאטשען מיט איהר
איז שטעל וויא אפליטץ פון זיין געדאנק פערשוואונדען געווארן, אלזא קאן
מען זיך פארשטעלען וויא סאמואלס ווערטער האבען איהם געשטעקט, ער

האט שוין יעצט פערשטאנען אז מאריאס עלטערן האבן דא אנעמיין פאר איהם אויסגעשפרייט אונדזער איין איהר מיט אים אריינגעפארען, ער האט געווארמעט וויא מיר האבען שוין געזאגט אשערעקליכען רעזולטאט, דען ער האט נישט געוואוסט אז קיים נעמט מאן אין שטאט דא געהיימיגס גרפאדערען, איין זיין עהרע אונדז דעם פאטערס עהרע אויף עוויג פערשמוצט, אונדז מיט זיין גאנצן געלד וועט ער דעם שאנדפולען גיס אפבויען. דארום איין ער ארום געגאנגען אין איינע שטערצען, אונדז ער האט קיין מיטעל נישט געקענט געפינען וויא זיך העראויס צו פלאנגען פון דער שרעקליכער לאגע.

ב.

פליטאלס ערשטער אויפטריט

אלאנגע צייט איין בנימין ארום געגאנגען פערזונקען אין זיינע פינגסטערע געדאנקען, אונדז האט זיך קיין ראטה געקענט געבן וואס צו טאן, ער האט אויך נישט געהאט אזא נאטען פריינד ער זאל איהם קענען דא שרעקליכע געהיימיגס ענטדעקען, אונדז איהם פרגען אראטה וויא זיך צו רעמען פון דער פינגסטערער לאגע, נור אלס סאמאלי איין צו איהם איינגאלי געקומען אונדז האט איהם שטערענג געזאגט אז אויב ער וועט דא וואך קיין ענדע נישט מאכען וועט דא גאנצע שטאט דערפון וויסען, האט זיך דער פערזונליכער פריעדניש בעשלאסען זיך צו פערבאטען מיט זיין גיטענעם סלמד פליטאל אקס וועלכער דינט היינט ביין זיין פאטער אלס קאסיר.

פליטאל אקס וואר אליין פון אפאליניש קליין שטעטל, זיינע יונגע יארן האט ער פערבראכט אין דא ישיבות, אונדז ווייל ער האט געהאט אנאמען פאר אגרויסן למדן אונדז פאר אמתמיד האט איהם ארייכער קאכ גענומען פאר אגרויסן ער האט איהם געגעבן זיין אייגנטיגע טאכטער ציפה פאר אנווייב אונדז דערצו אפאר הונדערט רופעל גען מיט אייביגע קעסט, אין אקדעצער צייט נאך דער חתונה האט זיך ערשט פליטאל ארום געקוקט אז זיין ווייב איין נישט איבעריג שוין, אונדז ער האט פערשטאנען אז אנווייב מיט צוויי פיס קאן גיכער געגען אונדז גלייכער אלס אנווייב מיט איין פיס, דארום האט ער זיין ווייב פריינד געקריגן אונדז האט געמאכט דא פליטה, אונדז בדי איהם זאל נישט זיין אויסעדיק אין וועג, האט ער מיט זיך גענומען אנומען בעגלייטער, דעם גען וואס דער מחותן האט איהם געגעבען, אונדז האט זיין פרוי אלס פרייענט איבערגעלאזט אונדז פון איין מאנהייט.

ער האט זיך עטליכע יאהר ארום געוואגלט אין דער וועלט, איין דער שטאט איין ער גיטען אפרוש, אין יענער אמאלאזענער משולה, דא אשמיש אין אקליוו, דארט אמלמד, קיין גליקען וויא עס ווייזט אויס האט ער אין ערנען

ג'ט געבאפט, דארום איז ער געפֿלוגן פֿון שטאט צו שטאט, פֿון איין ארבייט צו דער אנדערער, ביז ער איז געקומען נאך קרויסבאכ, ער איז דא געווארן אפֿרוש, און איז געזעסן טאג און נאכט און האט גילערנט, וויא פֿון אלטע יארן איז דאך בייא דיא ליטוועשע און פֿילישע יידן איינגעפֿירט אז אלמֿדן מוז געדערער מקרב זיין, דיא יידען פֿון דעם קלויז וואו פֿלטיאל האט גילערנט האפֿן דעם נייַעם פֿרוש אויך מקרב גיווען, האמטש מיא האט ג'ט געוואוסט פֿון זיין לומדיש, עמליכע בעלי בתים האפֿן איהם געגעבן יעדער אטאג בייא זיך אין שטוב, און איהם האט גאר נישט געפֿעלט.

גענליך האט זיך געמאכט אצופאל וואס דיא נאנצע שטאט האט געקלונגען מיט דעם פֿרוש, דער קרויסבאכער רב האט איין מאל געמאכט אין שול אהספֿד נאך אנעוויסען צדיק, אין דעם הספֿד האט ער געוויזען זייַע גרויסע הריפות אין תלמוד ער האט אויפֿגעפֿירט חודו מיט פֿוש דיא נמקא פֿון כשׁר וחלב מיט דעם דין פֿון פֿתח פֿתוח מצאתי, דעם דין פֿון עירובין מיט דעם דין פֿון קדושין, דער עולם האט אנגעשטעלט מויל און אהרען צו דיא הייליגע ווערטער פֿון זייער רב, פֿלוצים האט מען דערהערט פֿון דער נייט אנאנדער שטומע, דאס איז גיווען פֿלטיאלס קול ער האט געפרעגט דעם רב אנשנה, דער רב האט ג'ט געהאט וואס צו ענטפֿערן, גאר אום ג'ט פֿערשעמט צו ווערן האט ער געבאפט אטירויץ וועלכער האט זיך געקלעבט וויא אנארפעס צום וואנד, פֿלטיאל האט זיך אפֿער ג'ט געפרעגט מיט דעם תירויץ און האט אנגעהויבן אפצונוענדין דעם רבס ווערטער, וויא האפֿן זיך אנגעהויבן שטארק מפֿלפל צו זיין, און זייער פֿלפול האט געדויערט אנאנצע שטונדע, ביז דער רב האט געזאגט, אז ער האט אסעות געהאט.

דער צופאל האט געמאכט אנגרויסן רושם אין שטאט, וואו צווייא האט מען נור גיהערט ריידן פֿון דעם פֿרוש וועלכער האט דעם רב מנצח גיווען, און מיא האט דעם גרויסן למדן אויפֿגעהויבן ביז צום הימל, וויא דיא געוואנהייט איז בייא אזא געלעגענהייט, האט יעדער צוגעלייגט אשמיקעל ליגן, און מיא האט אנגעהויבן פֿלטיאלן פֿשוט צו פֿערנעמטערין.

רבי לוי פריעדפיש האט דעם אָבן טוב פאלד אויסגעבאפט, ער האט איהם צוגענומען פאר אמלד צו זיין דרייצענהאריגען זאהן.

פֿלטיאל האט גיזעהען וויא דיא נאנצע שטאט פֿערנעמטערט איהם, האט ער זיך פֿאנוצט מיט דער געלעגענהייט, ער האט דערציילט אז ער איז אנרוש, נא געוועהליך האפֿן זיך געפֿונען זייער פיל באלאנים אויף אזא אוצר, און אשיינער בעל הבית האט דיא מציאה געבאפט פאר זיין בת יחידה דבשה דוקא אשיין מיידל, און האט איהם נאך באצו געגעבען שווענד רופעל גון.

פֿלטיאל האט צו מויל דאס צווייטע מאל חתונה געהאט, און האמטש ער איז שוין גיווען אשמיקול גנדי, האט ער דאך זיין מלמד שטעלע בייא רבי לוי ג'ט אפֿגעלאזט, ווייל ער האט דא צווייגענועהען פאר זיך אין דעם צוקונפט

אנאליגרום, רבי לוי האט איהם זייער שיין און ארדענטליך געהאנדעלט, נא דאס ער איז גיטען אנאנצער פון בית ביא דעם גביר, דרייא יאהר האט פלטיאל געקעלט מיט בנימין, אין דיא דרייא יאהר האט ער זיך אויסגילערנט זעהער גוט רעכענען און אביסעל פאלגיש, אויך עטוואס דייטש, און אלס בנימין איז צו זיין זעכצענטען יאהר ארויס פון דער אפגעקע פון זיינע מלמדים, האט פלטיאל גיבעטן רבי רון ער זאל איהם געבען געפערט אפגעלטע ביא זיך אין גישעפט, רבי לוי האט מיט געגעניגען זיין פערלאנג ערפילט, און האט איהם געמאכט פאר זיין קאססיר, דען ווער קאן נאך זיין אזויא פאגלויבט אויף אזא שטעלע וויא דער גרויסער למדן? אלע פלטיאלס געקאנטע האבן איהם אפילו אויסגירעט אז ער טוט אנגעלח דאמיט וואס ער פערפילט דיא גמרא אויף אונערטליכען געשעפט, נאר פלטיאל האט זיין גייערעט וויא דעם קאסער, און איז ביא זיך שטארק שטאלץ גיטען מיט זיין גייער שטעלע.

שוין דרייא יאהר דינט פלטיאל אלס קאססיר ביא רבי לוי פריעדפיש, זיין פרינציפאל וואר פון איהם העכסט צופרידען, דען פלטיאל האט געוואוסט וויא איהם צו שטייכלען און קליפען זיין צופרויען, ער איז גיטען דער בער סוד און דער בעל יעצן פון דער גאנצער פאמיליע, און דיא קרויסבאכער יודען האבן פאר איהם געהאט אזא רעספעקט וויא פאר רבי לוי אליין, קוקענדיג אויף איהם האט מען געקאנט מיינען אז ער איז נאך היינט אויך דער זעלבער מלמד וואס פריהער, דען ער האט זיין קליידונג אויף דאס מינדעסטע אומ-גייערעט, און איז גיטען ביא זיך פראסט פונקט וויא אין דער צייט וואס ער איז גיטען אפרוש, און דאדורך האט ער געקויפט אלעסענס ליעבע און אכטונג.

פאר דעם פלטיאלין האט זיך אנגער בנימין געשלאסען פערטרויען זיין געהיימניס און פריגען אנגעזעה, ער האט קיין געטרייערין און קיין קליגערין געגנטשין פון איהם ניט געפונען, און ער האט געגלויבט אז דער גיטענער מלמד זייער נועט איהם מיט זיין חכמה פון אלע צרות געפרייען.

אין דעם זעלבען אבענד ווען סאמואל האט איהם אזא שטרענגע התראה געגעבן האט בנימין געשיקט זיין געדריקטען אריינגייען צו זיך דעם קאססיר אקס, עס האט לאנג ניט גיטעט און פלטיאל איז אריינגעקומען.

דאס מוז עפעס זיין וואס דוא האבט מיר געשיקט פלוצים רופען — האט ער געזאגט אריינקאסמענד.

נא רבי פלטיאל — האט בנימין געגריפעט מיט אציטטערענדע שטיקע — איך האב אייך אנוויסונג נאך צו פערטרויען, אזא נאך וואס איך קאן דאס אפילו מיינע גלסטערין ניט זאגן.

ערהערענד דיא ווערטער האבן פלטיאלס אויגען אנגעהויבן צו פינקלען וויא ביא אקאמין, נאר ער האט זיך געמאכט קאלט און האט געזאגט מיט

וויין געטעקליכע שטימע: אזא וויכטיגע זאך איז דאס וואס דוא מאהרשם
דאס דינע עלטערין גיט פערטרויען.

יא רבי פלטיאל, אפילו פאר אייך וואס איהר זייט מיין בעסטער נוסער
פריינד שעם איך מיר אויך דאס צו זאגען, נאר דער נאטור צווינגט מיר דאצו,
און איידער איך וועל פאר אייך מיין הארץ עפענען מונט איהר מיר אייער
ווארט געבן אז דאסאן נעמט קיינער גיט וויסען.

דוא בעליידיגסט מיר מיט דיא ווערפער מיין ליבער בנימין — האט
פלטיאל מיט אפערדריסליכען מאן געזאגט — עפעס אסך מאהל האסטו גיהערט
איך זאל מגלה ויין אפערעדן סוד, בפרט נאך דינים אנגעהויבנים, וייא ובער
אז צווישען אינו ביידען נעמט דאס בלייבען, און אויב דוא גלויבסט מיר אלץ
גיט, גיב איך ^{ער} מיין ווארט און שווער דיר בייא מיינע יודישקייט, אז קיינער
נעמט דאפון גיט וויסען.

האט קיין פארטויבול גיט רבי פלטיאל וואס איך האב אייך געבראכט צו
אשכנעה, אז איהר נעמט מיין סוד הערין נעמט איהר פערשטעקען, אז איך האב
דאס געמוזט מאהן.

נוא נוא דערצייל שוין לאמיר הערין וואס איז דאס אזעלכעס.
בנימין האט פערשלאסען דיא מיר, און האט מיט מרערין ערצעהלט
דיא גאנצע געשיכטע וועלכע מיר ווייסן שוין.

פלטיאל האט שטום, פערוואונדעלט, און גלייכגילטיג דיא גאנצע
געשיכטע אויס געהערט, און אלס בנימין האט געגנדיגט האט ער אנגעהויבן
שטארק צו לאכין.

איך פערשטייא גיט וואס לאכט איהר אזויא? — האט בנימין געפרעגט
האלב צארניג און ערשטיגט.

איך לאך דערפון וואס דוא פירט נאך נאר אינגעל — האט פלטיאל
גענטשערט — דוא דערצעהלט מיר אזא מעשה וועלכע איז נאר גיט ווערט
מיא זאל פון איהר היידן מיט אזא זאג, פונקט וויא דוא וואלט דא אטענטשין
געקוילעט, און האסט מורא מיא זאל דיר אין סיביר גיט אנטעשיקען, לאך זיך
אויס פון סאמאילין, פון ויין ווייב, און פון ויער מאכטער.

וואס הייסט אויסלאבן זיך? איהר הערט דאך אז ער וויל דאס אלעמען
דערציילן — האט בנימין נאך מעהר פערוואונדערט געפרעגט.

לאך זיך אויס פון וייא זאג איך דיר נאך אסאל — האט פלטיאל געזאגט —
ער שרעקט דיר נור, אבער ער נעמט קיינעם גיט דערציילן, וויא פערשטעקסטו,
נעמט וועלן אפאמער אונגליקליך מאכין ויין אייגין קינד?

ער נעמט זיך אבער וועלן אן מיר נוקם ויין.

דאס הייסט ער נעמט וועלן זיך ביידע אויגען ארויסנעמען אבי דיר איינע?
גיין! לאך זיך אויס פון ויין קאפף, ער נעמט דאס גיט מאן, און ווען ער נעמט
דאס נא מאהן הערסטו איהם אויך וויא פאר אפאקריגען שנייא, וואס איז?

דאבייא וויינען נייען. עדות? און ווען איבערזער וועט דיר שרעקן, אז ער וועט אויף דיר מאכין אפבלבל אז דוא האבט ערפארדעט אפגעשליסן וועסטו זיך אויך שרעקן?

בנימין האט מיט שטראהלענדע אויגן פאר פרייד געקוקט אויף פלמיאלין, ער האט פארשטאנען אז ער איז גירעכט, וואס זע ניט איר מיר פאר אנזעה? האט ער געפרעגט, ערנרייפערנדיג וויין פלפליס האנד.

דיא עצה איז נאר פשוט, ווען סאמואל וועט ציא דיר נאך אסאל קומען און וועט דיר זאגן אזעלכע ווערטער וואלסטו אים אנבראקן אין וויין גענאלטען פנים, זאג אים אז דוא קענסט אים ניט און ווילסט אים ניט קענען, און ווען ער וועט זיך וואגן ענטוואס אויף דיר שלעכטס צוא ריידן וועסטו איהם אונגליקליך מאכין, דוא וועסט זעהען וויא אפגעשמיסען ער וועט פלייבן בייא דעם אנטווארט.

אויך פארשטייא אבער ניט וואס האט ער פאר מיר מורא, וואס קאן אויך אים טאן.

דוא קענסט אים אסאך טאן, ערשטינס קאנסטו ווייזער לייכט מאכין מיא זאל אים פון וויין שטעלע ענטוואגן, מיר ווייסן דאך ביידע אז ער האט קטאומלאך, צווייטנס וועל אויך דיר געפינען אזא קענטשיל וואס פאר איינע פינף קערפלאך וועט ער שרייען געוואלד אין אלע גאסען אז סאריא איז שוואנגער פון אים.

דאס קאנט איר טאן? — האט בנימין העכסט ערפרייט געפרעגט. דאס איז פון דיא קלענסטע זאכן — האט פלמיאל קאלט גענטפערט.

בנימין האט איינגע מינומין געקלערט, און האט ענדליך געזאגט: גיין רבי פלמיאל קיין שלעכטס קאן אויך דער פאמיליע ניט טאן, ווייל אויך ווייס דאך אז אויך בין טאקע דא אין גאנצין שולדיג.

ווער הייסט דיר דען טאן שלעכטס, פון זאגן ביז טאן איז אגרויסער אונטערשייד, דוא וועסט אים דאס נאר זאגן, און דוא וועסט שוין פערשפארן צוא טאן, דען סאמואל וועט אפטרעסן דיא פאלעס, און וועט שוין מיט דיר מעהר פון דעם ניט ריידן, קוים וועט ער נאר דינע ווערטער ערהערן, נאר אויב דוא ווילסט וועל אויך דיר דיא ארבעט פערשפארן. וואס הייסט איר וועט מיר דיא ארבעט פערשפארן?

ווייזער איינפאך אויך וועל שוין מיט דעם הערן בערנטהאל אליין ריידן, און ער וועט זיך שוין פון דיר אפמטשעפן.

וואס וועט איר מיט אים ריידן?

דאס איז ניט דיין גישעפט, נאר אסימן וועסטו האבן אז דוא וועסט אים שוין מעהר אין דיא אויגן ניט אנקוקן.

איר ווייט מיין רעכער מיין בעסטער פריינד אין דער וועלט — האט

בנימין אנעש'הייא געפאן פאלענד פלטיאלין אויף דעם האלדז, אונ איהם
הערצליך קושענד.

ג.

בעפרייט פון אונגליק.

אין דער זעלבער נאכט זעהען מיר סאמואילן מיט זיין פרויא אונ טאכטער
זיצענד ארום אטילש טרינקענד מהייא.

וויא מיינסטו שמואל וועט דא עפעס ווערן? האט חייקע געפרעגט
איהר מאן וועלכער איז גיזעסין ברייט אויף אנאפע, אונ האט גערייכערט
אציגאר.

דוא פרעגסט נאך שאלות צוא דא וועט עפעס ווערן? — האט
סאמואיל גענטפערט — איך רעכין אז נאך דיא וואך וועלין מיר שטעלין
אשטילע חופה.

וואס האט ער דיר גענטפערט?

ער האט מיר גענטפערט אז דיא טעג וועט געמען אן/ענדע.

ער האט דיר אפ'שר געוואלט ווייטער אפפיהרען מיט שיהע פיהע.

זיין איך האב אן אים פערשטאנען אז ער מיינט דאס, ערינגסט, ער
ציטערט וויא אפלאט אין שטורעם.

הלוואי זאל געמען אסוף.

עס וועט געמען אסוף אונ מאריא וועט ווערן דיא גרעסטע גבירה אין
שטאט — האט סאמואיל פערנעניגט געזאגט, איך רעכין אז ווען מאריא וועט
שוין חתונה האבן מיט פריעד'ישין, וועט זיא ווערן בייא זיך גרויס אונ וועט
זיך שוין שעמען מיט אירע ארבע עלטערין און מאריא?

דוא מאכסט חזוק פאפא — האט מאריא מיט אשמייכל גענטפערט.

איך ווייס? אקשנה אויף היינטיגע קינדער, איך האב פאמערקט אז
קינדער האבן גור ליב דיא עלטערין ווען זייא בארפין צוא זייעדע לאמקעס
אנקומען, קוים אבער זיינען זייא רייכער פון דיא עלטערין ווייזן זייא נאר
אן/אנדער פנים.

עס קאן זיין — האט מאריא גענטפערט — נאר איך בין גיט פון דיא
זידאווסקע קינדער, דוא וועסט זעהען פאפא וויא איך וועל דיר גליקליך מאכן
איך וועל דיר קויפן אשיין הויז דא אין קרויסבאב, אונ וועל דיר אויך מאכן
פאר אנאנצין גביר, ווא פארשטייט דאך אליין, פאמסט דאס פאר אנרויסע
גבירה זיא זאל האבן ארבע עלטערין.

זעהסטו דיא לעצטע דאנה זאל דאס מיר זיין — האט חייקע געזאגט —
וויא דערלעב איך שוין עס זאל האמש זיין נאר איין שעה נאך דער חופה וואלט
איך

איך שוין צופרידין גיטען, איך ווייס אז אונזער מאריא איז אנוש און אקלוג
קינד, זיא וועט גיט פערנעמין אז מיר האבין זיא צוא אזא גליק געפירט, איך
מאג מיר רימען אז דאס איז גיטען מיין פלאן, וויא איך האב דאס ערשטע
מאל דערזעהען בנימין, האב איך דיר פאלד געזאגט אז דא וועט ווערן אשירוד
ווען מיר זאל גאר וויסען וואס צוא מאן און וויא זיך צוא באגיין.

און ווער האט אויפגיגעבן דעם גאנצן פראיעקט וויא אזויא אים
צוא פערטשעפען אין אזא געטץ ווען גיט איך? — האט סאמואל שטאלץ
געזאגט.

אין דער מינוט האט מען גיגעבן אקלוג אין גלעקל.
ווער קאן דאס איצונד צוא אונז גיין? — האט חייקע געפרעגט,
מיר וועלן פאלד זעהען, האט סאמואל גענטפערט און האט געהייסן
דיא דינסט עפענען דיא מיר.

עס האט לאנג גיט געדויערט און פלטיאל אקס איז אריינגעקומען.
דיא הערצער פון דיא דרייא פערזאנען האבן אנגעהויבן שטארק צוא
קלאפן אלס וויא האבן דעם גאסט דערזעהען, וויא האבן פארשטאנען
אז דאס האט איהם בנימין אהער געשיקט, און געוויס איבער ריידן וועגן
דער חופה.

אך וואס פאר אטייערין גאסט מיר האבן — האט סאמואל פריינדליך
געזאגט רייכענד פלטיאל'ן דיא האנד.

מיר האבן אזא טייערין גאסט גאר גיט ערוארטעט — האט אויך חייקע
מט אפריינדליכען שמייכל געזאגט.

און מאריא האט וויא פארשעמט אראפ געלאזן דיא בליקען צוא
דער ערד.

איך באדארף מיט אייך הער בערגמחאל אוויקומען זאך ריידן — האט
פלטיאל מיט אנ'ערנסטע מינע געזאגט — אבער מאקע נור מיט אייך.

עס הייסט איר ווילט מיר זאלן אפטרעטן — האט חייקע לאכענד
געזאגט — מיר וועלן דאס אייך צוא ליב מאהן הער אקס קום מאריאצקע
לאמיר דעם פאפא מיט דעם הערין אקס דא אלייז לאזן, צום הויזער זעהען
הער אקס.

און זיך קאקעטיש פערנייגענד איז זיא מיט דער טאכטער אין צווייטען
ציפער אריינגעגאנגען.

איר הויכערט געוויס הער אקס — האט סאמואל געזאגט רייכענד
פלטיאל'ן אצינאר — איר מאגט דעם ציגאר רייכערין דאס זיינען עקסטע
האנואנער ציגארין.

איך דאנק — האט פלטיאל געזאגט צונעמענד דעם ציגאר און האט אים
מאקע פאלד פערזיכערט.

וואס וועט איר עפעס זאגן גוסט הער אקס — האט סאמואל נאך
אכורצער

אקורצער פויזע געפרעגט.

מיד האט געשיקט צוא אייד דער יונגער פריעדפיש — האט אים קאלט געגטפערט.

אייד האב דאס באלד פערשטאנען — האט סאמואל לאכענד געזאגט — איר מוזט זיין בייא אים וייער מייער וואס ער האט גראדע אייד געשיקט וועגן אזא גישעפט.

איר ווייסט דען וועגן וועלכין גישעפט אייד בין געמומען?

פאר וואס זאל אייד גיט וויסען, געוויס וועגן דער חתונה....

נא וועגן דער חתונה. — האט פלמיאל גענטפערט — אייד מוז אייד זאגן אז איהר האט דא וייער אפאסקנדע חתונה אויפגעשפילט.

וואס הייסט אפאסקנדע חתונה? האט סאמואל ערשטאקין גיפרעגט. אייד מיינ טאקע דיא חתונה וואס בייא אייער טאכטער איז געווען אז קלענער....

ער האט אייד אלץ ערציילט? האט סאמואל געפרעגט אויסער זיך. נא אייד ווייס אלעס, אונ פון אייער וויסע איז דאס וייער גיט ארדענטליך אונ גיט שוין צוא מאכן אבליבול אויף אזא פיינעם עדלען מענטשן אז ער איז אין דעם שולדיג וועהרענד איר אליין ווייסט אז ער איז דא ריין וויא גאלד.

וואס רעט איר? אייד פערשטעה אייד גאר גיט — האט סאמואל געזאגט אונ איז בלאס געווארן וויא דער טויט.

אָהא איר פארשטייט מיר וייער גוט, נור אים קיין סך גיט צוא מענה'ן זאג אייד אייד קורץ אונ שאַרף, בנימין האט מיר געשיקט אייד זאל אייד זאגן אז איר זאלט זיך מער גיט וואגען צוא דולין אים דעם קאפף מיט אייערע פוסטע נידערטעכטיגע זאכן, ער האט פאר אייד גאר קיין מורא גיט.

אזויא האט ער געזאגט? — האט סאמואל צארגיג אנגעשרייא געטאן —

אייד וועל דעם אונגענטשין ווייזן אייד וועל....

ש ש ש ש ש — האט פלמיאל געלאסן געזאגט — נור אן בעס, דען אייער בעס וועט אייד גאר גיט העלפן, בנימין האט מיר ערציילט דיא געשיקטע וויא אזויא איר ווייס צוא אים געקומען אונ האט אים געזאגט אז ער זאל אייד געבין פופציג טויזנד רובעל אדער חתונה האבין מיט אייער טאכטער ווען גיט וועט איר ארויס געבין אקלאנג אז ער האט אייער טאכטער אויגליקליך געמאכט ש ש ש ש ש זאלאנט זע מיד גיט איבער, אין אנהויב האט ער זיך שטארק דער שראקען פאר אזעלכע ווערטער, גאר גראדע היינט, דא מיט אפאר שטונדיג צוריק האט ער ריכטיג ערפאהרען ווער עס איז שולדיג אין אייער טאכטערס אויגליק, עפעס איינער אנגעוויסער גנג חניאק, אונ דער גנג האט געזאגט אז ער וועט אליין זאגן בייא דעם רב אז גאר ער איז דא שולדיג

און דורך דער פאלצייא וועט ער פון אייך פאדערין זיין ווייב, אייך פאר שטייט?

דאס איז אשענדליכער ליגן דאס איז נידערטרעכטיג! — האט סאמואל העכסט צארגיג געשרייען — איך וועל אים ווייזן דעם באגרייט.

ער זאגט נאך — האט פלטיאל אלס געלאסן געזאגט — אז אויב איר וועט אים נאך אקאל דאקומשען מיט אייערע בלבלים, וועט ער אריינגיין צו דעם אויפראוואויסענע וועלכער דארף דיא טעג זיין היא, און וועט אים קלאר מאכן פון אלע אייערע ווייטיגע געשעפטן און איר ווייטסט דאך אז ער האט גענוג פאקטין אויף דעם.

דאס איז אונטענשליך! דאס האט מען גיט ניהערט אזא רציחה! — האט סאמואל געשרייען און פון טויל איז אים געלאפן די פינגע פאר רציחה — אפגעשטויסן וואס האט אזויא אונגליקליך געמאכט און פארפיהרט מיין טאכטער נאל האפן דיא האנע אונטעלע ווערשער צוויי ריידן עס מאג זיין וואס עס וויל איך מוז דער וועלט ווייזן וואס פאר איין שווינדלער וואס פאר אפגעטויגער ער איז.

אקורצע צייט ווייזן דיא ביידע מענטשן געזעסן שטום, ענדליך האט פלטיאל געזאגט מיט אנווייכן טאן: דער בערנטהאל! איך מוז אייך איינזאגן דעם אמת זאגן אז בנימין האט דיא ווערשער גיט גייעט און גיט געזאגט.

סאמואל האט אויפגעהויבן זיין געזענקטען קאפ און האט ערשטוינט געקוקט אויף פלטיאל.

יא מיין פריינד! — האט פלטיאל ווייטער געזאגט — בנימין האט אונטעלע ווערשער גיט גייעט, ווייל ער ווייס אז מאקע נור ער איז שולדיג אין אייער טאכטער'ס אונגליק ער וויל אייך חלילה גיט אונגליקליך מאכן, ער איז אייך דער בעסטער גוטער פריינד און ער האט מיטלייד מיט אייך און מיט אייער טאכטער, נאר דאס האט ער מיר נא געזאגט, אז חתונה האבן מיט אייער טאכטער קאן ער בשום אופן גיט, און ער קאן אייך מער גיט וויא העלפן דעם שאנדפאלע פון אייער פאמיליע אפצווישען, נאר אויב איר וועט זיין איינגעשפארט און וועט דוקא וועלן זיין נאמען פערשמוצען וועט ער זיך מונען בעדינגען מיט אייער אונגליק וויא איך האב אייך געזאגט, אלזא איז מיין עצה, איר זאלט נאר אויפהערן צוויי ריידן וועגן אשירוף דען דאס איז נאר אונטענליך, און איר זאלט בעסער זעהען אייער פביר צו פערדייטן.

און איך זאל אים שיינקען דעם פאמיליע אין פנים וואס ער האט מיר גיגעבן?

וואס קענט איר בעסער מאכן דער בערנטהאל, וועט דאס זיין שייך ווען מיר וועט גרפאדערן אז אייער טאכטער איז שוואנגער, בנימין האט דערפאר

גאר קיין מורא נישט, ערשטינס ווייסט איר דאך אז מיט געלד קאן מען זיך פאן דער גרעסטער צרה אויס קויפן, צווייטנס וועט ער געוויס מווען פון זיך דיא בושא אראפ ווארפן און ווא איבער געבן אזא מענטש'שין וואס דיא בושא איז פאר אים אנפאד, ווא צום בייא שפיל דער גנב חניאק, איר ווייסט דאך אז אזא גנב ווא חניאק איז וועט פאר עמליכע קערבלאך אלץ מאן, נוא פרעג איך אייך וועט דאס עפעס זיין שיינ פאר אייך אז דיא גאנצע וועלט וועט מיט אייך האבן צוא מאן, אייניגע וועלן אפילו גלויבן אז בנימין איז שולדיג, אבער דער גרעסטער טהייל וועט מיינען אז חניאק איז דא שולדיג, וואס נע קאן איינער סוף זיין? איינער פאד וועט איר פערשמוצען, און איינער שטעלע וועט איר געוויס פערלירען פאלגט מיר הער בערגטהאל, שלאגט אייך ארויס פון דעם קאפ דיא פוסטע חלומות און זעהט בעסער צוא פערשטיקן דיא שאנדע.

ווא אזויא זאל איך דיא שאנדע פערשטיקען? — האט בערגטהאל געפרעגט שוין געלאסען נאך אלאנגער פויזע.

דאצו זיינען דא מיטלען אסך. — האט פלמיאל גענטפערט — נאר דאס בעסטע מיטעל איז איר זאלט איינער מאכטער אנועק שיקן קיין ווארשווא, איר וועט שוין געפינען אן אויסרייד וועגן וואס איר שיקט זא, דאכט זאל ווא זיצען ביז ווא וועט ב'שלוס איבער קומען, און דאס קינד זאלט איר זעהען מיא זאל ארייננוארפן אין פינדעלהיז, וועט איר זיין פון אלע זייטן געזוכערט ערשטינס וועט איינער מאכטערס גאמען נישט פאר פלעקט ווערן, און צווייטנס וועט איר נישט אויסבריינגען אנפ'ש, דען דאס קינד געבאך איז דאך דא גאר נישט שולדיג? ...

פארעסט אבער נישט וויפיל געלד מיא פאדארף האבן צוא אזא פלאן? און איר ווייסט דאך אז מיינע פערדינסטן ערלויבן מיר נישט אזא אינטער געהמונג.

זעהט איר וואס איר זייט גירעכט זייט איר מאקע גירעכט, איך וועל איבער ריידן מיט בנימינען, ער זאל געבן דאס גאנצע געלד וואס דער פלאן פאדערט, איך רעכט אז פינף הונדערט קערבלאך איז גענוג.

ווייניג — האט בערגטהאל גענטפערט — דען מיין מאכטער איז אין פירטען מאנהייט מוז ווא דאכט זיצן ווייניגסטענס זעכס מאנהייט און אליין קאן ווא נישט פארין מוז מיין פרויא אויך מיט פארין היינט בארעכנט זעכס חדשים הוצאות אין אפערענדער שטאט, היינט ווא איז כייזע געלד, און ווער ווייסט וויפיל געלד מיא וועט נאך דארפן האבן בייא דער ענטבינדונג.

אבער מוזינד רופעל וועט זיין גענוג?

נא מוזינד רופעל איז גענוג.

נוא וועל איך זעהען בנימין זאל אייך געבן מוזינד רופיל, און מאקע

היינטיגע וואך זאל אייער טאכטער מיט אייער ווייב אנוועק פארין, בלייבט דאס אזויא?

מילא וואס קאן איך העלפן, מסתמא באדארף אזויא זיין — האט סאמואל זיפצענד גענטפערט.

מארגן פריא בריינג איך אייך אליין מוזינג רוביל — האט פלטיאל געזאגט — אונ איך בעט אייך הערט שוין אויף גאר מיט בנימינ'ן צו היידן וועגן דעם, דען איר וועט גור פערשאפן זיך אונ אים עגמט גפ'ש, איך קאן אייך נאך דיא טובה אויך מאן, איך אליין זאל זיין אין ווארשווא ווען אייער טאכטער וועט בעפרייט ווערן פון איר שאנדע, אונ איך וועל איר בעהילפן זיין דארט מיט אלעס וואס איך וועל קענען.

אך איך וועל אייך זייער דאנקבאר זיין. — האט סאמואל געזאגט. ווא דערנויט אונט נאכט! — האט פלטיאל געזאגט דריקענד סאמואל'ס האנד — מארגן פריא בין איך בייא אייך, מיט מוזינג רוביל.

אונ מיט דיא ווערטער איז ער ארויס געגאנגען פון סאמואל'ס חוץ. וואס פאר אן אייגנדרוק דיא גאכריכט האט געמאכט אויף הייקען מיט מאריא'ן באדארף איך גיט ערצייילן, דאס קענען דיא לעזער זעלבסט פארשטיין דער פאר איז אפער בניין גיטען העכסט צופרידן אונ גלוקליך, ער איז איינגעסט דאנקבאר גיטען דעם קלוגן אונ געטריען קאסיר דער פאר וואס ער האט אים פון אונ אויגליק בעפרייט.

ד.

פלטיאל'ס פראיעקט.

מיט אצובראכין הארץ איז דיא מאדאם בערגטהאל מיט דער טאכטער אנוועק געפארן נאך ווארשווא, פלטיאל האט וויקסליך אויף מארגן גיבראכט פון בנימינ'ן מוזינג רוביל, פון וועלכע סאמואל האט זייא גינעבין דיא העלפט, פאר אלע זיינע באקאנטע האט בערגטהאל געזאגט אז ער שיקט אפ זיין פרוי'א מיט זיין טאכטער צוא זיינע עלטערין ווייל זיין מוטער איז גיפערליך קראנק, אונ קיינעם איז גאר גיט אייגעפאלן דאס מינדעסטע פון דער גאנצער געשיכטע, סאמואל האט בנימינען שוין גלייך אין דיא אויגן גיט גיקענט קוקן, אונ ער פלעגט אים בעשטענדיג אויס ווייכן.

עס זיינען איבער געלאפן פון דעם טאג וואס הייקע מיט מרימ'ן זיינען אנוועק געפארן פינפטחאלבין מאנהייט, דאן איז אין אשיינעם פריהמארגען געקומען פלטיאל צוא בערגטהאל'ן, אונ האט געזאגט: איך בין געצט הער בערגטהאל צוא אייך געקומען אפגעבין אייך מיין אלטין חוב, איר געדיינקט אז איך האב אייך פערשפראכטן איך זאל זיין אין ווארשווא אלס איינע

טאכטער וועט באדארפן מיין הילף, איך רעכין אז איצונד איז דא צייט דער פון.

איך בין אייך ווייטער דאנקבאר דער אקס — האט סאמואל גענעפערט — זיך דא טעג דארף זיך מיין אויגליקליכע טאכטער ענטפונדען, און איהר וועט אונז אלע דא גרעסטע געפעליגקייט מאן טוען איר וועט אייער ווארט האלטען.

איר זעהט דאך אז איך בין געקומען מיין הכמחה מקום זיין. — האט אקס גענעפערט — און דאביי וויל איך אייך נאך אשטוקעל מוכה מאן.

וואס פאר אמוכה?

איך מוז אייך זאגן דא ווארהייט דער בערנטהאל אז דא מויערונע געשייכטע פון אייער טאכטער דריקט מיר צום טויט, דען ווער ווייס נאך וויא איך וואס פאר אנזעולה בנימין האט דא געמאן, וויא אונגעטושליך ער האט געגען אייך פעזאנדערס געגען אייער טאכטער געהאנדעלט, נאר ווייל איך האב אים ליב וויא אנזאייגן קינד און איך בין ווייטער דאנקבאר זיין ערלען פאטער באריכער האב איך אים דו גיווען לבף זכות.

נאר גאט איז מיין עדות אז דא גאנצע צייט וויט איך האב דא געהייבן ערפאקען קאן איך בנימנען גלייך אין דא אויגן גיט קוקן, ער האט בייא מיר פעקלארן זיין גאנצין ווערט, און ווען איך האב אויף אייך אקוק געמאן האט מיר געגעבן אשטאד אין הארצין.

איך דאנק אייך ווייטער פאר אייער מיינאנהע — האט סאמואל געזאגט העכסט געריהרט פון דא ויסע ווערטער. — נאר זאגט מיר וואס פאר אמוכה ווילט איר מיר דא מאן.

איך וועל מאכן אז בנימין וועט חתונה האבן מיט אייער טאכטער.

איר מיינט דאס ערניסט צוא איר לאבט — האט בערנטהאל פערוואונדערט געפרעגט.

לאבן פון אזא אויגליקליכען מענטשין וויא איר ווייט? — האט פלטיאל געזאגט מיט ארחסנות פנים — קאן מען זיין אזא מיראן און לאבן פון דעם מענטשין וועלכער איז אין אזא בלאטע פערקראכין, גיין מיין פריינד איך מיין דאס ווייט ערניסט איך וועל דאס אייך גענויס אויספיהרען, נאר איר זאלט מיר געהארזאם זיין.

זאגט פריינד וואס זאל איך מאן, איך וועל אייך פאלגן וואס איר וועט מיר געפעהלען.

איר זאלט אזויא מאן — האט פלטיאל נאך אקורצעס שווייגען געזאגט — איר זאלט היינט אריינגיין צוא בנימנען, און זאלט אים זאגן אז אייער טאכטער האט זיך אנאונגליק געמאכט, זיא האט געפארן אקונד און האט אים מיט דא אייגענע הענד דערשטיקט, דאס האט פאמערקט דא הייבאם און האט

דאס גימקלדעט דער פאליצייא, וועלכע האט באלד ארעסטירט אייער מאכטער
און דאס קינד האט מען אונטערזוכט און מיר האט ערקענט אז מיר האט
עס ערשטיקט.

וואו וואס זע וועט זיין? — האט סאמואל נייעריג געפרעגט.

אייער מאכטער איז נעצט אין אנדערס געפאהר — אזויא זאלט איר
ערציילן בנימין — און עס איז נאר קיין אנדער מיטעל גיטא וויא זי צוא
רעטען, נור מען זאל אויפנוימען אז זי האט קיין אנדערס געהאט איר קינד
צוא ערמארדען, ווייל זי האט ארייבן און אנערקלעבן מאן וועלכער האט
זי ליב וויא זיין גאנצן לעבן, און האט מיט דער גרעסטער אונגעדולד
ערמארטעט דיא גלוקליכע צייט אין וועלכע זיין ליבע פרוי וועט איהם
אקלייבן שיינקען.

וויא אזויא קאן מען דאס פאנויזן?

נאך פארשטייט איר גיט מיין געדאנק — האט אקס לאכענד געזאגט —
איר וועט בנימין געבן צוא ערקלערן, אז אזויא וויא ער איז דיא אנדערס
פון דעם גאנצן אנגליק, איז זיין שולדיגקייט ער זאל זיך אלס איר מאן
פארשטיילן, איר וועט פון אים פאדערן אקלייבן מוכה, ער זאל שרייבן
אפריף צוא אייער מאכטער וויא צוא אנעליכט ווייב, אין דעם פריף זאל
ער אויסדרוקען זיין גרויסע ליבע צוא איר און צוא דעם קינד וואס זי וועט
אויס שיינקען, און ווען איר וועט אזא פריף אין דיא הענד האבן וועט איר
אויס קענען צווינגען ער זאל זיין אייער מאכטערס מאן.

נא דיא עצה איז זייער גוט, אבער וועט דען בנימין זיין אזא נאר און
וועט שרייבן אזא פריף?

ער וועט געוויס גיט וועלן שרייבן, נאר אויף דעם בין איך דאך דא...
זייט זיכער אז איך וועל אים פערזענליך ער זאל דאס אייך טאן.

איך ווייס גיט — האט סאמואל אנגלויבן געזאגט — עפעס לייגט זיך
מיר גיט אויף דעם קאפ אז בנימין וועט אזא נאך טאן.

איר טוט נאר וויא איך וועל אייך לערנען, וועט איר שוין זעהען וואס
פאר אטענטשן פריינד איך בין — האט פלטיאל געזאגט — איר גייט נאך היינט
אריין צוא אים און לייגט דאס אים פאר, קאן זיין אז איך אליין זאל זיין דער
איבערבלייבער פון דעם פריף צוא אייער מאכטער.

איך וועל אייך זאגן דיא ווארהייט, אז אייך וועט דאס אויס פיהרען
זייט אייך נאר אמאל גיט קיין מענטש, און דיא מוכה וועל איך אייך
פון מיין מויל גיט פארנעמען, האט סאמואל געזאגט דריקענד שטארק
פלטיאלס האנד.

איך בין גיט קיין מאלד נאר אטענטשענפריינד — האט פלטיאל זאגט
זיענטפערט — אלץ וועט איר טאן וויא איך האב אייך געהייסן?
נא איך וועל אזויא טאן — האט בערנטאל גענטפערט.

פלטיאל איז ארויס גינאנגען פון בערגמאהל'ס הויז מיט אַשמייעל אויף דיא ליפין, וויא ער זאל זאגן: דא וועט זיך אויפֿשפּילען אַשפּאָגיל גייע חתונה און דוקא אַשיינע, ער איז לאנגזאם און פארטראכט גענאנגען אין זיין קאנטאר און האט דאָרט געטראפּן בנימין אלזיין פערטעפּט איבער דיא רעכנונגס ביכער.

דוא ביזט דא מיין ליבער בנימין? — האט אקס געזאגט מיט אמרונערדיגע מינע — איך האב דיר אמרונערדיגע גייעס צוא ערציילן. וואס פאר גייעס? — האט בנימין ערשטראקן געפרעגט זיך אָבונענדענר פון דיא ביכער.

איך האב ערשט פאגעניגט סאמואל בערגמאהל האט ער מיר אַשרעקליכע זאך ערציילט פון זיין קאנטער.

וואס פאר זאך? האט בנימין גייעריג און ערציטערט געפרעגט. זיא איז איינציג אַרעסטירט אין ווארשויא, און וועט דוכט זיך אונזעך גיין העט העט אז אין קאמארגע. וואס רעט איר? פאר וואס?

וואס פארשטייטו דא גיט, זיא האט איר איינין קינד ערשטיקט און מיא האט דאס באלד ערפאהרען.

בנימין איז בלאס געווארן וויא אלייכע, ער האט אָנגעשפארט דעם קאפ אויף דיא הענד און האט זיך שטארק פארטראכט ווערענר אין דיא איינין האבין זיך אים געוויזען סרערין, דען ער האט זיך זעלבסט פערטראכט וויא דער שולדנער אין איר אונגליק.

וואס ביזשו אזויא אונרהיין? — האט פלטיאל געפרעגט — דוא האסט דער פון עגמת נפש?

אַרְהֶמָנוֹת אויף דער אונגליקליכער מאריאן — האט בנימין געזאגט מיט אריהרענדער שטימע — זיא האט גיט פארהינד זאא אונגליק, גאר זאגט מיר רבי פלטיאל עס איז גאר קיין מיטעל נישטא וויא זיא צוא רעטין?

עס איז נא דא אַמיטעל וויא סאמואל האט מיר געזאגט, ער האט מיר געפרעגט צוא איז דאס מעגליך צוא עררייכען גאר איך האב מיר פון אים אויס געלאקט און האב אים געזאגט, אז ער איז זאנאר.

זאגט מיר אויך וואס איז דאס פאר אַמין מיטעל.

פרעג גאר גיט דאס איז אפּוֹכְמֶע זאך.

דאך בין איך גייעריג צוא וויסען.

ער האט מיר געזאגט, אז דאס איינציגע מיטעל זיא צוא רעטין איז מיא זאל איבער צייגן דער פאליצייא אז זיא האט קיין אַרְוֹאכֶע גיט געהאט איר איינין קינד צוא ערשטאדען, ווייל זיא האט אַמאן וועלכער ליבט זיא שטערבליך, און דער גארעשער סאמואל וויל דיר רעטין דוא זאלסט זיך פארשטעלן אלס איר מאן, נוא וויא פארשטייטווא? האב איך מיר נישט

אויס געלאכט פון איהם, און האב איהם געזאגט אז ער פלוינדערט וויא אשיבערער פויער.

וויא אזויא מיינט ער זאל איך מיר אלס איר מאן פארשטעלין?
ער מיינט דוא זאלסט שרייבן אבריר צוא מאריאן וויא אנגעטרייער מאן צוא אנגעטרייע ווייב, אין דעם בריר זאלסטו אויס דריקען דיין גרויסע ליבע צוא איהר און דיין אוינגעדילדיגע ערווארטונג אויף דעם קינד וואס זיא וועט דיר שיינקען.

דאס איז ער אנאר. — האט בנימין געזאגט.
הערסטו דאריבער האב איך זיך דאך פון אים אויס געלאכט, וואס אנארעשין מענטשן קאן איינפאלן אין סוף, ער האט מיר געזאגט אז היינט וועט ער צוא דיר אריין גיין היידן וועגן דעם, האב איך אים גיגעבן אנגעצה ער זאל זיך גאר גיט פרווויי און גאר גיט גיין.

אפער איז דא אן אנדער מיטעל דער אוינגליקליכער צוא רעטן — האט בנימין געפרעגט נאך אקורצעס גאכדיינקען.

גיין ער האט מיר געזאגט אז קיין אנדער מיטעל איז נישט, ווייל דיא דקטורים האבן שוין ערקלערט אז דאס קינד איז ערשטיקט, און מייא האט אלס שולדיג ערקלערט.

פיליכט איז מעגליך מייא זאל געפינען אזא מענטשין וועלכער וועט פאר עמליבע קערפלאך זאגן אז ער איז איר מאן.

איך האב שוין דאס אויך געקלערט, גאר ענדליך האב איך זיך פאקלערט אז דאס וועט גאר גיט העלפן, פארקערט עס קאן נאך גאר שאדען, דען בייא אזא געפעהרליכע זאך מוז ויין דער מענטש וועלכער וועט זיך פאר איהר מאן אויס געבן, אמענטש מיט אנאמען, מייא זאל אין ויין ארדענליכקייט גיט צווייפלען.

שאדע! — האט בנימין זיפגענד געזאגט — מיר רייסט דאס הארץ אויף דער אוינגליקליכער איך וואלט מיר געלאזט קאסטן טויזענדער רוביל אום זיא צוא רעטן, גיט עפעס אנגעצה רבי פלטיאל, איר פאלט דאך נא בעשטענדיג אויף אנוגין פלאן.

דוא ווייסט בנימין וואס איך וועל דיר זאגן — האט פלטיאל פלוצים געזאגט ווא אים איז ערשט אנעדאנק איינגעפאלן — עס איז דא אנגעצה וואס פאר אנגעצה?

דוא מאנט אזא בריר שרייבן.
וואס רעט איהר? גאט איז מיט אייך! איר שפילט זיך וואס אזא בריר קאן מאכין?

איך ווייס און פארשטייא וואס אזא בריר הייסט. — האט פלטיאל קאלט גענטפערט — גאר ווער הייסט דיר דעם בריר איר אין דיא הענד אפגעבן.
וואס הייסט דאס? וועמען דען אז גיט איר?

איך וועל דיר צוליב טאן, ווייל איך זעה וויא דיר קריינקט דיא געשיכטע
אונ דוא ווילסט זיא רעמען, וויל איך דיא ארבעט אויף זיך איבער געמען,
דוא וועסט אנשרייבן דעם בריוו פאנקסט דארט שרייבן וויא דער געטרייסקער
מאן צוא זיין ליבסטער פרויא, אונ דעם בריוו זאלסטו מיר איבער געבן, וועל
איך פארין נאך ווארשווא אונ וועל זיך פארשטעלן אלס פערטשיידנער פון
דער אונגליקליכער, אונ וועל דעם בריוו צוא שטעלן וואהין מיר באדארף
פאנקסט זיך אויף מיר פארלאזן, איך וועל דאס אזויא קונציג אפ ארבעטן
אז זיא וועט גירעטעט ווערן אונ דער בריוו וועט קומען צוריק אין
דיינע הענד.

בנימין האט אהיבשע צייט געטראכט, אונ האט ענדליך געזאגט:
גין אזא בריוו וועל איך קיין איינעם נישט געטרווען אפילו מיין אייגענעם
פאטער נישט.

אויב דוא ווילסט נישט באדארף מען נישט. — האט פלטיאל קאלט
געענטפערט — נאר איין זאך טוט מיר הנאה וואס איך האב האמלש ערפארקערן
אז דוא האלטסט מיר נישט פאר קיין גומין פריינד.

איך האלט אייך פאר דעם בעסטן גומין פריינד, נאר אזא בריוו האב
איך דאך אייך געזאגט וועל איך אפילו מיין פאטער נישט געטרווען, ווער ווייס
וואס עס קאן זיך מאכן, ער קאן אפשר אכיינפאלן אין אזעלכע הענד פון
וועלכע מיר וועט אים שוין נישט קענען ארויס רייסן.

ווא אויב דוא האסט מורא דארף מען נישט, אונ אפשר ביזטו טאקע
גירעכט. — האט פלטיאל געזאגט מיט אנאונצופירדענע מינע.

ה.

ער איז אנמלאפין.

דער וואהרער ארדענטליכער מאן ווען ער באגייט אזא זינד צוליב וועלכע
אונשולדיגע מענטשן ווערן אונגליקליך, דער קאן זיך אליין נישט פערצייהען
אונ מאכט זיך אליין בעשטענדיג פארנוירפע אויף דעם וואס ער מאר דיא
ארזאכע פון יענעם אונטערזאגן.

יענעם טאג אין וועלכן פלטיאל האט געבראכט בנימינען דיא פאלשע
נאכריכט פון מאריא'ס אונגליק, איז בנימין ארום געגאנגען וויא אויף
אפערמער וועלט, ער האט זיך אליין פארשאלטן דערפאר וואס צוא ליב
דיא אייניגע מינוטן פערענגיגען וואס ער האט געהאט האט ער איין
אונשולדיגעס מעדכען אין טיפן אפגורנד געשלידערט, ער האט זיך
פארנעשטעלט דער אונגליקליכעם לאגע, וויא זיא ויצט יעצט אין געפיינקניש
פערצווייפעלט פלאס, אונ פון איירע ליפען גייט ארויס איין איינזקטע קללה

פאר דעם וועלכער האט זי א צוא אזא לאנגע געבראכט, ער האט זיך אויך פארנעשטעלט וויא אפאטער מיט אמוסער זיצן אויף דער ערד און קלאנגן גאך זייער טאכטער וועלכע מוז אין אירע פעסטע יארן וועלכען וויא אפלוס אין הערפסט, נור דער פאר וואס אפערעדע שלאנגע האט זיך אריינגעמישט און האט זייער לעבן פערניגטעט.

דאס איז דאך שוין פשוואקסט אז דעם מענטשונגס פאנטאזיע שטעלט פערשטענדיג פאר אלע בילדער וואס מאהלען זיך אין זיין קאפ, וויא דורך איין אפגריפערינגס גלאז שרעקליך גרויס, ערוארטעט נעמאנד אנליך, שטעלט דיא פאנטאזיע פאר אים פאר אג'אונגעהייער גרויס שטראהלענדעם גליק וועלכע פערפלענדעט אים דיא אויגן מיט אירע גלענצענדע שטראהלען, ערוארטעט נעמאנד אג'אונגליך, מאהלט דיא פאנטאזיע פאר אים דאס אוינגליך מיט דיא שווארצעסטע פארבין וא דאס אים ווערט פינסטער אין דיא אויגן, און ער געפינט קיין רוהע נישט,

פליטאליס קליינע שווארצע געמעלדע, וועלכע ער האט פאר בנימנען פארנעשטעלט האט זיך אין אייניגע שטונדן אזויא פארגרעסערט, וא דאס בנימין האט שוין פאר זיך קיין אנדער זאך נישט גיזעהען וויא נור אשערקליכע פינסטערע קארטינע, וועלכע ער אליין האט דורך זיין לייכטזיניקייט געמאהלט, מאריא האט זיך געצט אין זיינע אויגן פארנעשטעלט וויא אהייליגעס וועזען וועלכע איז דורך איינע אויגריינע האנד געפלעקט געווארן, און בייא דעם געדאנק האט ער זיך גיטען פערשלאסן איר אין דיא הענד דעם רעטענדען בריף צוא שיקן, באלד אפער האט דער פערשטאנד פאר אים געשטעלט גאר איין אנדער בילד, וויא מאריא איז גרעסטע געווארן און נויט פאר דער גאנצער וועלט אז בנימין פריעדפיש איז איר מאן, און דאדורך פערצאכטן אים אלע זיינע באקאנטע, און זיינע עלטערין האבן זיך נישט וואו צוא באהאלטן פאר הרפה, מיט איינעם ווארט ער איז גענעם טאג געווארן אויס מענטש, ער האט זיך פערשפארט אין זיין צימער און האט נישט ערלויבט קיינעם מי זאל אים צושטרין דעם שרעקליכען קאמפף וועלכער וויטהעט אין זיין הערצין.

אלס דער בעדינגטער האט אים גימעלדעט אז סאמואל בערנטאהל וויל מיט אים ריידן, איז ער פון ארט אויפגעשפרונגען וויא וואהנזינג און האט געהייסן אים אריינלאזן, ער האט זיך מיט אלע קרעפטן געמיהעט זיך ווייזן קאלט, אפער אים האט דאס נישט געלונגען.

סאמואל איז אריינגעקומען מיט אפינסטער געזיכט, און זיך העפליך פערזיינענד האט ער געזאגט: אבנאל איר האט מיר מיט מיין פאמיליע זייער טיראניש געהאנדעלט פון דעסט וועגין האב איך מיר געזאגט קושען צוא אייך דער פריעדפיש, ווייל איך רעכין אז אין אייך מוז דאך פארט ברענגען האטש איין פונק מענטשליכקייט, און קוים האב איך קיין מעזות נישט און איר האט ווירקליך

וירקליד אפונק מענטשליכקייט, וועט איר זיך נישט ענטזאגן צו רעטן אנאנצע פאמיליע פון אוינגליק.

איך האב שוין ניהערט פון אייער אוינגליק — האט בנימין געזאגט — מיר האט דאס ערצייילט אקס, איך מוז אייך זאגן אז איך האב שטארק מיטלייד מיט אייך אונ מיט אייער טאכטער, איך וואלט קיין וואך אין דער וועלט נישט געוואלט וועט פאר אייער רעטונג, נאר וויא מיר האט אקס ערצייילט פאדערט איר פון מיר אצונגרייסן אפפער וועלכין איך קאן נישט אין פאלקאמענהייט בריינגען.

סאמאיל האט אן דיא ווערטער באלד פארשטאנען אז פלטיאל האט שוין דא גירעט, און זיינע רייד האט דא אשטארקע וירקונג געמאכט, דארום האט ער גענוצט דיא געלעגענהייט, און האט פאלשע טרערן פארנאסן אויף זיין טאכטערס אוינגליק און דיא גאנצע שולד האט ער ארום געווארפן אויף בנימינען, ער האט אים פארנשטעלט אשערקליכען צוקונפט, וויא ער וועט קיין מאל קיין רוקה נישט האבן פון דער געוויסענדיגס וועלכע וועט אים אלע מאל ביו צום טויט צווא דריקען דער פאר וואס ער האט אן אויגשולדיג קינד אזויא אוינגליקליך געמאכט.

ער האט אזויא לאנג גירעט ביו בנימין האט זיך געשלאסן צו רעטען מאריאן פון איהר אוינגליק דורך דעם שערקליכען מיטטעל, נאר אויף דעם אופן וויא פלטיאל האט אים געבראנהען, ער זאל אים (פלטיאלן) אין האנד דעם גרויס אפגעבן און ער זאל מיט אים פארין נאך ווארשווא. נאך דעם זעלבין טאג, האט ער דורך פלטיאל'ס ראטה דעם גרויס אנגעשריבען.

מיינע טהייערע הערצענס געזיכטע פרויא מאריא!

איך בין דא אין קרויסבאב, אפער מיינע זעלע איז געבען דיר אין ווארשווא, דער געדאנק אז דיא טעג דארפסטו מיר געגליקן מיט אקיד מאכט מיר גליקליך אויף אוינגליקליך, איך בין גליקליך מיט דעם געדאנק אז איך וועל באלד זיין אפאטער בייא דעם שיינעם קינד וואס דוא וועסט מיר שיינקען און דאבייא פיל איך מיר העכסט אוינגליקליך בייא דעם געדאנק ווער ווייכט וויפיל שטערצין דיר וועט קאסטען דער טהייערער פרייזענט, איך בעט דיר מיין לעבן דוא זאלסט מיר דיא מינוט שרייבן וואס דוא מאכסט, ווארום האסטו מיר איינע זא לאנגע צייט גיכט געשריבען פון זיין וואהל זיין, פון מיינער ווייטע קאן איך דיר גענאכריכטען אז איך בין גאט וויא דאנק געוונד און מינסט מיר פעלט נור דאס איינע גליק דיר צו האבן געבען מיר, און האפפע אז דוא וועסט מיר באלד שרייבן וועגן אלעס וואס דיר אנגעלאנגט, דען דאמיט וועסטו ערקוויקען זיין נאך דיר שטאכטענדען גטרייען געמאהל.

בנימין פריעדליש.

קרויסבאב דען 7 טען יוני 1854

דעם

(מ"א)

דעם ברוך האט בנימין פערזינעלט און האט אים מיט ציטערענדע הענד
אָנגענומען זיין געטרייען לעהרער פלטיאלין, וועלכער האט איהם גלייכגילטיג
צוגענומען נאר יעדער זייטיגער מענטש האט געקאנט בעמערקען, וויא דורך
דער גלייכגילטיגקייט שטראהלעט ארויס איינע מיפלישע פריידע.

אויף מאָנען האט פלטיאל געפונען אנאָרזאכע צו פאהרען נאך ווארשויא
און פערזיכערענד בנימינען אז אלעס וועט זיין אין בעסטען אָרדנונג, איז ער
אנטעק געפאהרען.

דאס איז מערקווירדיג, עס טרעפט מאַנכעס מאהל בייא דיא קלינסטע
ערפאהרענסטע מענטשען, ווען וויא באַדאָרפֿן מאַכן אנעפאהרפאלען שריט,
בעדענקען וויא און בערעכענען אויף דעם טויזענדען פאל, און ענדליך אז וויא
האפן שוין אלעס גוט בערעכנט און זיך בעשלאסען צו מאַכען דעם שריט,
קוים קאָנען וויא שוין ניט צוריק האפן וויער טהאט, האָבען וויא שטארק חרטה
און זעהען זיך ארום אז וויא האָבען געפעלט, אָבנאָהאל וויא קאָנען אויך יעצט
דיא נעלכע רעכענונגען האָבען וואס פריהער, דאס איז איינע פון דיא קללות
וואס בעגלייטען דעם מענטשען אין זיין קורצע לעבען, איהם זאל אנאָנויכט-
פארע האַנד טרייבען מיט דער גרעסטער קראַפט צו אַנעוויסען ציעל און קוים
האט ער דעם לעצטען פונקט עררייכט, האט ער חרטה אויף דעם גאנצען גאנג
און אויף דער גאנצער מיהע וואס ער האט וועגן דעם געהאט.

בנימין האט אויך באלד שטארק חרטה געהאט אויף דעם וואס ער האט
זיך געלאזט צו היידן שרייבען אזא ברוך, אָבנאָהאל ער האט פריהער פון אלע
זייטען באַרעכנט און האט געזעהען אז דא איז קיין געפאהר גיטא, דען אין
פלטיאל'ס איבערגעגענהייט האט ער זיך שוין אָנגעזעהליגע מאל איבערצייגט,
און ער איז גיטען פערזיכערט אז דער געטרייער מענטש וועט ניט לאזן זינס
אָהאר זאל געקרימט ווערן, דאך איז ער געווארן שרעקליך אונרוהיג, און
ווען ער זאל קענען דעם ברוך צוריקהאפן וואלט ער אלעס וואס ער האט צוליב
דעם געאָפּפערט, ער האט זיך אָפּער איבערצייגט אז עס איז פערפאלן, דען
פלטיאל איז שוין גיטען אין וועג.

וואס מעהר בנימין האט גענומען בעקלערין דאס געפאהר פון דעם בריעה,
האט ער אלס מעהר שרעקליכעס געפונען, ער האט זיך ערשט ארום גיזעהען
אז דער קליינער בריעה קאן איהם מעהר אונגליק בריינגען אלס דיא געפערליכסטע
זאכן אין דער וועלט, דאבייא האט זיך ערנועקט אין איהם אַהשד אויף פלטיאלין,
ווארום האט ער איהם אזויא פיל צוגירעט דאצו, און פאר וואס האט מען
איהם ניט געפערט ער זאל אַנשטאט אַבריק בעסער אליין פארין נאך ווארשויא,
וואלט ער דאך פיל בעסער געוויקט אלס טויזענד ברוך, ער האט זיך שוין
גיטען בעשלאסן פארין נאך ווארשויא אום אָב צו געמען בייא פלטיאלין דעם
ברוך גענדליך האט ער זיך אָפּער בערעכנט, אז דאס איז אומאָנסט, דען ווען

פלטיאל האט דאבייא ווירקליך אשלעכטען געדאנק וועט ער איהם דעם בריף שוין נישט אפגעבען.

דאס רעסעניש האט זיך באלד ערקלערט פאר בנימין, דען אין דעם זעלבען מאג וואס פלטיאל איז אוועקגעפאהרן, האט דער אלטער רבי לוי איהם (בנימין) אריינגערופען צו זיך אין באדינעט אונד האט איהם מיט אפלאסעס געזיכט אונד מיט אפערצווייפעלטע מינע געזאגט אז נאך דעם רעכענונג וואס פלטיאל האט איהם פאר זיין אוועקפאהר איבערגעגעבן פעהלט אין דער קאססע זעכציג טויזענד רופעל, ער האט געהייסן בנימין ער זאל געשווינד מאכן אפאלאנס פון דעם גאנצן געשעפט, בנימין האט זיך געמוטשעט אגאנצע זאכט אונד האט דעם פאטער אשערקליכע נאכריכט געבראכט אז נישט זעכציג טויזענד רופעל פעהלען, נאר ביז הונדערט פופציג טויזענד.

עס איז געווארן ארעש אמהוסה, מיר האט געשיקט יאגין דעם ארדענט-ליכען קאססיר דיא גאנצע שטאט האט געקלונגען מיט דעם זאגערפארען נייעס, אונד בעלי חובות האבן זיך געשטאמפן פון אלע זייטען צוויי רבי לוי מאנען זייער געלד.

אזויגד האט ערשט בנימין פערשטאנען דעם ציעל פון דעם בריף וואס פלטיאל האט פון איהם אויסגעזאגט אונד ער איז געווארן אויף דער העכסטער שטופע פערצווייפעלט.

ו.

די שוואנגערע פלה.

איהר מוזט דאך געוויס מיינען ליעבע לעזער אז מאריא בערגמאחל געפינט זיך אין ווארשויא זעהער אין אשלעכטע לאגע, זיא שעמט זיך געוויס קומען צווישען מענטשען אונד זיא ערנאקטעט מיט שרעק דעם מאמענט פון איהר ענטפונדונג, זאג איך אייך אז איהר האט אלע פסחילת כבודים אפעות, ווען איהר זאלט זיא זעהען וואלט איהר גערעכנט אז זיא איז דיא גליקלעכסטע אין דער וועלט, זיא לעבט אין ווארשויא וויא אפירשטין, בעשטענדיג האט מאן בייא איהר געפונען קאמפאנעס פון יונגע קאנואלירען וועלכע האבן זיך צו איהר געשריבענט אונד געמאכט הייסע קאמפלימענטן, זיא האט אזויא שכל געהאט צו בעהאלטען איהר שאנדע, זא דאס קיינער האט פערשטאנען אזויא איז שוואנגער, זיא האט געשפיעלט אראלע פון איינע געווארפייאישע גראס-ארטיגע מאדמאזעל, פאר אלע איהרע נייע בעקאנטע האט זיא זיך פאר-געשטעלט אלס פריילין בערגמאחל, דיא טאכטער פון אנדריסין גביר סאמואיל בערגמאחל, אונד האט ערצעהלט אז זיא איז אהער געקומען צו לעבן דער מוטער וועלכע באדארף זיך קירירען בייא דיא ווארשעווער פראפעקארן, געוועהנליך

האט דיא מוטער איהרע ווערמער פֿעשטעמיגט, אונ איהר איז אויך זעהער אָנגענעהם גינען צו פֿעטראכט ווערין אלס אנראכטע רייכע מאדאם, אונ דורך אזעלכע ליגענס האפֿען זיין צו זיך צוגעשלעפט אסך רייכע אונ עדלע יונגע לייט פֿון דער ווארשויער אריסטאקראטי, אונ איינער אנדערס אַזאָהן הערמאן גוסט האט זיך אין איהר פֿערליעבט איבער דיא אהרען.

הערמאנס פֿאטער גבריאַל, וואר אמאהל אַשניידער אין אַקליין פֿאלגיש שטעטל ער איז מיט צוואנציג יאהר צוריק פֿון זיין שטאט אנטלאפֿן פֿאר דעם פֿרייז פֿון דעם שטעטל וועלכער האט געטווארן אז ער מוז איהם שישען דער פֿאר וואס ער האט זיין ווייבס אטחייער סאמעטקליד גיט גוט אויפֿגענייט, דער אונגליקליכער גבריאַל האט איבערגעלאזט זיין פֿרויז מיט זייע קינדער ווא אויפֿען וואסער אונ איז אנטלאפֿן נאך ווארשווא, דא האט ער זיך געקריגען אַרפֿייט, אונ אין אקורצער צייט האט ער שוין געקענט זיין פֿאמיליע אויך צו זיך געמען, דורך אציפֿאל איז ער געווארן שניידער אין אַדאמיגבאנישען קלאסער, אונ האט זיך געקויפט דיא לעבע פֿון אלע קסאנדזין, דען צו-זאמען מיט דער אַרפֿייט וואס ער פֿלעגט זיין ברענגען האט ער אויך פֿעשטענדיג געפֿראכט דיא פֿעסטע וויינען, פֿאר וועלכע דיא הייליגע קסאנדזין פֿלעגן זעהער גוט פֿעצאהלען, אונ דורך דער פֿראפֿעסאן איז ער אין טקורצער צייט זעהער רייך געווארן, מיא האט גענדליך ערפֿאהרען פֿון זיין מסחור אונ מיא האט איהם פֿונעם קלאסער פֿערלאזט, אָבער ער האט זיך שוין גיט גענאטהיגט אין דיא פֿערדינסטן, אין דעם זעלבען יאהר האט ער געקויפט זייער אַשיין הויז אונ האט גיעפֿנט אמאנזין פֿון פֿאמיניע קליידער, דאס גליק האט איהם זייער אַנדענטליך געדינט אונ ער איז פֿון יאהר צו יאהר אלס רייכער געווארן אונ האט געהאט איבעראל קרעדיט, ער האט שוין געלעבט וויא אנדער אונ האט זיינע קינדער אויך זייער אַשיין ערצאגען, זיינע צווייא טעכטער האבן געהייראט-העט מיט רייכע עדלע מענער, אונ זיין יונגסטער זאָהן הערמאן האט גיענדיגט דיא קאמערציענשילע אונ האט געאַרפֿייט מיט דעם פֿאטער אין געלעפט ער (הערמאן) וואר זייער אַשיינער אונ אטיקטינער יונגערמאן, ער איז גינען אַגרויסער ווישצלינג מיט אַפֿרייליכען כאראקטער, ער האט געמאגט קושען אין דער טוהיערגסטער געזעלשאפט האט ער פֿאלד אלעמען ערמינטערט אונ פֿרייליך געמאכט, ער פֿלעגט פֿעשטענדיג לאכין פֿון דיא בארעשע יונגע לייט וואס פֿער-ליבען זיך, זיין מיינונג איז גינען אז דיא לעבע איז גור אפֿוסטע פֿאנטאזיע, אונ אסענטש מיט אנלייבען פֿערשטאנד קאן זיך גאר גימאלס ליבען, גענדליך האט איהם דיא לעבע געווען אז זיא וויל גיט ליידן מיא זאל פֿון איהר לאכין, אונ האט איהם דיא אויגען אזויא פֿערפֿלענדעט זא דאס ער האט פֿעטראכט דער קאקעטקע מאריאן אלס דיא שטענסטע אונ פֿעסטע אַנדענטליכסטע פֿרויז אונטער דעם הימל, אונ האט בייא זיך פֿעשלאסען דעם שאטן צו געווינען ווען עס זאל איהם אפֿילו זיין לעבען קאפֿטין.

מאריא מיט דער מוסער האבען פערשטאנען וואס דער יונגער מאן דענקט, און האבען זיך געמיהעט מיט אלע קרעפטען זיין ליעבע נאך שטארקער צו פלאמען, דאס רבי נעלד וואס וויא האבען שוין איינמאהל בעצאהלט פאר זייער אייגנצומאכט, האט זיך יעצט געמאכט פאר פראקטישע מענטשן, מאריא האט אין הערמאנס געענטווארט געשפיעלט דא ראליע פון איינע אונ-שולדיגעס קייטשעס מעדען, אלס ער האט זיין מאהל זיך געוואנט איהר האנד אקוש צו טאהן האט זיך מאריא געפונען העכסט באליידיגט און האט צארגיט געוואנט: אז אועלכע זאכן וויל זי נישט ליידען, פיעל געזונד האט הערמאנען געקאמט, ביז ער האט זי איבער געבעטן, און אז ער איז בעגליקט געווארן מיט איהר פערצייהונג האט ער איהר געמאכט אפרויענט פאר וועלכין ער האט אפגעצאהלט זעבס הונדערט רובעל, נאר מאריא האט דאס נישט אזויא ניד צוגענומען, זי האט געוואנט אז איהר שטעהט נישט אן צו נעמען אפרויענט ביא אפרעמדען יונגען מאן, און אלס זי האט איהם שוין נא צוגענומען איז הערמאן גיווען דער גליקליכסטער אין דער וועלט.

אין דעם דריטען מאנהייט נאך זיין בעקאנטשאפט מיט מאריאן (זיאר שוין דאמאלס אין גינגען מאנהייט) האט זיך הערמאן געוואנט איהר האנד צו בעטן, און ער וואר וויא פערזישט פאר פרייד אלס מאריא האט זיך בעשלאסען צו זיין וויינע פרויא, נאר מיט דעם בעדינג זאל פריהער נעמען אנערלויבניס ביא איהר פאטער, זי האט איהם פערזיכערט אז ווען זי וועט אליין פאהרען צום פאטער און וועט איהם בעטן ער זאל זיין זענען צו דער פארמיא געבען, וועט ער איהר געוויס נישט ענטוואגען, וויא שווער הערמאנען איז גיווען זיך צו שיידין מיט איהר האטש אויף צוקורצער צייט, דאך האט ער זיך געכונט מיט מוסה פאסען און געדולדיג ערנווארטען איהר צוריק קאממען.

זיאר האט זיך מיט איהם גיגעניגט און איז אנוועק געפאהרען נאר נישט צו איהר פאטער, זאנדערן אין אנ'אנדער האטעל, דארט איז זי געזעסען פערשפארט אין אציקער און האט ערנווארטעט דעם מאמענט פון איהר ענט-בינדונג, דא מוסער פלעגט נאר אבענדס צייט צו איהר קומען און פלעגט ביא איהר געבטיגען און אין דער פריה זיך צוריק אומקערן אין איהר האטעל.

אין יענער צייט איז געקומען פלמיאל צו חייקען און האט איהר ערצעהלט אז ער איז נור געקומען צו ליב דעם ער זאל העלפן דער טאכטערס שאנדע צו פערדעקען, חייקע האט זיך מיט איהם זייער געפרייט, דען גראדע אצונד האט זי באדארפט האפן אן אייגענעם געפרייען מענטשען, זיאר האט איהם זייער באדאנקט און ערצעהלט וואו איהר טאכטער געפינט זיך, פלמיאל האט זיך גענומען אנוסער אין דעם זעלבען האטעל וואו מאריא האט קוואטירט, און האט געבעטן חייקען זי זאל קיינעם נישט זאגן אז ער איז דא.

עס איז געקומען דא צייט, ווען מאריא האט באדארפט פעררייטע ווערן

פון איהר לאפט, דאן האט פלטיאל אליין געבראכט אהייבאם, און האט נים
אָפּגעטראָטן פון דעם האַטעל פון דיא הייבאם האט איהם אָנגעוואָנט אז
מאריא האט געפארען אַמאָסטער ער האט זיא וויער אַרדענטליך געפריידיגט,
און האט זיא געפלאכטן, דאן איז ער אַריינגעקומען צו מאריאן אין צימער און
האט געהייסן חייקען וועלכע וואר לעבען דער טאכטער זיא זאל דאס קינד
שיין וויקלען, נאכהער האט ער דאס אַריינגעלייגט אין אַקליין קאלדערעטשקע
און איז געשווינד דאמיט אנוועק געגאנגען, עס וואר אַפּינסטערע נאכט, און
דאס האט ער באדארפט האבן, ער האט דעם קינד אין דיא וויקעלאך אַרייג-
געלייגט אַקליין בריף וועלכען ער האט אָנגעשריבען פייא זיך אין צימער אין
דעם בריף האט ער געשריבען דיא ווערטער.

אָנאָוונליקליכע אַרדענטליכע מוסער וועלכע מוז אליין אַרבייטען פאר
איהר קראנקען פאן מיט איהרע וועסן קינדער איז געגעטהיגט איהר נייא-
געפארענעם קינד איבער געבן פריהער אויף גאטס דער גאך אויף אייער
השקחה, און זיא האפט אז איהר געלער הער וועט דעם אָנאָליקליכען קינד
אויב נים אפאטער וועניגסטענס ארעטער זיין, איהר וועט גענויס נים ערלויבען
אוידיש פֿשר קינד זאל אַריינפאלן ווער וויסט אין וועלכע הענד, אויב איהר
וועט מיר גאך וועלן דיא געפעליגקייט טאהן זאלט איר פון איהר אויב נים
רויבען דעם גאמען וואס איך האב איהר געגעבן מרים חנה — איינע און-
גליקליכע מוסער.

ער האט דאס קינד אנוועקגעלייגט אויף דיא טרעפ פון אַדרייטשטאקניגעס
הויז, און האט אָנגעהויבן שטארק צו קלינגען מיט דעם שוור פון דעם סאלאן
גלעקיל, און אלס ער האט גיהערט וויא מייא גייט געגענען, האט ער זיך פער-
שטעקט אונטער דיא טרעפ פון דעם צווייטען הויז צוא ועהען וואס דא
וועט זיין.

ער האט פאלד גינעהען וויא דיא מיהר האט זיך געפונט און אַפּעדיגטער
איז ארויסגעגאנגען און איז ערשטאקען אהינטער אָפּגעשפרונגען אלס ער האט
געהערט לעבען זיך אַשטימט פון אַמאָסטערענדעם קינד, ער איז צוריק אַנטלאפן
געווארן, און פלטיאל האט גינעהען וויא פאלד זינען אייניגע מענטשען מיט
לאנטערנען ארויס געגאנגען און האבען דאס קינד אין שטוב אַריינגענומען,
דיא מיהר האט זיך פאלד הינטער זייא פערשלאסען.

ווא אצנד וועט דוכט זיך מיין פלאן פון אלע זייטען געלינגען — האט
פלטיאל צופרידען געוואנט, און איז צוריק צו דער קימפּעטארין געגאנגען, ער
האט גרענהלט איהר מיט דער מוסער אז ער האט דעם קינד אין פינדעלהויז
אַריינגעווארפן און עס איז אלעס וויער נים אָפּגעגאנגען.

חייקע מיט מאריאן האבן גאר קיין ווערטער נים גיהאט וויא אזויא צו
דאנקען דעם מייגערין מענטשען וועלכער האט זייא אזויא פיל אַרבייט פערשפאָרט,
גאר פלטיאל האט גאר וויער דאנק נים געוואלט הערן, ער האט געוואנט אז

ער מוז נאך דא גאנץ אונזער פארהיין און איז מאקע פאלד פון ווארשויא
אונזער געפארהיין .

פון וועג האט ער געשריבען בנימינ'ן דעם בריף .
ליעבער בנימין !

איך גיב דיר אפ מוז , דיין ווייב מאריא זאל לעבען האט געבארען
ווער אשיינע מאכטער איך האב איהר אין גוטע הענד אפגעגעבן , און איך
פערזיכערע דיר אז דא וועסט אמהל פון איהר גרויס נחת האבן , איך גלויב
אז דא וועסט מיר דאפיר דאנקבאר זיין , און וועסט גיט זיין אזא גאר ווא
דיין מאמע וועלכער וויל מיר געוויס פערפאלגען דא וועסט איהם געוויס
דאפון אפהאלטען , ווייל דא וועסט געוויס אויך גיט וועלן איך זאל דיר
שלעכט געהאנדלען

דיין געסטער פריינד פלמיאל אקס .

ו.

גאטמס וואונדער .

הערמאן האט שטארק געביינקט נאך זיין לעבער ארדענמליכער פלח ,
ער האט זי געדען טאג ערווארטעט , און ער האט גאר גיט געלעבט זיט
זי איז אונזער געפארהען , ער האט ערהאלטען דריי מאהל אין דער וואך
בריו פון איהר דורך חייקען , בריף פאל הייסע ליעבע , אין דא בריף האט
זי איהם געמעלדעט אז דער פאטער איז מסכים צו דעם שידוך , און ער
וועט צוזאמען מיט איהר ארויס פארהיין דא טעג נאך ווארשויא , ער האט
אויך איהר אלע מאנע אנ'אנדער בריף געשריבען , געדער בריף וואר לאנג
וויא יודישער גלות , דארט האבן זיך געפונען אלע ליבענס ווירדיגע ווערק
וואס אליינפאכער איז געהיג צו שרייבען זיין געליבטער , ענדליך האט ער
ערהאלטען אבריו אז זי פארהט שוין , ער איז גאר ווייבעלעכט געווארן , און
האט שוין געציילט דא רעגעס מיט דא מינוטען ער זאל זי זוכה זיין
צו זעהען .

אין אשיינעם פריהמארגען איז צוגעפארן צום דעם האטעל וואו חייקע
האט געוואנט אג'עקפאזש געשפאנט צו דריי פערד , פון איהם איז ארויס-
געגאנגען סאמואל בערגמהאל מיט זיין מאכטער מאריען .

אונזערע לעזער פערשטעהען געוויס , אז חייקע מיט מאריא האבען
געשריבען סאמואל'ן אלעס וואס דא איז פארגעקומען , און האבען איהם
געבעטן ער זאל פאלד קומען , און זאל אריינפארהען אין דעם האטעל
סמראסבורג דארט וואו מאריא האט קווארטירט , ער איז גלייך געקומען , און
גאנצעם אז מאריא האט איהם געזעהט אלעס וואס דא גייט פאר און האט

איהם

(פ"א)

נימל

איהם גילערניגט וויא זיך אויף צו פיהרען, האבען זיין אריינגעזעצט אין אנגעקופאנש און זינען צוא געפארן צוא דעם האטעל לאנדאן וואו חייקע האט געוואהנט.

הערמאן האט זיך שוין גענווארמעט, מיט אפגעגע הענד איז ער איהר ענטפערענעגלעאפן און האט פאר פריידע ניט געוואקט וואס צו טאחן, ער האט זיך ניער געוואנדערט וואס זיך נעהט אויס פלאס און קרענקליך וויא זיך זאל ערשט פון אשערערע קרייזק אויפשוין, און אלס ער האט זיך דיא אורזאכע פון איהר שרעקטעס אויסגעזעהן געפרעגט, האט זיך געזאגט אז דער וועג האט איהר געשאדט.

ניט אויפגאנגסט בין איך דא גיווען אויס מענטש — האט הערמאן געזאגט זיפגענד — אזויא וויא דאס הארץ האט מיר געזאגט אז דוא ביזט ניט געזונד. נוא פון היינט אן און ווייטער וועט זיך שוין זיין געזונד — האט סאמואל לאבענד געזאגט — איך מוז איהר זאגן אין דיא אויגען אז דער וועג האט איהר אזויא פיל ניט געשאדט וויא דאס וואס זיך האט נאך אייך געביינגט ליעבער הערמאן, זעהסטו מין טאכטער וואס פאר אשלעכטער פאטער איך בין אז איך טאך דיר פאר אלגענערין ביין חתן אין דיא אויגען.

דיא ווערטער האבן הערמאנען געשמעקט זיסקער פון דיא זיסקטע זאכן אין דער וועלט, ער האט הערצליך געקושט זיין ליעבער פלח און האט געזאגט: אויב איך בין גיווען דיא אורזאכע פון זיין אנגעזונדהייט, מוז איך מיר בעמיהען דיר געזונד צו מאכן.

ער האט געהאלטען ווארט, ער האט פון טאריאן ניט אפגעטראטן, ער האט אלס געוויקט מיטשטעלען וויא איהר פעליג געזונד צו מאכן, און האט געדען טאג גרענעצן זייער גרענעצן איהר פערנעניגען צו פערשאפען.

סאמואל מיט חייקען האבן געציילט דיא מינוטען עס זאל שוין זיין נאך דער חתונה, זיין האט זיך אזא גליק גאר ניט געהילפט, זיין האבן שוין פערנעסין בנימין מיט אלע צרות וואס זיין האבן געהאט, געזאנדערס זעצט אלס סאמואל האט גרענהלט וויא אזויא דער גביר רבי לוי פריערפיש איז שוין קיין גביר ניט דען פלטיאל אקס האט איהם גדלות געשטעלט, און בנימין איז שוין אנגינגאכער יונגער מאן וויא אלע יונגע לייט, אזיגד האבן זיין דורך דעם זייער שידוך געוואלט ראכע געמען פון בנימין דאמיט וואס זיין וועלן איהם ווייזן אז ווערענד ער — וועלכער האט בראקירט מיט זייער טאכטער צוליב דעם וואס זיך איז אנגערעם מיידל — איז יעצט אנגערעם בחור און זייער גרעם מיידל איז אנגבירע געווארן.

חייקע האט גרענהלט איהר מאן אלעס וויא אזויא פלטיאל האט איהר מיט דער טאכטער געדריגט, און האט זיך גאר ניט געקענט אפלייבן פון דעם גוטען בראפען מאן.

דוא זיסקט חייקע אז מיר גיפעלט דאס ניט, וואס פלטיאל ווייס פון

אונזער געהיימנים און פֿעזאנדערס דאס וואס ער האט אונז דא אזויא געדינט — האט סאמוואל געזאגט אלס ער האט זיין פֿרויא'ס ערצילונג אויס גיהערט — דען ער האט דער בייא געוויס גיטוויס האבן אשלעכטן ציל . וואס צום בייא שפיל פאר אציל קאן ער דא האבן .

זיין גידאנק פֿערשטייא איך גיט , גאר קאם האט ער גיקאנט אזו מיראניש פֿעהאנדלען לוי פֿריעדפֿיש וועלכער האט אים פון דער בלאטע ארויס גיהויבן און האט אים גימאכט פאר אלייט , מוזין מיר גלויבן אז אזו אפארדארפֿענער מענטש טוט קיין ואך גיט אן אשלעכטן גידאנק , דען לאמיר זיך גיט נארין וואס האט אים אזו אינטערעסירט אונזער עגמת נפש וואס ער האט אזו דאס לעבן גיליגט פאר אונז , און נאך ווען ? אין אזו צייט ווען ער האט זיך באדארפט פֿעהאלטן וויא אנגב וואס האט בידלות געשטעלט ארייבן מענטשין .

וויס איך ? עס קאן זייער זיין אז ער האט דא אשלעכטן געדאנק געהאט , היינט גיפֿעלט מיר דאס גיט — האט סאמוואל ווייטער געזאגט — וואס ער האט בייא זיך אין דיא הענד דעם בריף וועלכין איך האב אויס גענארט בייא בנימין'ן צוא מארין . דען אין דעם בריף שרייבט צוא איר בנימין וויא אמאן צוא אטייב און דערמאנט איך דעם קינד וועלכין ויא האט באדארפט אויף דער וועלט בריינגען , דוא ווייכט הייקע וואס אזו בריף קאן אמאל מאכן , ער קאן אונזער טאכטער אין גרעסטן אונגליק ווארפֿן , דען ער קאן דינען אלס אנערדוט אז אונזער טאכטער האט אמאן בנימין פֿריעדפֿיש און חלילה וחס ווען הערמאן וועט נאך דער חתונה דעם בריף לעזען , וויא מיינסטו פֿארט , וואס דער פון קאן ווערין . . .

דוא ווארפֿסט אויף מיר אפֿייע מורא — האט הייקע ערשטאקין געזאגט — נוא אונז עס איז גאר קיין עצה גיטא וויא אזויא דעם בריף ארויס צוא קריגין פון זיינע שלעכטע הענד ?

וואס פאר אנ'עצה קאן דא זיין ? דוא ווייכט דען וואו ער איז , ער האט געמוזט אנגלויפֿן אין אלדע שווארצע יאהרין , ווייל ער ווייס דאך אז לוי וועט גיט שווייגן אונזעם אים זוכין , וואו ווען דוא וועסט אים יא געפינען , וועט ער דיר דען דעם בריף אפֿגעבן ? בייא אזו אונטערשטין איז אזו נאך אנאנצער אויך .

איך רעכין אָבער אז בנימין וועט דא לייגן דיא פֿוחות ארויס צוא קריגין דעם בריף פון זיינע הענד .

וועגן בנימין'ן רייד גאר גיט — האט סאמוואל גענטפֿערט — ער איז שוין גאר קיין מענטש גיט , איך האב אים פאר מיין אוועק פאר באגעניגט , האב איך אים גאר גיט ערקענט , ער איז געווארן אהאלכער מענטש , עפעס אקלייגיקייט אזו קלאפ אין קאפ , אשיינער סך הכל איז געווארן פון דעם גרויסן גביר רבי לוי פֿריעדפֿיש , דוא האסט באדארפט זעהען וויא הונדערטער פֿעלי חובות האבן זיין הויז אומגערינגעלט און האבן געשרינק מיא זאל זיין

זייער געלד אפגעבין, אונ דער אלטער האט געמוזט ענטפערן, קיין מוזמן געלד האט ער נישט געהאט, האט ער געמוזט פארקויפן פאר האלב געלד דיא סחורה וואס ער האט, אונ נאך ראצוא אסך זילבער אונ צירונג, אונ האט אלעמען געפאטערט, קאנסט שוין פארשטיין אין וואס פאר אלעמען ער מיט בנימינ'ן זיינען געבליבן, נוא וועט שוין בנימין האבן אין זינען וועגן דעם בריף וואס ער האט איהם עס הייסט פלטיאל'ן געגעבן, איך זאג דיר אז עס איז זייער אפטרערער געשעפט, גאט ווייס מיט וואס דא וועט זיך נאך ענדיגען.

מיילא וואס קוקט ארויס פון דעם קלערין אונ פון דיא באגות — האט חייקע געזאגט — לאמיר זיך פערלאזן אויף גאט, וואס ער וועט שוין מאכן וועט שוין זיין, דערנוייל מוזען מיר אונזערס טאן, מיר מוזן זעהען דיא חתונה זאל זיין וואס צום גיכסטען, נאך דער חתונה וועט מען זיך וויא עס איז קאנען אויס דרייען ווען עס וועט זיך מאכן עפעס אנאונגליק, אבער ווען חלילה דאס אונגליק וועט זיך מאכן פאר דער חתונה, וועט זיין אונזער גאנצע האפנונג פערפאלן.

זא דאס האב איך שוין אליין אויך געקלערט — האט סאמאיל געזאגט — מיר מוזען זעהען דיא חתונה זאל וואס גיכער זיין, איך האב אבער מורא פאר איין וואך.

פאר וואס האסטו מורא ?

דוא האסט דאך געזאגט הערמאנען אז איך בין אנביר, אונ איך וויל מאריא'ן געבן זעהען מווייגד רוביל גרן, נוא וואס וועסטו טאן אז ער וועט פאדערין דאס געלד פאר דער חתונה.

דער פאר זאלסטו נאר קיין מורא נישט האבן — האט חייקע לאכענד גענטפערט — הערמאן איז אזויא אין מאריא'ן פערליבט, אז ער וועט זיך נאר שעמען דערקאנען געלט, אונ אויב ער וועט יא דערקאנען וועט אים מאריא זאגן איין ווארט, וועט ער שוין וועגן דעם מער נישט היידן.

נוא אויב אזויא דארף מען דאך קיין סך נישט טענה'ן, איך מאך היינט אנעשפרעך מיט הערמאנען וועגן דער חתונה, אונ אויב פון זיין זייט וועט קיין מנגעה נישט זיין, שטעלין מיר דיא וואך אהאפה.

ער האט טאקע אין דעם זעלבן טאג געמאכט אנעשפרעך מיט הערמאנען אונ האט צוא זיין גרויסער פערנעניגען גיהערט וויא דער יונגער מאן האט זיך אנגעחאפט מיט אלע פיר, ער האט נישט איין זילבער דערקאנט וועגן געלד נאר סאמאיל האט פון יוצא וועגן געזאגט אז אזויא וויא ער איז היינט זייער געאיניגט אין געלט, מוז ער דעם גרן ערשט נאך דער חתונה אפ געבן אונ הערמאן האט זיך געפונען באליידיגט וואס דער מחותן רעט וועגן אועלכע פוסטע זאכען.

דיא זעלבע וואך איז גיווען אפערעכטיגע האכצייט אין ווארשוא.

דיא גרעסטע וואג פיינסטע מענטשן האבן זיך דא געפונען, און אלע האבן געדריקט דער ארדענטליכער שיינער פרויט דיא האנד איזער ווינטשענד גליק.

אלץא האט סאמאיל מיט זיין פרויא זוכה גיווען צוא פיהרען וייער טאכטער צוא דער חופה מיט ארייבן דתן.

גאר מערקווירדיג פון אלעס וואר דאס, וואס דיא ווייבער האבן צווישן זיך גירעט אויף דער חתונה, אז דיא פלה וואר איינע העכסט ארדענטליכעס קיישעס מעדענען...
איא גאטס וואונדער?

ח.

צווייא נומע ברידער.

צוואנציג יאר וויינען פערפלאסען פון דעם טאג וואס מאריא בערנטהאל האט חתונה געהאט מיט הערמאן גוסט, איצונד וועלן מיר אונזערע לעזער באקאנט מאכן גאר מיט זייע פערזאנען.

מיר זעהען אין דער שטאט אניר אין איינעם פון דיא בייכמעבלירטע צימערין פון אפרעכטיגען פלאטין צווייא יונגע מענטשן, איינער פון אונגעפער אכטצעהען יאר אלט אהויכער און אפאנערער וויא אסקאליעס, ווינע צווייא באקן ווינען גיווען וויא געפארסט פון צווייא ביינער בעצויגן מיט אדין היימעל בעשפריצט מיט זאכער פלעקן, ווינע צווייא קאמפאנאזיין האבן עררענט, אין דעם מענטשן אויף וועלכין וויא האבן וייערע פינסטערע פליקען געווארפן אנ'ארט מעלאנקאליע, דער צווייטער וואר שוין אמאן פון דרייסיג יאהר אנדערינער און אדיקער מיט געלבע האר, דיא גאז וואר וויא צונגעפלעטשעט, דיא אונטערשטע לופ ברייטער און פיל געפער אלס דיא אויפערסטע, אין ווינע שטארצע אויגן האט מען גקאנט לעזין אז ער איז אכטערער העכסט לוסטיגער מענטש.

אזא איינדרוק האט זיא אויף דיר געמאכט ליבער מארק? — האט דער עלטערער געפרעגט דעם איינגערין.

יא דאנילא! זיא האט מיר בעצויבערט מיט איר שיינקייט איך זאג דיר נאך אמאל אז אזא בילד האבן מיר נאך ביידע גיט גיזעהען צייט מיר לעבן, האט דער איינגערער גענטשערט מיט אויפן.

דער צייל מיר נאך אמאל וויא אזוי דוא האסט זיך מיט איר באגעניגט — האט דאנילא געזאגט נאך אקורצעס נאכדענקען.

איך האב דאך דיר שוין ערציילט — האט מארק גענטשערט — אז געכטין אבענדסצייט, אלס איך בין פון דיר אנוועק גיגאנגען אהיים, בין איך געגאנגען

דורך דעם שטאטמארגטין, איין אַרקעסטער מוזיק האט דארט זייער שיין געשפילט
 מיר איז גיווען זייער אנגענעם צוא הערן האב איך מיר געזעצט אינמיט
 אַבויס און האב פערזיכערט אַפּאפּיראס, אויף דער באַנק וואו איך בין גיזעסין
 זיינען גיזעסין נאך צוויי מענטשן אהער מיט אַדאמע, אויף וועלכע איך האב
 אַנפּאנגס נאר גיט אַקוק געטאן, פלוצים האט זיך דיא פרויא פון עפעס
 פאַרגאנגער געלאכט, דאן האב איך מיר אומגעווענדעט, און האב דערזעהען
 אהימלישען ענגעל, איך זאג דיר דאנילא אז דער נאמען איז פאר איר אויך
 גוייני, זיא מוז זיין דיא שענסטע פון אלע ענגעלען, אז מיר האט אַנגעהויבען
 צוא שווינדלען אין דיא אויגן פון איר פלענדענדען פראכט, און איך האב מייע
 פליקען גיט גיקענט פון איר אָפּווענדען, אַך וויא האב איך מקנא גיווען דעם
 יונגן מענטשן וועלכער האט דאס גליק צוא ריידן מיט אזא פענאמען און זיין
 מיט איר אזויא באקאנט, דער יונגער מאן איז אלס אַנאָר ניין און צוואנציג
 אויף אַפּילד שיינער יונג נאָר וויא קומט ער צוא איר, דאבייא ווייזט ער אויס
 נאָר גיט אזויא רייד, אלע מייע גלידער האבן וויא געשוידערט, איך האב וויא
 מורא געהאט זיך פון מיין אָרט צוא ריהרען, איך וואלט דוכט זיך עוויג דא
 גיזעסין ווען זיא זאל נאָר אויך איר שטעלע גיט פאַרלאזן, עס האט אַפּער לאנג
 גיט גיוערט און זיא זיינען ביידע פון זייערע ערסטער אויפגעשטאנען און
 זיינען פערשוואונדין געווארן, נאָר בייא אהאלכע שטונדע בין איך אויף מיין
 פלאטץ גיזעסין און פאר מיר האט זיך געמאלט דאס פילד פון דעם הימלישען
 ענגעל, ענדליך האב איך מיר געלאזט גיין אין נאָרמין, פלייכט וועל איך זיא
 באגעגענען איך האב גיט דורך געלאזט איין ווינקעלע, אַפּער מיין מידע וואר
 אומקאנסט, איך האב זיא שוין מער גיט באגעגנט, פון דער שטונדע אן גייט
 זיא מיר פון מיין געדאנק גיט ארויס, איך זאג דיר דאנילא אז אהאלב לעבן
 וואלט איך אַפּגעבין, איך זאל אויף איר קענען נאָך אַסאל אַקוק טאן, אַפּער
 וואו זוכט מען זיא אז איך ווייס איר נאמען גיט.

דוא מאכסט מיר זייער גייעריג מארק. — האט דאנילא גענטפערט —
 ווייסטו פלייכט וויא אזויא דער יונגער מאן הייסט?

איך האב גיהערט וויא זיא האט אים גערופן דוכט זיך שטראהל
 אָדער שטאל.

גוא גוא איך וועל שוין זוכן ביידע געמען שטראהל און שטאל, און
 איינעם וועל איך געוויס געפינען, און ווען איך וועל אים געפינען וועט שוין
 אונז זיין לייכט זיא אויך צוא געפינען. דוא ווייסט דאך אז איך בין אַפּרעה צו
 דיא נאכן.

יא דאס ווייס איך, און איך זאג דיר ליכער דאנילא אז דוא וועסט מיר
 דאנקען ווען דיר וועט דאס גליק פיהרען צוא איר, עס איז פֿראי דאס לעבן צו
 אַפּפּערין אום גור איין מאל אויף איר אַקוק צוא טאן.

עס וועט שוין זיין רעכט פערלאז זיך אויף מיר, איך האב זייער ליב

ארויס גיין אויף דער יאנגד האפין אזעלכע פייגעלאך . נאר יא וואס האב איך דיר געוואלט פרעגן , ווער איז דער מאן אין דעם צילענדער וועלכער איז געשטערן געווען מיט דיין פאטער .

איך קאן אים ניט . — האט מארק גענטפערט — איך ווייס נאר אז ער איז אויס ווארשויא , אונד ער הייסט הערמאן גוסט .

וויא ? דאס איז הערמאן גוסט — האט דאנילא גיפרעגט — איצונד פערשטייא איך שוין .

דוא האסט דען עפעס גיהערט פון אים ?

יא מיר האט מיר ערצייילט אגאנצע געשיכטע פון דעם מענטשן :

וואס פאר אגעשיכטע דער צייל מיר אויך .

ריכטיג ווייס איך ניט , נאר וויא איך האב גיהערט האט זיך אים ניסראפן אזאנדערפארעם אונגליק , האט דאנילא גענטפערט .

איך בין זייער גינגעריג צוא וויסן וואס הייסט אזאנדערפארעם אונגליק .

דער מענטש איז איינער פון דיא רייכסטע אין ווארשויא . — אזו האט

מען מיר ערצייילט — ער האט דארטן איינגע דרייא הייזער אונד פערשידענע

גרויסע גישעפטן . ער האט אויך זייער אשיינע פרויא וועלכע האט אים

אמאכטער גישיינקט , מיר זאגט אז דיא מאכטער איז איינע רייצענדע

ליגענטווייזיגע פרוילין , נוא גוואונליך אגעראשן קינד בייא אזעלכע רייכע

עלמערן איז בייא זייא מיינער פון דיא אייגן אין קאפף , דיא עלטערן האפן

זיא געליבט איבער דער נאטור . אונד האפן גיוויס פאר איר אהטן זאל זיין

אין אויסנאקמע , פולזלונג איז דיא געליבטע מאכטער פערשוואונדיג גיווארן ,

אונד קיינער האט ניט גיוואוסט וואו זיא איז אהינגעקומען , מען קען זיך פאר-

שטעלין אירע עלטערנס שרעק אונד פערצווייפלונג , זייא האפן גישאטן מיט

מויזענדער איר צוא געפונען . אבער אלעס וואר אומזיסט ערשט אין אייניגע

קאנאטען ארום האפן זייא ערפארן אז זייער מאכטער איז אנטלאפן גיווארן

נאך אירען אגעליבטען פאקע אהער אין אגיר .

וואס פאר אגענטש איז דער געליבטער ווייסטו ניט ? האט מארק גיפרעגט ,

איך זאג דאך דיר , אז ריכטיג דיא געשיכטע ווייס איך ניט . נאר וויא איך

האב פערשטאנען פון דעם ערצעהלער , האט זיך דיא מאכטער אלאנגע צייט

געליבט אין אטארשעווען וונגען מאן וועלכער סטודירט דא אין אוניווערזיטעט ,

קיינער האט פון דער געהיימער ליבע גיט גיוואוסט , אונד זיא האט אירע עלטערן

דער פון גיט גענדעקט ווייל זיא האט גיוואוסט אז זייא וועלין געוויס גיט מסכים

זיין צוא דער פארמייא , אונד ווערשיינליך האט זיא פאר זיך גיפונען דאס בעסטע

מיטל אנטלויפן מיט אים אונד שטעלין אגעהיימע חופה , אונד צוא ליב דעם איז

דאס דער פאטער גיקומען אהער וויין מאכטער .

וואס זשע פאר גישעפטן האט ער מיט מיין פאטער .

געוויס פילט ער אז זיין פאטער קאן אים דא אין עטוואס בעהילפיג זיין .

דאס איז גאר גיט אזוי אנדערבארעס אונגליק וויא דא האסט גיזאנט ,
אזעלכע זאנדערבארע אונגליקען און אזעלכע געשיקטען טרעפן זיך זייער אפט ,
איד קאב אסך אזעלכע גיטעס אין דער גימניע קלאסע , ביא דיר איז דוקט
זיך איד אזוי אנגעשיקטע קיין גיטעס גיט , גאר איד וויס גיט און פערשטייא גיט
נאם קאן ער דא אויס פירן , קוים האבן וויא שוין געהייראטעט איז דאך שוין
אלעס פערבאלען .

פיליכט נעט ער איר גאר פערצייען , און נעט ערקענען איר חתן אדער
איר מאן אלעס זיינס אקונד , דאס הייבט ער נעט מסכים זיין צוא דעם שידוך ,
און נעט זיין צופרידן נאם ער האט צוא ריך זיין טאכטער גיפונען .

דאס איז אלעס גיט אונזער גישעפט . — האט מארק גיזאנט — זאג מיר
פעסער דא נעסט מיר קענען קריגן אפאר הונדערט קערבליד .

דאס איז אשטערע זאך . — האט דאנילא געזעטפערט — דער שקאנטיס
הויטשינדער נעט געוויס מער אקאפייקע גיט געבן . ווייל דא האסט אים גאך
גיט אפגיגעבן דיא צווייא מוויזנד רובל נאם דא ביזט אים שולדיג , מיר דוקט
אז גאך מיט דרייא טעג פריער איז גיטען דער טערמין .

עט! דאס איז אלעס פון דיא קרייגע זאבן , זאג אים ער זאל מיר פרייגען
מיין נעקסטל וועל איד אים איבער שרייבן אויף איין אנדער טערמין און צוא-
רעכענען פראצענט , ערקלער אים אז פאר זיין געלד האט ער גיט נאם מירא
צוא האבן , ער וויס דאך אז איד האב ארייבן געזונטין טאמין .

הערסטו דאס איז דאך דיא צרה נאם דא האסט אנגעזונטין טאמין ,
נען דיין פאטער זאל אבער זיין אקראנקער און אשטאכער נאלסטו גיטען
סער פטוח , ווייל מיר נאלט ערנארטעט דיר זאל אריין פאלן זיין
גרויסער קאפיטאל .

נא און אז ער איז אנגעזונדער נעט ער דען אייביג לעבן ? דא פאר געסט
אז ער איז שוין אלט , און דא וויסט דאך מסתמא דעם נערטול "אוינגער קאן
שטארבן און איין אלטער מוז שטארבן" .

דיין פאטער איז אבער גיט קיין אלטער , ער איז אלט סך הכל 50 יאהר
און דאס הייבט גיט אלט , ער קאן לעבן גאך אפאל אזו פיל .

מיילע נאם מאכט דאס אויס , צוא ער איז אלט צוא יונג , קוים איז ער
רייך פון איד אויך רייך , נעט ער גיט געבן מיט גוטן וועל איד אלץ טרעפן צוא
זיין קאסע , נא נעסטו מיר קריגן גאך געליכע הונדערט רובל ?

איד וויס ? איד וועל מיר פרייען , פיליכט וועל איד קריגן אויף
אגרויסן פריצענט .

קאנסט געבן ביז 50 פריצענט דאס איז אלעס פון דיא קליינע דאגות .
צוא נאם דארפסטו היינט געלט ?

נאם היינט צוא נאם איד דארף געלד , איד האב דאך פערשפראבן ,
אונזערע

אונזערע גוטע פרידער מאכין מארגין אקערמיל , נוא קאן מען גיין שפילן מיט ליידנע הענד ?

נוא נוא איך וועל מיך שוין זעהען מיט הויטשינדערין .
 זיך זעהען מיט אים איז ווייניג , דוא זאלסט מיר פריינגען געלד , דאס מאג קאסטן פראצענט וויפיל ער וויל נאר געלד זאל מיר זיין .
 איך וועל טאקע איצונד צוא אים גיין ער מוז זעצט זיין אין דער היים דאפיא וועל איך נאך היינט אשטעק טאן וועגן דעם הערין שטראהל , איך מוז ערפארן ווער ער איז אונד ווער זיא איז , דער ווייל אדע . — אונד מיט דיא ווערמער האט דאנילא שטארק געדריקט מארקס האנד אונד איז אונזעק גינאנגען .

מ.

דיא אנטלאפענע געליבטע .

דיא יולי זאנגע האט זיך מיט אירע פלאמענדע פרכענדע שטראהלען אן געפאנגען צו פערפארגן אין דעם וועספענהימל , אין דיא קיהלע דונקעלע באכטשאטען האבן זיך מיט יעדן מאמענט אלעס מער צוא גירוקט צוא דער ערד , דיא פעוואונדער פון גירא וועלכע האבן נאר ניט גיקענט ערשטאנין דיא שטארקע הימל פון דעם טאג , האבן זיך ערקוויקט ביא דעם אנקונפט פון דעם קיהלען אבענד , אונד וויא אים מקבל פנים זיין זיינען אלע זייער שוין פאר פוצט , ארויס גינאנגען אויף דיא בולווארען , אין דיא גערמנער , אונד אין אלע גאסן .

צווישן דעם גרויסן פובליקום וועלכער שפאצירט אויף דעם בולוואר זעהן מיר איונג פאריל געארעכט גייען , אפנוואהל דער דונקעלער אבענד ערלויבט אונז ניט וויא גוט צוא בעטראכטן , דאך קאנען מיר זייער לייכט ערקענען אז דיא פרויא איזט איין יונגעס מעדכען גיט מער וויא פון אכטצעהען יאר , איינע פלענדענדע שוויטטייט , אונד דער הער וועלכער גייט מיט איר גארעמט , איז איונגער מאן פון 28 יאר איינפאך נאר עלעגאנט גיקליידעט אונד ער ווייזט אויס איין העכסט אריקשאקראטישער מענטש צוא זיין , וויא גייען ביידע שווייגענד צווישן דעם פובליקום , יעדער פון זייא איז וויא פערטיפט אין גינאנקען .

זעה נאר שטראהל פיליכט וואר דאס איין אירטהום . — האט פלוצים דאס מיידען גיזאנט זיך ווענדענד צוא איר בעגלייטער .

גיין דאס איז קיין אירטהום מיין ליבע דעבארא , דאס וואר קיין אנדערער נאר ביין פאטער , האט דער יונגער מאן גענומפערט מיט אמרויעריגע שטימע . מיר גלויבט זיך דאס נאר גיט מיין פאטער זאל אזו שגעל ערפארן וואו איך בין , ווער האט גיקענט דיא געהיימעניס ענטדעקן , אויסער אונז ביידע האט דאך קיינער גיוואוסט פון איונגער ליבע אונד פון איונגערע פלענער .

דוא ווייטט נישט וואס מיר זאגט, אז מאגנעס קאל ענטדעקן זאגאר דיא שטומע פיינעלאך דיא מיפסקע געהיימנים.

דאס איז אפער נישט קער וויא גיזאגט, ווען ווירקליך מיין פאטער האט ערפארן אונזער געשיקטע מוז איך גלויבן אז נור דוא מיין ליבער שטראהל האסט זיך ניממט פאר יעמאנדען אויס ריידן עטוואס דאפון, דען פון מינער זייטע בין איך זיכער אז קיינער האט דאס מינדעסטע בעשערקט.

אונג איך פערזיכער דיר אז איך האב געוויס מיט קיינעם נישט גיכעט וועגן אונזער ליבע, גאר וויא דיא וואך איז מיר זעהען דאך אז דיין פאטער ווייסט שוין פון אלעס, אלץא מוזן מיר זיך בעראטהען וואס ציא מאן.

זאג דוא וואס דיינקסטו צו מאן — האט דעבארא גיפרענט.
מיין ראט איז, מיר זאלן סארגן הייראטין, וועט שוין זיין אלעס פערפאלן האט שטראל גיזאגט.

אונג קיין אנדער מיטל איז נישטא?

זיין איך זעה קיין אנדער מיטל נישט. דען קוים וועט דיין פאטער ערפארען אז דוא ביזט גאך אונפערהייראטהעט, וועט ער אלע קרעפטן אנווענדן דיר פון מינע הענד אויס צו רייסן. קוים אפער וועט ער עררערין אז דוא ביזט שוין מיין פרויא וועט ער אראפלאזן דיא הענד, אונג וועט דיר מוזען פערצייהען. דען דוא ביזט דאך פארט זיין איינציגע מאכטער. זיין זאגן לעבן. דעבארא האט איינציגע מינוטען געשוויגען, אונג האט נאכער געזאגט: מיין ראטה איז בעסער מיר זאלן נאך הייטע פון זאגען אנועקפאחרין, מיר וועלן אריינפאחרין אין וואקראק. דאךט וועלן מיר זיטצען איינציגע וואכין ביז מיין פאטער וועט פון זאגען אנועק פאחרין.

איך פערשטייא נישט פאר וואס ווילסטו נישט מיר זאלן סארגן הייראטהען ווער הינדערט אויף מיר זאלן שוין אונזער גליק מאכין.

איך וועל דיר זאגן דיא ווארהייט אז איך ווייס נישט אויב מיר וועלן איצונד אונזער גליק מאכין דורך אונזער פערבינדונג. איצונד ביזטו אסטודענט. דוא דארפט ארבייטען דארפט גאך זאגן נאך סטודירען, אונג צו דעם באדארף מען האבן ארוינען קאפ. קוים וועלן מיר אפער הייראטהען וועסטו שוין רויגן נישט קענען זיין. איך וועל געוויס אנהייבן צו שטאנזערין אונג וועל נאר נישט קענען פערדנען, אונג דוא אליין וועסט באדארפן זארגן פאר דיר, פאר מיר, אונג פאר דעם קינד וואס איך וועל דיר שענקען, דאס הייסט דוא וועסט ווערין אפאמילענע פאטער, אונג דאדורך וועסטו קיין מאהל צו מיין ציעל נישט קענען קומען.

דאס איז אלס פון דיא פוסטע זאכין — האט שטראהל געזאגט — וויסטו דען נישט אז אסענטש מוז בעשטענדיג אנטאהן אקלייד גאך זיין מאס, דיא זעלבע געלד וואס מיר פערלעבן איצונד וועט אויף זיין קענט אויך דאן ווען איך וועל ווערין אפאמילענע פאטער, אונג אויסער דעם, רעכטן איך דאס פאר אדוקטייט זארגן איצונד אויף שפעטער. איך זאג דיר אז קוים וועלן מיר הייראטהען וועלן

מיר גאר נישט באדארפן זארגן, דען דיין פאטער אליין וועט אונז שטיממען און וועט מיר נאך העלפן איך זאל וואס נישט עררייכען מיין ציעל.

וואו ווען בייא דיר קומט דאס אויס פאר אנלייכע זאך, וועל איך פֿעלשטעהן — האט דעבארע גענומען פֿערט.

אזוי מוזען מיר טאהן ווען מיר ווילן זיך נאר פֿערהיטען מיר זאלן נישט אפגעריסען ווערן איינער פון צווייטען.

דוא ווייסט דאך מיין ליבער שטראהל אז איך פאלג דיר אימער. און דאס מאהל האמט וויא איך האב דיר שוין געזאגט בין איך נישט צופרידען מיט דיין פלאן, נאר אום דיר צו ווייזן וויא טהייער דוא ביזט בייא מיר און וויא הייליג דייער ווערטער זיינען בייא מיר וועל איך דיר פאלגן. נאר געדיינק דוא זאלסט נאכדעם קיין חרטה נישט האבן.

חרטה האבן זאגסטו? — האט שטראהל לאכענד געזאגט — דוא גלויבסט אז אסענאטש קאן חרטה האבן אויף דעם וואס ער האט זיך אליין גליקליך געמאכט? זיין מיין ליבע דעבארע, נישטאלס וועל איך חרטה האבן אויף דעם וואס איך וועל מיר מיט דיר אויף עוויג פֿערבינדען. אלזא פֿלייבט דאס אזוי, אז מארגן הייראטעהן מיר. נאר זעה וויא פֿארזוכטיג דיין פאטער זאל נישט ערפאהרען וואו דוא קווארטירסט.

וויא רהיג, מיין קווארטיר וועט נישטאנד ערפאהרען. דוא ווייסט דאך אז קיינער אין דעם הייף וואו איך וואוין ווייס וויא אזוי איך הייס. זאגאר דיין ליבע מוטער אויף זיא מיינט אז מיין נאמען איז סארא בלאהווייס.

דוא מוזט האבן ענמת נפש פון מיין מוטער ווייל זיא איז אשטונאכע הינקעדיגע פֿרויא.

איך האב אפער קיין חרטה נישט וואס איך האב זיא צו זיך צוגענומען. זיא איז זעהער אנגעדעמליכע פֿרויא, זיא ליבט מיר אויך וויא אמוטער. און מיין געזונד איז בייא איהר טהייערער אלס איהר אייגענער געזונד. איך האב נאר פון איהר ענמת נפש וואס זיא זיצט פֿעלשטענדיג סדחשחרהדיג, זיא מוז זעהער אונגליקליך זיין.

וואס איז זיא אזוי אונגליקליך? וואס פֿעהלט איהר דען בייא אונז זיא האט דוכט זיך גענוג וואס צו עסן וואס צו טרינקען און אונז געלעגער.

גענויס טראגט זיא עפעס אויף איהר הארצין גרויסע וואונדען. זייט איך בין דא אין אגיר האב איך ערשט דערזעהען וואס פאר אונעלט מיט צרות אונזער וועלט איז! אז איך בין געווען אין דער היים האב איך נאר זיך אזוי פיל נישט פֿארנעשטעלט.

צו עס איז דא צרות אויף דער וועלט — האט שטראהל געזאגט מיט אויפמיץ — דוא האסט נאך נאר נישט געזעהען מיין לעבען, בעט מיר וועל איך דיר פֿיהרען צו אונעלכע אונגליקליכע פון וועלכע דוא האסט איצונד אויך קיין בעסער נישט. איך וועל דיר באווייזן פאמילען וועלכע פֿעלשטעהען אויס צעהען

פערזאנען. און אלע צעהען פערזאנען וואוינען אין אקליין שטאל צימער.
ריכטיגער געזאגט אין אמיוולאד. און אלע צעהן בעניגען זיך מיט אקליין ברויטל.
אלע געהען באקעט און בארפוס אייניגע פון זיין זינגען טויט קראנק יאג ליגען
אויף דער נאסער פייכטער ערד אין אפערפעסטעטען וואוידוד.

א הער אויף צו דערציילן אזעלכע זאכען, איך קאן דאס נאר נישט הערן —
האט דעבארא ערשדראקען געזאגט.

דוא קאנסט נישט הערן אזעלכע זאכין? — האט שטראהל מיט
אפערדריסליכען טאן געזאגט — מיר דארפן דאנקען גאט וואס מיר הערן דאס
נאר און פיהלן דעם ווייטאן נישט פון אזא לאגע. דוא האסט שילעגט געזאגט
מין לעפין. אין גענענטהייל מיר באדארפן זיך נישט צו הערן צו אזעלכע
זאכין, פילייכט וועלן מיר קענען דיא אוינגליקליכע מיט עטוואס בעהילפונ זיין.
דען ווען קיינער נעמט פון זיין נישט וועלן הערן וועלן זיין אלע אין איין
טאג צושטארבן.

דוא ביזט נירעכט מין מהייערער — האט דעבארא וויא פערשעסט
געזאגט — איך האב זיך וויינקליך אנארעשקייט אויסגעדעמט. נוא איך בעמט דיר
דערצייל ווייטער פון דיא אוינגליקליכע צעהן פערזאנען:

איך וועל דיר בעסער ערציילן פון איין פערזאן — האט שטראהל
גיגענטפערט — דאס וועט שוין בעשטעהען גענען צעהן. דוא ווייסט דאך אז דיא
מענטשען וואס קומען זיך קורירען בייא אויז אין דיא קליניקעס זינגען זעהער
אוינגליקליך. דען צו אויז קומען נאר אן אזעלכע וועלכע האבן קיין שטיצע פון
קיינעם, און מען וויל זיין אפילו אין שפיטאל נישט צו געמען. און אין דער
וויינקליכקייט איז זעהער שווער און אוינגענעהם דעם קראנקען איבער צו געבן
זיך אין אוינגערע הענד. ווייל ער ווייס אז קוים שטארבט ער וועט מען זיין מויסין
קערפער בענטצען צו דער אנאטאמיע און דאס איז וייער אשעלעכטער געדאנק.
דען אבוואהל מען ווייס אז נאך דעם טויט איז דער קערפער וויא אשטיק האלץ.
מען מאג איבער איהם טאדן וואס מען וויל, פיהלט ער קיין ווייטאק נישט. פון
דעסט וועגן וויל קיינער נישט אז נאך זיין טויט זאל מען זיין גוף צו שניידען אין
שטיקער, איך ווייס אז עס זינגען דא אין דיא קליניקעס פיל קראנקע וועלכע
שטארבן נאר פון אייגע שרעק בייא דעם געדאנק אז נאך וייער טויט וועט מען
זיין אין שטיקער צו שניידען, און דיא שילער פון דעם אוינגענומעט וועלן
זיך אויף איהם לערנען דיא מעדיצין. בענאנדערס שרעקען זיך וייער פאר דיא
קליניקעס אוינגערע יודין. ווייל וויא דיר איז געוויס בעקאנט וויל יעדער יוד קומען
צו קבר ישראל. און אויסער דעם איז בייא יודין אמיטער מענטש שווער פון
אלעבעדיגען. דען זיין לייגן אויף איהם מעהר כבוד וויא אויף אלעבעדיגען.
מיט אכט טאג פריהער זינגען מיר אין איין פריהמארגין אריינגענאנגען אין דיא
קליניקעס. אין איין בעמט האב איך בעמערקט אקראנקען יודין אן זיין בלאסעס
געזוכט האט מען גלייך געקענט ערקענען אז דער מענטש גיהערט צו דער רייכער
אריסטאקראטישער

אריסטאקראטישער קלאסע. אלס מיר וויינען צו זיין בעט צוגענאנגען. איז ער נאך מער בלאס געווארן. און אלע גערפען האבן אין איהם, נצימערט. דער פראפעסאר האט איהם אהיבשע צייט בעמראכט און האט איהם פאר געפעהרליך ערקלערט, ער האט שטארק געלידען אויף דער ברוסט און האט גאר אהן אין אויפהער געבראקעט מיט בלוט. אלס דער יוד האט פון דעם פראפעסאר אזא שלעכטע מיינונג גיהערט. האט ער זיך מיט אלע קרעפטן בעמיהעט זיך צו זעצן. און האט מיט זעהער אשטונאכער שטימע געבעטן מען זאל איהם בעפרייען פון דיא קליניקעס. ער האט געזאגט אז ער פיהלט זיך פאלקאמען געזונד. און דא וועט ער געוויס שטארבן.

דער פראפעסאר האט איהם לאכענד גענטפערט, אז ער איז נישט אזוי געזונד וויא ער מיינט. און ער מוז זיך נאך זאגנען צייט קורירען. ער האט אבער מיט טרערן גיבעטן מען זאל איהם בעפרייען פון דעם שרעקליכען ארט. וויא אזוי וועסטו אבער גיין אז דוא האסט קיין פח נישט — האט דער פראפעסאר געפרעגט — און וואוהין וועסטו גיין. ווער וועט דאס אריינלאזן אזא קראנקען מענטשין וויא דוא ביזט אין שטוב אריין.

איך האב דא קרובים וועלכע וועלן מיר מיט דעם גרעסטען פבד און מיט דער גרעסטער ליבע אין זייער שטוב אריינגעמען — האט דער קראנקער גענטפערט.

פאר וואס זע האבן זיין דיר ביי אהער אין זייערע הייזער נישט געהאלטן? ביי אהער האב איך זייערע גנאדען נישט געוואלט אננעמען, גאר אזונד וויל איך בעטן זייער הילף, פון וועלכער זיין וועלן זיך געוויס נישט ענטזאגן. גוא איך וועל דיר צוליב זאגן — האט דער פראפעסאר געזאגט — שיק זע אריבער צו זיין אמענטשין. זיין זאלן נאך דיר קומען אדער נאך דיר שיקען דען דוא האסט דאך קיין פח נישט אליין צו גיין צו זיין.

איך וועל מיר זעמצען אויף אדראנשקע און וועל צו זיין פאהרין. דער קראנקער האט אזוי לאנג געבעטן ביי דער דאקטאר האט איהם ערלויבט ארויסגיין פון דאזען.

דוא האסט באדארפט זעהען מיט וואס פאר אשמוקה דער אהנמעכטיגער יוד איז פון זיין בעטיל אויפגעשטאנען. ער האט ווירקליך אויסגעזעהען וויא געזונד. און אידער מיר האבן זיך אומגעקוקט איז ער פערשוואונדען געווארן פון אונזערע אויגן.

אלס איך בין פון דעם אוניווערזיטעט צוריק אהיים געזאנגען. האב איך אין איין פערעוואלק געבען אהויו דערוועגען דעם קראנקען יודן. ער איז גינעסן אנגעשפארט דעם קאפף אויף דער וואנד און האט שטארק געקרעכצט. איך בין צו איהם צוגעגאנגען. דער קראנקער האט מיר פאלד ערקענט. און האט ערשטאקן געזאגט גיין איך וועל שוין אין דיא קליניקעס מער נישט גיין איך וועל בעסער דא שטארבן.

האט קיין מורא נישט האב איך איהם געזאגט אויף פראקט יודיש — איך בין נישט געקומען אויף געמען אין דיא קליניקעס.

איחר זענט אייד ? — האט ער ערפרייגט געזאגט אלס ער האט גיהערט וויא איך רייט יודיש — א ליכער יוד ראטעוועט מיר.

איחר האט דאך געזאגט אז איחר נעמט פאחרין צו אייערע קרובים ? — האב איך איהם געפרעגט.

ניין מיין פריינד איך האב קיין קרובים נישט. איך בין עלענד וויא אשמיין — האט ער מיט אפיטערין זיפטן געגנטפערט.

נא ווארום האט איחר נישט געוואלט בלייבן אין דיא קליניקעס ? איך וועל בעסער דא אין מיטן דער גאס שטארבן. גאך מיין טויט וועלן דיא היגע יודן געוויס אויף מיר רחמנות האבן. אונ וועלן מיר בעשרדיגן אויף זייער הייליגען ארט. וועל איך מיר האמלש פאר מיין טויט קענען מרייכטן מיט דעם געדאנק אז מיין טויטער קערפער וועט ליגן צווישן מייע ברידער. אונ ערלים וועלן איהם נישט צושניידען אויף שטיקער. גאר פון איך ווונדער הערר וועל איך בעטן אשטיקעלע טובה. איחר זאלט שטייבן צו מיר אהיים. איך בין פון קרויסבאב צו מיין זאקן גאר ניין. גלייכער צום רב אז איך בנימין פריעדשיש בין געשטארבן. אונ איך פערלאנג מיין זאקן זאל נאך נאך מיר קדיש.

איך פערשטייא נישט האב איך געזאגט — וואס הייסט איך זאל שרייבן אז איחר זענט געשטארבן איחר לעבט דאך נאך.

עס מאכט נישט אויס — האט ער מיט אשטערצליכען טאן געגנטפערט — ביז דער פריי וועט קומען צום רב וועל איך שוין געוויס זיין טויט. ווייל איך פיל אז איך שטייא שוין געבען דיא טויערין פון טויט. אונ דאבייא זעט איחר דאך אז איך האב נישט פון קיינעם דיא מיגדעססע רעטונג צו ערווארטן. איך וועל דא אויף דעם ארט געוויס שטארבן.

דיא ווערטער אונ דיא מרערין וועלכע האבן זיך געוויזען בייא דעם פערצווייפלטען קראנקען אין דיא אויגן. האבן מיר זייער געריהרט. אונ האב מיר בעשלאסן איהם צו העלפן מיט אלע מעגליכקייטען. 'האט קיין מורא נישט ליכער פריינד האב איך צו איהם געזאגט איחר וועט נאך זיין געזונד. אונ מיננט נישט אז דיא וועלט איז אזוי פערדארבן זא דאס קיינער וועט אייך נישט וועלן העלפן.

בייא דיא ווערטער האב איך צוגערופן אן איזוואשציק האב דעם קראנקען יודן גיבעטן ער זאל זיך זעממען.

ניין איך וועל נישט פאהרען. דען איך פערשטייא איחר ווילט מיר ווייטער פיהרן אין דיא קליניקעס — האט ער ערשטאקען געזאגט.

איך וועל אייך נישט פיהרען אין דיא קליניקעס — האב איך איהם בערהוינט — איחר וועט פאהרן מיט מיר צו מיר אהיים. אונ איך וועל אלע

אלע גרעפטין אונגענדען אייד צו קורירען אונ צו רעטען.

דער קראנקער האט מיר פערוואונדערט אונגעקוקט אייניגע מינוטען און האט ענדליך געזאגט: איך דערקען אין אייד אז איהר זענט אנ'ארדענטליכער מאן. איך פערלאז מיר אויף אייד. אונ פאהר מיט אייד צוזאמען. שוהט מיט מיר וואס איהר ווילט — אונ בייא דיא ווערטער האט ער זיך געזעצט אויף דער דראנטשקע. אונ איך האב איהם געבראכט צו מיר אויפן קווארטיר. אונ אלס ער האט זיך אויסגערוהט אונ אביסיל צו זיך געקומען האב איך פאר איהם גענומען אפגעזונדער צימער מאקי אין דעם ועלכען הויז וואו איך וואוין. איך האב ערנועקט מיטלייד אויף דעם אונגליקליכען מענטשין בייא אלע יודישע סטודענטין. אונ אלע האבן זיך גענומען צו שטימען דעם עלענדען מענטשין. ער איז שוין אכט מאג אין דעם צימער וואס איך האב פאר איהם געשטעלט. אונ פון מאג צו מאג ווערט ער פעסער זא דאס מיר צווייפאלען שוין גיט אין זיין לעבן. נאך אין אקורצער צייט ווערט ער פאלקאמען געזונד.

דאס איז ווירקליך איינער פון דיא אונגליקליכסטע פערזאנען אונטער דעם הימל האט דעבארא געזאגט אויסווישענד איהרע טרערין — אונ דוא האסט מיט דעם מענטשין געמאדן אלעס וואס דאס מענטשליכקייט פאדערט פון יעדען ארדענטליכען מאן.

אזא ער איז איינער פון דיא אונגליקליכסטע ? — האט שמראהל שטייכלעך געזאגט — נאר דוא קאנסט איהם נאך דעם נאמען גיט געבן. ווייל עס זיינען דא אסאך אזעלכע וואס זייא קומט אויס צו שטארבן אין מיטן דער גאס. «אונגליקליכער» וואלטסט דוא איהם ערשט גערופען. ווען דוא זאלסט זיין ביאגראפיה אויסהערין.

איך פערשטייא גיט צוואס דארף איך זיין פארנאנגענהייט וויסען דוכט זיך זיין שרעקליכער געגענווארט איז שוין אויך גענוג — האט דעבארא געזאגט. עס איז אנרויסער אונטערשייד ווען דער ליידענדער וואס מיר זעהען איז אונטער אפינסטערין שטערין געבארין. ער האט קיין מאהל דיא ליכטיגע שוין גיט געזעהען צו ער איז פון הייכען גליק אין פינסטערין אפגורנד געפאלן. פאר וואס קוקען מיר גלייכגילטיג צו וויא מווענדער אומע מענטשען פלאגן זיך. אונ מיר ווערין געריהרט ווען מיר זעהען אנ'עדעל מאן אין א'שרעקליכע לאגע. ווייל יעדער האט זיין פלאטין. דער דימאנט מוז זיין געפאסט אין גאלד אדער אין זילבער. קוים איז ער אריינגעזעצט אין פראסטע אייזן אדער אין האלץ ערקענען אלע אז דא איז גיט זיין פלאטין. דער מענטש פון וועלכען איך האב דיר ערציהלט איז אמאהל גיווען איינער פון דיא גרעסטע גבירים. פון איהם האבן געלעבט זייער פיל מענטשין. ער איז גיווען אפן יחיד בייא עלטערין גליקליכע. וועלכע האבן איבער איהם געציטערט וויא אויף דער טהייערסטער נאך אין דער וועלט. נוא שטעלט זיך פאר אז דער גליקליכער מענטש. איז געפליכען אהן געלד. אהן גומע פריינד אונ דאבייא קראנק אויף דער

געפערליכסטע שטופפער, און נאך וואו אין אפערעדער שטאט, צווישען
אונגעקאנטע פרעמדע מענטשן, אזא מענטש איז געקומען צווא לאגע
וואס שטארבן אין מיטן דער גאס האט שוין ביזא אים אויס געוויזען וויא
אמריקט אין זיין אונגעהייער גרויסען קיכער, גוא נאן האסטו זיך נען
פארנעשטעלט אזא אונגליקליכען?

דאס איז שרעקליך! — האט דעבארא געזאגט — דער מענטש קאן
ווייךליך אלס מוסטער זינען מיט זאל גיט שטאלצירען מיט קיין רייכטהום.
אזעלכע מוסטערין זיינען דא אסך — האט שטראהל געענטפערט ויפצענד —
אזעלכע שפיגלען שטייען פאר אונז איבעראל, נאר קיינער קוקט זיך אין וויא
גוט איין, אין געגענטהייל אלע אנטלויפן פון וויא, נאר מיר האבן זיך צופיל
פאר רעט אין טרויעריגע זאכן, לאמיר זיך אומקערן צווא אונזער ערשטן
געשפערע, בלייבט דאס אז סארנין הייבאטן מיר.
נא אזויא בלייבט דאס אונז אזויא בין איך בעשלאסן. — האט דעבארא
געענטפערט.

ר.

בעזארנטע עלטערין.

אין זייער אשיין רייכעמערטען צימער זעהען מיר נעצט איין הערין
מיט אדאמע ויפצענד געבען אמיש שטארק פערטראכט, פערטעפט אין
געדאנקען.

קוקט זיך נאר גוט צווא מיינע ליבע לעזער נעמט איר אין דיא צווייא
פערזאנען געפינען אייערע אלטע באקאנטע, הערמאן גוסט מיט מאריא
בערנטהאל וועלכע הייבט נעצט מאדאס גוסט, איז דאס זיינען נאר גיט דיא
מענטשן וועלכע איר האט געקענט מיט צוואנציג יאה צוריק, דער הערמאן
האט שוין געקומען אנהייסען פארד מיט אנראפן בויך, אונז מאריא אפגוראל
זיא שיינט צווא זיין דיא זעלבע קאקעטקע וואס פריער, פון דעסט נענין איז
זיא פארט גיט דיא זעלבע מונטערע פרייליכע מאריא וואס מיר האבן געקענט,
אויף איר שטערן זיינען שוין דא היפשע עטליכע קנייטשען, אונז אויף איר
געזיכט וועלכער איז שטארק געפודערט ליגט וויא אשטאלין, אונז זיא קאג
ווייךליך שטאלצירען, דען זיא איז שוין גיט דיא ארמע מאריא וועלכער האט
געזוכט ארייבן חתן, זיא איז היינט איינע פון דיא רייכסטע דאמען אין
ווארשויא, זיא בריינגט ארויס אלע נייע מאדעס, אונז אלע אריקטאקאטישע
דאמען קוקען נאר אויף איר, אונז מאבן זיך בעשטענדיג נאר אזעלכע קליידער
וואס זיא טראגט.

וואס האט דיר געזאגט וויספעלד ? האט מאריא געפרעגט גאד אלעמאנעם שווייגן .

ער האט מיר געזאגט אז ער קאן דא גאר נישט העלפן — האט הערמאן גענטפערט — ער האט מיר איין געזעה גיגעבן איך זאל זיך ווענדן צום רעקטאר פון אוניווערזיטעט, גאר איך ווייס אז דער רעקטאר וועט מיר גאר נישט ענטפערן אפילו, ווייל דאס איז בייא דיא סטודענטן נישט דאס, ערשטע מאל וואס וויא פערפירען אפעדען, אונ האבן מיט איר חתונה .

מיא האט דאך אפער געזאגט אז ער איז מיט דעם רעקטאר וויא פרידער אונ ער קאן דא זייער פיל ווירקן ?

דאס איז אלס אמת, ער איז טאקע מיט אים זייער גוט, ווייל ער האנדלט מיט אים שוין יארן לאנג, גאר וועגן אונ וואך וויל ער אים גאר נישט פערטן .

נוא וואס זע קלערסטו מאן ? וואלן מיר אזוי קיין שלעכטס נישט וויסען, וויא איך ווייס נישט וואס צוא מאן, איך רעדן מיר וואלן גאר איינפאך אריינגיין צוא שטראהלען, אונ אים פערטן מיט גיטען ער זאל אונ זאגן וואו אוינער דעבארא איז אונ ער זאל זיא אונ אפגעבן .

פיליכט האט ער שוין מיט איר חתונה געהאט ? ניין איך האב ריכטיג געפאדערען אז ער האט קיין חתונה גאד נישט געהאט, דען ער באדארף דאך ארויס געמען בייא דעם באגינער אקטיוועל, אונ דער רבינער זאגט אז אונ מענטש האט בייא אים קיין קוויטעל נישט ארויס גענומען .

האסטו אים האטש גיבעטן ער זאל אונ קוויטעל נישט ארויס געבן ווען מוא וועט אזעלען בייא אים פאדערן ?

עס פארשטייט זיך אז איך האב אויף דעם שכל געהאט, ער האט זיך אנפאנגס נישט געוואלט דאצוא סאגלאסען, ענדליך אפער אז איך האב איהם געלייגט אהונדערטער אויף דעם מיש, האט ער מיר פערשפראכן דאס צוא מאהן .

איך וואלט גערין געוואוסט וואו קאן ער האלטן אוינער טאכטער ? בייא אים אויף דער קנארטיר איז זיא געוויס גיטא ?

ניין ! זאגאר דער ווירטה פון זיין קנארטיר ווייס גאר נישט, אז שמראהל האט ערגעץ אנגעליפט, האט הערמאן גענטפערט .

דוא וויסט הערמאן — האט מאריא געזאגט גאד אקורצס נאכדענקען — איך האב אן צוא צווייפלען אין דעם צוא שמראהל האט ווירקליך אוינער טאכטער פערפירט .

ניין ! אין דעם איז קיין צווייפלעל נישט, וועדליג דער יונגער מאן האט אונ ערציילט פון דיא צווייא פערזאנען וואס, ער האט באגענוגט פארענדיג, (מ"א) דלית

און האט נאך געזאגט אזוייך אז ער איז אסמירענט פון אויגוערזשעט, און ער האט גיהערט וויא ער האט זיך גערופן בייד דעם נאמען דעבארא, איז בייד מיר קיין ספק נישט, אז זי איז מיט שטראהלען אנטלאפן געווארן, און זי איז געווען דא, און מיר מוזען אריינגיין באהיטן. צווא דעם פערשליכטען סמירענט און איהם בעטן מיט גוטען ער זאל אונז זאגען וואו זי איז.

און וויא וועט זיין אז ער וועט נישט זאגן?

דאן וועל איך מוזען זוכן אנ'אנדער מיטעל, דא ווייסט דאך אז מיט געלד קאן מען אלס אויס פיהרען, איך וועל מיין זאגן באשיטאל אפפערן אבי אונזער מאכטער צו געפינען.

דא ווייסט נאך וואס איך וועל דיר זאגן הערשאט, אויב דא וועסט זעהען אז שטראהל וויל בשום אופן נישט זאגן וואו זי איז, זאלסטו איהם פערשפרעכען צו געבן אונזער מאכטער אין גוטן מוסה פאר אפרייא.

איך האב דאס אויך געקלערט, וואס וועט דאס שאדען ווען איך וועל איהם פערשפרעכען, פון זאגן ביי סקנים זיין איז זייער נויט.

איך מיין טאקע דא זאלסטו סקנים זיין דיין פערשפרעכונג, און פאר וואס נישט שטראהל איז זייער אפרייער יונגער פאן, און העכסט געבילדעט דאצו, איך רעכען אז אונזער מאכטער קאן פאר אים גליקליך זיין.

וואס רעדסטו אזעלכע גארעשקייט — האט הערשאט צארגינג געזאגט — דא ווילסטו מיר זאגן זיך טאקע אין גאנצן פערשמידען אין בלאמע.

איך פארשטייט נישט פאר וואס רופסטו דאס אן פערשמידען אין בלאמע דא מיינסטו אין דער אמת, אז דיא גאנצע וועלט באשטייט נור אויף געלד, זיין איינציגער פעהלער איז דאך גאר וואס ער איז איין ארומאן, און דאס איז היינטיגע צייטען פון דיא גלייגע פעהלער, היינט קוקט מען גאר אויף דעם מענטשן אליין.

סעהר קיין פעהלער האסטו אין אים נישט געפונען וויא דאס וואס ער איז ארום? — האט הערשאט שטייכלענד שוויטעלנד מיט דעם קאפ, — נוא און דאס וואס ער איז פון איינציער פאמיליע אנגב'ס אזון דאס הייסט בייד דיר קיין פעהלער נישט?

וואס זאגסטו איז ער אנגב'ס אזון? איך פארשטיי דיר גאר נישט — האט מאריא ערשטוינט געזאגט.

אזויא? דא ווייסט נישט פון דעם סוד? נוא וועל איך דיר דערציילן. שטראהלס פאטער האט אנוועק גיטווארפן זיין פרייא עס הייסט שטראלס מוטער אין אקורצער צייט נאך זיין התננה, און האט גאכעזער אסך מענטשן באגנכט און בללות געשטעלט, שטראהל איז געבליבן אלעבעדיגער יתום, זיין גליק איז געווען וואס זיין מוטערס אקרוכה וועלכע האט קיין קינדער נישט געהאט, האט אויף אים רחמנות געהאט און האט אים פאר אקיר צו גענומען

זיין האט אים גרעניג און געגעבן איהר פאמיליע, פארשטייט זיין ?
 גא איצונד וועסטו אויך זאגן אז דא וועסט אים געבן זיין מאכטער
 פאר אפרייט.

זעסטו אויב אזוי איז גאר אנדערע ווערטער — האט מאריא געזאגט —
 איך האב גירעכט אז ער איז מאכט רפאל שטראהלס זון.

עקע ווען ער זאל זיין רפאל'ס זון, וואלט איך קיין צווייט ווערטער נישט
 איבער גירעט און וואלט אים גענומען פאר אן איידם, גאר געבן מיין מאכטער
 צו אונזס זון דאס וועל איך גיט מאן ווען איך זאל אפילו וויסען אז זי
 וועט אויס ליבע צו אים שטארבן.

וואס דא בייזט גירעכט ביזו ווערטער האט מאריא געזאגט.
 וואו איז דאס דבשה דעם גאנצן טאג — האט פלוצים הערמאן געפרעגט.
 דבשה'ן האב איך געהייסן ארום גיין אין אלע גאסן מאכטער וועט זי
 באגעגענען אונזער דבורה'ן.

אדעמאנט אויך איר וואס טרייבסטו זי ארום אגאנצן טאג, זי איז
 דאך אויך נישט מעהר וויא אפענטש.

גילשקאשע דער מייפעל וועט זי נישט צו געמען. — האט מאריא
 גענומען דער וואס דען געמט זי געלד ? זי זאל זיצען וויא אפריצע
 גיין און זייען ?

און אז זי איז אדניקסט באדארף זי שוין נישט לעבן אויף דער וועלט ?
 פארנעם נישט אז זי איז אכאל אויך גיווען מיט לייטען גלייך.

אקלייניקייט זי איז גיווען מיט לייטען גלייך — האט מאריא מיט
 אסאמירעשין מאן געזאגט — מאכטער וויסטו נישט וואס פאר אפיווהט זי
 איז קאן איך דיר דערציילן, איר מאן איז גיווען אקאסיר ביא אגעוויסען
 גביר לוי פריעדפיש, און צום סוף האט ער באגנבעט און באראפעוועט
 זיין פרינצעפאל און איז אנטלאפען געווארן, גא פארשטייט זיין
 איהר יחוס ?

גא אין דעם איז זי דאך נישט שולדיג וואס איר מאן איז גיווען אגנב,
 אבי זי איז אן ערליכע.

מיט וואס איז זי דאס אזויא ערליך ? וואס זי האפט נישט קיין בייגיל
 פון דיא מולטערס ? גא דיר אפגעמאק פאר איר ערליכקייט, איך האב זי שוין
 גוט דערקענט, זי איז אונטע באשערין, נישט שטעל און נישט לייג פאר איר
 הערסטו נישט אומזאנסט האט זי דער מאן אונזען געווארפן, ווען זי זאל
 זיין אשטיקעל מענטש, וואלט ער זי נישט איבער געלאזט צוואנציג יאהר
 איין עגנא.

וויא באלד ער איז אנטלאפן געווארן מיט אגנבה איז דאך שוין קיין
 וואונדער נישט וואס ער האט זי פערלאזן.

דאס איז אפגעוונדער זאך, און יענץ איז אפגעוונדער זאך, איך בעסט

דיך הערמאן זיין ניט אצונרויסער פֿעל רֶהֱמִים אויף דבשה'ן , גישקאשע ווא
וועט חֶלְעֵבִין פֿון הונגער בייא מיר ניט שטארבֿין וויפֿיל דינט ווא שוין בייא
אונז שוין פֿרוך השם פֿינף יאר אונ דוא זעהסט דאך וויא געוונד ווא איז ,
אסך געווינטער פֿון מיר .

נוא ! נוא ! זאל שוין זיין וויא דוא זאגסט — האט הערמאן גענטפֿערט —
דוא ווייסט נאר וואס איך וועל דיר זאגן מאריא , וואצו זאלן מיר אונזער
ווייזט צו שטראהלן אפֿלייגן אויף מארגן , מי זיך אן לאמיר שוין אריבער גיין
צוא אים , דאבייא וועלן מיר זיך טאקע אפֿיסל דורך גיין , דא איז זייער
דוּשנע אונ סקוצנע .

אויב דו ווילסט קאן איך דאס דיר צוליב טאן — האט מאריא גענטפֿערט —
מיר קענען גיין .

דאבייא איז ווא אויפֿגעשטאנען האט זיך איינגעוואשן אונ אָנגעקליידעט
מיט דעם גאנצען פֿוטן אונ וויא זייען ביידע אונעק גענאנגען צוא שטראהלן .

יא.

ווייטער דיא צווייא קאמערדין .

נוא מארק איצינד בין איך בייא דיר ווערט אלע געלטן — האט דאנילא
פֿרייליך אונ שטאלן געזאגט צוא מארק'ן , אריינגיענד צוא אים אין צימער
איך האב אלעס אים געפֿירט אויף דעם בעסטן ארט דוא האסט פֿינף הונדערט
רובל , אונ דוקא ניט אויף־קיין גרויסן פֿראגענט סך חֶפֶל וועסטו דארפֿן געבן
דער פאר איין הונדערטער פאר אַחוּדש .

איך דאנק דיר זייער ליבער דאנילא . — האט מארק געזאגט צונאכענד
דאס געלט — אך וועלן מיר דאס היינט מאכן אשקאס , אז נאט אלליין וועט
זיך דארפֿן פֿרייען , נוא אונ וועגן דעם סעדיכען וואס איך האב דיר געזאגט
האסטו עפעס ערפֿאהרען ?

אפֿראגע צוא איך האב ערפֿאהרען , איך ווייס שוין אפֿילו וויא ווא הייסט
אונ וואו ווא וואוינט , דוא האסט מיט־קיין שלעכטן געשמאק מארק , ווא איז
ווינקליך דיא שענקסטע פֿרויענציימער אין דער וועלט .

אזויא דוא ווייסט שוין ווער ווא איז ? — האט מארק העכסט ערפֿרייט
געזאגט זאן געשווינד ווער איז ווא ?

ווא סוז זיין נאר אפֿשוסה סחורה . . . — האט דאנילא גענטפֿערט — ווא
הייסט סארא בלאהווייס , ווא וואוינט איינע אלליין נאר מיט אן'אלטע הינקעדיגע
דיקסט אין צערקאסקען פערעאולאק אין גראסהעלדס הויז , צוא איהר קוקט
קייער אויסער דעם סטודענט שטראהל ניט אריין .

צריייל מיר פֿרודער ווא אזויא האסטו דאס ערפֿאהרען .

דורך אצופאל — האט דאנילא געגטפערט — געסטערין אבענדס צייט
אונזע גייענד פון דיר האב איך מיר באגעניגט מיט סימאן קלאפשמיינ דער
ניוועזענער סטודענט וועלכען מיר האט היינטיגעס יאר פון דעם אוניווערזיטעט
ארויס געמריבען, ער קאן אלע סטודענטן וויא זיך אליין, איך האב איהם
אנגעהויבן צו פרעגן צווא קען ער נישט איין סטודענט שטראהל, און ער האט
מיר געזאגט אז ער קאן אים זייער נישט, מיר האבן זיך אזויא פאררעט ביז
מיר זיינען געקומען אויף דעם בולוואר, פלוצים האט מיר קלאפשמיינ געהאפט
בייא דער האנד און האט מיר געזאגט: אט גייט שטראהל, און האט מיט
דעם פינגער געצייגט אויף איונגין מאן וועלכער איז געשטאנען געארעכט מיט
אפריילין, איך האב באלד פארשטאנען, אז דאס מוז זיין דאס פריילין וועלכע
דוא האסט מיר אזויא גערימט, און בין פערלאפן אפרער איך זאל וויא ביידן
נאך קענען באטראכטען, איך האב זיך ווירקליך נישט גיקענט זאט אנקוקען
אויף דער שיינער פריילין, זיא איז אונאקער ענגעל, איר פאסט צו זיין
אפרינצעסין, נוא נוא וויא פארשטייט, איך האב שוין נישט אפגעטראטען
און האב וויא געהיט, וויא זיינען אלעגע צייט ארום געגאנגען, געדליך האבן
זייא זיך געזעצט אויף אבירזע און זיינען אונזע גיפארין, איך האב דיא מינוט
מיר אויך געזעצט אויף אבירזע און בין וויא נאך געפארין, וויא זיינען געקומען
אין צערקאסקין פערעאולאק און זיינען שטיין געבליבן געגען גראסעלדס הויז,
דאן האב איך מיין בירזאר בעפרייט און בין שוין געגאנגען צווא פוס, האב פון
ווייטן נאך געקוקט וואהין וויא וועלן אריינגיין, איך האב גיזעהען אז וויא
זיינען אריינגעגאנגען טאקע אין דעם הויף פון דעם הויז און זיינען דארט
געבליבן בייא אפירטעל שטונדע נאכהער איז שטראהל אליין ארויס געגאנגען
און איז אונזע גיפארין, איך האב געוואקט אז בייא נאכט וועל איך נאר נישט
ערפארקען, איך בין דארום אויך אחיים געגאנגען נאר היינט פריא בין איך
אחין געלאפן, האב געמאכט אנגעשפרעד מיט דעם דווארגיק און האב פון
אום ערפארקען אז דא וואוינט אין צעהענטין נאכער איונגע פרויא מיט דעם
נאמען סארא בלאהווייס, צווא איהר קומט אריין אלע טאג איונגער מאן, און
מיט איר זיצט נאר איהרע אהינגעדיגע דינסט, דא האסטו דיא נאנצ
געשיכטע.

בראנא דאנילא! האט מארק געזאגט פאטשענד מיט דיא הענד — אויף
דיר קאן מען זיך טאקע פארלאזן מיט אנגעשעפט, נוא וואס זע גיסטו מיר
זעצט פאר אראט זאל איך מיר שדכענען צווא דעם ענגעל.

נאך מיין מיינונג וועט זיא זיך צווא געמען פאר אנומען נאכט דען וויא
איך האב דיר געזאגט שיינט מיר אז זיא מוז זיין נאר אפשוטע סחורה,
און אזא געלדיגער מענטש וויא דוא ביזט, איז פאר אועלכע סחורות
אלאקאמער ביסטו.

וויא איז אפער שטראהלס פלח.

ווייס איך וואס דוא רעדסט, ווען ווא זאל זיין אכלה וואס זע האלט
ער ווא איינע אליין אין אצימער וואלט ער געוויס פאר איר געפונען אוואונג
ערנען צווישען איין ארענטליכע פאמיליע, ווא איז ווינע גיט קיין בלה
נאר אנעליכטע.

נוא אונ אז אנעליכטע מוז ווא דאך נאר אים ליב האבן.

מיר ווייסן שוין פון דיא ליבעס, עס ווינען דא אנעליכע גארטנים אסך
וועלכע גלויבן אז דיא שיינע סחורות וואס זיין קויפן האבן נאר וויא אליין
ליב, אונ וויא ווייסן אבער גיט אז דיא חברה ענטזאנן זיך גיט פון קיין
מאנספערזאן וועלכער האט נאר געלד, מאנסט פרייא איר מאבן אוויזט, דוא
וועסט בייא איר זיין אנוטער גאסט.

וויא וועט אפער זיין אז וועהרענר איך וועל בייא איר זיטצען וועט
אנקוסען שטראהל.

נוא וואס זע האסטו מוכא.

דוא קענסט גיט דיא סטודענטין, זייא ווינען פיידיג נאך ארויס צוא
רופען פאר אזא זאך אויף אדנעל, אונ דוא וויסט דאך וויא איך האב פאר
אנעליכע זאבן מוכא.

זייא גיט קיין נאר, ער וועט דיר אויף אדנעל גיט ארויס רופן פאר אזא
נארעשקייט, אונ באצו וועט שוין דאס מיידיל אליין פערהיטען פון אסקאנדאל,
דיא חברה ווינען שוין גילערינט אויף אנעליכע זאבן, זייא צוא בלאזן דיא
שנוארצע וואלקן איידער זייא קוסען.

מאנסטו איך זאל מיר פרווען אריינגיין.

זא מאנסט פרייא זיין אהין, אונ אויב דוא האסט נאך אלץ מוכא וועל
איך אויך מיט דיר זיין.

וועהסטו דאס איז אפלאן, אונ מיט דיר צוזאמען וועל איך זיין אין גרעסטן
געפאהר. — האט מארק ערפרייט געזאגט, ווען זשע וועלן מיר מאבן
אונער וויזט.

פון מיינט וועגן האמטש היינט — האט דאנילא גענטפערט — זא
איך האב מיר דערמאנט איך האב דיר ליכער מארק אויכמינע נאכריכט
צוא ערציילן.

וואס איז פאר אנאכריכט?

מיר וועלן האבן אין גיבן בייא זיין שוועסטער אהנאם
בייא מין שוועסטער אהנאם?

זא ווא האט שוין אויס געזוכט אהתן, אונ וויא עס ווייזט אויס וועלן מיר
האבן אין גיכען אשיינע חתונה.

איך פארשטייא דיר נאר גיט — האט מארק ערשטוינט געזאגט — וויא
קוסט דאס איך זאל אזא זאך גיט וויסען.

אפילו זיין פאטער ווייס נאך אויך דער פון גיט.

דער צייל ווע מיר שוין וואס איז דאס פאר אַנייע געשיכטע.
דאס איז גאר אַן איינפאכע געשיכטע. — האט דאנאל געענטפערט —
דיין שוועסטער וואנא איז גיווען דיא וואך אויף אַבאל.
יא בייא דעם באנקיר שפיצעל.

דאָרט האט זיא זיך באקענט מיט דעם באנקירס זאָהן מאקס, און
צווישן זייא איז געווארן אליבע וואס ברענט וויא דער גהינס, דא
האט דען גיט באקערקט וויא מאקס האט אָנגעהויבן אלע מאָג אַריינגיין
צוא אויך.

יא אויך האב דאס באקערקט, גאר אויך האב געמיינט אז ער קומט
צוא מיין פאטער.

גיין גיט צוא דיין פאטער גאר צוא דיין שוועסטער קומט ער, מיר האט
ערציילט אַנעוויסער מענטש אז מאקס איז אין וואנאן פערליבט איבער דיא
פאטס, טפוי! אויך האב געוואלט זאגן איבער דיא אויערין, אונג ויא גיט שוין
ארום אן אַקאפ פון אים.

וואס מיינסטו דאס איז פאר מיין שוועסטער אַנליקלעכער שידוך.
וואס הייסט גליקליך אַנליק צוא אַנליק איז דען גלייך — האט דאנאל
לאַכענד געזאגט — ווען אויך זאל זיין וואנא וואלט אויך אַפילו מיט אים קיין
צווייא ווערטער גיט גירעט.
פאר וואס?

דער פאר וואס ער איז גאר קיין מענטש גיט, ער האט אַפגיס פון איין
אפּפּע אויף אים איז גיט אַקוב צוא מאן ווען מיר דאָרף אַפּעס איינגעמען
אויף ברעכין.

ער איז דוכט זיך גאר גיט אזויא מיאוס וויא דא זאגסט.
זעקסטו איצונד פארשטייא אויך אז דיא ביזט אַנרויסר מבין אויף שיינקייט
אז מאקס איז בייא דיר אין דיא אויגין שייין, ווען וואנא זאל זיין מיין שוועסטער
וואלט אויך דאס לעבין געלייגט אונג וואלט גיט דערלאזט צואזא שידוך, עס
איז איינפאך אַרעקנות אויף דער שיינער בליזע וואס וועט דאָרפן פערצירען
אזא מיאוס קאפ, זעקסטו ווען זיא זאל מיר וועלן פאליגן וואלט אויך איר
יא גירעט אַשירוד, אַפער אַהטן איינער אין דער וועלט.
דא ווילסט שוין ווערין אַשדכן.

יא בייא דעם שידוך וואלט אויך געווארן אַשדכן, ווייל אויך וואלט דאמיט
גליקליך געמאכט צווייא מענטשין.
ווער איז דאס דער חתן.

דא קענסט אים זייער גוט, אויך מיין מאקע וואלף קארטמאן.
ווער וואלף קארטמאן דער באַרטיאָזיק.
פא פא פא! — האט דאנאל מיט אַשמיכיל געמאכט — זעה גאר
אפּעקלער האט ער אים געזוכט באַרטיאָזיק, נא? ביזטו דאך אויך מיט
דעם

דעם פעהלער איז גאך אַזעלכע גביר'ישע קינדער וויא דאס ביזט האבן אויך דעם פעהלער.

זיין פאר מיין שוועסטער איז דאס גאר קיין שידוך ניט.

פאר וואס איז דאס פאר איר קיין שידוך ניט? דער פאר וואסער שפילט בעשטענדיג אין קארטין? ערשטינס ווייסן מיר דאך ביידע אז שפילען אין קארטין איז גאר קיין עולה ניט, דער בעסטער סתם איז וואס מיר שפילען אויך, צווייטנס ווען וואלף וועט חתונה האבן וועט ער געוויס אויפהערן צו שפילן אין קארטין, ווייל ער וועט דאך דארפן מאכן געסעס אגישעפט, אויסער דעם איז ער דאך אמאן אפערנדיגען אקס צוואן אויף אים, איך זאג דיר אז פאר וואס איז דאס אגליק.

איך פארשטיי גאר ניט וואס רעדסטו מיט מיר וועגן דעם, ווילסטו ווערן אשדכן גייה אריין צוואן מיין פאטער אדער צוואן מיין שוועסטער און לייג דעם שידוך פאר וויא פאר.

איך וועל טאקע אזויא טאון, גאר איך וויל דאס זאלסטו מיר אין דעם בעהילפיג זיין.

וואס קאן איך דיר דא העלפן.

הייב איבער מיט ביין שוועסטער, און ערקלער איר אז פאר איר איז וואלף קארטמאן דער גליקליכסטער שידוך.

דאס וועל איך ניט טאן, ערשטינס גיפעלט מיר דער שידוך ניט, צווייטנס ווייסטו דאך וויא מיין שוועסטער פאלגט מיר, ויא איז דאך ביידע זיך אזוי שטאלץ אז וויא וויל גאר מיט מיר גיין, גאר איך וועל דיר פרעגן איין זאך דאנילא זאלסטו מיר אפער דאס ריינע ווארטהייט זאגן.

וואס ווילסטו מיך פרעגן?

איך רעדן אז וואלף האט דיר גיפעטן דאס זאלסטו דא זיין דער שדכן, ווייל איך האב שוין לאנג באמערקט וויא וואלף קוקט אויף מיין שוועסטער ניט גלייכגילטיג.

הלילה! וואלף ווייס גאר דער פון ניט אז איך וויל אים דעם שידוך היידן — האט דאנילא פארשעמט גענוממען — מיר איז דאס אליין איינגפאלן, אלזא זאגסטו מיר ניט צו העלפן מיר אין דעם שידוך.

זיין איך קאן דא דיר גאר ניט העלפן — האט מארק גענומען — און ווייטער וועלן מיר זעהן.

וואו וועל איך מיך מווען אליין מוויטען.

איך ראטה דיר דאס זאלסטו זיך גאר ניט פרונען, ווארום זיין מיהע וועט זיין ארויס געווארפן, פיהר מיר בעסער אויס דעם שידוך מיט דער שיינער סאראבלאהווייס וועסטו האפן שיינע שדכנות געלד.

דער שידוך איז שוין וויא אויס געפירט, — האט דאנילא לאבענד גענומען — איך האב דאך דיר געזאגט דאס באדארפט גאר איר איין ווייזט

מאכין, איז זיך שוין דינע, גאר געוואונליך זאלסטו מיט זיך אשיינעם גען מיט געמען.

איך וועל שוין היינט אין קארטין גיט שפילן אונ וועל בעסער דיא 500 רובעל וואס דאס האסט מיר געבראכט פאר גען פארהאלטען, איך דאס איז אפלאן?

דאס איז פאר איר אצורויסער גען, איין הונדערטער איז גאך מיינ מיינונג אויך גענוג, גייען מיר היינט צו איר? נא מיר גייען — האט מארק געגעבן פערט.

יב.

דער געפאלענער גביר.

איך וועל אייך מיינע לעזער אריינפירען צו א אפגעקאנטן מענטשן מיט אהויזט, גאר איר זאלט זיך גיט ערשערקן.

איך האב אויס גירעט דיא פראגע, גאר איר זאלט זיך גיט ערשערקן מיט דעם זעלבן טאן וואס איינער ווארענט דעם צווייטן פון אנפאהר ווערענד ער ווייס ביא זיך אז דאס איז קיין געפאהר גיט, אונ אים אינטערעסירט אויך גיט ווען ער (דעם וואס ער ווארענט) וועט אריינפאלן אין אנפאהר, איך האב אייך אנגעזאגט איר זאלט זיך גיט ערשערקן, ווערענד איך ווייס בעשטימט אז איר ערשערקט זיך גיט פאר גרעסערע נאכין, אונ מיר וועט מאקע גאר גיט אינטערעסירען ווען איר וועט זיך נא ערשערקן, אין געגענטהיל מיר וועט דאס גאר הנאה טאן, דען דער וואס איז פיהיג צו ערשערקן זיך פאר אזא סצענע, דער באווייזט אז ער האט אין זיך אונט הארץ, אונ דאס איז היינטיגע צייטען ווער זעלמען צו א טרעפן.

איך וועל אייך אריינפירען צו א אונזער אלטן באקאנטן בנימין פריעדפיש. איך איר זייט גייעריג צו זעהען דעם מענטשן וועלכער האט מיט צוואנציג יאר צוריק פאר אונזערע אויגן אזא ראלע געשפילט? איר זייט געוויס גייעריג צו ערפאהרען וואס מיט אים האט זיך איבער געטאן אין דעם פערלויף פון אזא צייט, אונ וויא אזויא ער איז געקומען צו אזא לאגע.

איינגעמליך האב איך עס געקענט אין עמליכע ווערטער אייך ערקלערן, אז פון דער צייט אן וואס פלטיאל האט דעם פאטערס באפטיאל צו גענומען איז דעם אלטן לויס וויא אויך בנימין'ס גליק פערשוואונדן געווארן, בנימין האט מוזא געהאט פערפאלגן פלטיאל וועלכער האט געקענט זיין עהרע אויף גווייג פערשמוטצען דורך דעם גריף וואס ער האט ביא אים אויס גענארט, דארום האט ער זיך בעמיהעט מאכין אגייעס באפטיאל, ער האט חתונה געהאט, האט גענומען אשיין מיידל מיט עמליכע מויונד רובעל גען, ער האט אלע

קרעפטין אונגעווענדעט דעם פאטערס צערטריסמערטעם געשעפט אויף דאס
נייע אויס צוא בויען, נאר אז קיין גליק איז נישט העלפט קיין חכמות ניט,
דעם ווייבס ניד האט ער פערלארן, און ער איז געבליבען אנרויסער אביין,
ער איז פון גרויסע צרות קראנק געווארן און האט דעם לעצטען גראשין
דאקטורים אפגעגעבן און דא איז דער לעצטער צייט אלס דיא קרויסכאבער
ארצטע האבן געזאגט אז וויא קאנען איהם שוין ניט העלפן, האבן זיך געפונען
גוטע מענטשען, וועלכע האבן איהם אויפגעמאכט אויפן וועג און האבן
איהם געשיקט נאך אמיר, צו דיא פערמיטע פראפעסארין פון דעם אוניווער-
זיטעט, נוא וואס ווייטער איז גיווען איז אייך שוין בעקאנט.

דוכט זיך אין דער קורצער שילדערונג איז שוין אלעס בעשריבען און דא
פעהלט נאר ניט, אפער דא איז פארט נאך קיין אנהויב נישט, און דאס איז
איינע פון דיא אינגליקס קוועלען אין לעבען, וואס מיר פאגעניגענט זיך נור
מיט אפליכטיגען בליק מיט אקורצער שילדערונג, א ווען מיר זאל נעדע נאך
פאדראפנע און אויפמערקזאם אויס הערן וואלט דיא גאנצע מענטשהייט אין
פיעל פאכין פון גרויזאמע לידען גירעטעט געווארן.

פון וואנען געטען זיך אזעלכע צרות אויף יודען ווען ניט פון דיא קורצע
ערצעהלונגען, "דאך האט מאן געפונען אמריסטליך קינד מייט" — דער ציילט
איינער — און מיר האט גיזעהען וויא צווייא יודען מיט איידענע האבן דעם
קינד אין דער פריה קאנפעקטין געגעבן און האבן איהם צו זיך אין שטוב
אריינגענומען פון דאמאלס אן האט מאן שוין דאס קינד ניט גיזעהען ביז מיר
האט איהם געפונען אטייט.

דוכט זיך דיא שילדערונג ערצעהלט ריכטיג און פאקטיש אז נור דיא
יודען האבען דעם קינד ערמארדעט, נוא און דער פעבול פאדארף שוין מעהר
ניט הערן און וויסען, פאר וויא איז דאס גענוג וויא זאלן קענען פערניסען
יודיש בלוט דער פאר וואס וויא האבן אמריסטליך קינד ערמארדעט, גענליך
ווען מיר הייבט אן פאדראפנע דיא נאך פארשין ערפאהרט מען אז דאס
קינד וועלכע דיא יודען האבן קאנפעקטין געגעבן איז נאר גיווען איידיש
קינד, וועלכעס לעבט נאך אצונד אויך, און דאס מייטע קריסטליכע קינד איז
אראפגעפאלן פון אדאך און איז געהרגט געווארן.

ווען איך זאל שילדערן דיא צוואנציגטאריגע לידען פון אונזער בנימין
פריעדליש, וואלט יעדער געקאנט זעהען דיא מעכטיגע גרויזאמע האנד פון
דעם שיקזאל, וויא אזויא ער שפילט זיך מיט דעם מענטשען פונקט וויא דיא
קאמין מיט דער מויו, דא לאזט וויא איהר אפ, און פאלד פאנגט זי איהר
אן אפערמאלס צו שטיקען און צו ווארנען, מיר וואלט גיזעהען וויא שטארק
דער מענטש איז וואס ער קאן אזויא פיל יסורים איבער טראגן נאר ווייל
דאס איז אונטערליך אלעס אויס צוא שרייבען וועלן מיר איינזערע לענער

אריינפיהרין צוא דעם אינגליקליכען, אונ פון ווין מונד וועלן וויא עמנואם פאדראבנער הערין.

ער ויצט אנגעשפארט אויף אנאפע, אנטנענען שטראהלען, וועלכער קוקט אויף איהם מיט מיטליידענספאללע בליקען.

עס איז אונטערגליד צו ערקענען אין איהם דעם פארינען בנימין פריעדליש, עפעס ווין גאנצעס געוויקט איז גאר איבער געאנדערשט געווארן, זאגאר ווין וואוקס איז קלענער געווארן, ווינע באקן ווינען איינגעפאלן עס איז אויף וויא קיין שפיר ניט געבליבען פון דער ראטהער נאטורפארב וועלכע האט וויא אטאהל זא שוין בעשפריצט, אויף וויא ליגט יעצט אטאדליכע בלאסקייט, ווינע אוינען האבען פערלארן ווייטער גלאנץ און ווייטער געגענווערטיגע בליקען ווינען שרעקליך, ווינע האט ווינען געווארן ווייט, וויא ביא אמאן פון אכציג יאהר, מיט איינעם ווארטע דאס איז ניט דער וועלכער בנימין פריעדליש, וועלכען מיר האבן געקענט.

אזויא אזויא מיין לעפער פריינד — האט ער געזאגט צו דעם יונגען סטודענט וועלכער האט אויפסערקוואם געהערט ווין געשפערעך. — אזויא שייט אטאהל דער גוטער גאט אויס אלע צרות מיט איין מאהל אויף דעם מענטשען, אלס דער פערפלוקטער קאססיר אקס האט אויז אזויא בולות געשטעלט איז מיין גוטער ארדענטליכער פאטער פון ווינע גראסע שטערצען געשטארבען, און איך אליין בין געבליבען וויא אשיף אין מיטען שטירמעשין מעער, געשליידערט פון ברויזענדע ווינדען און שטורמישע וועלן, גאר מיין האפנונג האב איך ניט פערלארען, איך בין גאד גיווען יונג און קרעכטיג און האב מיך פערזוכערט אויף מיינע קרעכטין און מיין גראסע קענטניס אין האנדל אז וויא וועלן מיך פון אלע צרות ארויס שלעפען, איך האב באלד געהייראטקעט מיט ווייטער אשיין מיידל פון אנגראסע פאמיליע, וועלכע האט מיר געגעבען גון פיר טויזענד רופעל, איך האב געמיינט אז איך בין וויא קיז נאנט ווייטער אויף דעם פערד, און דאס גליק וועט מיך אפערמאלס בעגלייטען, ליידער אפער האב איך אנגראסען טעות געהאט, וואס פאר אנלישעפט איך האב געמאכט האב איך דערליינט געלד, און עס האט לאנג ניט געדויערט און איך בין געבליבען אז אקאפיקע גאר מיט מיין ווייב און מיט פיהר פיצליך קינדער, מיר איז געווארן אזויא שלעכט אז איך האב מיך געמוזט ווענדען צו מיינע אלטע גוטע פריינד וועלכע האבן אטאהל פון מיר דיא גרעסטע מוכות געהאט און האבן געשטארבן אז וויא וועלן ויך פון מיינט וועגן לאזין פקריב ווין, גאר וויא גרשטראקען בין איך געווארן אלס מיינע אלטע גוטע פריינד האבען מיך גאר ניט ערקענט יעדער האט געזאגט אקורצען הירויג און איז צופרידען גיווען אז ער איז פון מיר פטור געווארן, שטעלט אייך פאר אין וואס פאר אלאנגע איך בין געבליבען, אהן געלד, אהן גוטע פריינד, אהן אנאמען.

און אהן א'שטיקעל ארבייט וואו א'שטיקעל ברויט צוא פערדינען פאר סיי
הונדערטער פאמילע.

פלוזיס האט אין יענער פינסטערער צייט וויא אבליטין א'שטראהל
געגעבן אהאפנונג אויף גליק, גראדע איז נאך קרויטבאב געקומען אנגעוויסער
סוף הערמאן גוסט.

וויא הערמאן גוסט? — האט שטראהל פערוואנדערט געפרעגט.

יא הערמאן גוסט, נאר וואס וואונדערט איר זיך אזויא איר קענט אים דען?
איך האב פון איהם גיהערט, נוא דערציילט ווייטער.

דער הערמאן האט געוואלט עפענען אין אויגער שטאט אזא האנדעל צו
וועלכען ער האט מיך באדארפט האבן, ער האט געקויפט ארום אויב אנדאקסען
וואלד און האט געוואלט דיא געהילף צושטעלען צו אויגער ברעג און פון דארט
טראנספארטירען נאך דאנציג, און ווייל איך האב מיך פ'עשטענדיג פ'עשעמטונג
מיט דיא מסחרים, האט ער זיך צו מיר גיווענדעט, און האט מיך גיבעמין
איך זאל געמען דיא ארבייט אויף זיך, ער האט מיר פ'עשטימט זייער אונט
געהאלט און דאצו פראצענט אין גישעפט, געוועהנליך האב איך מיך אן-
געחאפט אן דער ישועה וויא דער וואס טרינקט זיך האפט זיך אן, און
ארעסטענדער האנד, מיר האבן צווישען זיך אלעס גענויא אפגיהערעט, און
ער האט מיך גיבעמין איך זאל צו איהם קומען נאך ווארשויא געמען געלד
און אדאווערענאקסט, ווייל ער האט קיין צייט געהאט לאנג צו פערבריינגען
בייא אויב, ער האט מיר שוין געגעבען געלד אויף מיין רעכענונג און איך
האב געמיינט אז מיין הילף איז שוין געקומען.

אין אפאר טאג נאך דעם אז ער איז אנוועק געפארן בין איך אויך נאך
ווארשויא געפארן, איך האב מיך גלייך געמעלדעט צו דעם הערין גוסט ער
איז גראדע צו הויז גיט גיווען, נאר אפערדינסטער האט מיך געבעמין אין דער
מאדאמס גאמען איך זאל אריינגעהען צו איהר.

אבנאהל פון שטענדיג אן בין איך גיווען אפרינציפאל און בין געוואהנט
גיווען אלע זאלן ערשיינען פאר מיר מיט דעם גרעסטען רעספעקט, נאר אזויגער
האב איך געוואוסט אז עס איז געקומען דיא צייט איך זאל ערשיינען מיט
רעספעקט פאר אנאנדערין, איך האב געוואוסט אז איך באדארף דא ריידען
מיט מיין פרינציפאלס פרויא, האב איך זיך צוגעגרייט וויא אקלעגסטער דיגער
וועלכער דארף אריינגעהען צו זיין ווייטהיין, דעם אייבערדאק מיט דעם הוט
האב איך געלאזט אין פארהויז, און בין אליין דעמוסטיג אריינגעגאנגען צוא
דער מאדאם אין צימער און וויא איך האב גור אקיק געגעבען אויף דער מאדאם
בין איך שיער אויף דעם ארט גיט געשטארבן, איך בין אזויא פערווייט
געווארן אז איך האב גיט געוואוסט וואו איך בין אין דער וועלט, דען איך
האב אין דער שטאלצער ווייטהיין גרקענט דאס ארעשטע מעדען מאריא
בערנטהאל וועלכע האט זיך בייא מיר מיט טרערין געבעמין איך זאל מיט

איחר הייבאמקען, און איך האב מיך פון איהר אויסגעלאכט, יעצט ויצט דאס ארעמע מיידל אין רייכע זאלן וויא אנרעפין און איך באדארף בייגין דעם קאפף פאר איהר, דער געדאנק האט מיך צערמאלמעט, און איך בין געבליבען שטעהען מיט אנגעזענקטען קאפף אין טיחר און האב שוין ווייטער נישט געקענט געהען.

מיין מאן האט מיר גרעעהלט אז איהר האט זיך בייא אויגן געשטעלט דינען — האט זי שטאלן און מיט אשמיכל אויף דיא ליפען געזאגט — האט דאס מיך ווייטער געפרייט ווייל איך ווייס אז איהר טיינט צו אנעשעפט, און איר נועט אויגן געטוישט זיין וויא אנגעפרייטער דינער זיינע הערין.

דיא ווערטער האבען אבערמאלס אין מיר מיין אלטען שטאלן אויפגעוועקט, איך האב פערזעסען מיין פרויא מיט מינע ארעמע קינדער וועלכע פרייען זיך יעצט מיט מיין הילף, און האב אויפהייבענד שטאלן דעם קאפף געזאגט: ווען איהר רעכנט מיר פאר אדינער האט איהר אטעזות מאדאם ריא מענטשין דינען זיך איינער דעם צווייטן אזויא וויא איך קאן נישט זאגען אז איינער מאן דינט בייא מיר דאמיט וואס ער קוקט אויס אויף מיין טרוד, אזויא קאן איינער מאן נישט זאגען אז איך דין בייא איהם דאמיט וואס איך קוק אויס אויף דער בעלאהענט פאר מיין טייערע פון זיינע הענד איך בין איינערע נישט קיין דינער אזויא וויא איהר נענט מינע נישט קיין ווייטהין.

אזעלכע בעדינטע עזות פלימער באדארפן מיר נישט אין אונזערע געשעפטן האט זי געזאגט האלב צארניג — מיר קענען בעקומען אזעלכע וועלכע וועלן זיך נישט שעמען זאגן אז מיר זיינען ווייטערע בעלי בתים, און איהר האט פאללע פרייהייט צו זוכען זיך אנאנדער שטעלע.

נישט בייא אייך האב איך אנגענומען אשטעלע מאדאם, און נישט איהר האט איבער מיר צו שאפען — האב איך איהר גענטפערט — אלזא נעם איך איינערע ווערטער נישט אן, און מיט דיא ווערטער בין איך ארויס געגאנגען העכסט צארניג אויף דעם שיקנאל וועלכער האט מיך געבראכט צו אזא לאגע און האט מיך געשטעלט אויף אזא פראפע.

איך בין אנוועק געגאנגען אויף מיין קווארטיר, און האב זיך קיין ראטה געקענט געבין וואס צו טאון, צו געהן נאך אמאהל צו הערמאנען אדער גיין, מיין שטאלן האט מיר בעפאהלען איך זאל נאר שיקען צו איהם אקארטע און פרעגן ווען איך זאל צו איהם קומען, איך האב אזויא געטאון, און האב אין דעם וועלכען טאג געהאלטען אגאנטווארט אז איך קאן פאחרין אהיים, ווייל איך האב שוין קיין שטעלע נישט.

דאס איז מערקווירדיג — האט שטראהל געזאגט — פון איהר זייט וואר דאס וועהער פאללע, און נידעריג, בעהאנדלען אזויא אפענטלעכע וועלכען זיא האט געקענט אין אנליקליכער לאגע.

גין מיין פריינד! — האט בנימין גענטפערט — איך האב מיך ערשט

נאכדעם אָנגעהויבן צו פֿעקלערן אז וואָ איז גירעכט גיווען, און ווער וואָלט
פֿעסער גיווען אויף איהר פֿלאַטין, איהר האָב וואָ פֿארט אַמאָהל זייער שְלעכט
פֿעהאנדעלט, נוא און אז וואָ האָט געפונען אַנעלענענהייט פון מיר ראכע צו
געמען, האָט וואָ געהאט פֿאללעס רעכט דאָס צו טאהן.

גיין דאָס איז זעהער ניט לאַניש — האָט שטראַהל געזאָגט — דיא
גרעסטע נקמה וואָס אַמענטש קאָן טאהן זיין אַמאָהליגען פיינד איז נאר דאָס ער
זאל איהם אין דער שְלעכטער צייט שטימגען און העלפֿין, דאָס הייסט אַן-
אידעלע נאר זייער אַשווערע נקמה, אָפֿער אזויא גירעניג פֿעהאנדעלען הייסט
עס נאר איינפֿאך שווייניש אָפֿער ניט מענטשליך.

אין דער מינוט האָט מאָן געגעבען אַקלאַפּף אין טוהר.
אנטרייא! — האָט שטראַהל אַגעשרייא געטאהן — און זיך ווענדענד צו
בנימין האָט ער געזאָגט: דאָס מוז זיין דער אַרצט.

דיא טוהר האָט זיך אויפֿגעפינט און הערמאן נוסט מיט מאַריאן זינען
אריין געקומען.

יג.

אויזיט בייא אַשונא.

קין מענטשין אין דער וועלט איז ניט אַנגענעהם זיך צו באַגעגענען מיט
אַשונא אין דער צייט ווען איהם איז שְלעכט און דעם שונא איז גוט, דען
קיינער וויל ניט מיר זאל אין איהם נקמה זעהען, דיא שְמערצען וואָס מיר האָט
בייא אַזא ציוואַמענטרעפונג זינען פון דיא ערגסטע שווערסטע שְמערצען, מיר
קענען זיך לייכט פֿארשטעלען וויא ערציטערט בנימין איז געווארן, אַלס ער
האָט אין אַזא גרויזאמע לאַגע און אין דער צייט וואָס ער האָט גראַדע וועגן
זייא גירעט, ערקענט אין דיא געסט הערמאן נוסט מיט מאַריאן, ער האָט
געזיכט אז זייא האָפֿן איהם ערקענט און האָט ניט געוואוסט וואָ זיין געזיכט
צוא פֿעהאלטען.

שטראַהל אין זיין זייט האָט זיך אַנפֿאנגס שטארק ערשטראַקען אַלס ער
האָט דיא געסט דערזעהען בייא זיך אין זיין איינפֿאכער קוואַרטיר, נאר ער
האָט זיך פֿאלד געמאכט מומה, און האָט געזאָגט: זייט מיר פון טיעפֿען
הערצען וויללעקאממען.

וואָס מאַכט איהר ליבער שטראַהל — האָט הערמאן געזאָגט אים דריקענד
דיא האַנד, און האָט זיך פֿעמיהעט ווייזן אַפֿריינדליך געזיכט.

איהר ווייכט ניט וואָס אַסמאָדענט מאַכט? ער מאַכט אוראקין — האָט
שטראַהל לאַכענד געזאָגט, נאר וואָרום שטעהט איהר זיכט, און ער צעהלט

מיר וועלכער אונזאכע האב איך צו פערדאנקען דיא גראססע עהרע פון אייער ווייט.

מיר וועלן אייך שוין ערצעהלען — האט הערמאן געזאגט זיך זעמלעך אונ האט דאפיא אויך צוגערוקט אשטול פאר מאריאן וועלכע האט זיך אויך געזעצט. — נאר צו אינזער געשפּרעך טייג גיט קיין ווייטע פּערזאן.

שטראהל האט פּערשטאנען אז הערמאן מיט מאריאן האבען בנימין גיט ערקענט, און ער האט געוואקסט אז זיין וועלן איהם גיט ערקענען, ווייל דיא קריינע האט זיין געזיכט שטארק פּערענדערט, דארום האט ער געזאגט: דער מענטש איז מיינער אן'אייגענער, פאר איהם מאגט איהר אלס ריידן. — בנימין האט נאך אלס מיט שרעק געקוקט אויף הערמאנען מיט זיין פרויא, און איז מיט יעדען מאמענט אלס ריהינער געטראוין, פּעסערעקענד, אז זיין האבין איהם גיט ערקענט. . .

אויך רעכין אז איך פּערשפּאר צו ריידן — האט הערמאן ווייטער געזאגט — געוויס פּערשטעהט איהר וועגן וואס מיר זיינען צו אייך געקומען. אויך פּערשטעה נא, און פּערשטעה גיט, רעט דייטליך, שטעמט זיך גיט. — האט שטראהל געזאגט.

וואס רעדסטו אלס פּערשטעלט — האט מאריא זיך צווישן געחאפט — הער שטראהל מיר זיינען צו אייך געקומען וועגען אינזער טאכטער. אויך האב דאס פּערשטאנען — האט שטראהל געלאסען געזעמלעך — נאר זאגט מיר וואס פּערלאנגט איהר פון מיר ?

מיר פּערלאנגען איהר זאלט אונז אינזער טאכטער אפגעבען. — האט מאריא מיט אן'אייגענהאלטענעם פּעס געזאגט.

אייער טאכטער איז דען בייא מיר אין דער טאש וואס איהר זאגט אויך נאל ויא אייך אפגעבין.

וילעכטער אן אזויט, אונז געלויבט זיך גיט צו לאכען, איהר האט בייא אונז צוגענומען אונזער אויג פון דעם קאפּף. — האט הערמאן געזאגט מיט אריהרענדע שטיממע.

אויך האב בעהיטע נאט אייער טאכטער פון אייך גיט גערויבט — האט שטראהל געזעמלעך — זיא איז אונ וועט זיין אייער טאכטער אזויא וויא זיא איז גיווען בוי אהער, און ווייטער פּערשטעה אויך גיט דיא ווערטער, אויך האב בייא אייך אייער טאכטער צוגענומען, מיר דויבט אז דיא גאנצע וועלט ווייס אז אפּענטש לאזט זיך גיט צו געמען וויא אלעפּלאנע נאך אדער וויא פּער-שטאנדלאזע פּעשעפּעניס.

עס זיינען אפּער דא אזעלכע מענטשן וועלכע לאזן זיך פּערפיהרען און לאזן זיך צו געמען וויא אפּערשטאנדלאזעם טהיר. — האט מאריא געזאגט — און עס איז דיא גרעסטע עולה פון דיא פּערזאנען וועלכע גענוצטען זיך מיט יענעם גארעשקייט און מאכין איהם אויגליקליך.

אייערע ווערטרע מאדאם פאסן נאר נישט אהער — האט שטראהל גענטפערט — אייער טאכטער איז נישט פון דיא מענטשען וואס לאזן זיך אזויא לייכט פערפירען און איך בין נישט פון דיא פערנאנען וואס פערנוטצען זיך מיט זענעמס נארעשקייט אום איהם אונגליקליך צו טאכען.

וואצו נוצען דיא פוסטע דיספוסען — האט הערמאן געזאגט — מיר זיינען געקומען צו איך הער שטראהל בעטן רחמים וויא צארטע עלטערין וועלכע האפען פערלארען זייער קינד און ווילען זיא צוריק געפינען, און אזויא וויא איהר זייט דער איינציגער וועלכער קאן אונז העלפן אין דעם אונגליק, ווענדען מיר זיך צו איך וויא צו אפענטשען מיט אפענטשענערין, און בעטן איך מיט מרערין איהר זאלט רחמנות האבן אויף צווייא אונגליקליכע עלטערין, און זאלט זייא זייער קינד אומקערן.

אייערע ווערטרע הער גוסט ריהרען מיר — האט שטראהל גענטפערט — נאר איך קאן איך טרייסטן אז איהר וועט פאלד אייער טאכטער צוריק זעהען און צוריקען צו אייער ברוסט, איך וואלט דאס איך נאך דיא מינוט געקאן נאר זיא וויל דאס נישט.

זיא וויל נאך מיט אונז נישט זעהען? — האט מאריא בימער געפרעגט — איך גלויב דאס נישט.

איהר קאנט דאס גלויבען מאדאם, און זיא איז פילייכט נישט אינגערעכט דען אפנוואהל זיא איז צו איך צוגעפונדען מיט לייב און זעלע, דאך וויל זיא נישט איהר זאלט איהר גליק פערפלעקען, און איהר וועג פערצווימען.

ווער האט דאס איהר געזאגט אז מיר ווילען איהר גליק פערפלעקען. — האט הערמאן געזאגט — אין גענענטהייל מיר ווינטשען זיא נאר גליקליך צו זעהען, און פון איהר איז דאס גיווען אנרויס נארעשקייט וואס זיא האט אונז פאלד נישט ערצעהלט אז זיא ליבט איך, אז זיא וויל זיין אייער פרויא מיר וואלטן מיט דעם גרעסטען פערנעגנען איהר דאבייא אונזער ברחה געגעבן. זעהט איהר, אצינד זעה איך אז איהר זענט פאלקאממענע פער-שטענדיגע עלטערין — האט שטראהל שטייכלענד גענטפערט — איך וועל דאס ערצעהלען דעבאראן, וועט זיא זיך פאר דער גליקליכסטער שעמזען, און איהר האט מוין ווארט אויף דעם אז פאלד נאך אונזער חתונה וועלן מיר ביידע קומען ציא איך עמפאנגען פון אייערע הענד דעם פאטער-ליבען זענען.

וואס הייסט דאס נאך אייער חתונה? — האט מאריא ערשטאקען געזאגט — ווארום ווילט איהר אונז נישט ערלויבען דעם פערנעגנען מיר זאלן פיהרען אונזער טאכטער ציא איהר חופה, און מיר זאלן זיך פרייען אויף איהר חתונה.

וואס מיינט דאס איך מאדאם. — האט שטראהל פאמיריש געזאגט — מיר זענט דאך נישט פון דיא פאנאטישע פרויען וועלכע פילדען זיך איין אז טאנצין

בייא זייערע קינדער אויף דער חתונה און פיהרען וויא צו דער חופה איז דאס גרעסטע און בעסטע פערנעניגען אין דער וועלט, היינט ווינען דאך גיט אמאהליגע צייטען, אמאהר אז דיא מענטשען האבען בעטראכט דאס גליק פון אסך קינדער האבין, פאר דאס גרעסטע און מייערסטע גליק, האט געשפילט דיא חתונה דיא גרעסטע ראלע ווייל דא האט מען גינעהען דיא מיהר דורך וועלכע מיא קאן קומען צו דעם גרויסן גליק פון אסך קינדער, אבער היינט אז דיא שלעכטע צייטען האבין געמאכט דאס גליק צוא לאסט, יעדער מענטש וויל וואס וועניגער קינדער האבין און יעדער ווייס אז דורך דער חתונה געמט מען וואויף זיך אשווערין לאסט, שפילט שוין דיא חתונה קיין ראלע גיט, און דיא עלטערין בארפין גאר ויין צופרידען וואס זייערע קינדער בעפרייען וויא פון דער משא מאנצין אין אזא צייט וואס דער שכל בעווייזט אז מיא בארף גאר זארגין.

דיא פהלאנאפהי אייערע, און אייערע חקירות וויל איך גיט הערען, זאגט מיר גאר פאר וואס ווילט איהר גיט מיר זאלין ויין בייא אייך אויף דער חתונה האט הערמאן געזאגט מיט אציגענדען טאן.

פון מיינט וועגין איז קיין מניעה גיט, גאר אייער מאכטער וויל גיט, ויא האט מורא איהר קענט ווען אמיטעל וויא אזויא איהר גליק צו שטערין. דאס זאגט איהר אליין, אבער גיט אונזער מאכטער, דען וויא אזויא האט ויא דאס געקענט זאגין אז איהר האט גאך מיט איהר וועגין דעם גיט גירעט.

מיר האבין שוין וועגין דעם גיט איין מאהל גירעט, און ויא האט מיר געזאגט, אז אבנאחאל ויא ליבט אייך מיט דעם גאנצין פייער פון דער קינדישער ליבע, פון דעסט וועגין וואלט ויא גיט געוואלט איינשטעלין פערלאזן זיך אויף אייך אין דעם הינזיכט פון איהר ליבע צו מיר. אלזא וויא איך זעה איז אונזער מיהע אומזאגסט? — האט הערמאן צארגיג געזאגט.

דאס ווינען מיינע לעצטע ווערטער. — האט שטראהל גענומפערט. דענקט איהר צו הייראטען מיט מיין מאכטער אהן אונזער ערלויבנים? אייער מאכטער באדארף גיט אייער ערלויבנים ווייל ויא איז שוין פאללאיהרג.

ווילט איהר מיט מיר קעמפפען? האט הערמאן געזאגט העכסט צארגיג. איך וויל מיט אייך גיט קעמפפען, גאר אויב איהר ווילט יא גענען מיר שטריימען מאגט איהר טאהן אלעס וואס איהר ווילט. — האט שטראהל געלאסען גענומפערט.

ווא נוא וייט זיכער אז איך וועל אייך בעצאחלען וויא איהר האט פערדינט — האט הערמאן געזאגט אויפשמעהענד פון ויין פלאטין. — איך וועל אייך שוין ווינען, וויא אזויא צו פערפיהרען אגאונשולדיג קינד פון איהרע

גלסערן, דער סענטש וועט זיין אנערות — האט ער געזאגט ציינענד אויף בנימין — אז איהר אליין האט זיך מודה גינען אז איהר האט מיין מאכטער פערפיתרם.

בנימין האט גיט גענטפערט און האט מיט זיין בלייכעס געזיכט און מיט זיינע גראסע אויגען געקוקט ווילד אויף הערמאנען און אויף מאריאן. איהר פערשפארט צו זוכען עדות — האט שטראהל לאכענד געזאגט — איך וועל זיך גיט לייקענען אז איך האב אייער מאכטער ליב, און אז זיא האט זיך ליב און זיא וויל זיינע זיין וועט זיא אליין עדות זאגען.

נור מיר וועלן שוין זעהען ווער עס איז שטארקער, קום מיין זייערע מאריא, לאמיר אונזעק פון דאנען, מיר האבען שוין צופיל עהרע געמאכט דעם גידעריגען סענטשען, וואס מיר זיינען אזויא לאנג ביא איהם געזעסען, און אזויא לאנג מיט איהם גירעט.

דאס איז ביא מיר קיין עהרע גיט, אין גענענטהייל איהר באדארפט דאס האלטען פאר אנעעהרע, וואס איך האב צוליב אייך זיינע אוראקין פערבייגן און האב מיט אייך אזויא לאנג פערבראכט, האט שטראהל שטארק גענטפערט.

הערמאן האט געוואלט ענטפערן, נאר מאריא האט איהם אנגענומען פאר זיין האנד און האט געזאגט: פון דיא רייד וועט נאר גישט ארויס קומען קום מיין לעבען לאמיר בעסער עפעס מאהן.

זא דוא ביזט גירעכט מיר דארף אנהויבן צו ארבייטען, גיט פאר אונזלעך גידעריגע סענטשען איז איינער מאכטער באשאפן געווארן. — האט הערמאן גענטפערט.

און מיט דיא ווערטער, זיינען זיא ביידע ארויס געגאנגען פון שטראהלס צימער.

וויא קומט איהר צו דיא סענטשען? — האט בנימין געפרעגט שטראהלען אלס זיא זיינען ארויס געגאנגען — וויא איך הער האט איהר זיך פערלייבט אין זייער מאכטער, און האט מיט איהר חתונה.

זא ליבער פריינד, איך וועל אייך פערבעטן זיינע ביא נאכט אויף מיין חתונה — האט שטראהל גענטפערט — איך הייראטע, מיט דער מאכטער פון דער קאקעטקע וועלכע האט אייך אמהל אזא באליידיגט.

יד.

אשפור פון דער פערשוואונדענער

הערר וויספעלד! אבנאהל איהר האט מיר ענטזאגט, פון דעסט וועגן בין איך אבערמאלס געקוקטען אייך בעטן, איהר זאלט מיר בעהילפן זיין אין

מיין אונגליק. און איך טרעט אייך נישט אָפּ ביז איהר וועט מיר פֿערשפּרעכען אז איהר וועט מאַהן מיין פֿערלאַנג.
דיא ווערטרער האט געזאגט הערמאן גוטס. אריינקאממענדי צו דעם גביר איסר ווייספעלד אין צימער.

איסר ווייספעלד וואר שוין אמאן פון פופציג יאָהר. מיט אַנגראַפֿין בויך און אַראַוירטען באַרד. ער וואר אייגער פון דיא רייכטע אין אגיר. ער האט געהאט אין דעם גאנצען געגענד אַנאַמען פאר אַשטריינגען אָבער אַרדענטליכען סוחר. ער איז גיווען פאקאנט מיט אלע משפּאַווניקעס און מיט דיא גרעסטע רוישע און פאלישע מאַגנאטין. ווייל ער האט מיט זיין געהאט בעשטענדיג געשעפטין. און האט געוואוסט וויא אזוי צופערדיגען בייא זיין אַסטעכע און דאבייא זיך בעליבט צו מאכן. דיא יודין פון אגיר האבן איהם נישט ליב געהאט. ערשטינס ווייל ער פלעגט זיין זייער שלעכט בעהאנדלען. אז איהר פלעגט צו איהם אריינקומען האט ער איהם קיין מאהל נישט גיבעטין זיטצען. און האט אויך קיין מאהל נישט געוואלט איהרין אמוכה מאַהן. נאר פון דעסט וועגין האבן זיין געווכט זיין פריינדשאפט. ווייל זיין האבן פשוט מורא געהאט פאר איהם. בייא איהם אין שטוב איז קיין צייכן נישט גיווען פון יודעשקייט. אלע בעדינגטע ווארין קריסטליכע. זאגאר דיא קיך האט נישט געוואוסט קיין יודישען טעם. זייע צווייא קינדער מארק און וואנא האבן מער נישט וויא גיהערט אז זיין זינגען יודין אין שולע. דען דיא שילער אין דיא שולען וואו זיין האבן גילערניגט פלעגין זיין אויפנווארפן מיט דעם גאנצען זשיד! זשידאונקא! און דארום האבן זיין נאך מער אלס דער פאטער אלע יודען פֿערהאסט. זיין האבן פינד געהאט אויך זייערע עלטערין דערפאר וואס זיין טראגין נאך אויף זיך דעם גאנצען יודין. און האבן אויך זיין מיט דעם גאנצען פֿערשמוטצט.

אלס הערמאן איז געקאמען נאך אגיר וועגן זיין טאכטער האט מען איהם אנגעצה געגעבן ער זאל זיך ווענדן צו איסר ווייספעלד. ווייל ער איז געקאנט מיט אלע פראפעסארין. און ער וועט דא געוויס קענען העלפן. הערמאן האט זיך צו איהם גיווענדעט. נור קוים האט ווייספעלד ערקענט אז הערמאן איז איהר. האט ער זיך ענטזאגט פון אלעס וואס ער האט איהם גיבעטין ער האט אויך הערמאנען זייער מיאוס בעהאנדעלט. ער האט איהם נישט געוואלט בעהערין מיט אפריינדליך ווארט. און האט דיא גאל אויסגעקאמפן אויף אלע יודין וואס פון זיי האט מען קיין מאהל קיין רוהע נישט.

הערמאן האט זיך דאקאלס געפונען בעלידיגט און איז שטארק אונצופרידען אונגעגענאנגען פון דעם יודישען יודענפינד. מיט דעם געדאנק ער זאל שוין מער צו איהם נישט קומען. ער האט אָבער געמוזט נאך זיין געשפּרעך מיט שטראהלן זיין שטאלן בייגין זיין בעשרוס אויפגעדערין. און אָבערמאלס קומען צו ווייספעלדן איהם בעטין ער זאל איהם פֿעהילפּיג זיין. און וויא ערשטיגט איז ער געווארן אלס דאס מאהל האט איהם ווייספעלד זייער שוין און פריינדליך עקפאנגען. ער

האם איהם הערצליך דא האנד געדריקט און אויף דא ווערטער וואס מיר האבן פון הערמאנען גיהערט. האט ער מיט אפריינדליכען שטייכל גענומען. איך בין פערטויג מיט אלע מיגליכקייט אייך צו דינען מיין הער.

ערשטוינט, און פאל פריידע, אויף דער אונגענווארטעמער פריינדשאפט. האט הערמאן גאר גוט געוואוסט וואס צו מאהן. ער האט אנגעטייבן הערצליך צו דאנקען וויספעלדן פאר זיין פערשפּרעכונג, גאר וויספעלד האט איהם איבערגעשלאגן דא רייד. איהר וועט מיר ערשט דאנקען ווען איך וועל איינער וואונקש אויספיהרען. האט ער געזאגט, ויזט מיין הער און ערצייחלט מיר אלעס פאדראבענע פון איינער אונגליק. דען דאס ערשטע מאהל אז איהר זענט דא גיטען. בין איך גיטען וייער צורדערט און אונגרויג פון אנשעפט. זא דאס איך האב גוט גוט מיט פערשטאנען איינער ערצייחלונג.

דא איז קיין סך גיטא וואס צו ערצייחלען — האט הערמאן גענומען זיך זעמבענד — איך האב איין מאכטער מיט וועלכע איך האב שטאלצירט און איך מאן ווירקליך מיט איהר שטאלצירען, ווייל זיא איז אנגעגעל גאטעס, איך זאג דאס גיט ווייל איך בין איהרער אפאטער. איך זאג דאס וואס דא גאנצע וועלט זאגט, צו איהר שיינקייט איז קיין גלייכען גיטא. און דאצו איז זיא העכסט געבילדעט און אפאלקאמענער פערשטענדיגער מענטש. איך אלס גוטער און צערמליכער פאטער האב איהר פאלע פרייהייט געגעבען. איך האב איהר גיט גאנצקוקט וויהין זיא געהט און מיט וועמען זיא רעדט.

אין דער מינוט איז אריינגעקומען מאקס מיט אפאפיר אין דער האנד און האט געזאגט דעם פאטער. אז דעם פאפיר האט געשיקט דער גראף באלאשאוו ער זאל איהם דורכלענען און זאל איהם אונטערשרייבען.

זעטן זיך אנדער מאקס און ווארט איך וועל פאלד איהם איבערלענען — האט וויספעלד גענומען און זיך ווענדענד צו הערמאנען האט ער געזאגט: ערצייחלט ווייטער. איהר מאנט פרייא ריידן דאס איז מיין זאהן.

הערמאן האט זיך בעגריפט מיט מאקסין און האט ווייטער ערצייחלט: מיר איז גאר קיין מאהל גיט איינגעפאלן אז אזא שטיל קינד וויא מיין מאכטער איז בעשטענדיג גיטען זאל זיין פעהיג זיך צו פערליבען, אן מיין ערדובנים. און זיא וועט זיך לאזן פערפיהרען פון אונטערשטוי.

דא מיט אייניגע וואכן צוריק אלס מיר זיינען אין דער פריה אויף געשטאנען און האבען געווארט אויף אונזער מאכטער מיט דער קאפפע. ערשט זיא איז גיטא. דער וייער האט שוין געשלאגן צעהן און זיא איז אלס פון איהר צימער גיט ארויסגעגאנגען. דאן איז מיין פרייא צוגעגאנגען צו איהר צימער. האט אנגעפאנגען צו איהר צו קלאפען אבער קיין אנטווארט וואר צו קערן אויף אלע איהרע געשרייען. דא האבן מיר זיך אלע ערשטאקן מיר האבן אויפגעריסען דא מיהר און צו אונזער גרויסען ערשטוינען, און שרעק, האבן מיר דא קיינעם גיט געפונען. אלע איהרע וואכן זיינען געלעגן אין

בַּעֲמֻם אֶרְדֵּנֹנָה אִם זֶה אֵלֶּיךָ אִם גִּם גִּיּוֹעֵן . אִיֶּהר קַעֲנִם אִיֶּהר פֶּאָרְשִׁמְעֵלִין
אִיֶּהר שְׁרַעֲק . מִיר הָאִבִּין נָאֵר גִּם נַעֲקָאֵנְט פֶּעֲרִשְׁטִיִּיֶהן וואָס דאָ מוֹהֵט זײַך .
מִיר הָאִבִּין זײַ גַּעֲזוֹכְט בִּיִּיא אַלֶּע בִּאקָאֵנְטֵעַ נור קײַנער האָט גִּם נַעֲקָאֵנְט
עֶרְקֶלֶרִין וואוּ זײַ אִם פֶּעֲרִשְׁטִיִּיֶהן גַּעֲזוֹרִין , נור דורך אַצוּפֶאל הָאִבִּין מִיר
אִיֶּהר דַּעַם פִּיֶּנְטֵעֵן טאָג עֶרְפֶּאָהֶרֶען . אַז זײַ אִם אַנְטֶלֶאפִּין גַּעֲזוֹרִין מִיט דַּעַם
פֶּעֲרֶלֹכְטֵעֵן סְטוּדַעֲנֵט שְׁמֵרֶאֱהֶל . מײַנער אַפֶּעֲקָאֵנְטֵער האָט מִיר עֶרְצִיִּיֶהֶלְט אַז
פֶּאָהֶרֶעֲנִיג האָט ער בִּאנְעִיגֵט אִיֶּהרֶען מִאָן מִיט אִיֶּהרֶעַר פֶּרוֹזִיא . אִם נױא ער
האָט זײַ מִיר אַפֶּנְעֶמֶהֶלְט הָאָב אִיֶּהר בֶּאָלד עֶרְקַעֲנֵט אַז דאָס אִם אִיֶּהרֶעַר
טאָכְטֵער . אִם דַּעַר יוֹנְגֶּער מִאָן אִם מײַנַעַם אַשְׁכֵּנֶס וויכֶאֱוִיגִיק שְׁמֵרֶאֱהֶל . נועֶלְכֶּער
סְטוּדַרְט דאָ אִין דַּעַם אִיֶּהרֶעַרִיִּטֵעַט , דאָבִיִּיא הָאָב אִיֶּהר בֶּאָלד גַּעֲהֶערֶט
עֶרְצִיִּיֶהֶלֶען וויא מַעַן האָט גִּיּוֹעֵהֶען מײַן טאָכְטֵער פֶּעֲשְׁטֶעֲנִיג דורך דִּיא גַּעֲכֵט
שְׁפֶאָצִירֶען מִיט דַּעַם סְטוּדַעֲנֵט שְׁמֵרֶאֱהֶל . דאָן אִם בִּיִּיא מִיר קײַן צוֹנוֹיפֶּעל גִּיּוֹעֵן
אַז מײַן טאָכְטֵער אִם אַנְטֶלֶאפִּין מִיט דַּעַם פֶּעֲרֶלֹכְטֵעֵן סְטוּדַעֲנֵט . אִם בִּין בֶּאָלד
מִיט מײַן פֶּרוֹזִיא אַהֶער גַּעֲפֶלִיגֶען . מִיר הָאִבִּין זײַ שׁוֹיִן אִיֶּסֶנְעוֹכְט וואוּ עַם
אִם נָאֵר דאָ אַהוּז אִין אַגִּיר אָבֶּער קײַן שְׁפּוֹר הָאִבִּין מִיר גִּם גַּעֲפִיגֶען . הײַטֵע
בִּין אִיֶּהר גִּיּוֹעֵן בִּיִּיא דַּעַם שְׁמֵרֶאֱהֶל . הָאָב אִיֶּהר גִּיּוֹעֵטִין מִיט גִּיּוֹעֵן אִם מִיט
בִּיֶּזֶען ער זאַל מִיר מײַן טאָכְטֵער אַפֶּנְעֶבִין , אָבֶּער דַּעַר אִיֶּסֶנְעֶטֶשֶׁל האָט מִיר
פֶּרִיִּיא גַּעֲנֶטֶפֶּערֶט אַז ער מוז מִיט אִיֶּהר הײַרֶאָמֶהֶען .

מאָס נועֶלְכֶּער האָט דִּיא לַעֲצֵטֵעַ נועֶרֶטֶער נִיֶּהֶרֶט האָט זײַך גִּיּוֹעֲנֶדֶט
צוֹ הַעֲרֶמֶאֱנֵעֵן אִם האָט גַּעֲזָאֵט : הײַטֵע אִיֶּער טאָכְטֵער גִּם סאָרֶאָ בִּלֶּאֱהוּזִים ?
גײַן זײַ הײַטֵע דַּעֲבֶאֱרֶא נוסֶט — האָט הַעֲרֶמֶאֱן גַּעֲנֶטֶפֶּערֶט — נָאֵר
אַנְטֶנְעִין וואָס פֶּרַעֲנֵט אִיֶּהר דאָס ?

נײַל אִיֶּהר קאָן אִיֶּנְע אַפֶּרִילִין סאָרֶאָ בִּלֶּאֱהוּזִים נועֶלְכֶּע אִם מִיט שְׁמֵרֶאֱהֶל
זַעֲהֶער נוסֶט בַּעֲקָאֵנְט , ער שְׁפֶאָצִירֶט מִיט אִיֶּהר בַּעֲשְׁטֶעֲנִיג אַרום . אִם ער האָט
אִיֶּהר גַּעֲזוֹנְעֵן אַפֶּעוֹנְדֶּער קְנוֹאָרְטִיר .

אַס קאָן זַעֲהֶער זײַן אַז זײַ האָט זײַך אַנְאָנְדֶּער נאָמַעֵן גַּעֲנֶבִין בְּדִי מַעַן
זאַל אִיֶּהר אַזײַך גִּם גַּעֲפִיגֶען — האָט ווייספֶּעלד גַּעֲזָאֵט .

ווייס אִיֶּהר ? אַס קאָן אַלֶּס זײַן — האָט הַעֲרֶמֶאֱן גַּעֲנֶטֶפֶּערֶט אִם זײַן הָאָרִץ
האָט אִין אִיֶּהר פֶּאָר פֶּרִיִּידֶע אִם הָאָפֶּנֹנְג אַנְעִיִּיבִין שְׁמֶאָרְק צוֹ קֶלֶאפִּין —
ווייסט אִיֶּהר גִּם יוֹנְגֶּער הַעֲרֶר וואוּ דִּיא סאָרֶאָ בִּלֶּאֱהוּזִים קְנוֹאָרְטִיר ? האָט ער
גַּעֲפֶרֶנְט זײַך נועֶלְכֶּער צוֹ מאָסן .

אִיֶּהר ווייס האָט מאָס גַּעֲנֶטֶפֶּערֶט — זײַ וואוּיגֵט אִין דַּעַם מִשְׁעֶרְקֶאָסֶקֶן
פֶּעֲרַעֲאָלֶאָק הוּזִי גֵרֶאָסֶהֶלד 6 א .

פֿון וואָנען ווייסט דאָס מאָס ? — האָט אִיֶּהר דַּעַר פֶּאָטֶער גַּעֲפֶרֶנְט .
דאָס זאַלֶּט אִיֶּהר גִּם פֶּרַעֲנִין הַעֲרֶ ווייספֶּעלד — האָט הַעֲרֶמֶאֱן גַּעֲנֶטֶפֶּערֶט —
דִּיא יוֹנְגֶּע לײַט עֶרְפֶּאָהֶרֶען בַּעֲשְׁטֶעֲנִיג פֶּאָרֶבִּיא גַּעֲהֶענד דאָס וואָס דִּיא עֶלְטֶערֶע
בִּאָרֶפִּין יֶאֱהֶרִין לֶאָג זוכֶען . אַלֶּזֶא ווייסט אִיֶּהר גַּעוּזִים אַז זײַ וואוּיגֵט דאָרְט ?

יא איך ווייס גענויס גור צו ווא איז איינער מאכטער ווייס איך גיט.
דאס וועלן מיר שוין וויסען — האט הערמאן געזאגט — איך גייא שוין
איהן אונ וועל פאלד ריכטיג ערפאהרען. אויב דאס איז מיין דעבארא וועל
איך ווא מיט גוואלד געמען אהיים.

ניין דאס טוהט גיט — האט דער אלטער ווייספעלד געזאגט — אלס
פראקטישער מענטש ראטהע איך אייך איהר וואלט צו אזא גישעפט גיט מיט
שטודיר צו געהען. דא מוז מען גור מיט גוטען האנדלען. ערפאהרט פריהער
צו דאס איז ווא. גאכהער זאל איינער פרויא אליין צו איהר אריינגעהען אונ זאל
ווא אסאךער ווא מיט מרערין בעטן ווא זאל אנועק ווארפן איהר געליבטען
אונ זאל מיט איהר אהיים פאהרין. אונ אויב ווא וועט אייך גיט ווירקען דאן
וואלט איהר אריינגעהען צו איהר, גאר פרושט ויך גיט מיט שטודיר. דען אויך
זאג ארשט וועט איהר גאר גישט אויספיהרען.

איך דאנק אייך פאר איינער ראטהע הערר ווייספעלד, איך וועל אייך
פאלגן האט הערמאן געזאגט.

אונ איך וועל גאך היינט ויך געהען מיט דעם רעקטאר פון דעם אוניווער-
זיטעט — האט ווייספעלד ווייטער געזאגט — איך וועל מאכן אז דער שטראהל
וועט האבן אזא מפלה אז ער וועט ויך מוזען ענטזאגען פון איינער מאכטער.
אך איך וועל אייך ביי מיין טויט דאנקבאר זיין פאר דעם גרויסן חסד
וואס איהר וועט מיט מיר טאהן — האט הערמאן געזאגט מיט מרערין אין
דיא אויגן — איהר וועט צווייא אונגליקליכע עלטערין גליקליך מאכן. איך
וועל לייפן אונזאגן מיין פרויא אז עס איז דא שפודען פון אונזער מאכטער, אונ
פון דעם וואס איהר ערלער הערר ווילט ויך דיא מיהע געבן אונ צו העלפן.
ווא איז שוין אויס מענטש פון גרויס שטערצין. ווא וועט אייך אינגוסט
דאנקבאר זיין אונ וועט אייך אלס איהר אונ איהר קינדס רעטער בעטראכטן.
דאס איז גאר קיין דאנק ווערט — האט ווייספעלד געזאגט — דיא
שולדיגקייט פון געדען מענטשן איז ער זאל דעם צווייטען העלפן אין זיין טויט
מיט וואס ער קען.

איך דאנקע ערלער הערר! דערווייל אדנע! — האט הערמאן געזאגט
דריקענד ווייספעלדס האנד אונ איז געשווינד ארויס געלאפן.

מו.

אונאונגערוארטעטער קלאפף.

ווא וועט מיר גיט איינריידן ליבע וואנא, איך פארשטייא אז דיר
דריקט עפעס אנגעהייסער שטערין, דיא מרערין וואס דא פערניסט ווען דא
פייניסט אז קיינער וועט ווא גיט צייגען אז דיין הערין איז פול מיט וואונדען.
ערצעהל

ערצייל מיר איך בעט דיר אין וואס באשטימט דיין קומער, דוא וויסט דאך אז איך בין דיין בעסטע פריינדן, און זייט דיין טומער איז געשטארבן האב איך בעשטענדיג איר שטעלע ביז דיר פערטרעטן, מאנסט פאר מיר דיין הערץ עפענען און דארפסט ווין זיכער אז אויב קיינער פאדארף נישט וויסען דינע געהיימע וואונדן נעמט אויסער מיר קיין אויג זיין נישט זעהען און קיין אויכער זיין גיט הערין.

דיא ווערמער האט נירעמט סאפא וואנאס מאנסט צוא וואנאן. אונזערע לעזער ווייסן שוין אז וואנא איז ווייספעלדס טאכטער, איך וואלט ווא אפילו פאר אייך אפגעקאלט, נאר גלויבט מיר אז מיר איז שוין נמאס געווארן מאהלען פאר אייך שיינע מיידלאך, און אין גרונד מאכט דאך אייך נישט אויס, צוא ווא איז גיטען מיט קאסטאנען האר אדער מיט שווארצע האר, אייך אינסערעסירט אויך נישט צוא אייך אויגן ווינען גענוען פלאע צוא שווארצע, פאר אייך איז גענוג ווען איך וועל אייך זאגן אז ווא איז גיטען וייער אשיין מעדקען, און איר האט דאס רעכט פארשטעלן זיך אויך בילד מיט וועלכע פארב איר ווילט.

זעהט איר דער פאר וועל איך פאר אייך פארשטעלן און אפמאלען סאפא'ן וואנאס מומע, ווייל אזעלכע פערזאנען ווינען אייך נאך נישט אזויא נומ באקאנט.

סאפא וואר אפרויה פון אונגעפער פופציג יאר, אהויכע און אמאנערע פרויה מיט אלעגנע נאז און מיט געפארבעט האר, פון ווייסען ווער עס האט זי גיזעהען האט גיקענט מיינען אז ווא איז נאך איינגע פרויה פון אהאד דרייסיג נאר אז מיר איז ציגענאנען געהענטער צוא איר האט מען וייער לייכט גיקאנט ערקענען אז דיא יונגד אויף איר געזוכט איז נור אנעמאכטער דורך פארב און פדער, ווא איז גענאנען געקליידעט נאך דער לעצטער סאדע, און האט וייער געוואלט פארבלענדן מענער דיא אויגן מיר זאל מיינען אז ווא איז יונג און שוין, ווען ווא האט גירעט מיט יעמאנדין פלעגט ווא אנזייען אנעשפרעך פון דער עלטער אום ווא זאל קענען ערציילען אז ווא איז נאך יונג, גאט ווא איר קוקט מיך אן פלעגט ווא זאגן בין איך אין נאנצין אלט 35 יאהר און מיינע צרות האבן אויף מיר דיא עלטער ארבענצויגן ווא דאס מיר מיינט אז איך בין שוין 40 יאהר אלט, ווא איז גיטען אפלוספיינדיג אלע שיינע יונגע דאמען, און האט וייער ליב געהאט צוא ביידן פון ליבעס און וויסען אלע געהיימיסעס פון דיא ליבעס, ווען ווא פלעגט ביידן מיט מענער האט ווא געמאכט אלע קאקעטשעס תנועות און הנדעלאך, און האט געמיינט אז אלע מענער געוואונדערן איר שיינקייט און איר חכמה, האט איר יעמאנד געמאכט אין לענות אקאפלימענט אז ווא איז שוין אדער קלוג, האט ווא דאס וייער ערינסט אנגענומען, און איז שטארק צופרידן גיטען מיט דעם, צוא וואנאן האט ווא זיך געווינען געטרייא ווא אמוסער

און האט איר אין הארצין געהאקט וויא דעם טויט דער פאר וואס זיא איז נאך יונג און שוין און שיינע יונגע לייט שדעקענע זיך ציא איר, זיא האט געהאט צווייא קינדער, און, מיט אסאכטער, וועלכע האבן איר שוין געשיינקט אייניקלאך, און זיא איז דיא צווייא קינדער גיטען אהעכטע פיינדין דער פאר וואס דורך זייא האט מען גיגענט ערפאהרען וויביל יאר זיא איז אלט, און נוען עס וואלט מעגליך גיטען וואלט זיא איהרע אייניקלאך ערשטיקט דער פאר וואס זייא האבן איר גערופן באבע.

וואנא האט איר גוט גיגענט, און פלעגט זיך דארום פון איר היטען וויא פאר אשלאנגע.

נעצט הערין מיר איהרע זיסע ווערטער צו וואנאן, וויא זיא וויל בייא איר אויס פארשין וואס בייא איר אין הארצין איז.

איך ווייס גיט וואס האט איר זיך איינגעבילדעט אז איך וויין און איך האב אהארין מיט וואונדען — האט איר וואנא גענטפערט, — אויב איר האט נא באמערקט אפאל בייא מיר פערטויינטע אויגן, איז דאס נור צו פערדאנקען מיין ליבין ברודער.

הערסטו, מיך וועסטו גיט גארין — האט כאפא געזאגט לאכענד — איך בין דאך שוין וויא זאגט מען דאס אן אלטער קאזאק, איך בין שוין אמבין אויף דיא אלע זאכן, איך פארשטייא מיך אויף טרערין פון אייגן סיידל אזויא גוט וויא אגוטער דאקטאר פארשטייט דיא קרייג פון זיינע פאציענטין, מיך וועסטו גיט גארין מיין ליבע וואנא, איך פארשטייא פאר וואס דוא פערניקט טרערין.

גוא אז איר פארשטייט ווארום פרעגט איר מיר דיא אורזאכע? — האט וואנא האלב צארגיג געזאגט.

דוא האסט גיט גיזעהען מיין קינד אז ווען אדאקטאר קומט ציא אקראנקע האטשער פארשטייט זיין קרייג, פון דעסט וועגן פרעגט ער אויס ריכטיג פון וואנענט דיא קרייג האט זיך גענומען, דען אז ער ווייס דיא קמעלע פון דער קרייג קאן ער אלס גיכער אמיטעל ציא איהר געפינען.

איך פארשטייא גיט וואס האט איר מיר אלס אונגעהויבן ציא געבן מ'שלים פון אדאקטאר און פון אקרייג, בייא מיר איז קיין קרייג גיט און איר זייט קיין דאקטאר גיט, אלץ וואצו זאלן מיר ריידן אזעלכע פוסטע אונגוטציגע זאכן,

אקינד בלייבט אקינד — האט כאפא געזאגט שאקלענד מיט דעם קאפף — פאר מיר, פאר דיין געטרייער מוסע, האסטו מוכא זיך ציא פערטוינען? פער דאס האב איך פון דיר גאר גיט ערנווארטעט.

איך ווייס גיט וואס ווילט איר פון מיר האבן — האט וואנא אונגעדולדיג

גענאָמפּערט — איך האב אייך איין מאל געזאגט און איך זאג אייך דאס לעצטע מאל אז איך האב גיט וואס צו אפּערטורירן.

וואו אז דוא ווילסט גיט וועל איך דיר גיט גייטן, איך האב געמיינט נאר דיין טובה, דאך זע נאר, איך האב מיר דא פאר קעט און האב פארגעסן אז איך בין געלאדן צו אהתונה.

וואו האט איר דאס היינט אהתונה?

אפּוואל אן'ארעמטע חתונה נאר ווייז אן'אינטערעסנע.

אן'ארעמטע און אן'אינטערעסנע חתונה? בייא וועמען איז דאס?

דוא מוזט אים קענען, דער סטודענט וועלכער גיט אפּ אשמונדע מיין איזאבעלעס אינגעלע דאווידקען.

ווער? שמראהל? האט וואנא גיט מיט איר שטימע געפּרעגט און איז בלאס געווארן וויא דער מויל.

יא! — האט סאפּיא גענאָמפּערט גיט באַסערקענד וויא פארגענדערט וואנא איז געווארן, הייל זיא האט געלעבטערט איין אלפאם. — יא דער סטודענט שמראהל האט היינט חתונה.

מיט וועמען? האט וואנא געפּרעגט און האט זיך בעמיהעט ווייזן זיך רהיב.

מיט וועמען? וואס פארשטייטו דא גיט ססטמא מיט אמיידיל, עד האט מיר גיבעטן בסוד איך זאל זיין בייא אים אויף דער חתונה, און זאל זיך חלילה פאר קיינעם גיט אים ריידן אז ער האט חתונה, דאריבער זאג איך דאך אז דאס איז אן'אינטערעסנע האכצייט, מייא דארף פארשטיין אז ססטמא האט זיך אין אים פערליבט אמיידיל וואס איהרע עלטערין ווילען גיט מסכים זיין זיא זאל זיין שמראהלס ווייב, וועט מען דא אפּשפּילען אשטילע חתונה, איך האב שוין בייא זיך געטראכט אז דאס מיידיל מוז זיין גיט קיין נאר וואס זיא האט אים געקליבן אזא טייערין חתן, איך זאג דיר דעם אמת, ווען איך זאל זיין אמיידיל און וואלט געהאט הונדערט מיליאן יורבעל וואלט איך זיך קיין בעסערין חתן גיט געוואונטשען וויא ער איז, ער איז געעס אזא ליבער יונגער מאן אז עס איז איינפאך נאר אפּערגעניגען מיט איהם צו ריידן און מיט אים צו אפּארבריינגען, איך האב נאך אזא בורלאנט גיט גינעהען.

וואנא האט גיט גענאָמפּערט, זיא האט אונגעשפּארט דעם קאפּ אויף ביידע הענט און האט זיך פארטראכט.

זעה נאר איך האב שוין געוואלט אונזען זיין און בין ווייטער געבליבן זיצען — האט סאפּיא געזאגט אויפּשטייגענד פון אַרמ, יא דוא ווייסט וואס איך וואלט דיר געזאגט ליבע וואנא: דוא זאלסט זיך אנטאן און זאלסט זיין מיט מיר אויף דער חתונה, דוא האסט דאך נאך קיין סאל גיט גינעהען קיין ארסע חתונה, וועסטו איצונד זיא געלענענחיים האפּן דאס צו נעקן,

אנב איז טאקע אסענע צוא ויין אויף אזא חתונה דען שמראהל איז דא געבאך
עלענד, אן עלטערין און אן אפאמילע, און זיא מוז נאך עלענדער ויין, מיר
וועלן זיין ערקוויקען מיט אונזער געגענווארט.

מוהקע מיר איז גיט גוט! — האט פלוצים וואנא געגבן אנעשרייא
אויפשמיינענד פון איר ארט און איז בייא סאפיאן אויף דיא הענט אין
אונטאכט געפאלן.

סאפיא האט זיך וויער ערשראקן זיא האט געמאכט אונטאלד, בעדינסע
זינען באלד אריינגעלאפן האבן גענומען וואנאן מינמערין.

זיא האט באלד דיא אויגן געפינט, און איז סאפיאן אויף דעם האלדז
געפאלן און האט זיך בוטער צונוויינט.

נאט איז מיט דיר! וואס איז דיר מיין קינד? — האט סאפיא געפרעגט
זיא אויטארטענד.

נאר וואנא האט זיא גיט גענומפערט, זיא האט אלאנגע צייט געיאמערט,
גענדליך האט זיא דעם קאפ אויפגעהויבן, און האט געזאגט: מיר איז שוין
בעסער איר קאנט שוין גיין מומע אויף דער חתונה.

אפער ערציייל מיר וואס איז דיר פלוצים געווארן.
נאר גיט ליבע מוסע דאס איז אספאזסע, עס איז שוין איבער געגאנגען,
האט זיא וואנא בערוהינט.

גיין דוא וועסט מיר גיט איינשמועסן דא מוז עפעס ויין. — האט סאפיא
געזאגט בעטראכטענד איר פלעמאניצע.

גלויבט מיר אז דא איז קיין אנדער זאך גיטא אויסער אספאזסע.
איז דיר שוין איצונד בעסער?

מיר איז איצונד וויא פריער איך בין פאלקאמען געוונד — האט וואנא
גענומפערט און האט זיך בעמיהעט צוא שמיכלען.

גוא אז דיר איז בעסער וועל איך שוין גיין, אדנע דערנוייל מיין לעבין!
האט סאפיא גענומפערט זיא האט אקולש געטאן וואנאן אין קאפ און איז
אנועק גינאנגען.

אלס וואנא איז געבליבען אליין, האט זיא זיך געחאפט פאר דעם
קאפף און האט מיט אביטערע שמיטע אנעשרייא געגעבן איך בין דיא
אונגליקליכסטע אין דער וועלט! איך קאן שוין מעהר אויף קיין גליק גיט
האפפן.

זיא האט זיך אנווארף געטאן אויף אזאפע פערצווייפעלט און האט זיך
נאר אויף דאס גייע צוהילפעט.

אקלאפף אין מיר האט זיא ערציטערט און אויפגעוועקט פון איהרע
פינסטערע שווארצע געדאנקען, זיא איז פון איר ארט אויפגעשפרונגען, האט
אפגעווישט איהרע טרערן, און האט געפרעגט מיט אציטערענדע שמיטע:
ווער איז דאָרט.

דאס בין איך מארק! — האט זיך גיהערט איר ברודערס שטימע.
וואס באדארפסטו? האט וואנא אינצופרידען געפרעגט.
איך באדארף דיר אנטייגן וואך וואגן.

וואנא האט גיט געטעפערט אונ האט גיט געוואלט געפענען, נאר
אלס מארק האט גיט אויפגעהערט צווא קלאפן האט זיא אים געעפנט,
אונ האט צארגיג געפרעגט וואס איז דיר אזויא אנגעשפארט איצונד מיט
מיר צווא ריידן?

אונ וואס האסטו זיך גראדע איצונד אזויא פאר שפארט? — האט
מארק געוואגט שטאלץ — סתמא אז איך קלאפ האב איך דיר אויכטיגע
וואך צווא וואגן.

גוא זאג שוין דיין וויכטיגע וואך דו בארפסט געוויס ווייטער געלד?
דיין איך בין איצונד בייכער פון דיר, נאר מייער אקאמערדא וויל
זיך מיט דיר זייער באקענען ער איז זייער אפיינער יונגער מאן, דוא וועסט
קיין חרטה גיט האבין ווען דוא וועבט זיך מיט אים באקענען ער הייסט
וואלף קארטמאן.

איך געם איצונד קיין ווייטין גיט אן — האט וואנא צארגיג געוואגט —
אונ מיט דייע קאמערדאין וויל איך זיך גאר גיט קענען.
אבער ער איז...

ער מאג זיין אפריגן קוים איז ער דייער אקאמערדא וויל איך אים גיט
קענען אונ לאז מיר צו רוח — האט וואנא שטריינג געוואגט.
איך בעט דיר טוא מיר צוליב אונ רייד מיט אים האטש צווייא ווערטער
האט זיך מארק גיכעטין.

אפילו אהאלבין ווארט וועל איך מיט אים אויך גיט ריידן, אונ דיר וועט
גיט העלפן דיין היידן מיט דיין בעטין.

געדיינק דוא וועסט חרטה האבין! — האט מארק צארגיג געוואגט אונ
איז ארויס געגאנגען פון זיין שוועסטערס ציסער.

מז.

דער באנג אויף איין אונאנגענהעמע חתונה.

אונזערע לעזער פארשטייען געוויס פון דעם פאריגען קאפיטעל אז
וואנא וואר פערליבט אין דעם סטודענט שטראהל, אונ זייא וואונדערין זיך
אָהנע צווייפּעל ווארומ איז ביז אהער גיט דערמאנט געווארן קיין זילבע פון
דער ליבע, נאר עס איז גיט גיווען וואס צווא דערמאנען, דען דיא ליבע
איז צוגעגאנגען אזויא שטיל אונ אזויא געהיים זא דאס קיין מענטש אויסער
וואנאן האט זיא גיט גיזעקען אונ פון איר גיט געוואוסט.

ג'ט אלע באראקטערן זיינען גלייך, עס זיינען דא אזעלכע מענטשן וועלכע קענען אין זיך קיין געהייסנים איינהאלטן, ווען אפילו די געהייסנים איז וויא נוגע אין לעבן, און עס זיינען באזענען דא אזעלכע באראקטערן וועלכע האלטען נעדע קלענסטע געהייסנים פערשלאסן ביא זיך אין הארצען. און לאזן זיא ג'ט ארויס פון זייער מונד אפילו פאר זייערע אייגענע אויערן, צוא דער צווייטער קלאסע האט גיהערט וואנא, זיא האט אין אלגעמיין זייער ווייניג גרעט, און האט ג'ט נוקאנט הערן וויא יענער פלוידערט אפד, פערזאנדערס האט זיא זיך געהיט היידן אזעלכע זאכן וואס דאס קאן ערמאגדין שארען, ווען זיא האט זאנאר פערשטיקט געוואוסט אז דורך דעם שארען וואס זיא וועט בריינגען יענעם דורך דעם וואס זיא וועט זיין געהייסנים ענטדעקען וועט זיא אים דיא גרעסטע טובה טאן. זיא האט צום ביישפיל געוואוסט אז איר ברודער עפילט אין קארטען און פערשפילט זייער פיר געלט, אז ער קאמפאנירט זיך מיט שלעכטע מענטשן וועלכע פיהרען אים אין דיא גרעסטע בלאטעס אריין, און דאך האט זיא דעם פאטער דאפאן ג'ט ענטדעקט, און האט אלע קרעפטן אנגעווענדעט ער זאל דאפאן ג'ט ערפאדערן, און זיא פלעגט דעם ברודער פערשטענדיג אפגעבן דאס גאנצע געלד וועלכע זיא פלעגט פון איר פאטער ערהאלטען אויף אירע קליינע הוצאות.

זיא האט זיך באגעניגט מיט שטראהלען ביא איר גישוועסטער קינד אין הויז, וואו ער האט אירן אוראק גיגעבן, דאס ערשטע מאל האט ער אויף איר קיין איינדרוק געמאכט, און זיא האט אים קאלט פערטראכט וויא אלע איבעריגע לעהרער פון קליינע קינדער, נאר דאס צווייטע מאל אלס זיא האט אים נאך אמאל דארט געטראפן, האט ער גראדע גרעט מיט זיין שילערס פאטער און האט פייעריג דעספוטירט וועגן אוויכטיגע פראגע.

אָבנאל פאר דעם לעזער איז אלס איינס וואס פאר אדירספוט דארט איז גינען, פון דעסט וועגן האלט איך עס ג'ט פאר איבעריג אים אין קורצען דא איבער צוא געבן, ווייל ערשטינס איז ער וויכטיג אין פיל זאכן, און צווייטנס וועלן זיא אין אים ריכטיג קענען זעהען שטראהלס באראקטער.

אדאם וואלהעכט סאפיאס איידים וואר איין העכסט געבילדעטער מאן, ער האט גענדיגט אלע קלאסען פון גומענאזיום און צווייא קורסען פון דעם טעכנישען פאקולטעט קיין יודיש האט ער גימאלס גילערניט און איז גינען אין גאנצן פרעמד פון דער יודישער רעליגיאן און פון דעם יודישען נאציאן, ער האט מער ג'ט וויא געטראגן אויף זיך דעם גאטען יוד, און איז גינען מאקע שטארק אין פעס וואס נאר צוליב דעם גאטען אליין רעכניגט מען אים פאר אינדען, געוואונליך האט ער זיין קינד אויך קיין יודיש ג'ט גילערניט, און האט אים ערצויגן אין גאנצן אויף דעם קריסטליכען ארט, דאס קינד האט ג'ט געוואוסט דאס מינדעסטע פון יודישע געזעטצע און פון דיא יודישע מנהגים, אלס שטראהל האט אנגעהויבן מיט אים צוא לערנען, האט ער אים

אויך אָנגעפאנגען צו אַרבעטן דיא יודישע געשיכטע, פון ביבעל אדאם
אוי אויך מאהל אויף דעם אָנגעקומען וויא שטראהל האט זיין קינד ערצייגט
דיא געשיכטע פון משה'ן וויא ער האט גיגעבן פון בארג סיני אַתורה
דיא יודען.

וואס נוצט דעם קינד צו וויסען דיא סיפורים? — האט אדאם
צארגיג געפרעגט.

ווארום דען נישט? האט שטראהל מיט אסאטירעשען מאן גענטפערט,
דיא קינדער מוזען דאך וויסען דיא געשיכטע פון אונזער תורה וואס זיא איז
אונזער מטייערשטער און הייליגסטער גענעטשאנד וואס מיר האבן.

און בייא אייך איז טאקע אזויא מיינער און הייליג דיא תורה?
פאר וואס זאל זיא בייא מיר נישט זיין הייליג און מיינער, ערשטין געפינען
מיר אין איר דיא בעסטע און בעסטע גרינדע אויף וועלכע דאס גליק פון
דער מענטשהייט איז געגרינדעט, איר האט דאך אבאנוויס אז דיא גייע
רעליגיאנען האבן געשעפט זייערע געזעטצע פון איר, צווייטענס דארף זיא
בייא אונז זיין געשעצט און מטייער ווייל זיא האט פאשאפען דעם יודישען
נאציאן, מיר זיינען איהרע קינדער און מוזען זיא אלס אלטע מוטער שעטצען
און עהרען.

נישט איהר וויא איך זעה איהר דאנקבאר וואס זיא האט דעם יודישען
נאציאן פאשאפען — האט אדאם לאכענד געזאגט — מיר האבן איהר
פאדארפט פיל מעהר דאנקבאר זיין ווען זיא זאל אונז נישט גינען פאשאפן
וואלטן מיר גינען גלייך מיט אלע בעלקער מא וואלט אונז נישט פערהאקט און
נישט פערארבעט.

פערצייטעט מיר ווען איך וועל אייך זאגן אז אייערע הייד זיינען זייער
נישט זאגליש פאדארף דען אפערטריבענער קעניג זיין אין בעס אויף דער קריין
וועלכע ער פירט מיט זיך אין זיין גלות און בעמראכטען זיא אלס אירזאכע
פון זיין אונגליק, אין געגענטהיל ער דארף זיא אכטען דער פאר וואס זיא
האט אמאל זיין קאפ געצירט און האט אים אמאל פערשאפט עהרע בייא דער
נאנצער וועלט, זיא איז דאך נישט שולדיג וואס פיינדע האבן אים פון זיין טראהן
געשליידערט און פערפאלגן אים, איר ווייסט דאך גענויס אז מיר האבן
אמאל געשפילט אזא ראלע וויא אלע גרויסע נאציגען, און אונזער תורה האט
אונז דאמאלס בעשיינט און בעקריינט, אלע האבן געזאגט אז מיר זיינען
דיא קליגסטע אויפה פון אלע ווייל בייא אונז זיינען קליגערע געזעטצע אלס
בייא אלע נאציאנען, נוא און אז מען האט אונז פון אונזער טראהן געשליידערט
און פערטריבען אין גלות אז שלעכטע מענטשן פערפאלגן אונז, דארפן
מיר זיין אין בעס אויף דער תורה אונזער קרוין וואס מיר פיהרען מיט זיך
אין אלע פינקטערע צייטען? אין געגענטהיל מיר דארפן זיא עהרען און

שעטצען

(מ"א)

שעמטען דער פאר וואס אמאל האט זי אונז פערשאפט עהרע ביא דער גאנצער וועלט.

יא דאס ווייט איר גירעכט, אפער וואצו זאלן מיר זיין אועלכע באצאנים און שלעפין מיט זיך אין אונזער גלות אזא שווערע קרוין, וועלכע נוצט אונז שוין גיט, אין גענענטליי זי איז אויף אונז צווא לאסט, און ערוועקט גענען אונז דעם האסט פון אלע איבערנע מענטשין.

אייערע הייד זיינען גענען דיא געזעמטע פון דער גאט. — האט שטראהל גענטפערט — אויב איהר האט זיך אמאל גינעפין דיא מיהע צווא פעטראכטען דער וועלט האט איר באדארפט באסערקין אז דער שיקוואל פון אנאנצין באצאן איז עהנליך צו דעם שיקוואל פון דעם איינציגען מענטשין, אזויא וויא דער איינצעלנער מענטש האט אויף זיך פארשיידענע צייטען, אזויא האט אויף זיך דיא גרעסטע אויסה פארשיידענע צייטען אמאל איז זי העכסט גליקליך, און אמאל אונגליקליך, און ווידער גליקליך, און אום דיעז געזעמטע פעסט צווא האלטן, האט אונז גאט מיט גינעפין אין לעבן ארעצעפט, דיא האפנונג וועלכער גרעסטיגט אונז אין דיא ערשטע צייטען, און גיט אונז גענוג מוסה, און ענערנע, זיך רעמען פון אונזערע אונגליקען, דער מענטש מאג וויא אונגליקליך זיין, האפט ער אז אים וועט בעסער ווערן, און דיא האפנונג האלט אים אויף דיא שוואכע פיס, און פיהרט אים טאקע ארויס פון אלע פלאטעס, יעדע באצאן קוים עקסעסירט זיא גאד, זיא מאג וויא אונגליקליך זיין, טאר זיא דאך דיא האפנונג גיט פערלירען, און מוז האפפען אז זיא וועט צוריק איר ערשטען גלאנץ עררייכען, און דיא פראקטיק האט אונז ווירקליך געוויזען, אז פילע פעלקער וועלכע זיינען שוין גילעגן אויף דער גידערונסטער שטופע, זיינען פלוצים דורך זייער ענערנע, צוריק אויף דער לעצטער העכסטער שטופע דעם גליקס צוריק געקומען, וויא צום ביישפיל איטאליען, גוא ווארום זאלן מיר יודען דיא האפנונג פערלירען? קענען מיר דען אויך אמאל דורך אצופאל צוריק צווא אונזער ערשטער עהרע גיט קומען? און דאן באדארפן מיר אונזער קרוין זייער גייטיג האבן.

דאס ווייט איהר אויך גיט אונגירעכט — האט אדאם געזאגט — ערקלערט מיר אפער וואצו זאלן מיר האפן אויף אונזער אלטער מליכה צווא וועלכע מיא באדארף זייער פיל קרעפטען האבן, און אזויא פיל צייט ווארטען, וועהרענד מיר קאנען ווערן גאר אהן מיהע פירשטען איבער אפערטיג לאנד, ווען צום ביא שפיל מיר זאלן צום קריסטענטהום איבער גיין, זיינען מיר שוין פארטיגע פירשטין, מיר האבן אנגי לאנד מיט אנדעם טראהן מיר זיינען באהערשער גלייך מיט אלע.

דאס איז גרינג צווא היידן פאר דעם מענטשין ביא וועלכין עס איז גרינג פערבייטן אז איינענע מוסער אויף אשטיפמוסער, אפער גיט ביא דיא פערזאנען וועלכע זיינען צוגעבונדן צווא זייער מוסער מיט לייב און זעלע,

דאס איז גרינג אויס צו היידן פונעם מויל, איבערנעקן צום קריסטענטיהום, אויס רייסן מיט איין מאהל אלע וואונדלען פון דער פאמיליענליעבע פון דער ליבע צו מיין אמונה צו מיין גאנצן אונד צו מיין גאט, נור דער פאר מיין אייך זאל לעבן רוהיג, עס הייסט אזויא פיל וויא איבער לאזן אלע מינע פרידער אין גרעסטן אוינגליק אבי זיך אליין צוא רעטן, הייסט דאס מענטשליך געהאנדעלט? וואס וואלט איהר געזאגט, ווען איינער אפרידער זאל אייך איבער לאזן אין אפלאטע, אונד זיך גלייכנילטיג פון אייך אנטעק געהען, אונד איהר וואלט געזאגט אז ער איז אמיראן, אפערדער.

אבער וואס פאר נוסצען בריינג איך מינע פרידער ווען אייך וועל אויך צונאמען מיט וויא ערשטינקען ווערן, וויא באלד אז רעטן קאן אייך וויא גיט, ווארום זאל אייך זיך זעלבסט גיט רעטן?

גיין! איינער פרידער האלטען נאך גיט ביים ערשטינקען ווערן, אונד איר אויך גיט — האט שמראהל שטרענג געזאגט — מיר לעבן גלייך מיט אלע, מיר האבען פערנעניגען גלייך מיט יעדען מענטשין, אונד דריקט נור דאס איינע וואס מיר בעטראכט אונד פאר גיעדעריגע מענטשען, דאס איז גיט קיין גרויס אוינגליק, מיר מוזען דיא שאנדע געדולדיג ערטרעגען, אונד האבען אז מיר וועלן נאר דערהייבט ווערן, אונד דער מענטש וואס וויל פון זיינע פרידער אפטרעטן נור אום זיין לאגע מיט עמנואל צו פערפעסערן דער איז קיין מענטש גיט.

איהר האט רעכט ליבער שמראהל! — האט אדאם געזאגט דריקענד שמראהל'ס האנד — איהר זענט קליינער אונד סאונעסטענער פון מיר, אייך ערקענען מיין ווייב אייך האב אונדערשט, אייך בעט אייך לעריגט מיט מיין קינד אלעס וואס אייך בארף קענען פלאסט אין איהם איין ליבע צו אונזער פאלק אונד צוא אונזער רעליגיאן, אייך וועל אייך דער פאר דאנקבאר זיין מיט לייב אונד לעבען.

דעם דיספוט האט וואנא גיהערט כמעט אין גאנצען, אונד ויא האט אויף שמראהל'ען אונגעוויפן צוא קוקען מיט אכטונג, ויא האט געוואונדערט זיין אפגענהערציגקייט זיין פאטריאטיזמו, ער האט מיט זיינע ווערטער אויף איהר אויף שטארק געווינקט אונד ויא וועלכע האט אויף יודען אונד יודעשקייט געקוקט מיט אונזעלכע אויגען וויא אדאם איז יעצט פלוצים געווארן אהייסע יודין, פון דעם מאמענט אן האט זיך שמראהלס בילד בעשעפטיגט פאר אירע אויגען געמאהלט, ויא האט ליב געהאט צו דענקען וועגען איהם, ווידערהאלען זיינע ווערטער אין איהר געדאנק, ויא האט איהם פון לענער צייט נאך אייגיגע מאהל געזעהען אלס בייא אדאמען אין הייז, אונד האט נור איין מאל מיט איהם גירעדט, זייער געשפרעד איז געשטאנען וועגען דער בילדונג פון פרויען.

וואנא האט פיל מאהל געהערט היידן וועגן דער פרויען פראגע, וויא
(פ"א)

אזויא דיא וועלט איז צום שכל געקומען, און מיא האט אנגעהויבן צוא פערשטעהען אז פרויען זיינען אויך פעהיג צו אלע קענטניססע פון דיא מאנש-פערזאנען, זיין קענען אויך זיך אויסצייבענען אין אלע וויססענשאפטען און פעטערעטען דיא וועלכע שטעלען וואס דיא קלינגסטע און געבילדעטסטע מענער פעטערעטען, זיין האט אויך גינעהען וויא אסך היינטמאדלשע מאדמאזעלין האבן זיך אפגעשוירען דיא האאר אום זיין זאלן זיין גלייך מיט מאנספערזאנען און האבן זיך זאגאר אנגעקליידעט אין קליידער עהנליך צו מענערקליידער, דארום איז זי אויך גינען מיט דער מיינונג, אלס זי איז איינגאהל אריינגעקומען צו אדאמען אין הויז האט זי געמראפן שטראהלען מיט איהר גישוועסטערקין דיא וועלכע האבן זייער פיעריג געקעמפט, איזאבעלא האט פאקטיש באוויזען אז דיא פרויען מוזען זיך בילדען און מוזען אין דער וועלט אזא ראלע שפילען וויא דיא מענער, און שטראהל איז געזעסן און האט הערצליך געלאכט.

איהר זענט נים מיט דער מיינונג? האט וואנא איהם געפרעגט.
אויך בין מיט דער מיינונג אז אזויא וויא פון אפרויא קאן נים ווערן קיין מאנספערזאן אזויא קענען דיא פרויען נים פעטערעטען דיא שטעלען פון דיא מענער — האט שטראהל גינעמפערט לאכענד.

מארום דענקט איהר אזויא. — האט וואנא געפרעגט — איהר זעהט דאך אז עס זיינען דא פרויען ערצטע, אדוואקאטען, העכסט געבילדעטע אין אלע פאכן.

זי נאך אייער מיינונג מוזען מיר פעהויפטען אז קוים קאן מען דעם בער אויסלערנען מאנצין איז ער שוין קיין בער נים, און איז גלייך מיט אסענטשין. דאס איז זעהער נים קיין גלייכער ביישפיל — האט וואנא געזאגט — דעם בער קאן מען מאקע סעהר נים אויסלערנען נאר מאנצין, אבער דיא פרויען האבן אזעלכע קעפף מיט אזעלכע מוחות און אזעלכע פעהיגקייט וויא דיא מענער.

מיר מענטשן דארפן נאר קוקען אויף דעם ציל פון דער נאטור — האט שטראהל געזאגט — מיר זעהען זאגאר צווישען דיא מענער אז נים אלעמען האט נאט באשאפן צו איין גענענשטאנד, דער האט פעהיגקייט צו דערווענדיגן, דער צוא מאטהעמאטיק, דער צוא ערד ארבייטען, זענער צוא ראמאנען שרייבען. א. ז. וו. פון דעסס וועגן וועט איהר קענען זעהען אז איהר ספעציאלקאסט געבן, איהר וועט קענען צום ביישפיל פון דעם מעדיקער מאכן אפאטהעמאטיקער, פון דעם מאטהעמאטיקער אראמאנזשיריבער, און זא ווייטער דאך אפגאהל איהר וועט זיין דאס אלעס נום אויס לערנען, וועט זיין פארט ציהען צו דער ארבייט צו וועלכע דיא נאטור האט זיין בעשטימט, און אין דיא פרעמדעטען וואס איהר וועט זיין נאדערענלאנג לערנען וועלן זיין פארט זיין שונאך, אויב איהר ווילט ריכטיג וויסען צו וואס דיא נאטור האט אייך פרויען

פרויען בעשטימט, זאלט איהר בעטראכטן דיא קליינע קינדער וועלכע ווייסן נאך גאר ניט פון קיין לעבענספראגען, איהר טעט זעהען וויא דער קליינער קנאפע מאכט פון אשטעקין אפערד, ער מוהט זיך אן אשפאגע און שטעלט פאר וויא ער געהט אין שלאכט, ער בויט זיך פון שפענער הייזער און בעשעפטיגט זיך נור מיט העלדענטהאטן, ער שפרינגט ער קריכט אייף דעכער ער פליהט אין געפאהר, דאנענען דאס קליינע מעדכען מאכט זיך אקוקלע וועלכע זיא דריקט צו צו איהר פרוסט אלס קינד, זיא בעשעפטיגט זיך מיט שטובונגע ארבייט, און ציטערט פאר דאס מינדעסטע געפאהר, דא זאלט איר לעזען צו וואס דיא נאטור האט אייך בעשטימט, נור צו האנדעלען קינדער און זיך בעשעפטיגען מיט שטובונגע ארבייט, און דער פערשטאנד באווייזט אויך אז אנדערש קאן ניט זיין, דער מאן וועלכער איז פון דער נאטור קרעכטיג און מוטהיג, ער באדארף זיך בעשעפטיגען מיט אועלכע געשעפטע, וועלכע פאדערן קראפט און געזונט, אבער דיא פרויען מוזען ויסזען אין דער היים און זארגען וועגן דיא שטובונגע געשעפטען, דאצו דארפט איהר בעטראכטען דיא קרייזקען מיט וועלכע דיא פרויען ווינען בעשעפטיגט געפלאגט אלס צייכען אז דיא פרויען מארן זיך מיט קיין מעגליכע ארבייט ניט בעשעפטיגט און אויסער אלע זאכן ווען דיא ווייבער זאלן ניט היטען דיא שטוב פון אייגענע-דיג, וואס קאן זיין פאר אמתלית פון ויערע קינדער וועלכע ווינען אונטער-ווארפן אלע געפאהרען, אויך פון דיא בעלי בתישקייט וועלכע פאדערן מייא זאל אויף זייא אכטונג געבען.

וואנא האט אויפמערקזאם גיהערט דעם לאנגען דראלאג און האט פערשטאנען אז ער האט רעכט, זיא האט זיך נור וויא מייא זאגט פון יוצא וועגן געפרופט איהם נאב צוא ווענדען און האט זיך גענליך אפגען אויסער גענעבען.

דא האט שוין אנגעהויבען דיא ליבע אויף צו פלאזין איהרע פלאמען בייא וואנען אין הערצען, זיא האט געפילט וויא עס ציהט זיא צוא דעם סטודענט, וויא זיא האט פון קיין נאך קיין פערנעניגען ניט נור פון זיין געשפערדע, וויא עס פלעגט קומען דיא צייט וואס זיא האט געוואוסט אז ער געפינט זיך בייא אדאמען אין הויז, איז זיא געלאפן אהין און קיין נאך האט זיא ניט געקאנט אפהאלטען זיא זאל ניט געהען, מיט יעדען טאג איז דיא ליבע אלס שטארקער געווארן, זיא האט אנגעהויבען צו פערניסען מרערן טען קינדער איז לעבען איהר ניט גינען, און דאך האט דאס מאפיא בעשערקט וויא מיר ווייסן שוין.

אצונד וועלין שוין אונזערע לעזער פערשטעהן וויא דיא נאכריכט פון שטראהלס התנה האט ערציטערט דער פערליבטער וואנאן.

אלס מארק איז פון איהר צימער ארויס גענאנגען, האט זיא זיך אבער-מאלס אנטארף געמאן אויף דער נאפע און האט זיך איבער געגעבען איהרע פנסטערע

פינסטערע געדאנקען, ענדליך האט זיך וויא ערנואכט פון אשטארקען שלאפן.
דעם מענטשענס האראקטער איז צווא בעוואונדערן, עס ציהט איהם
בעשטענדיג צו זעהען מיט זיינע אויגען ויין אייגענעם אונגליק, ער וויל זעהען
דעם טויט'ן קערפער פון זיין פערשטארבענעם לעבלינג, אפנואהל ער ווייס
אז דיא סצענע וועט אויף זיינע וואונדען וואלן שיטען, ער וויל זעהען זעהען
וויא מיר פערמורט'הייט זיין פריינד האטשטער ווייס אז ער וועט אויך בשעת
מעשה דעם טויט פיהלען, דעם פערליבטען זאלעפט עס זעהען וויא זיין געליבטע
נעהט צו דער חופה מיט אן אונדערער, אונ דאס זעלבע טרייבט איינע אונזיכט-
בארע האנד דער פלאמענדער פערליבטער צו דעם געליבטענס האבצייט, אויך
וואנא נאכדעם אז זי איז אהיבשע צייט וויא דול גענעסין אין איהר צימער
האט זיך ענדליך בעשלאסען זיאל נאל זעהען צו שטראהלן אויך דער חתונה,
זיאל נאל האטש זעהען דער גליקליכער וועלכע וועט זיין שטראהלס פרוי וועלכע
איז בעגליקט געווארן מיט אזא טייערין מאן.

זיאל האט זיך הערליך פערפוצט אונ איז אנוועק געגאנגען צווא סאפיא
אום זיאל נאל מיט איהר צו זאמען געהען צו שטראהלען אויף דער חתונה.

י.

דיא פערשטערטע חתונה.

דיא געוואנהייט שלאגט מאנכעס מאהל אין דעם קלונסטען מענטשען
אזעלכע ווארצלען איין וועלכע דיא קלונסטע איבערצייגונגען קאנען זיאל ניט
אויס רייסען, אפנואהל דעבארא האט בעשטענדיג געלאכט פון דיא צערעמאניעס
וואס קומען פאר אויף אידישע חתונה, אונ האט בייא זיך בעשלאסען זיאל
זאל הייבאטען איינפאך אהן צערעמאניעס, פון דעסט וועגען איז זיאל גיווען
שטארק אויסעדיג אונ אונרוהיג אין דער נאכט וואס עס האט באדארפט זיין
איהר שטילע חתונה, זיאל האט זיך אנגעהויבן צווא דער מאהנען וואס פאר
אחתינה בייא איהר וואלט גיווען, ווען דיא עלטערין זאלין זיאל בעשטעמיגען,
וויא זיאל וואלט אצונד גענעסען וויא אקעניגען פערפוצט אונ געשמוקט צווישען
איהרע חברעס, וויא גרויסארטיגע געסט וואלט זיך צו זאמען געקליבען וויא
וואלטען איהר גראטולירט, אונ וואלטען אנטהייל גענומען אין איהר פריידע
אונ איהר גליק, היינט וויא גליקליך דיא עלטערין וואלטין זיך געשעצט אין דער
צייט ווען זיאל נאלין איהר בעדארפן פירן צו דער חופה, אצונד ויצט זיאל
פאר איהר חופה עלענד נור מיט איהר הינקעדיגער שוויגעקומטער אונ ער-
ווארטעט עטליכע ארעמע סטודענטען אונ אייניגע בעקאנטע פרויען וועלכע
אינטערעסירען זיך נאר ניט אין איהר גליק, קיין טויזט שפילט ניט קיין
סטייגערע שפייזען וויינען ניט צוגעגרייט, נור אפגעשול פראסטע שטאפס מיט
עטליכע (פא)

עטליכע פראסטע שטיקליך לעקאד, איהרע עלטערין וועלכע האבן זיא אזויא ליב, ויטצען געוויס אונ וויינען אויף דעם וואס ווער איינציגע ליבע מאכטער האט זייער פערלאזן זא אונדאנקבאר, זייער קענען זיא אפילו נישט בענטשען אין דעם אויגענפליק ווען זיא פערבינדעט זיך אויף געוויס מיט איהר געליבטען. דיא געדאנקען האבען פילע טרערין פון איהרע שיינע אויגען הער-אויסגעלאקט, זיא איז געזעסן אונטומהיג אונ אויף איהר ליבעס געזיכט איז זייער אפיגסטערער וואלקין געלעגען.

שטראהלס מוטער האט וויא עס ווייזט אויס פערשטאנען וואס זייער איר זאגנס פליה אין הארצין טוט זיך, אונ האט דארום צוגעהענד צו איהר געזאגט מיט אונאפמער שטימע; דוא באדארפט זיך חלעבין דאס הארץ נישט אפגעסין דבורונה וואס דיין חתונה געהט צו אזויא שטיל, איך האב שוין גייעהען אנעלכע חתונות וואס האבן אויפגעהיט היטעל מיט ערד אונ אז נאט האט נישט געוואלט, זייען דאס פאר פאלק דיא אונגליקליכסטע געווארן, אונ צוריק האב איך גייעהען בענטשען וואס זייער איז גייען געמייעט חתונות נאך געמייער זייער איז זייען היינט דיא גליקליכסטע, גלויב מיר דוא קאנסט נאר נישט וויסען וואס פאר אמזיל נאט וועט אייך באשערין, האמט איהר האט אזויא ארעם חתונה, הער אויף איך בעס דיך צוא וויינען וועגען אנעלכע פוסטע זאכן.

איך ווין נאר נישט פון דעם וואס זיין חתונה איז אזויא געביין — האט דבורה גענטפערט אויס ווישענד דיא טרערין פון דיא אויגען.

אחא איך פערשטעה דוא וויינסט נאר דער פאר וואס דיין מאמע אונ מאמע וויינען זייער זייער אויף דיר אויף דער חתונה נישט, זאלסטו מעהר קיין צער נישט האבן אויף דיין גאנץ לעבען, אונ אז זיין מאמע אונ מאמע וויינען שוין גייען זייער זייער אויף דער חתונה אונ האבען מיר גיבענטשט וויפיל עס איז אין מיר אריין בין איך שוין גליקליך? רבונז של עולם! זיין גליק, אויף אלע יודישע שונאים געזאגט געווארן, זייער עלטערין האבן זיך געפרייט אויף זיין חתונה, זייער האבן געמייעט אז זייער האבן מיר גליקליך געמאכט, דערמיט וואס זייער האבן מיר געגעבן אהתן אלמדין, זייער האבן זיך געפאך פדלות געשטעלט אונ האבן זייער גאנץ ביסעל ארעמקייט אפ געגעבן דעם עלוי גוא וואס איז געווארן דער סוף? אזא סוף טאחר מען קיין שונא נישט וויינען, דער תבשית דער עלי, האט מיר אנוועק געווארפן, אונ איך בין שוין ברוך השם זיבן אונ צוואנציג יאהר אונ אלמנה, אזש בלייבען נאל ער אויב ער לעבט נאך, אהן הענד, אונ אהן פיס, אונ אהן ליב, אונ לעבען, פאמער אין היסטעל.

איהר האט איהם נישט וואס חושד צוא זיין ער איז געוויס געשטארבן. זאל איהם דארט דיא ערד ארויס ווארפן וואו ער ליגט — האט דיא אלטע געזאגט ווישענד דיא טרערין — זייער פיינער זאלן קיין מנוחה נישט

האבין אזויא וויא איך האב קיין מנוחה נישט, דוא האסט פאדארפט קענען דעם קלבוניק ער איז גינען. — אויף איהם קוקענדיג — גאט אין ציצית, פלטיאלקע, האט מען איהם גערופען, מיט פלטיאלקען האבין זיך געבענשט אלע פאפעס, צום סוף האט פלטיאלקע מיך אונגליקליך געמאכט אנאונגליק זאל איהם מרעפין וואו ער נעמט זיך קערין און ווענדן, ער לעבט נאך געוויס דער מחשמוניק, ער האט געוויס חתונה געהאט, חתונה האבין זאל ער מיט דעם מלאך המות.

אין דער מינוט האט מען גענעבין אקלאפף אין מוהר. דאס מוז זיין שטראהל מיט דיא געסט — האט דבורה געזאגט — געהט עפנט אויף.

דיא אלטע האט געפונט, און סאפא מיט זוואנאן זינען אריינגעקומען. איך האב דיא עהרע זיך פארציטעלען — האט סאפא געזאגט פאלענד דבורה אום דעם האלדז — איך הייס סאפא פוטצמאן אייער חתנים געסטע פריינדין, און דאס איז מינס אפגעמאניצע זוואנא וויספעלד, איך האב זיא מיט גענומען אום איך פרייליך צו מאכין.

איך דאנק אייך געהער — האט דבורה געזאגט דריקענד זיא דיא הענד — מיך שטערצט נאר דאס נאם מיין חתונה איז אזויא געמיין און איך קאן אייך קיין פערנעגונגען נישט פערשאפן וויא אויף אהתונה פאדארף זיין.

זוואנא האט געמראכט דער שיינער דבורה וועלכע האט געשטראהלט וויא דער מארגענשטערין אין איהר איינפאכין קאסטיוס, זיא האט געוואונדערט איהר שיינקייט, און האט אין הארצין גירעכט גענעפען שטראהלען וואס ער האט אויס געזוכט אזא ליבענס ווירדיגע פלה.

וואס שטעהט איהר מינע דאסען — האט דבורה געזאגט — ויצט איך געט אייך און איהר מוטער — האט זיא געזאגט זיך ווענדענד צוא דער אלטער — דערלאנגט עפעס צום טיש.

סאפא מיט זוואנאן האבין זיך גיזעצט, און האבין אנגעהויבן צו ריידן מיט דבורה פון פערשידענע זאכן, ציפה האט ארויפגעטראגן אויף אפאר שאלין ווארענע און אפוטעל וויין, נאר דיא פרויען האבין זיך דאצו נישט צוא געריהרט.

איהר נעמט גלויבען פריילין בלאהווייס — האט סאפא געזאגט צוא דבורה — אז איך האב פון אזא האכצייט מעהר פערנעגונגען אלס פון אגרויסער גבירעשער האכצייט דארט ווערט מען אזויא צודולט אז מייא ווייס נישט וואו מייא איז אין דער וועלט, און דא איז אזויא רוקיג און שטיל אזויא וויא אין און עדן.

דאס וועגט זיך אן אסאראקטער — האט דבורה גענטפערט — איינער האט גראדע ליב דעם טומעל פון אהתונה, און אנאנדער האט גראדע נאר דוהינקייט ליעב.

איהר זייט שוין לאנג אברויט פאר שטראהלען? האט סאפא נויסער געפרעגט.

ביינאָהקע אהאלב אהער.

איהר זענט גליקליך מיט אייער חתן — האט סאפא געזאגט — ער איז אברורלאנגט וויא איך בין שוין אנאלטע פרוי פון דעסט וועגן בין איך אויך אין איהם פערליבט, וואס זאגסטו וואנא איז שטראהל איז אנאויסגעצייכענ-סער יונגער מאן.

פריילין וואנא איז רייט אונ פאלד בלאס געווארין זיא האט קוים גענמפערט: אויף אזא מענטשען איז מיינע מבינות איבערין.

פון וואנענט קענט איהר מין שטראהלען — האט דבורה געפרעגט וואנא. וואס הייסט פון וואנען זיא קאן איהם — האט סאפא גענמפערט — זיא האט איהם גיזעהען זעהער אפס ביא מין זאהן אין שטוב.

זא איך האב דא גהער געהאט זיך מיט איהם צו געקאנען ביא מין שוועסטערקינד האט וואנא געזאגט.

וואו זיינען דאס דיא איבערנע געסט? אונ וואו איז אייער חתן — האט נאך אקורצעס שווייגען סאפא געפרעגט.

זיא וועלן ווארשיינליך פאלד קומען.

מיר דוקט אז זיא געהען שוין — האט ציפה געזאגט.

מא האט טאקע פאלד גיהערט מיר, דיא מיהר האט זיך אויפגעפינט, אונ שטראהל איז אריינגעלאפן בלאס אונ גרשראקען, דיא פרויען זיינען אויך גרשראקען אויפגעשפרונגען פון זייערע ערטער.

וואס פאר אנאויגליק איז געשעהען? — האט דעבארע געפרעגט ערצייטערט. דינע עלטערין האבן ערפאהרען וואו דא בייט — האט שטראהל גענמפערט — זיא געהען אהער, געשוויגער אנטלויף פון דאנען.

וואוהין זאל איך לייפן — האט דבורה ערשראקען געפרעגט.

איך וועל איך געמען צו מיר אין שטוב — האט סאפא געזאגט — דארט וועט איהר זיין רהיג אונ קיינער וועט איך ניט געאונרהיגען.

איך דאנק איך זעהער מאדאם — האט שטראהל געזאגט. — מוהט מיר דיא געפעליגקייט אונ געסט זיא צו איך אויף אטאג צו אויף צווייא.

ווען איהר וועט מיר וועלן געעהרען — האט וואנא געזאגט — וואלס איך איך געבעטען איהר זאלט מיר ערלויבען געמען אייער ליבער בלה צוא זיך, מיר וועלן ביידע וויא צווייא שוועסטער לעבען.

ערשט דיא מינט האט שטראהל דער זעהען אז וואנא איז אויך דא, ער האט זיך זעהער געוואונדערט וויא אזויא זיא קומט אהער, נאר ער האט פאלד פערשטאנען אז סאפא האט זיא געבראכט.

נא מין ליבע דעבארא — האט ער געזאגט צוא זיין ערשראקענער ברויט — קלייב זיך אויס איינע פון דיא צווייא גדלע פרויען.

מיר מאכט אפילו נישט אויס — האט דעבארא גענומפערט — נאר איך וויל ליבערסט ווין צונאמען מיט דער עדלער פריילין, ווייל צווייטע מעדענעס גלייכע וויא מיר ווילן מעהר שטאפן האפן מיט וואס דיא לאנגוויילע צוא פערטרייבען.

נאך וואו קאנסט נעהען מיט דער פריילין וויספעלד, נאר ווארט מיר אז עפעס איינגעפאלן — האט שטראהל פלוצים געזאגט — געה דער ווייל מיט דער מאדאם סאפא און דאס פריילין וויספעלד וועט מיר צוא לייעב נאך בלייבען דא.

וואס וועל איך דא טאון — האט וואנא ארשטוינט געפרעגט.
דא איז פערשטעהט איהר אזא געשיכטע — האט שטראהל גענומפערט — מיין פלעס עלטערין וועלכע זוכען וויער מאכטער האפען ערפאדערן אז אין דעם הויז וועט איין פריילין סאראה בלאהווייס, דען אזויא האט זיך מיין פרויט אנאמען געגעבן, זי איז פערשטעהען אז דיא סאראה בלאהווייס מוז ווין וויער מאכטער, און דארום נעהען זי אהער, אלס ווען זי וועלן איין פריילין וויספעלד דא טרעפן, וועלן זי מינען אז איהר זיט דיא סאראה בלאהווייס, און באדורך וועלן זי שוין אויף דער קווארטיר מיין קיין אויג נישט האפען, און דורך דעם וועט איהר זיכערין מיין פלעס רוקע, איך בעט איך טוהט מיר דיא געפעליגקייט, און בלייבט דא אונטער דעם נאמען סאראה בלאהווייס, איהר וועט דא דארפן זיכערן גור איין פירטעל שטוינדע, נאכדער וועל איך איך אליין אפ פיהרען צו דער מאדאם סאפא וועט שוין פון דארט מיין פלע געהן מיט איך צו איך אהיים.

אפגעהאלט דאס איז פאר וואנאן זעהער שווער גינען אריינמישען זיך אין אונזערע געשעפטען, נאר וואו האט שטראהלען נישט געקענט ענטווארען, און האט זיך געשלאסן דא צוא בלייבען, סאפא האט גענומען דבורה פאר דער האנד און איז מיט איהר געשווינד ארויס געגאנגען, און וואנא איז געבליבען מיט איהר געליבטען שטראהלען אליין אין דער קווארטיר.

וויא גלייכליך וואו האט זיך געפילט אין דער מינוט ווען שטראהל האט זיך לעבען איהר געזעצט, און האט אויף איהר זא פריינדליך געקוקט, זי וואלט דוכט זיך דא עוויג עוויג געזעסען, דאס קליינע צימערל האט אין אירע אויגען אויס גיזעהען וויא אקליין פאראדס, זי איז געזעסען שטום, און האט נישט געוואוסט וואס צו ריידען, שטראהל וועלכער וואר פענענט און ער-קענט פון ווין צערשטערטער חתונה האט אויך קיין ווערטער נישט געפונען וואס צו ריידן, ער האט אלע מינוט אקוק געגעבען אויף דער טוהר און האט ערווארטעט דיא אייגענע ענטווארטען.

גנצליך האט זיך גיהערט אליינער קלאפן אין טוהר, שטראהל איז צו געגאנגען און האט געפרעגט ווער קלאפט דאס, נאר קיין אנטווארט איז נישט געווען
(ס"א)

גיווען , ער האט געפֿינט דיא מיהר אונ אין צימער איז אריינגעקומען
הערמאן נוסט .

וויא קומט איר אהער הער נוסט — האט שמראהל מיט אנערניקטע
מינע געפרעגט — זייט מיר ווילקאמען ויצט !

הערמאן האט דעם ערשטן פֿליק געווארפֿען אויף וואנאן , אונ איז וויא
מיא האט אן אים געקאנט ערקענען שטארק אונצופרידען גיווען וואס ער האט
ניט געטראפֿן דער וואס ער האט געזוכט .

אויך האב דיא עהרע אייך פֿאר צוא שטעלין מין פֿריינדן סאראה
בלאהווייס . — האט שמראהל געזאגט צייגענד אויף וואנאן אונ דאס איז
הער נוסט — האט ער געזאגט זיך ווענדענד צוא דער ערשטאקענער וואנאן .
מיט אייערע פֿריינדען וויל איך מירך ניט באקענען — האט הערמאן
שטאלין אונ צארגיג גענעמפֿערט .

אויך שטייט ניט אן הער נוסט — האט שמראהל מיט אסאמירישען טאן
געזאגט — נאר איך פֿערזיכערע אייך , אז דאס פֿריילין איז אזא ארדענטליך
קינד אונ פֿון אזא שיינער פאמיליע וויא אלע . . . אונ איר האט זיך מיט איר
נאר ניט וואס צו שעמען .

קוים איז זיא אייערע אפֿריינדן פֿארשטייט מען שוין וואס זיא איז —
האט הערמאן גענעמפֿערט אונ איז שטעל ארויס גענאנגען מיט איין
פֿערצווייפֿעלטעם געזוכט .

פֿערצייהעט מיר פֿריילין וויספעלד וואס צוליב מיר האט מען אייך
דא באליידיגט — האט שמראהל געזאגט צוא וואנאן אלס הערמאן איז
ארויס גענאנגען , איר באדארפט זיך נאר דערמאנען אן דעם אז ער איז
אויף מיר צארגיג וואס איך הייבאמקע מיט זיין טאכטער אן זיין ערלויבניש ,
וועט איר שוין פֿארשטיין אז ער האט געמאכט אויס גיסען זיין צארגין אויף מיר
אונ אויף אייך .

מיר אינטערסירט דאס נאר ניט . — האט וואנא גענעמפֿערט מיט
אנעצוואונגענעם שמייכל . — איך בין צופרידן דאמיט וואס איך בין אין שטאנד
גיווען אייך אמוכה צוא טאן הער שמראהל .

איך בין אייך איינגסט באנקבאר עדלע פֿריילין ! — האט שמראהל געזאגט
דריקענד איר דיא האנד — איינזנד קומט וועל איך אייך אפֿהערען אהיים .

יח.

אזאנדער בארע צוואממענטרעפונג .

פאלגט מיר הער וויספעלד , איך ראמקע אייך וויא אנומער פֿריינד ,
איר זאלט טאן מיט אייער טאכטער דעם שידוך , בארעכנט נאר נאר אפאל
ומאקס

מאקס איז אבן יחיד ביא אזא רייכין פאטער וויא לעאן שפוטצעל איז, איהר
וויקט דאך נא אז לעאן איז אנביר, אונ אויסער דיא אלע זאכען איז דאך
מאקס אחתן וואס איז ווערט אלע געלטין. ער איז דאך אפאלקאמענער קויפמאן,
ער פירט אליין דעם פאטערס אלע געשעפטין, ווייל ער פארשטייט אנשעפט
פיל בעסער אלס זיין פאטער, היינט איז ער אפאלקאמענער מענטש, געבילדעט
אויף דער העכסטער שטופע, עס איז דאך אפערנעניגען מיט אים צו ריידן.
אך זאג אייך אז פאר איינער טאכטער איז דאס אנליק.

דיא ווערטער האט גיכט אויך פון איאר פופציג אנדערניגער אונ אדיקער
געקליידעט האלב דייטש, צוא איסר וויספעלד אין דעם געלבין אכענד נען
שטראהלס חתונה איז צערשטערט געווארן.

אייך זאג אייך נאך גיט גיין אויף גיט נא, דער פעפעל — האט וויספעלד
געגנטפערט — מיר וועלין זיך מלשב זיין.

וואס טויג אייך דאס מלשב זיין, איך רייך דאך אייך גיט קיין שידוך
מיט אנאום באקאנטין מענטשין, איר קענט דעם מחותן מיט דעם חתן אזויא
וויא איך, איר פערשפארט נאר געמאנדען צוא פרגענין וועגין דעם, זאגט
דער וויספעלד נא" וועלין מיר עסין לעקאך אויף איינער טאכטערס תנאים.

וואס באדארפט איר זאגן אז איר ווילט עסין לעקאך — האט וויספעלד
לאכענד גיזאגט — זאגט פראקט אז איר ווילט פערדינען עמליכע קערבלאך,
אונ אנועג וויא אזויא צוא פערדינען עמליכע קערבלאך וועל איך אייך ווייגען,
אויב איהר וועט נאר זיין אמענטש, איך מיינ אויב איהר וועט זיך קלוג
אויף פיהרען.

אדרא ווייזט מיר אזא וועג — האט פעפעל העכסט גיגערני געזאגט —
מיר דוכט אז איך בין קיין סאל קיין נאר גיט גיטען, איך האב מיר בעשטענדיג
קלוג אויפגעפירט.

איך מיינ נאר פשוט איר זאלט מיר עפעס אויס פיהרען אשידוך. — האט
וויספעלד מיט אשמיכל געגנטפערט.

אייך אשידוך? — האט פעפעל פערוואנדערט געפרעגט.

וואס זע וואונדערט איר זיך אזויא, איך בין שוין אזא אלטער מאן וואס
איך באדארף שוין קיין חתונה גיט האבן.

חלילה! איך מיינ דאס נאר גיט, פארקערט איך האב מיר בעשטענדיג
געוואונדערט אויף דעם וואס איר זיצט אזויא לאנג אן אפרווא, איר זיט אמאן
אין דיא בעסטע יארן, מיר וואונדערט נאר דאס, וואס בין אהער האט איר
גיט געוואלט הערן פון קיין שידוך, אונ איצונד שלאגט איר זיך אליין אן איך
זאל אייך ריידן אשידוך.

וואס פארשטייט איר דא גיט? בין אהער האט זיך מיר גיט געמאכט
אשידוך צום ווערנען, נאר נראדע איצונד האט זיך געמאכט אזא בלה

דאס ווען זיא זאל נאר וועלן, בין איך מוכן ומוזן גיין מיט איהר צוא דער חופה.

זאגט מיר נאר ווער איז דא פלח, איך קאן זיא?
גיין איר קאנט זיא גיט, זיא איז ערשט דא וואך געקומען אהער מיט איהר מוטער.

דאס איז אלץ פון דא קליינע זאכן, קאן איך זיא גיט וועל איך זיא קענען זאגט מיר נאר ווער זיא איז.

איר מוטערס שוועסטער קענט איר דאס איז דא מאדאם שוועבל.
אפראגע צוא איך קאן דער מאדאם שוועבל? איך האב דאך איר זון חתונה געמאכט מיט דעם דאקטאר צונגמאנס מאכטער, איך בין דארט אין שטוב אנאנצער פן בית, נאר זאגט מיר הער וויספעלד ווען איז איהר שוועסטער געקומען?

איך זאג דאך איך דא וואך.

זיא איז עפעס רייך.

נא זיא ווייזט אויס ווער רייך צוא גיין.

וואו וואוינט זיא דען.

זיא וואוינט דוכט זיך אין מאדאר — האט וויספעלד גענטפערט — איך בין מיט פינף מאג פריהער גיווען בייא יאקאב שוועבל האב איך דא געמט דערזעהען, אונ איך זאג איך דא ווארהייט אז דאס מיידל האט אויף מיר אשטארקען איינדרוק געמאכט, איך פערלאנג בייא איר קיין געלד גיט, קוים וועט זיא זיך נאר פערשליסען הייבאטקען מיט מיר, נעם איך זיא וויא זיא שטייט אונ גיט.

איך וועל איך זאגן דעם אמת הער וויספעלד אז מיר גלויבט זיך גיט איך זאל דעם שידוך אויס פיהרען — האט פפעל געזאגט נאך אקירצעס נאכדענקען — וועדליג וויא איהר זאגט, איז איהר מוטער ארייכע, אונ דא פלח איז אונ שוין מיידל, געוואוינליך מוזען איהרע עלטערין פאר איהר זוכען אהרן אייגען.

איך האב שוין דאס אליין אויך געקלערט — האט וויספעלד גענטפערט — נאר דאצוא האב איך גראדע איצונד אונ גילעגענהייט וואס דער שידוך קאן אויס געפירט ווערן.

וואס איז פאר אנגעלעגנהייט?

דא איז דא געזט בייא אונ אין שטאט אסאן ער הייסט הערמאן גוסט, וועלכער איז ווער גוט באקאנט מיט דער מאדאם מערקעוואלד דער פלח'ס מוטער, אונ דער מענטש באדארף געזט מיין טובה, רעבין איך אז איהר פון איין זייט אונ ער פון דער צווייטער זייט וועט מען דא קענען עפעס מאכין.

אויב אזויא איז דאך נאר אנדערע ווערטער — האט פפעל ערפרייט

געזאגט — איך וועל פון מיין זייט אלע קרעפטן אנטווענדען דער שידוך זאל אויס געפירט ווערן נור דער מענטש וואס איר זאגט, זאל איך ארבעטן אין דעם אזויא וויא איך.

דער הער הערמאן נוסט וויל מיט איך זשפרעכין! — האט אין דער מינוט דער העראיינקאממענער דינער געמעלדעט.

פיהר אים אריין אהער — האט וויספעלד בעפאלען, אונ זיך ווענדענד צוא פעפלען האט ער גיזאגט: איר זעהט האטש אז גראדע אין דער מינוט וואס מיר האבן וועגן אים גירעט, איז ער אונגעקומען, גייט איך איר אהיים איך וועל שוין דא מיט אים אבער היידן וועגן דעם גישעפט, אונ מארגן קאנט איר אנהויבן צוא ארבעטן וועגן דעם.

זייער שיי! — האט פעפלע גענטפערט — איך האב דאך אייך געזאגט אז איך וועל קיין מיהע גיט שפארן, איך וועל אלע קרעפטן אנטווענדן דער שידוך זאל אויס געפירט ווערן, נוא האט ער מיר דער וויל אנטוענאכט.

מיט דיא ווערטרער איז ער ארויס געזאגנען.

עס האט לאנג גיט גיווערט אונ הערמאן נוסט איז אריין געקומען.

גוט נאבענד הער וויספעלד! — האט ער געזאגט אריין קאממענד הייכענד איסרין דיא האנד — פערצייהעט מיר וואס איך בעאונרוהיגע אייך אין אזא צייט.

עס מאכט גיט אויס הער נוסט — האט וויספעלד גענטפערט דריקענד הערצליך הערמאנס האנד — וואס הערט זיך עפעס? זייט איר גיווען דארט וואו מיין זון האט אייך געזאגט?

נא איך בין גיווען, ליידער אבער האב איך גיט געפונען דער וואס איך האב געזוכט, דאס מיידל סארא בלאהווייס איז איינע פון דיא פייגעלאך וואס לאזן אין וויגערע געסטן אריין אזעלכע פייגלען וויא שטראהל איז. דאס איז גיט מיין טאכטער, אונ יעצט בלייבט מיר נור דאס איינע, איהר זאלט זא פריינדליך זיין אונ זאלט מיר העלפן דורך דעם רעקטאר פון אוניווערזיטעט.

אך מיט דעם גרעסטן פערזענליכן — האט וויספעלד גענטפערט — נור איצונד איז שוין שפעט, מארגן פריא וועל איך געוויס זיין ביזא דעם רעקטאר אונ וועל דעם פערפליכטען סטודענט באגראפען זיין איילן אין דער ערד אריין, זייט זיכער אז איך וועל איינער טאכטער רעקטען פון זיינע הענד.

הער וויספעלד! — האט הערמאן געזאגט מיט טרעהערענדע אויגן — ביז מיין לעצטן אויגענבליק וועל איך מיט מיין פרויא פאר אייך זאט בעטן, א רעקטע אונ, מאכט דער באגרויס זאל האבן אשטונארצין סוף אונ מיר זאלן קענען אוינזער איינציגע טאכטער צוריק בעקומען.

איר וועט זיך אַעקומען, פֿערלאָזט זיך אויף מיר, זיצט הער נוסט וועלן
מיר מרינקען צוואַנציקען מיט.

אַה איר מרינקען יעדע מינוט גיפט — האט הערמאן מיט אַפֿיטערע
שטימע געזאָגט.

נאָ שלאָגט זיך אַרויס דיאָ מַרָה שְׁחֹרְדִּינֶה געדאַנקען ליבֿער פֿריינד,
זייט זיכער אז עס וועט אלעס רעכט זיין.

ער האט גיגעבן אַקלונג אין דער גאַלדענעם גלעקל וואס איז געשלאָגען
בייאַ אים אויף דעם מיש אונ אלס דער פֿעדרינטער איז אַרײַן געקומען, האט אים
וויספּעלד פֿעפּאַהלען ער זאל געשווינד אַרײַנגראַגן מיט.

הער נוסט! האט וויספּעלד נאָך אַלאַנגער פּוֹינע געזאָגט — מיט רעט מיר
אשדוד מיט איינערע אַפֿעקאָנטע, איר גלויב אז איר וועט מיר זאָגן אלעס וואס
איר פּאַדאַרף וויסען.

וועמען רעט מען אשדוד אייך אליין צו איינער זון?

זיין טאָטע מיר אליין.

מיט וועמען איז דאס.

דער פֿלעג פֿאַמער הייסט קלמן מעקערוואַלד איר ווייס אז איר קאָנט דעם
מחוקן, דער מחוקנתע מיט דער פֿלע.

אפֿראַגע צוואַ איר קאן זיין. — האט הערמאן געגלעכערט — איר האב
מיט מעקערוואַלדען איינגען יאָר געהאַנדעלט, אונ מיר זיינען פון שטענדיג
אָן דיאָ פֿעסטע נוסט פֿריינד.

נאָ וואס זע זאָגט איר?

וואס זאל איר זאָגן דער יחוס איז דאָ זייער גרויס, געלט איז אויך דאָ
אסך, דאס מיידל איז אַפֿילד שטענעם מעדען נאָר...

נאָר וואס? האט וויספּעלד נייעריג געפֿרעגט.

נאָר פֿאַר איר איז דאס קיין שידוך נישט.

ווארום?

ווייל איהר וועט מיט דער פֿלע נישט קענען האַרמאָניזירן, דען זי
זוכט נאָר אַהטן איינזען פֿראַנט, נאָ אונ איר זייט שוין אַנְגלִישֶׁרער מענטש.
ווען זי איז אַפֿער אַקלונג קינד פּאַדאַרף זי יאָ וועלן, ווייל זי
פּאַדאַרף פֿאַרשטיין אז פֿאַר מיר וועט זי פֿיל גליקליכער לעבן אלס פֿאַר
איינזען סאַרלאַטאָ.

יא איר צווייפלע אין דעם נישט — האט הערמאן געגלעכערט — נאָר איר
פֿאַרשטייט נישט, אז קוים רעט מען אייך דעם שידוך איז דאָ אַפֿאַנטליך אז
עס נישט יא אויף אַלאַד.

עס קען זיין אויף אַלאַד ווען איר זאָלט נאָר וועלן.

ווען איר זאל וועלן? האט הערמאן פֿערוואַנדערט געפֿרעגט.

יא איר זאָלט אַרײַנגואַרפֿין איינגען נוסטע ווערערט, וועט דאס אסך מעהר

וירקען

(מ״א)

ווייזקען אלס דיא פלוידערייגען פון אלע שדכנים.

אך אויב איהר פערלאנגט דאס פון מיר, וועל איך אייך דאס נעוויס טאן.

איך פערלאנג דאס פון אייך הער נוסט — האט ווייספעלד געזאגט אים ערגרייפענד בייא דער האנד — דען דאס מיידל גיפּעלט מיר זייער, אונ איך וויל טאן דעם שידוך, דער פאר וועל איך פון אייערש וועגן טאן וואס איר וועט פערלאנגען.

איר האט אויף דעם מיין עהרענווארט אז איך וועל אלעס טאן פון אייערש וועגן — האט הערמאן גענטפערט.

אין דער מינוט האט זיך דיא מיר געפיגט אונ וואנא איז אריין געלאפן מיט אנליקליכעם געזיכט, וויא אקליין קינד איז זיא צוא געלאפען צום פאטער אונ האט עפעס געוואלט אנהויבן צוא ריידן, נאר זיא איז פלוצים בדאס אונ ערשטראקין געווארין אלס זיא האט פאר זיך דער זעהען הערמאן נוסט.

הערמאן איז אויך אויסער זיך געווארין אלס ער האט דא דערוועהן סארא בלאהווייס, נאר איידער ער איז צוא זיך געקומען האט וואנא געזאגט עטליכע ווערטער וועלכע האבן זיך נאר ניט גיקלעפט איינס צום צווייטען אונ איז צוריק ארויס געלאפן.

וויא קוקט צוא אייך סארא בלאהווייס? האט הערמאן פערוואונדערט געפרעגט אלס וואנא איז ארויס געלאפן.

וואס פאר אסארא בלאווייס? — האט ווייספעלד פערוואונדערט געפרעגט — דאס איז דאך מיין טאכטער וואנא.

אייער טאכטער? יא דאס איז מיין טאכטער איך פארשטייא ניט וואס איהר וואונדערט זיך דא אזויא.

אום גאטעס ווילען! וואס רעט איר? — האט הערמאן העכסט ערשטוינט געזאגט, דאס איז דאך דיא סארא בלאהווייס וועלכע איך האב גיזעהען אין טשערקאסקין פערעאולאק אין גראסעהלדס הויז צוא זאמען מיט שטראהלען, ער האט זיא מיר פארנעשטעלט אונ האט זיא גערופען מיט דעם גאמטען סארא בלאהווייס.

זעהט נאר דאס מוז זיין איין אירטהום. — האט ווייספעלד געזאגט ערשטאקען.

זא וואר וויא איך לעב אז דאס איז קיין אירטהום ניט — האט הערמאן גענטפערט — איר האט דען ניט פאמערקט וויא זיא האט זיך ערשטאקען אונ פארשעמט פאר מיר, איך זאג אייך הער ווייספעלד, אז דער פערפליכטער סטודענט האט געמוזט אייער טאכטער אויך פאר פיהרען קוקט זיך נאר נוסט ארויס.

איך מוז דיא נאך ריכטיג ערפארקען — האט וויספעלד געזאגט
אויפ'שטייגענד פון ארמט, איך וועל אריינגיין צוא מיין טאכטער אונ וועל אויס
פארשין דיא נאך נישט.

י"ט.

איינע עקעלהאפטע ליבעס ערקלערונג.

וועהרענד וויספעלד מיט הערמאנען האבין דעם לעצטן אונאנגעזעהענע
געשפרעך געפיהרט, איז בייא וואנאן אין צימער איין אנדער קצענע פאר
געקומען, דארט איז גיזעסין אויפ'ער בעקאנטע דעבארא געבען אמישעל
העכסט אונמוטהיג אונ מרויעריג, זיא איז נאר וואס געקומען אהער מיט
וואנאן וועלכע האט זיא פון סאפיא'ס הויז צוא זיך אין צימער געפיהרט,
וואנא האט געוואלט מעלדען דעם פאטער אז איהרע אפריינדין מוז בייא איר
אין צימער מיט איר צוואמען אייניגע טעג וואוינען, אונ האט דא געלאזט
דעבאראן אליין, זיא האט זיך געזעצט געבען מישעל אונ האט זיך פערזונקען
אין איהרע מרויעריגע געדאנקען אלס דיא טיהר האט זיך פלוצים געפינט אונ
מארק איז אריינגעקומען, ער איז שטארק איבעראשט געווארן אלס ער האט
דא דערזעהען פלוצים דעם ענגעל וועגן וועלכין ער פאנטאזירט אזויא לאנג,
נאר ער האט פאלד צוריק זיין מוטה בעקומען, אונ האט נאכט געפרעגט:
מיין שוועסטער איז דא נישט?

פרייליך וואנא איז אייער שוועסטער? — האט גענטפערט דעבארא
וועלכע האט זיך אנפאנגס ערשטאקין פאר דעם עקעלהאפטען ווינען מאן —
זיא איז נאר וואס ארויס געגאנגען, אונ זיא וועט דיא מינוט צוריק קומען.
דאס איז זייער נישט ארדענטליך פון מיין שוועסטער, וואס זיא לאזט
אירע געסט ויצען אליין — האט מארק שמויכלענד געזאגט.

זיא האט גיפעטן אויף דעם בייא מיר ערלויבניס, אונ איך האב דאס
איר ערלויבט האט דעבארא אויך מיט אפריינדיגען שמויכיל גענטפערט.
קאן איך פרעגן מיט וועמען איך האב דיא עהרע צוא שפרעכין? —
האט מארק נאך אקורצער פויזע געפרעגט.

איך הייס סאראה בלאהווייס.

עס פרייעט מיר זייער איהנען צו קענען — האט מארק געזאגט רייכענד
איהר זיין האנד — איך בין וואנאס פרודער מארק וויספעלד.

זעהער אנגעזעהם! — האט דעבארא גענטפערט דריקענד זיין האנד.
מארק האט זיך געזעצט גענען איהר. אונ זיין הערץ האט אין איהם
שטארק געקלאפט פון דעם גרויסן גליק וואס האט איהם זא אונגערוארטעט
געמראפין. ער זאל בייא זיך אין שטוב זעהען דער שיינער סארא בלאהווייס,

וועגן וועלכער ער האט אזוי פיל פאנטאזירט.

פלוזיס איז וואנא אריינגעלאפן בלאס און העכסט ערשראקען.

דעבארא! טהייגערע דעבארא! — האט זיא געזאגט צו ליפערנד צו דער ערשראקענער דעבארא וועלכע איז פון איהר אָרט אויפגעשפרונגען — אייער פאטער איז דא ביזא אינאין הויז.

מיין פאטער איז דא? — האט דעבארא העכסט ערשראקען אנגעשרייא געטאהן — מיין גאט וואס זאל איך איציגד סאָהן. ער איז געוויס געקומען אהער מיר וועבן.

דוא ביזט אויך דא מארק? — האט וואנא געזאגט אלס זיא האט דעם ברודער דערזעהן — גוט! דוא קאנקט אונז בעהילפן זיין. נעם אריין דיא פריילין נוסט אין זיין צימער אויף איין שטונדע. דוא הערסט?

אך מיט דעם גרעסטען פערנעניגען — האט מארק גענטפערט און ער וואר וויא בערווישט פון דער נאכריכט אז דיא שיינע פריילין איז הערמאן נוסט'ס טאכטער — ביטע ערלע פריילין!

זייט ליבע דעבארא — האט וואנא געזאגט — זייט מיט מיין ברודער אריין צו איהם אין צימער. דאָרט וועט איהר זיכען ביז אייער פאטער וועט אנעקפאהרען. איך וויל זאגן ביז ער וועט אנעקגיין פון דאנען.

איך גייה! — האט דעבארא גענטפערט און איז געשווינד מיט מארקן ארויס געלאפן.

וואנא האט זיך ערשט נאך דעבאראס ארויסגאנג אונארף געטאהן אויף דער זאפע און האט זיך ביטער צו וויינט. זיא האט פערשטאנען אז דיא קליינע ראלע פון סארא בלאהווייס וואס זיא האט אייניגע מינוטען געשפילט וועט איהר פיל ענמת נפש מאכין.

עס האט לאנג ניט גיווערט און זיא האט ערהערט געבען טיהר דעם פאטערס טריט אלע גלידער האפן אין איהר געשידערט. זיא האט געשווינד איהרע טרערין אפגעווישט און האט זיך געזעצט געבען אבויך.

דיא טיהר האט זיך געפונט און איסר ווייספערל איז אריינגעקומען. דוא זאלסט מיר זאגן דיא ווארהייט וואנא. וואס איז דא פאר אנעשיכטע?

— האט ער געזאגט שטרענג צו געהענד צו דער ערשראקענער טאכטער. — וויא קומסטו צו דעם סטונדענט שטראהל. אין אזא פערווארפן אָרט און אין אזא צייט אונטער דעם נאמען סאראה בלאהווייס. דוא זעהסט שוין אז איך ווייס אלס און דיר וועט דאס לייקענען זיך גאר ניט העלפן.

איך וועל זיך גאר פאר דיר ניט לייקענען פאטער — האט וואנא גענטפערט — דען איך האב ניט געטאן אזא זינד איך זאל מיר באדארפן לייקענען. זיא האט ערצהעלט דעם פאטער דיא גאנצע געשיכטע און דיא ריינע ווארהייט. אויסערדאס וואס דעבארא איז געצט דא האט זיא איהם ניט ערצהעלט. ווייספערל האט ייפטיקנאם אויסגעהערט איהרע רייד. און אלס זיא

האט גענדיגט האט ער געזאגט: דא בױט ווירקליך דא נאר נישט שולדיג. דא בױט נישט מעהר וויא אנארים קינד. שולדיג איז דא דער פערפלוכטער הונד שטראהל. אום ווין ציעל צו עררייכען האט ער זיך גענוצט מיט דיין עהרע. און דאס וועט איהם נישט געשיינקט ווערן. איך וועל מיך מיט איהם אפגעקענען וויא מען באדארף.

א פאטער! טוה דעם ארמען שמודענט קיין שלעכטס נישט — האט זיך וואנא גיפערט — ער האט דא קיין שלעכטס נישט געמיינט.

דאס מיינסט דא אזוי. ווייל דא בױט אנאריש קינד. איך ווייס אפער אז ער האט דיין עהרע און מיין פבד געאפערט צוליב ווין טובה. ער האט דאך פערשטאנען אז דאס מיידל וועלכע ויצט מיט איהם אין איין צימער אין אפערטוראפענער גאס. דיא קאן קיין שיינעם נאמען נישט האבן. איך וועל איהם ווייזן דעם שלעפער וואס הייבט שמוצען מיין עהרע. און דיר פערזאג איך דא ואלסט ווייטער אונעלכע נארעשקייט נישט טאון. גענוג קרעפטן וועט מיך קאסטן ביז איך וועל אפוישען דעם פלעק וואס דא האסט געמאכט אין דיין און אין מיין נאמען, מיט דיין איצטיגער נארעשקייט.

מיט דיא ווערטער איז ווייסגעפלד ארויסגעגאנגען פון ווין מאכטערס צימער. וואנא איז געבליבען וויא פון דאנער געשלאגן וויסען אויף איהר ארט. דעם פאטערס ווערטער וואר פאר איהר אנאונערמערעגליכער קלאפ. ויא האט איהם נישט געקאנט. ויא האט געוואוסט אז ער קאן שטראהלען צו קוועטשן וויא אפליג. ויא איז וויא געזאגט פון שלעכטע גייסטער אהיבשע צייט ארום געלאפן איבער דעם צימער ויא האט זיך קיין ראטה נישט געקאנט געבן וואס ויא זאל דא טאון וואס פאר אטימלען ויא זאל געפרייכען איהר געלעבטען שטראהלען צו רעטען ויא האט זיך גיווען געשלאסען אריינלייפן צום פאטער בעטן איהם אויף דיא קניא ער זאל רחמנות האבן אויף דעם ארמען שמודענט, און זאל איהם קיין שלעכטס נישט טאון. ויא האט זיך אפער באלד בירעכניגט אז ויא וועט מיט אונא גאנג נאך מעהר דעם פאטער ערצירען, און באדורך קאן ויא שטראהלן נאך מעהר שאדין. גענליך האט ויא זיך געשלאסן. ויא זאל זאגן שטראהלן ער זאל וואס צום גיכסטען אנגלייפן פון דער שטאט. און בייא דעם געדאנק אז שטראהל וועט מווען אונעק פארהין פון דאנען. און ויא וועט איהם שוין נישט מעהר זעהען האט אלע איהרע גלידער ערצישערט.

ויא האט זיך פלוצים דערמאנהט אז, דעבארא האט ויא אונעקגעשקט צו איהר ברודער אין צימער אריין. ויא איז געשווינד אריין געלאפן צו מארקען אין צימער. קוים האט ויא אויף דעם שוועל ארויפגעטראטן האט ויא ערשטיגט און ערשטאקען אנגעשרייא געטאון. ויא האט געטראפען איהר ברודער אויף דיא קניא פאר דעבארען. און דעבארא איז געשטאנען ערשטאמט מיט טראהענדע אויגן אין מיטען צימער וויא איינער וועלכער שטייט צווישען צווייא פלאמענדע פייערן און ווייס נישט וויא אזוי זיך צו רעטן.

אויפערט לענער איז שוין געטוואס בעקאנט מארקס באקאנטער. ער איז
נייט פון דיא ליידענשאפטליכע יונגע מענטשן וואס האבן נור געוואלט געניסען
דיא זיסקייט פון לעבן. דיא יונגע לייט וואס זייער איינציגע מהעמע איז נור
פערבריינגען דיא צייט אין פערנעניגען. אונ זייער פערנעניגען בעשטייט אלס
אין אזעלכע זאכן וואס פיהרען דעם מענטשן אראפ פון גראדען וועג.
אונ ווארפן איהם ענדליך אריין אין אזא זומפף פון וועלכן ער קאן שוין
נימאלס ארויסקריכן.

מארק האט בעשטענדיג פערבראכט דיא צייט אין שפילען אין קארטן
אונ טרינקען אונ אין ליבעס. אונ דיא אלע דרייא זאכן ווארן דיא אוואנצע
פון זיין בלייבעס געזיכט אונ פון זיין שוואכען קערפער. זינע ליבעס ווארן דיא
בעקאנטע שענדליכע ליבעס וועלכע קען פערנעניגט אויף דיא באלווארן אונ אין
דיא פארטווארפענע גערטנער אונ וועלדער. ער האט אפילו גיהערט ערצייחלין
פון אזעלכע ליבעס וועלכע פעהליקען אדער פערטווארפענען אדערנעמליכע
גענטשן. נור פון דער ארט ליבע האט ער קיין בעגריף נישט געהאט. זיין
קאמפערד דאנילא (זיין מוטערס אפגעמאנאק) האט אויסגעריסען פון זיין
הערצין דיא לעצטע ווארצלען פון דער טונענד (אדערנעמליכקייט) דען פון מארקס
פערטווארפענע האט ער אפעט בייגדיל בעשטענדיג אפגעלעקט.

דעבארא איז מארקען געפעלין געווארן פון דעם ערשטן אויפגעבליק וואס
ער האט זיא דערזעהען. אזוי וויא אויף איז שוין בעקאנט. אונ ער האט
געזיכט דיא געלעגענהייט ויך מיט איהר צו בעקאנען. יעצט אז דער צופאל
האט זיא געבראכט צו איהם אין ציטער האט ער געבייגט אז ער האט שוין
עררייכט זיין ציל. ער האט אין דיא ערשטע צעהן מינוט נאך איהר העראיינקאמען
צו איהם ויך נישט גישעקט אונ האט זיא געוואלט פעהליקען מיט אקוש. ער איז
אפער ערצייטער געווארן אלס דעבארא האט איהם שטריינג בעפעחלין ער זאל
נישט צוגיין צו איהר. ער האט גיהערט ערצייחלען אז פאר אנעליפטער באדארף
קען פאלן פלוצים אויף דיא קניא. האט ער דאס מקיים גיווען אונ איז אויף
דיא קניא געפאלן. ער האט דאבייא געשטראהן אז ער האט זיא ליב אונ ער
וועט ויך שיקען אדער היינגען ווען זיא וועט איהם נישט ליב האבן.

קען קאן ויך לייכט פארשטעלען דעבאראס לאגע. זיא איז אין אפרעסדע
שטוב אונ זיא ווייס אז דער פאטער איז דא, אונ ער וויל זיא שידען פון דעם
מענטשען וואס איהר זעלע איז אן זייער פערבוינדען. אונ פלוצים איז זיא גאר
אריינגעפאלן צו אדומען באקאנטעראנען יונג אין דיא הענד אריין.

אלס זיא האט דער זעהען וואנען. האט זיא ויך ערפרייט וויא זיא זאל
דערזעהען ארעטענדען ענגעל. זיא איז איהר געפאלן אויף דעם הארץ אונ האט
מיטערע טרערין פערנאסן.

ב.

צוויי ערשטאקענע פערברעכער.

איך האב דיא עהרע פאר איך מינע לעזער פארצושטעלן דיא מאדאם קלארא מעקערוואלד מיט איהר מאכטער עוונעניע.

דיא מאדאם מעקערוואלד איז איינע בעשאפטע פרוי פון אונגעפער 50 יאהר אשיינע דיקע פרוי מיט אפריינדליך געזיכט. דיא עלטער האט וועניג געוויקט אויף איהר שיינקייט, זיא האט נאך אויף זיך געטראגן דיא יוגענדליכע פארב. איהר מאכטער עוונעניע איז אמערקען פון אונגעפער צוואנציג יאהר. איינע שלאנקע רייצענדע בלאנדינע. מיט פייעריגע בלויע אויגען.

זי איז ויסגען יעצט ביידע אין איין עלענאנט פערפאמען זאל, עוונעניע לעזט אבוך, אונ דיא מוטער שטעהט אין פענסטער אונ קוקט ארויס אין דער רוישענדער שטראסע.

וואס באדייט דאס וואס דיא מאדאם גוסט איז נאך נישטגעקומען? — האט דיא מוטער געזאגט צו דער מאכטער.

דער זינער איז יעצט צעהן — האט עוונעניע גענטפערט אקוקטאנדיג אויף איהר קליינעם גאלדענעם איהר — אונ זיא האט פערשטראכען צו קומען ער.

דא זעהסט האמש עוונעניע. מיר האבן געמיינט ויסצענד אין מאדאם אז דא אין אונר וועט אונ ויין פרייליכער. ערשט דא איז זייער סקומשע. איך וואלט שוין גערין דערלעבט מיר זאלן זיין צוריק אין דער היים. דאס איז נאך אנליק האט גראדע איצונד איז אויך הערמאן מיט זיין פרוי דא. ווען גיט זי איז וואלט איך דא מעלאנקאליש געווארן אויס דער בעשטענדיגער איינזאמקייט.

דא איז ווירקליך זייער סקומשע — האט עוונעניע גענטפערט.

אין דער מינוט האט מען גיעבן אקלאפף ביז זיא איז אין מיר.

אנטרייט! — האט קלארא אנעשריט געמאן.

דיא טוהר האט זיך געפינט, אונ פעפעל איז אריין געקומען, ער האט זיך פערבייגט נאך דער לעצטער מאדע, אונ האט געזאגט: איך האב מיך דיא עהרע פאר ציא שטעלען, איך היים ישראל פעפעל דער געוויסער לאנד שרדן.

זייער אנגענעהם! — האט קלארא קאלט גענטפערט — וואס האט איר געפערט געוואלט זאגן,

דוכט זיך מיין טיטעל אליין דער געוויסער לאנד שרדן ערצעהלט דייטליך וועגן וואס איך בין ציא איך געקומען, האט פעפעל לאכענד גענטפערט,

דאס הייסט איר זיט געקומען היידן מיין מאכטער אשיידן.

איר האט געטראפן.

עוונעניא האט אויף: אים אקוק געמאדן און וויא אשמיכיל איז
איבער איהרע שיינע ליפּען דורך גענאנגען, ויא האט פאלד איהרע אויגען
צוריק אין דעם בוך אראפ געלאזט, פונקט וויא גיט ווענין איהר גייט דא
דיא רעדע.

וויצט! — האט קלארא פריינדליך געזאגט צום שדכן — לאמיר הערין
וואס פאר אשירודך איר האט פאר מיין מאכטער געבראכט.

אינט ערלויבט בייא אייך צוא הייבערין? האט פעפעל געפרעגט
זיך זעמערער.

יא איר קאנט הויבערין — האט קלארא גענטפערט.

פעפעל האט פערזיכערט אפאפיראס, און האט נאכהער געזאגט:
איר האב פאר אייער מאכטער זייער פיל שידוכים, מיט סטודירטע, גבירעשע,
העכסט אריסטאקראטישע יונגע לייט, נאר איך בין גיט פון דיא יודישע
שדכנים וואס זיינען בייא אשירודך אויסען נאר דיא עטליכע קערפלאך שדכנות
געלד, און צוא ליב דעם פערדינסט איז בייא וויא רעכט אונגליקליך מאכין
צווייא יונגע מענטשין, גיין! איך בין אזא סענטש וואס וויל אז דיא פערזאנען
וועלכע ער פארבינדעט זאלן אים זייער נאגין לעבען דאנקען.

דיא פאדערדע איז איבעריג — האט קלארא געזאגט אונגעדולדיג —
זאגט בעסער וואס פאר אשירודך איר האט פאר מיין מאכטער געבראכט.
איך רייז גיט קיין פאדערדעס מאדאס, איך רעכין דאס נאר פאר מיין
שולדניקייט איך זאל זיך פארשטעלען מיט מינע מעלות און חסרונות פדי מיא
זאל האבין צוא מיר צומירונען.

נאך מיין מיינונג פאדארף מען נאר צוא דעם שדכן קיין צומירונען גיט
האבען — האט קלארא געלאכט — דען ווער פערלאזט זיך דאס אויף אשדכן
אליין און פרעגט זיך גענויא גיט נאך אויף דער פארמייא וואס ער
שטעלט פאר.

יא איר רעט זייער פראקטיש, נאר ווען דער שדכן איז גיט קיין
אנדענטליכער מאן, געפינט ער שוין מיטלען וויא אזויא צוא פארפלענדין דיא
אויגין פון דיא מחותנים וויא זאלן גיט זעהען אין וואס פאר אפלאמע ער
פארשלעפט וויא.

ווא! ווא! זאל שוין זיין אזויא וויא איר זאגט, נאר לאמיר שוין הערין
וואס פאר אשירודך איר האט געבראכט פאר מיין מאכטער.

אייילט זיך נאר גיט אזויא מאדאס, — האט פעפעל גענטפערט קאלט
הויכענד זיין פאפיראס — איך בין שוין אשדכן זייט דרייסיג יאר, און האב
דארום זייער פיל פראקטיק געהאט, איך האב ערפאדערען איין זאך וואס
איז זייער וויכטיג, דאס מווען וויסען אלע מאמעס מיט אלע מאמעס
וואס האבען טעכטער, אז מיא זאל אטאכטער קיין מאהל גיט געבין
אוינגען מאן

אנייע לאניק — האט קלארא געזאגט לאכענד.

לאכט גיט דער פון מאדאם, איך בייד דאס פראקטיש — האט פעפעל געזאגט — איר ווייסט דאך מסתמא אז דיא פרויא ווערט זייער גיך אלט, און נוען ווא האט חתונה מיט איינגען מאן און אירע יארין קומט שפעטער אויס אז איין אלטע פרויא האט איינגען מאן, נוא און דאס פארשטייט מען שוין אז דיא היינטיגע יונגע לייט ווילען האבען יונגע פרויען, און דאדורך ווערט זייער לעבין פארביסערט, ווען אבער אמידיל נעמט איין עלטערען מענטשין, ציטערט ער איבער איהר וויא איבער אבת יחידה, און זייא לעבין זיך זייער גליקליך.

נוא איך פארשטייא דאך שוין אז איר ווילט מיין טאכטער ביידן אשידוך מיט אנגעלטערין מענטשין — האט קלארא געזאגט — זאגט שוין אמאל ווער איז דאס דער חתן.

איר זייט אהכמה בנאמנות! — האט פעפעל לאכענד געזאגט — איך וויל איר טאקע ביידן מיט אנגעלטערין מענטשין, אייד אנגבר מיט אנאמען, ווא נועט פאר אים דיא גליקליכסטע ווין.

אים נאמעס ווילען זאגט שוין ווער איז דאס אייער חתן?

איר קענט אים זייער גוט ער הייסט איסר ווייספעלד.

וואס? מיט איסר ווייספעלד קעט איר מיין טאכטער? — האט קלארא צארגיג אנגעשרייא געטאן — איר האט גיט געפונען פון וועמען חזיק צוא מאכט? גייט אייך געזונטער הייט מיט אייערע שידוכים.

בארעכניגט זיך גוט מאדאם איר וועט סיר בנאמנות דאנקען.

זאלן אייך אנדערע דאנקען און גייט אייך געזונטער הייט.

נוא איך גייא — האט פעפעל קאלט גיענטפערט — און איך ווייס אז איהר וועט זיך אליין בארעכענען און וועט פארשטיין אז פאר אייער טאכטער איז אזא שידוך אנליק, איך וועל צוא אייך אין אבענד אריין זיין נאך אהשובה, און מיט דיא ווערמער איז פעפעל געשווינד ארויס געלאפן פון שטוב.

וואס זאגסטו פארט צוא דעם באלוואן? — האט קלארא געזאגט צוא דער טאכטער אלס פעפעל איז ארויס געגאנגען.

איך האב באלד ערקענט נאך דעם פיק וואס פאר אנאינדיק דאס איז — האט עווגעניע לאכענד גענטפערט — איך וואלט אים נאר גיט געלאזט ביידן איין ווארט.

איך האב ווירקליך געטאהן אפעהלער וואס איך האב אים געלאזט ביידען — האט קלארא צארגיג געזאגט — דאס איז אהאזע פון אקלויזניק, ביידן דיר אשידוך מיט איין אלטין מאן, נאר זעה עווגעניע דוכט זיך דאךט גייט הערמאן מיט ווין פרויא — האט זי פלוצים געזאגט אקוקאנדיג אין פענטער.

יא דאס זיינען וויא — האט עוונעניע גענומפערט צוא געהענד צום פֿענסטער.

אין אייניגע מינוטן ארום האט זיך דיא מיר געפינט אונ הערמאן מיט מאריאן זיינען אריינגעקומען.

לאנג לעבן זאלט איר וואס איר זייט געקומען ליבע פֿריינד — האט דיא מאדאם מעקערוואלד געזאגט פֿריינדליך וויא ענטפֿענגענאמערט — אונז איז אזויא אונמוטהיג אז מיר קאנען נאר דיא איינזאמקייט ניט ערטרעגן.

עס איז פֿיל בעסער עס זאל זיין אונמוטהיג אלס האבן אַזעלכע צרות וויא מיר האבן — האט הערמאן זיפֿענד גענומפֿערט.

יא איך האב איך געוואלט פֿרעגן וואס הערט זיך עפעס ביא אייך ? — האט קלארא געפֿרעגט.

וואס זאל זיך הערן — האט מאריא גענומפֿערט — דערנוייל האבן מיר נאר שטערצן אונ ליידען.

איר האט זא טאקע ניט געפֿונען ?

ניין קיין שפור איז פֿון איר גיטא.

דער מענטש ווייס נאר ניט וויא נאט צוא דאנקען ווען ער זיצט רוהיג אונ האט קיין ענטפֿת נפֿש ניט — האט קלארא געזאגט — איר געדיינקט מאדאם נוסט אז מיר זיינען גיזעטן פֿארזינען ווסער אין דער דאזיג, מיר זיינען גיזעטן וויא פֿיגלאך אין אנגעסט, רוהיג גליקליך, אן זארגן, אונ דאך האט אונז אים געוויזען אז אונז איז שלעכט, דער פֿאר וואס מיר זיינען אפֿגעזונדערט פֿון דער וועלט, נוא האט אונז נאט געוויזען אז עס קאן פֿיל ערגער זיין.

יא האט הערמאן געזאגט מיט אויפֿן — קיין שווא קאן דאס דעם מענטשן ניט ווייגנשען וואס אים קאן מרעפֿן, האב איך דאס ווען געקלערט אז מיין דעבארא וועט זאן סקאנדאל אויפֿטאן ?

פֿון דעסט וועגן עסט זיך אזויא דאס הארץ ניט אפֿ — האט קלארא אים געמיינט — אזויא וויא איר האט ניט ערווארטעט איינער אונגליק, אזויא קאן זיין אז איינער הילף זאל אונגערווארטעט קומען.

איך האב שוין פֿערלארן דיא האפֿנונג — האט הערמאן גענומפֿערט. נוא נוא ווארפט אונעק דיא מרועריגע געדאנקען — האט קלארא געזאגט — איך וועל אייך בעסער ערצייילן אזאך וועט איר גענוג האבן צוא לאכען, דא איז ערשט גיטען אשדכן ריידען מיין עוונעניען אשירוד. מרעפט מיט וועמען אידישען שדכן, אקלויזניק פֿאלט איין צוא ריידען עוונעניען אשירוד.

וויא אזויא זאלן מיר מרעפֿן — האט מאריא געזאגט.

נוא זאגט מיט וועמען האט ער איר גירעט ? — האט הערמאן גיפֿרעגט, פֿאקע מיט אייערן אפֿעקאממען, מיט איסרווייספעלד, הא הא הא !

אז איז אנאדעשער קלויזניק, ער רעט מיין עוונעניען מיט אן אלטען מאן.
איד מוז אייד זאגן דיא ווארטייט מאדאם מעקערוואלד — האט הערמאן
געזאגט — אז אייד געפין דעם שידוך גיט אזויא לעבערליך וויא אייד ווייזט
אויס, ווען מיר זאל מיין דעבאראן אזא שידוך ריידן וואלט אייד נאר
גיט געלאכט.

גוט איר וואלט געוויינט פאר פערדדום — האט קלארא געזאגט לאכענד,
גיין דאס איז גיט אזויא שלעכט וויא איר מינט, דער הער וויספעלד
איז אמאן פון אדאר 48 ביז 50 יאר ער ווייזט גאך אויס רעכט יונג, אזוי איז
אמאן מיט אנאטען אונ מיט געלד.

מיר לעבט דען מיט דעם נאמען אונ מיט דעם געלד?

יא יא מאדאם, איר מוזט וויסען אז דיא ביידע זאכין אנדער נאמען
אונ געלט דאס ווייזען דיא צווייט פונדאמענטן וואס אויף זייא איז דיא
מענטשהייט געגרינדעט, דער געבילדעטער שענסטער יונגער מאן שטייט ביא
דעם גביר אין מיר האטש דער צווייטער איז אונגעבילדעט אונ אלט, פאר
דעם שיינעם נאמען האבין דיא מאפעקסטיע יונגע לייט רעספעקט, זעהט אייד
קאן גיט זאגן אז דער שידוך וואלט גיווען אויף דאן גוט, ווען וויספעלד זאל
שוין ויין אנאלטער קראפטלאזער מאן, אבער אפענטש פון שופציג יאהר
אקעפטענער מאן מיט אזא נאמען אונ מיט אזויא פיל געלד דאס איז גאך מיין
מיינונג גיט קיין שלעכטער שידוך.

דאס הייסט זאל אייד זיך בעשליסען עוונעניען פערבינדען מיט אפופציג
יאהרעניען מאן, זיא זאל גיך מערין אויפנוע (אן אלטער).

זאגט דאס גיט מיר זעהען אז פילע פרויען פון יונגע בליהענדע מענער
זיינען ווייטווען געווארן, וועמען עס איז באשערט צוא לעבין דער לעבט, אונ
דער וואס האט קיין יאהרין גיט דער שטארבט אין דיא בעסטע יארין, בארעכניגט
נאר וויא גליקליך אפרויא פון אזא מענטשין וויא וויספעלד איז קאן זיין, אלע
פערנעניגען וואס דער פערשטאנד קאן נור אויס קלערין קאן דיא פרויא האבין
דען וואס באקומט מען גיט פאר געלד, דער מאן וועט זיך איבער איר טרעסען
וויא איבער אבת יחידה אייד זאגט אייד אז אפברה צוואנציג יונגע לייט וויא
שטראהל איז פאר איין וויספעלד.

אייד ווייט? — האט קלארא אונגעשלאמין געזאגט — מיר האט זיך דאס
אויס געוויזען זייער קרום, וואס זאגט עוונעניע?
וואס זאל אייד זאגן — האט עוונעניע גענטפערט — מיר וועלן זיך
נאך מלשכ זיין.

אייד ביז זייער גייערניג צוא זעהען דעם הערען וויספעלד — האט
מאריא געזאגט.

וויא קומט דאס איר זאלט אים גיט קענען? — האט קלארא פערוואנדעלט
געפערענט איר זיט דאך דוכט זיך ביא אים גיווען?

זיין איך בין גאך ביא איהם קיין מאהל גיט גיווען — האט מאריא גענטפערט.

אין דער מינוט האט דער בעדינטער געסלדעט אז דער הער וויספעלד וויל שפרעכין מיט דער מאדאם מעקערוואלד.

ער איז דא? האט קלארא אנגעשרייא געטאן.
גוט איך וועל האבען דיא געלעגעהייט איהם צוא זעהען — האט מאריא געזאגט.

פעט אים אריין אהער! — האט קלארא דעם בעדינטער בעפאהלען.
איסר וויספעלד איז אריין געקומען אונ האט זיך פריינדליך בעגרייסט מיט דיא אנוועזענדע, "איהר זייט אויך דא הער נוסט"? האט ער געזאגט דירקענר הערמאנען דיא האנד גוט וואס איך האב אייך דא געטראפן.
איך האב דיא עהרע אייך פארצושטעלן מיין פרויא. — האט הערמאן געזאגט צייגענד אויף מאריאן.

מיר פרייט זייער איהנען צוא קאנען מאדאם — האט וויספעלד געזאגט רייכענד מאריאן דיא האנד.

אלע האפן באמערקט וויא וויספעלד איז ערשטאקען אונ בלאס געווארן אלס ער האט באטראכט מאריאן, נאר זייא האבען גיט פארשטאנען דיא אוינאכע דאפאן.

אייער באקאנטשאפט איז מיר אויך זייער אנגענעהם, האט מאריא גענטפערט.

זייא האפן זיך אלע געזעצט ארום דעם טיש, וויספעלד איז דיא ערשטע מינוטען געזעסן וויא אדערשלאגענער אונ האט וויא עס האט אים געזעהען מוכא געהאט אקוק טאן אין דעם זייט וואו מאריא איז געזעסן, נאר בוסלאך ווייט האט ער צוריק זיין מוכה בעקומען, אונ איז געווארן מינוטער וויא פריהער.

איך קאן אייך בענאבריקטען הער נוסט — האט ער געזאגט זיך ווענדענד צוא הערמאנען — אז אייער שטראהלען האב איך שוין פארזארגט.
וואס הייסט איהר האט איהם פארזארגט — האט הערמאן געפרעגט זייאנעריג.

גלויבט מיר אויף גאמנות — האט וויספעלד לאכענד גענטפערט — ער איז שוין פארזארגט, דאס הייסט ער וועט שוין ויצין רוהיג אין אזא ארט וואו גיט נור אייער טאכטער אפילו דער טייפלעל אליין וועט צוא אים גיט צוקוקען, אייער טאכטער איז שוין פרייא.

איז דאס מעגליך? — האט הערמאן העכסט ערפרייט געפרעגט.
דאס איז אזוי זיכער וויא איצונד איז טאג — האט וויספעלד גענטפערט — ער וואלט אן מיר אויך געהאט אשווארצין סוף, איז גיט איצונד איז שפעטער דען איך האב ערפאהרען אז ער איז אסאציאליסט.

אסאצנאליקסט? האבין אלע ערשטראקן אנגעשרויא געמאן.
 נא ער איז אסאצנאליקסט — האט וויספעלד קאלט גענוממען.
 נא אונ איז האט אים געמערט — האט קלארא ערשטראקן געפרעגט.
 זאל גאט היטען! איך וועל אים מסרן? וואס בין איך אדאנאקציק? נאר
 עס האט זיך געפונען אנומער ברודער וואס האט דאס ענדעקט,
 רעכט אויף אים! — האט הערמאן געזאגט — זאל ער גיט זיין אזא
 שאלמאק רויבען אטאכמער פון איהרע עלטערין.
 אין דעם הייסן געשפרעך האט קיינער גיט באמערקט וויא מאריא
 איז בלאס געווארן וויא אליינע, זיא האט ערקענט אין וויספעלד'ן
 אשערקליכע פערזאן....

כא.

מאדאם פוטצמאן און הער קארטמאן.

ווייכט איר גענויס מאדאם פוטצמאן אז וואנא איז פערליכט אין
 שטראהלען — האט געפרעגט איינגער מאן העכסט פראגמטיש געקליידעט דער
 מאדאם פוטצמאן וואנאס מוכע טאקע בייא איר אין שטוב.
 איינגער מאן בלייבט איינגער מאן — האט סאפא גענוממען מיט אהנודיג
 שטייכל, נאך ווייכט איר גיט אז מיר אלטע באבעס זיינען פראקטישער אין
 אנעלכע זאכן אלס אלע איינערע יונגע משוכקעס, אז איך זאג אייך אז זיא איז
 פערליכט אין שטראהלען מאגט איר מיר גלויבן.
 אבער זייט אזויא פיל גוט איז ערצייילט מיר פון וואנענט ווייכט איר דאס
 זיא האט אייך אליין דא געהיימניס פערטרויט?
 נא נא נא! — האט סאפא געלאכט אונ איהרע העררייגעשטעלטע ציין
 האבין זיך געלאזט זעהען פאר דער ווייכער וועלט — אונז פראקטישע פרויען
 באדארף מען פערטרויען אנעלכע געהיימניסע? וואס איז? מיר זיינען קראנק
 אויפן שכל? מיר פארשטייען אליין גיט קיין געשעפט?
 זאגט זע וויא אזוי האט איר דאס פארשטאנען?
 הערשט אויף קארטמאן איך בעט אייך מיר צו פראגען אנעלכע פראגען,
 זאג איך אייך אז זיא איז פערליכט אין שטראהלען, גלויבט.
 אלזא קאן איך שוין גיט האפען וואנא זאל זיין מיינע
 אזויא ווייזט מיר אויס.
 פאר וואס זשע האט בייא מיר מארק גענומען געלד, אונ האט מיר
 צו געזאגט אז ער וועט מאכין וואנא זאל נאר זיין מיינע? האט קארטמאן
 ביטער געשריען.

איר ווייכט גיט דאס רויטשע גלייך ווארט „Дуракъ даетъ а умный беретъ“.

האט טאפא לאבענד געשטערט — ווער האט אייך געהייסן זיין אזא נאר און געבן? איר האט גיט פארשטאנען אז סאך האט אזא דעה בייא זיין מאטין, צוא בייא ווואנען פונקט וויא איר האב אדעה אין לאנדאנער פארלאמענט, פאר וואס האט איר זיך געסער צוא מיר באלד גיט געווענדעט, וואלט איר דאך אייך דעם שירוף אויס געפיהרט אין צווייא ווערטער, ווארום איר בין דאך עפעס בייא וויספענדין דיא רעכטע האנד, ער טוט דאך אן מיין עצה קיין פינגער אין קאלטע וואסער גיט אריין, און וואנא רעכנט מיר פאר אמוסער, ווען איר זאל איר געווען נאר צווייא ווערטער זאגן. האב התונה מיט קארטמאנען! וואלט ויא קיין צווייא ווערטער גיט איבער גירעט, און וואלט מיט אייך התונה געהאט.

נוא און איינזאד איז שוין פארפאלן?

גיין איינזאד איז נאך אויך גיט פארפאלן, ווען דער שטיין זאל מיר אין וועג גיט ליגן איר מיין טאקע שטראהלען, פל זמן ער שטייט איר אין די אויגן וועט ויא שפייען אויף אלע חתנים.

נוא נוא זייט זיכער אז איר וועל שוין דעם שטיין פון וועג אפרוסען, — האט קארטמאן געזאגט.

אזוי איר קאנט אים יא אפרוסען? וויא אזויא?

דאס איז שוין מיר צווייטען.

וואס האט איר אזויא מוכא מיר דאס צוא זאגן, איהר רעכנט מיר געהיטע נאט פאר אזא מענטשין וואס איר קאן אין זיך קיין געהייסנים הלשין? איהר קאנט זיכער זיין אז איר בין וויא אפארשלאסענער קאסטען פאר אנהייסנים, זאגט מיר איר געט אייך וויא אזוי קלערט איר פון שטראהלען פטור צוא ווערין.

איר טאר דאס קיינעם גיט ענדעקן.

קיינעם טאקע גיט, אפער מיר באדארפט איר נאר קיין מוכא גיט האפען אלסדיג צוא זאגן, דאס איז עהרענווארט גלייך וויא איר אלליין זאלט דאס וויסען, איר בין דאך עפעס גיט פון דיא זידאונקעס וואס פלאפלען אסך איר אז איר הער אזאך גייט מיר אין איין אויער אריין און פון דעם צווייטען ארויס.

וועט איר געשטימט קיינעם גיט ערצילן?

עקע זייט איר דאך אויך אזא יוד וויא אלע יודען — האט טאפא געגשטערט מיט אפערדריקלעך טאן — גע איר האב דאס פון אייך גיט ערנאדעט איר זאלט מיר גיט גלויבן, פאר מיר מוכא האבן, וויא איז מיר ווען איר זאל ענדעקן אלע געהייסניקע וואס איר וויס וואלט איר באדארפט געשטענדיג האלטן אפען דאס מויל און ריידן, איר וויס עפעס וויכטיגערע זאכן פון דיא און ערציל קיינעם גיט.

נוא איר מוז אייך צוליב און וועל דאס אייך ענדעקן — האט קארטמאן

געזאגט נאך אקורצעס נאכדענקן — וועט איר שוין אליין פארשטיין אז שטראהל
איז שוין וויא אויף דער וועלט גיטא.

דער ציילט וועט שוין לאמיר הערן — האט סאפא העכסט גייערניג
אויס גיבעטן.

דא איז אזא געשיכטע — האט קארטמאן ערציילט — דאנאל האט
עפעס פון געמאנדען אפגעפעהל ער זאל שטראהלען אויף שפירען אהתונה,
איר קאנט דאך דאנאלאן ער איז דאך דער גרויסער ברית אין דיא זאכן, אונ
ער ווייס וואס בייא יעדן מענטשין אין הארצען טוט זיך, דאנאל האט
אקאמערטאד סימאן קלאפשמין, אגינעווענער סטודענט וועלכען מיא האט פון
דעם אגינעווערזשעט ארויס געטריבן פאר זיין שלעכטער אויפפירונג דער
סימאן קלאפשמין ויצט שוין פון צווייא וואכן אין אסטראגא ווייל מיא האט
אויף אים אהשר אז ער איז אקאציאליסט, האט דאנאלא פון אים געקריגן
אברוף וואס ער שרייבט צוא שטראהלען פון אסטראגא, אין דעם ברוף ווערט
טען דיטליך אז אקאציאליסט איז נאר שטראהל אונ סימאן קלאפשמין איז
געבאך אויגשולדיג, ווארום ער שרייבט דארט — איך האב דעם ברוף אליין
גילעזן — אז שטראהל טוט אגרויסן פעהלער וואס ער האט זיך אריינגעלאזן
צווישן דיא סאציאליסטין, אונ ער גיט אים אגעצה, ער זאל זיך געציימענס
פון דער קאמפאניע אפטרעסען, ווארום ער איז גיט זיכער מיט זיין לעבן
אבאנוויי בריוונט ער פון זיך וואס ער איז אייגענטליך נאר גיט שולדיג ער האט
זיך נאר קאמפאנירט מיט אייגינע סאציאליסטען איז ער אריינגעפאלן אין אזא
אונגליק, ווייטער שרייבט ער אים דארטין וועגן אזאך וואס ער האט גיהערט
אז שטראהל וויל טאן, אונ ער ראטהעט אים ער זאל דאס גיט טאן, נוא וויא
פארשטייט איר מאדאס פוטצמאן ווען אזא ברוף וועט אריינגעפאלן צוא דעם
זאנדארמיסקען פאלקאווניק אין דיא הענד אריין, וועט עפעס שטראהל האבן
אנוויין סוף.

יא ער קאן מאקע האבן אלשווארצין סוף האט סאפא גענטפערט —
נאר ווער וועט דאס דעם ברוף צושטעלן צום זאנדארמיסקען פאלקאווניק?
דאנאלא אליין האט דאס גיט געוואלט טאן, איך ווייס גיט פאר וואס,
האט ער מיר גיבעטן איך זאל דעם ברוף צוא שטעלען וואו מיא באדארף.
נור איך האב מיר דער פון געזאגט דען דעם שטראהלען קאן איך נאר גיט,
נאר איינציג וועל איך שוין זיין דער גוטער שליח, אונ וועל דעם שטיין פון
וועג אפרוימען.

איינציג פארשטייא איך שוין האט סאפא געזאגט.

נור וואס זאגט איר איך געט אייך צו מארקען? — האט קארטמאן ווייטער
געזאגט דער שאלטאק האט בייא מיר אויס געזאגט איבער פינג הונדערט
דזיל ער האט מיר צוא געזאגט אז ער מיר דעם שידוך אויס פירען מיט
זיין שוועסטער, אונ איין מאל האט ער מיר שוין געוואלט אריינפירען צוא

איהר, נור ויא האט איהם גיט געוואלט אריינלאזן, גיט מיר אנגעזאגט מאדאם פוטצמאן, וויא אזויא איך זאל פון איהם דאס געלד אפ געמען, אפצוה וועל איך האבן אז איך וועל איהם שיינקען פינף הונדערט רובעל? אמת מאקע דאס געלד איז זיין אייגענע ער האט זיין בייא מיר פערשפילט אין קארטען, און איך האב זיין איהם צוריק געגעבן, אפער וויא באלד איך האב זיין געוואונען גיהערט דאך דאס צו מיר, פאר וואס זשע זאל איך זיין איהם צוריק אפגעבען? מעהר סענה נעמט זיין ווען איך וועל דיא פינף הונדערט רובעל בעסער אייך אפ געבן, וואס זאגט איהר מאדאם פוטצמאן? איהר זענט דאך אקלונג פרויא גיט עפעס אנגעזאגט וואס איך זאל מאהן.

איך ווייס וואס פאר אנגעזאגט איך זאל אייך געבן? איהר האט אויף איהם גאר קיין וועקסעל גיט? — האט סאפא געפרעגט.

זיין איך האב אויף איהם קיין וועקסעל גיט.

גוא וועל איך אייך אנגעזאגט געבן וואס איהר זאלט מאהן — האט סאפא געזאגט — מארק באדארף דאך מספיק נאך געלד, מאכט זיך אזויא וויא עס פערדריקט אייך גאר גיט אויף דעם וואס ער האט אייך געזאגט, און לייגט איהם פאר אפדאיעקט, אז איהר וועט איהם לייזן נאך אפאר הונדערט קערפליך מיט דעם בעדינג ער זאל אייך ארויס געבען אנוועקסעל אויף דיא פריערנע פינף הונדערט רובעל צו זאמען מיט דאס געלד וואס ער וועט בייא אייך אויף דאס גייע געמען, און אז איהר וועט האבן פון איהם אנוועקסעל וועט איהר איינער גאנץ געלד אפ געמען.

איך ווייס גיט אויב זיין וועקסעל האט עפעס דיא טערטה.

דעם דאס גיט, זיינס אנוועקסעל איז אסגנאטשע, זיין פאטער וועט זיך גיט וועלן קראפארעטידען, און וועט זיין וועקסעל אויס לייזן.

און וויא וועט זיין אז ער וועט מיר גיט וועלן געבן קיין וועקסעל?

ער וועט אייך געבען, ווייל ער באדארף דאך שפילען אין קארטען, און וויפיל געלד ער קריגט איז איהם אלס וועגני, דאבייא וועל איך אייך אויך אין דעם אטווקה מאהן, דען גראדע היינט איז מארק בייא מיר גיווען בעטין לייזן פופציג רובעל, איך האב איהם אפגעלייגט אויף בייא נאכט, אז ער וועט בייא נאכט קוקען נאך דעם פופציגער וועל איך איהם אליין אנגעזאגט געבן ער זאל בייא אייך לייזן געלד, און זאל אייך געבן אנוועקסעל, און איהר וועט זעהן אז ער וועט מיך פאלגען.

איך וועל אייך זייער ראנקבאר זיין דער פאר — האט קארטמאן געזאגט. —

און איך זאג אייך פאראויס אז איך פערלאנג דאס גיט אויפזאגסט...

איך ווייס אז וואהר זענט אנדעלמאן — האט סאפא געזאגט מיט אשמייכל.

יא וואס האב איך אייך געוואלט פרעגן — האט קארטמאן געזאגט נאך אקידער פוינע — וואס הערט זיך פון מאקס שפיטצעל, איהר מוזט דאך

וויסען מאדאם פוטצמאן. . . ער האט זיך שוין אויפגיהערט צו שדקענען צו זוזאנאן? מיר זאגט אז ער איז אויך אין איהר שטערבליך פערבליבט. צו איהר מאג זיך שדקענען אפילו אפריגן, אויב איך וועל ניט וועלן, וועלן זיין נאר גישט אויס פיהרען, קוים וועט נאר שטראהל אייך ניט שטיין אין וועג איז זוזאנא שוין גלייך וויא אייערע. נוא אונ שטראהל איז שוין גלייך וויא אויף דער וועלט נישטא — האט קארטמאן גענטפערט לאכענד — איך גייא מאקע שוין אונ וועל אנהויבן צו ארבייטען וועגן איהם.

כג.

דיא נעמין איז פערשפרייט.

נוא דאנילא וואס הערט זיך עפעס? — האט ווייספערד געפערענט דאנילא וועלכער איז צו איהם אריינגעקומען מיט אשמייעלעל אויף דיא ליפפען. עס געהט אלעס וויא געשעירט, האט דאנילא גענטפערט לאכענד. דערצייל מיר וואס האסטו געטאהן. איך האב דא אויפגעטאהן אזא שפיטצעל וואס איהר וועט אליין זאגען אז איך בין אמאלאדעגן. אז דא בייט אמאלאדעגן ווייס איך שוין פון לאנג, נאר דערצייל מיר וואס האסטו דא אויפגעטאהן פאר אשפיטצעל. איך וועל אייך ערעהלען, מיט צווייא טעג פריהער אז איהר האט מיר געהייסן איך זאל זוכען מיטעל וויא אזויא צו באגראבן דעם סטודענט שטראהל האב איך פאלד אנגעהויבן נאך צו זוכען פיליכט וועל איך עפעס געפינען אויף איהם אחטא, נאר איך האב קיין זינד אין איהם ניט געפונען, ער פיהרט זיך ויער ארדענטליך אויף, אונ איז בעליבט בייא אלע פראפעסארין פון דעם אוניווערזיטעט, אונ בייא אלע זינגע קאמעראדיין. דאס ווייס איך — האט ווייספערד גענטפערט — דען דאס זעלבע האט מיר געזאגט דער רעקטאר פון דעם אוניווערזיטעט. איך האב אנגעהויבן צו זוכען מיטעלען וויא אזויא איך זאל איהם טרעפן, אונ בין ענדליך געפאלן אויף אנוטען פלאן, מיינער אנוטער פרידער אוניווער- גער סטודענט סימאן קלאפשמין ויצט אין אסטראג דער פאר וואס מיר האט בעמערקט אז ער קאמפאנירט זיך מיט דיא סאציאליסטען, אונ מיר האט בייא איהם געפונען אפערבאמקענס פלאט צייטונג, איז מיר איינגעפאלן אז דורך דעם קלאפשמין קאן דא קומען דיא ישועה, ריכטיגער געזאגט שטראהל'ס מפלה. וויא אזויא?

איה האב מיך דער/שלאגין צו איהם אין אקטראנ, אונ האב איהם צו-
געזאגט אשיינע מטבע ווען ער וועט אַנְשְׁרִיבֶען צו שמראהלען אזא בריף
וועלכער זאל דייטליך צייגען אז שמראהל איז איינער פון דיא ערנסטע אונ
געפעחליכסטע סאציאליסטען, אונ דער קלאפפשטיין האט מיר אין דיא הענד
דעם בריף געגעבען.

וואס שטעהט אין דעם בריף ?

זייט זיכער אז דארט שטעהען אנעלכע ווערטער וועלכע וועלן שמראהלען
אזויא באגראבין, אז ער וועט שוין צו תחת המיתים גיט אויפֿשטעהן, איהר
ווייסט דאך אז איה בין אפגעצואליסט אין אנעלכע זאכען.

נא וואס וועט האסטו געמאהן מיט דעם בריף.

זעהט איהר איה האב זיך איה קיין ראטה גיט געקענט געבין וואס צו
טאהן מיט דעם בריף, איה זאל איהם אליין צו שטעלען וואוהין מיר באדארף
האב איה גיט געוואלט, ווארום עס וועט זיך דאך גענוים אנהויבן אסלעדסט-
נא, וועל איה דאך דא באדארפן זיין אַנְעֵדוּת, אונ דאס טויג מיר גיט,
אריינשיקען איהם אנאנים (און אנאמען) האב איה מורא געהאט אז מיר וועט
אנְאָנִימֶנעם בריף גיט אַנְגֵעִמען, דארום האב איה געזוכט אזא מעגליכע
וועלכער וועט וועלן איבער געמען דיא אַנְבֵייט אויף זיך, אונ האב געפונען
אזא סוחר.

ווער איז ער ?

איה ווייס גיט אויב איהר קענט איהם ער הייסט וואלף קארטמאן,
אונזער מאן ער האט אפילו שיינע עלטערין, נאר ער אליין איז אַשאַרלאַטאן,
ער פערבריינגט גאנצע טעג אונ געבט אין קארטען, אונ ער האט דוקא מזל
דער צו, דען ער געווינט בייא דיא גרעסטע שפילער, דער סוחר האט זיך
אריינגענומען אין קאפף אנארעשקייט אז ער מוז זיין אייגער איידיס, דען ער
איז פערליבט אין אייגער טאכטער, אונ ער האט געהערט נאך אנערשערע
נארעשקייט אז אייגער טאכטער איז פערליבט אין שמראהלען, איה האב זיך
מיט דער געלעגענהייט גענוצט, אונ האב איהם געוויזען אַרעכענינג אז וואנא
קאן זיין פרואי גיט זיין ווייל ווא האט ליב שמראהלען נאר ווען שמראהל וועט
גיט שטיין אין מיטען, קאן ער לייכט קושען צוא זיין ציעל, נא וואס פער-
שטעהט איהר דא גיט ? האט ער זיך געשלאסען צו שטעלען דעם בריף צום
זאנדארטיסקען פאלקאנוניק.

אונ וויא וועט זיין אז דער זאנדארטיסקער פאלקאנוניק וועט איהם
פרעגן: וואו ער האט דעם בריף גענומען ? וואס וועט ער איהם ענטפערן ?
ער האט שוין אהירויזן אין קעשענע, אז ער איז אַרֵינגענאנגען צוא
שמראהלען געמען אַנְאָרַאק האט ער בייא איהם דעם בריף געפונען.

בראנא! וועהער נוט! — האט ווייספערל געזאגט פרייליך. — נא ווען
קלערט ער דעם בריף צו שטעלען ?

ער האט איהם שוין היינט צוגעשטעלט, אונ איך גלויב אז שטראהל
איז שוין איינגעזאלצען צווישען אלע באציאלוסטישע פישעלאך.
זעהער נוט! זעהער נוט! האט וויספעלד געזאגט.

יא איך האב מיר דערמאנהט — האט דאנאלא פלוצים געזאגט — איך
ויל אייך ערצעהלען אנטקעגנע געשע, וואס איהר באדארפט גייט וויסען.
וואס איז דאס פאר אונדז?

איינער מארק איז שטערבליך פערליבט אין אמעדיקען, אונ איך האב
מורא אז ער וועט געוויס שטארבן ווען דאס מיידל וועט גיט ויין ויין פרויא.
מיין מארק איז פערליבט? אין וועמען?

זעהט איהר האטש ער איז נאך יונג פון דעסטונעגען האט ער שכל אין
וועמען זיך צו ליבען, דען ער האט זעהער אנגעזען געשמאק.

אבער וואג מיר שוין אין וועמען איז ער פערליבט?

טאקע אין הערמאן נוסט'ס מאכטער שטראהל'ס געליבטע.

ווער האט דאס דיר געזאגט? — האט וויספעלד אנגעהויבן געברענגט.

טאקע ער אליין האט דאס מיר פערמרויט, איהר בעמערקט דען גיט אז
ער איז אהאלבער מענטש געווארן פון אקליין שטיקעל צייט, אונ דאס איז
נאר פון דעם וואס ער איז פערליבט, אלזא איז מיין ראטה, אז איהר אלס
גוטער פאטער זאלט איינער זאגן בעהילפיג ויין אין דער זאך, איך גלויב אז
דאס איז גיט קיין שטערע נאך פערזאנדערס אצונד אז שטראהלען האבען מיר
שוין פערזאגט, הערמאן נוסט וועט נור אויס דאנקבארקייט צו אייך דער
פאר וואס איהר האט ראכע גענומען פון שטראהלען, זיך מיט פערנעניגען
פערשליסען אפגעבין ויין מאכטער פאר איינער זאגן.

מיר וועלן זעהן — האט וויספעלד גענומען נאך אקורצעס נאכדענקען.
אונ אויב איהר ווילט וועל איך אייך זאגען וואו הערמאנ'ס מאכטער
געפינט זיך. — האט דאנאלא שטייכלענד געזאגט.

דוא ווייסט וואו זי געפינט זיך? — האט וויספעלד פערוואונדערט אונ
גיינעריג געברענגט.

יא איך ווייס.

נא זאג לאמיר הערען.

פריהער איז זי גיווען ביא אייך אין שטוב.

ביא מיר אין שטוב? וואס רעדסטו?

איך ווייס וואס איך ריי, וואנא האט זי געבראכט אהער, זי זאל
זיך דא בעהאלטען פאר איהרע עלטערין, נאכהער האט זי וואנא אונזע-
געפיהרט צו דער בלוטעמאכערין פעריל פריעדקראנץ דארט וויסען זי איז
אפגעוואנדער צימער.

דוא ווייסט דאס געוויס?

אז איך זאג מאגט איהר מיר גלויבען.

איך דאנק דיר זייער פאר דער נאכריכט — האט איהם וויספעלד געזאגט דריקענד דיא האנד — איך וועל דיר דער פאר אַרדענטליך בעלאהנען.

אין דער מינוט האט מען געגעבען אַקלאַפּף אין טוהר. נוא גיט דאנילא ווער גענוואהר וואס עס טוהט זיך מיט שטראהלען, אונ גרינג מיר אַרביטניע נאכריכט — האט וויספעלד געזאגט.

דאנילא איז אַרויס געגאנגען, אונ דער שדכן פעפעל איז אַריינגעקומען. וויא איך זעה איז מיר פאַרט באַשערט איך זאל בייא אייך פערדינען שדכנות — האט פעפעל לאכענד געזאגט אַריינקאממענד. — דער שידוך מיט דער פרייליך עוונעניע איז שוין כמעט אויס געפירט.

אזויא? — האט וויספעלד געזאגט מיט שטראהלענדע אויגען — איהר לאכט ניט?

ניט איך לאך נאר איך קוועל — האט פעפעל געענטפערט — איך זאג אייך דיא ווארטייט אז מיר האט זיך דאס ניט געלויבט, דער שידוך זאל אַמאל אויסגעפיהרט ווערן, נאר אַצינד זעה איך אז קיין אויסגעליכטע איז נאר ניטא.

איהר נעמט דאָרט נייען? נא איך גיט אַרשט פון דאָרטין, דיא מאדאם סעקערוואלד וויא אויך דיא פלז אליין זיינען שוין בעשלאסען צוא דעם שידוך, דיא מאדאם האט אַרשט אַוועק געשיקט אַטעלעגראממע צו איהר מאן ער זאל קומען צו פאָרין.

זעהט איהר האמטש פעפעל אז האמטש איהר האט מיר געמאכט פאר אַנאַלטען מאן פון דעסט וועגן ניפעהל איך נאך שיינע טיידלאך. — האט וויספעלד געלאכט.

ווען איהר וועט אויף מיר קיין פעראיבול ניט האבן, וועל איך אייך זאגען אז ניט איהר ניפעהלט עוונעניען נאר דער לוקסוס.

וואס הייסט דער לוקסוס?

איך האב שוין דער פרייליך עוונעניע נומ אַרקענט, זיא איז פון דיא פרויען וואס ווילען איבער ראשין דער וועלט מיט זייער קאמפארט, וואס ווילען אַרויס פאָרן אין דער גאס וויא דיא פירשטיגען, אלע זאלן זיין בעוואונדערן אונ סקנא זיין, נוא אונ זיא ווייס אז בייא אייך וועט זיא דאס אלעס אויס פיהרען.

ווייס איך וואס איהר רעט — האט וויספעלד פערדריסליך געזאגט — זיא איז אַקלוג קינד, אונ זיא פערשטעהט חתונה האבן מיט אַנאַלטערין סענטשין איז אַסך בעסער וויא מיט דיא יונגע זאלטאקעס.

זאל זיין אזויא — האט פעפעל געענטפערט — מיר מאכט דאך ניט אויס צו אזויא צו אַנדערש, נאר איך זאג אייך אז איהר זייט דער גליקליכסטער אין דער וועלט אַפּעס אַקלייניגקייט האבן אין דיא יאהרען אַזא ווייב, אלע

זינגע לייע וועלן דאך זיך אפיהל אנטאהן קוקענדיג אויף אייער גליק!

כד.

דער ערשטאקענער סטודענט.

הער שטראהל דא איז גיווען אפריסמאוו מיט סאלדאמען, מיה האט געמאכט אנאפוסק בייה אייך אין צימער, אלע אייערע פאפירען האט מען צוגענומען, אונ אייך אליין וויה אייך האב פערשטאנען האט מען אויך געוואלט צו געמען נאר איהר זענט גיט גיווען.

דיא ווערטרער האט געזאגט שטראהל'ס ווירטהין צו שטראהל'ן וועלכער איז געקוקען פון דער גאס.

שטראהל איז געווארן בלאס וויה אלייכע אלס ער האט דיא ווערטרער ער הערט.

וואס האט איהר זיך אזויה ערשטאקען? — האט דיא ווירטהין צו איהם געזאגט — איהר פיהלט זיך דען שולדיג?

גיין אייך פיהל מייך נאר גיט שולדיג — האט שטראהל געענטפערט — נאר דאס אליין וואס מיה בעשולדיגט מייך אונשולדיגער ווייזע קרייגקט מייך זייער, עס האט געמוזט גיין אפאלשער דאנאס אויף מיר.

נור וואס זשע האט איהר מורא, וועט איהר אויפנויזען אז מיה האט אויף אייך אפאלשען דאנאס געזעבען.

אכער ביז אייך וועל אויפנויזען קאן אייך דער ווייל אפ ויטצען אפאר חדשים אין אסטראג, אונ אין דיא פאר חדשים וועט ווערין פון מיר אפאל אונ פון נאך איין פערזאן.

וועמען מיינט איהר געוויס פריעדפישען? האט קיין זארג גיט, ער איז שוין פאלקאממען געזונד, ער האט מיר ערשט היינט געזאגט, אז ער קלערט שוין פאדערין אהיים.

דאס ווייס אייך, נאר אייך מיינ דא נאר אנאנדער פערזאן. — האט שטראהל מיט אפטרערער שטימע געזאגט, אונ טרערין האבין זיך איהם געוויזען אין דיא אויגען.

אפשר איז אפלאן איהר זאלט נאר אפפאהרען פון שטאט.

זאל נאט הימען, דאס טאהר אייך געוויס גיט דען מיה וועט דאס אנעמען פאר אבאנוויי אז אייך בין ווירקליך שולדיג, מיה האט אייך דא נאר גישט געזאגט אין פוואס מיה בעשולדיגט מייך?

גיין דער פריסטאוו האט אנווארט גיט גירעט, ער האט פריהער געפרעגט אויף אייך: וואו איהר ווייט? אונ אז אייך האב איהם געענטפערט, אז איהר ווייט נישטא האט ער גיפרעגט: וואו איז אייער צימער? אייך האב איהם אנגעוויזען

געווינען איינער צימער ער איז אהין אריינגעגאנגען און האט איבער געזוכט אלע ווינקלען, און איז נאכהער אנועק געגאנגען, אלע אייערע פארברען האט ער צוגענומען.

אייניגע מינוטען איז שטראהל געשטאנען פערטורט און נידער געשלאנגען פערטיפט אין פינגסטערע געדאנקען, ענדליך האט ער זיך גיווענדעט צו דער ווירטהין און האט געזאגט: בנימין פריעדפיש זאגט איהר איז דא גיווען היינט? נא ער איז דא גיווען מיט אפאר שטונדען פריהער.

ער ווייס פון דעם אפיסק וואס ביזא מיר איז גיווען?
ניין ער ווייס ניט, ער איז דא גיווען פאר דעם אפיסק, און האט מיר געזאגט אז אויב איהר וועט איהם באדאכפן האבן וועט איהר איהם מרעפן אין דער היים.

הערט זשע פעלטע — האט שטראהל געזאגט — איך קעה צו פריעדפישן, פילייכט וועט מען מיר נאך אפמאחל דא פרעגן, זאלט איהר זאגן אז איך וועל באלד קומען, נא! איך וועל אנשרייבען אבריו און איהר זאלט אזויא פריינדליך זיין אנועק טראגן איהם צו דער בליטענמאכערין פעריל פריעדקראנץ, דארט געפינען זיך אפריילן סאראה בלאהווייס, זאלט איהר דעם ברוך איהר אין האנד אפגעבן, זאגט איהר דאס מיר צו?

פאר וואס ניט? איך וועל דאס איך געוויס מאהן — האט זי א ווירטהין גענומען.

שטראהל האט זיך געעפנט און האט דעם ברוך אנגעשריבען.

טהייערע לעבע דעבארא!

דוא זאלסט זיך מיין לעבען ניט ערשרעקען, איך וועל דיר אביסערע נאכריכט אנזאגן: וועהרענד איך בין ביזא דיר גענומען, האט אפריקטאוו געמאכט אן אפיסק ביזא מיר אין צימער, און האט מיר אויך גענואלט אכעס-סירען, דא מוז ווין אויף מיר אפאלשער דאנאס, און איך גלויבע אז דאס האב איך דינגע עלטערין צו א פערדאנקען.... איך ווייס ניט וואס דא קאן ווערן, אין אזא קריטישער צייט איז דער קלענסטער חשד גיפעהרליך, איך גלויב אז דיא קומענדע נאכט וועל איך געבטיגען אין אסטראג, אלזא מיין לעבען ביטע איך דיר, אז קוים וועסטו ערהערן אז איך בין ארעסטירט, זאלסטו גלייך צו דינגע עלטערין געהען, דען דוא וועסט בלייבען עלענד אין דער גרויסער שטאט אפמאחל דאס וועט דיר געהער אונזאנגענעהם זיין, נאר דוא מוזט דאס געדולדיג ערטראגען ווייל נאט ווייס וואס פון מיר וועט דא ווערן, איך פיהל זיך אין קיין פאך ניט שולדיג דאס ווייס אבער נאר נאט אליין, און ווער ווייס וויפיל עס וועט נאך געדויערן ביז מיין אונשולדיגקייט וועט ערקלערט ווערן, אדנע מיין ענגעל!

דיין ביז צום גראב דיר לעבענדער — אלעקסאנדער שטראהל.

ער האט דעם ברוך פערזיגעלט און האט איהם איבער געגעבן דער

וויסן האט ער אליין איז גלייך אונזעך געלאפן צוויי בנימין פריעדפיש.
בנימין פריעדפיש איז וויקליך אין דער קורצער צייט פאלקאממען
געווינד געווארן דען שטראהל מיט ווייניג קאמערבאדען האבען אלע קרעפטן
אנגענומען, איהם צו רעטען פון דעם טויט וועלכער האט איהם שוין פערט
אין דיא הענד געהאלטען, און וויא האבען געזיגט, וויא האבען איהם צוריק
צום לעבען אין דיא הענד אויפער געגעבען.

ער איז גינעסין און האט געשריבען אלס שטראהל איז צו איהם אין
ציימער אריינגעקומען, און אלס ער האט איהם דער זעהען האט ער אונזעך
געלייגט דאס פאפיר אן אויט און האט איהם דיא האנד רייכענד, פריינדליך
געזאגט: איך האב גאר וואס אבער מאלס געוואלט געהען צו אייך ליבער
שטראהל גינעגעבען זיך מיט אייך.

נא האב איך אייך פערשפארט אנאנג — האט שטראהל מיט אבימער
גילעכטער גינעמפערט — דען איך בין געקומען גינעגעבען זיך מיט אייך.

איהר ווייט דען אז איך פאהר היינט אונזעך?
ערשטינס ווייט איך מיין וויסן האט דאס מיר ערצעהלט, צווייטענס
פאהר איך פון אייך גיכער אונזעך איידער איהר פון מיר.

איהר פארט אונזעך ליבער שטראהל? וואוהין?

דויכט זיך אז אין אסטראג — האט שטראהל מיט אויפמיין גענטפערט.

אין אסטראג? — האט בנימין העכסט ערשטאקען אנגעשרייא געטאן — איך
לאכט אדער איהר שפאסט?

גיין מיט אונזעך זאכין שפאסט מען נישט.

אייך וועט מען אין אסטראג אריינגעטצען? גיין איך גלויב דאס נישט.
פאר וואס גלויבט איהר דאס נישט?

גיין נישט פאר אזא מענטשין וויא איהר זענט איז דער אסטראג געמאכט
געווארן. — האט בנימין ערייכט געזאגט — צווישען דיא ארדענמליכע לייט
אין דער פרייער וועלט וויינען אויך דא וועניג אונזעך וויא איהר זענט.

נא זעהט איהר דאך אז איהר האט אטעוועט אין מיר, ווען איך זאל ווין

אנגעדענמליכער מאן וואלט מען מיר נישט געוואלט נעמען אין אסטראג

איך בעט אייך הער שטראהל, ערצעהלט מיר וואס מיינט איהר מיט

דיא ווערטער? איך פערשטעה אייך גאר נישט.

שטראהל האט איהם ערצעהלט וואס ער ווייט, און וואס ער קלערט.

וועגן דעם אביסל וואס בייא איהם איז גיווען, און האט אויסגעלאזט מיט

דיא ווערטער: איך רעכין אז דאס האט מיר הערמאן גוסט צוגעדינט.

בנימין האט מיט אפלאסעם געזיכט אויס גיחערט שטראהל'ס ווערטער,

און האט געזאגט: גיין דאס וואקסט נישט פון הערמאן גוסט, אין דער קורצער

צייט וואס איך האב איהם קענען גילעריינט, האב איך איהם ערקענט אז

ער איז צו אונזעך גיעדערטראכטיגע זאכין נישט פעהיג.

פון וואנען דען געמט ויך דאס? האט שטראהל געפרעגט.
אויב איך האב קיין מעות גיט פערשטייא איך פון וואנען דאס געמט
האט בנימין גענטפערט.

זאגט, איך בין וויער זינגעריג צו הערן אייער מיינונג.
איך האב גיהערט אז הערמאן קומט אריין צו אנעוויסען איסר וויספעלד.
זא ריכטיג.

דער איסר וויספעלד איז וויא איך האב גיהערט אמענטש מיט וויער
אנדערנען באראקטער. מען האט מיר פון איהם אקלארע שילדערונג געגעבן
אז ער איז איין העכסט פערדארבעטער מאן. נוא וויא באלד אז הערמאן קומט
אריין צו איהם. האט ער דאך איהם געמוזט בעמין ער זאל איהם בעהילפיג
צו אים ווין אויגלייך. גלויב איך אז דער וויספעלד האט דא אויסגעשפרייט
פאר אייך אנעטין.

זיין איך האלט גיט מיט אייך — האט שטראהל גענטפערט — אפגואהל
איך קאן וויספעלדן גיט. נור איך קאן וויינע אפאקטער. אונ אויב דאס איז
ריכטיג וואס מען זאגט אז דאס געפאלע פאלט גיט ווייט פון דעם ביימפעלע. מוז איך
גלויבן אז דער פאטער עס הייסט וויספעלד איז איינער פון דיא בעסטע מענטשן
אין דער וועלט. דען ווא איז אקניג וואס מאג מיט איהר גוטען באראקטער אונ
מיט איהר ארדענטליכקייט אלס סוכטער דינען פאר אלע פרויען.

דאס איז גאר קיין באווייז גיט — האט בנימין גענטפערט — מיר זעהען
וויער אפט וויא גוטע ארדענטליכע עלטערין האבן פערדארבעטע קינדער. אין
דעם געענטהייל וויא שלעכטע פערדארבעטע עלטערין האבן גוטע קינדער. איך
זאג אייך נאך אפגואהל ליבער שטראהל. אז וויא איך האב גיהערט ערציילן פון
וויספעלדן. וואקסט דיא גאנצע געשיכטע פון איהם. וואס ער האט דא געמאהן
קאן מען גיט וויסען. נאר זאגט מיר וואס קלערט איהר אצונד צו מאהן?

וואס זאל איך קלערן, אנדער וואס זאל איך מאהן, איך מוז ערפאהרען
אין וואס מען האט מיר בעשולדיגט. אונ מוז אויסנווייזן אז איך בין גיט
שולדיג. קיין אנדער פלאן האב איך גיט. נאר איך ווייס בעשטימט אז איידער
מיין אויגשולדיגקייט וועט באווייזן ווערן וועל איך דערנווייל זומצען אין אפסטראג.
מיין גאט! — האט בנימין ערשטאקען אנעשטייא געמאהן — איהר וועט
זומצען אין אפסטראג? אונ איהר רעדט אזוי קאלט פון דעם?

וואס זאל איך מיר דא היטצען? קיין געפאהר שטיימט דא גיט ווייל איך
ווייס אז איך וועל אויסנווייזן מיין שולדיגקייט. אונ ווען איך זאל גיט זארגען
וועגען דעבארען וואלט מיר דיא גאנצע געשיכטע גיט געארט.

וואס קאן דא אין אמתן ווערן פון דעבארען אהן אייך?
איך האב איהר שוין געשריגען אבריק. אז קוים וועט זא ערפאהרען אז
איך בין ארעסטירט, זאל זא באלד צו איהרע עלטערין איבער גיין. דען וואצו
זאל זא בלייבען עלענד אין דער פרעסדער שטאמט.

זייער גלייך האט איהר געמאכט. איהר האט דא געהאנדעלט וויא אייך פאסט. נוא? אונז אייך אינמיטערעסירט גאר ניט וואס עס קאן וויער מעגליך זיין אז איהרע עלטערן זאלן ווא צווינגען ווא זאל דערנוייל הייראמטען מיט אנ'אנדערין.

אייך גלויב ניט אז דעכארא זאל זיך לאזן צווינגען צו אזא זאך. נוא ליבער פריעדפיש אדע דערנוייל! אייך גיט אנוועק אויף מיין קווארטיר, ערנווארטען דעם פריסטאו וועלכער וועט געוויס קומען נאך מיר. שטייט אייך וועל אויך זיין מיט אייך — האט בנימין געזאגט אויפ'שטיי'הענדאפן ארם.

זיין הער פריעדפיש איהר גייט ניט מיט מיר. דען ווער ווייס אין וואס מען בעשולדיגט מיר קאנט איהר אויך צוליב מיר אין אנ'אונגליק אריינפאלן. איהר וועט שוין אונטער קומען שפעטער. אונז אויב אייך וועל ווייךליך ארעסטירט בלייבן, זאלט איהר זיך זעהען מיט מיינע גוטע פריינד. אונז זיט בעסין וויא זאלן פון מיינט וועגן עפעס טאון.

ער האט זיך הערצליך געקוישט מיט בנימין וועלכער האט זיך פונ'איינאנדער געוויינט וויא אקליין קינד אונז איז אנוועקגעגאנגען. ער האט זיך אפער באלד צוריק אויפגעקערט אונז האט געזאגט. הער פריעדפיש אייך האב אייך פערנעסין בעסין וועגן מיין מוטער. אויב איהר וועט ווא קאנען מיט עסנוואס שטייטען טוהט דאס דען אייך קאן איהר מיט גאר נישט העלפן.

אייך וועל מיט איהר טיילן יעדעס פיסען פון מויל — האט בנימין גענטפערט גאר שטראהל האט שוין זינע ווערטער ניט גיהערט. ער איז געלאפן אהיים. ער איז גיט איבערראשט געווארן. אלס ער האט דארט ווייךליך דעם פריסטאו געמראפן. ער האט שוין אויף איהם געווארט. אונז האט איהם גיבעסין ער זאל מיט איהם זיין צום זאנדארמיסקען פאלקאוויג. וויא אנ'אונשולדיגע שעפעלע גייט צו דער שטייט איז שטראהל מיט איהם אנוועקגעגאנגען צום זאנדארמיסקען פאלקאוויג.

כה.

דער פערצווייפעלטער פאטער:

גייט מיר וויילאמקען הערר נוסט! — האט וויספעלד מיט אפריידענע געשרייא געזאגט צו הערמאן נוסט וועלכער איז אריינגעקומען צו איהם אין ציכער. אייך האב אייך וויכטיגע ניס צו ערצייילן.

אונז אייך האב אויך וויכטיגע ניס געבראכט — האט הערמאן גענטפערט. לאמיר הערן אין וואס בעשטייהן אייערע ניס?

אייך האב אייך אמונה געמאכט בייא דער מאנאם מעקערוואלד אונז

בייא איהר טאכטער. דיא שיינע עיוונעניע בלייבט אייגערע. איהר זעהט האמטש
הערד ווייספעלד וויא גרויס מין צומרוינען איז צו אייך. אז איידער נאך איך האב
געזאגט פון אייך אטובה האב איך אייך שוין געלאהנט מיט דער פערזיכערונג
אז איהר וועט דאס פערדינען בייא מיר.

איך בין אייך וויער דאנקבאר הערד נוסט — האט ווייספעלד גענטפערט
איהם דריקענד דיא האנד. נאר איך קאן אייך ערפרויען מיט דער גוטער
נאכריכט אז איך האב דאס שוין בייא אייך פערדינט.

וואס? איהר זענט שוין גויען בייא דעם רעקטאר פון דעם אוניווערזיטעט
אונ האט שוין עפעס אויסגעוויקלט?

דיא הילף איז געקומען פון אנהאנדער ניט — האט ווייספעלד לאכענד
גענטפערט — איך האב שוין פערשפארט גיין צום רעקטאר. מיר דוכט אז
שטראהל ויטצט שוין אין אכטראג. אונ אויב ער ויטצט גיט וועט ער געוויס
ביז נאכט ויטצען.

וויא אזוי האט איהר דאס געמאכט. אונ פאר וואס ויטצט ער?
איך האב איהם אנגעטאהן אשיינע שטריימעל, איך האב איהם געמאכט
פאר אקאציאליסט.

וואס הייסט איהר האט איהם געמאכט?
איך האב אויפגעווינען אז ער איז אפגעריגער סאציאליסט. נוא אונ איהר
וויסנט דאך געוויס מיט וואס דיא סאציאליסטען שטעקן. דא וועט זיין איינס
פון דיא צוויי. אדער ער וועט אפויטצען לאהרען לאנג אין אכטראג. ביז מען
וועט ערפאהרען אז ער איז אויגשולדיג. אדער מען וועט איהם פאר שולדיג
ערקלערן אונ מען וועט איהם פערמשיפעטן אויף קאטארגע אדער צום טויט.
דאס איז צופיל הערד ווייספעלד — האט הערמאן ערשארקען געזאגט —

גיט דאס האב איך געמיינט. וואס דען האט איהר געמיינט?

איך האב געמיינט אז מען זאל איהם איינפאר צווינגען ער זאל מיר
מין טאכטער אפגעבן.

נוא ער זאל בלייבן פראיי? ער זאל קענען ווייטער מאכין אסקאנדאל?
זיין הערד נוסט אזעלכע נידערמערעכטיגע מענטשן איז אוישר מען זאל פערפאלגן
צום טויט, איך האב דאס גיט געטאהן אזוי צוליב אייך וויא צוליב מיר. דען
דער באגריף האט זיך שוין גענומען צו מין טאכטער אויך. ער האט זי אן אויך
געוואלט פון גלייכן וועג אראפפיהרען.

אפער דאס איז דאך וויער אונגענטשליך מאכין אויף איין ארדענטליכען
מאן אזא בלבל פאר וועלכין ער קאן מיט דעם לעבן פערצאהלן.

וואס זאגט איהר אנהאנדענמליכער מאן? שטראהל איז שוין געווארן
בייא אייך אנהאנדענמליכער מאן?

איך קאן אויף אים קיין אנדער פעהלער גיט געפינען וויא דאס, וואס

ער האט אן מיין ווילען מיין מאכטער פארפירט, ווייטער פאדארפט איר וויסען אז ער איז אן אַרדענטליכער מענטש, און ווען ער זאל גיט זיין אנגב'ס און, וואלט איך מיט פערנעניגען אים אנגענומען פאר אן איידם, דען ער איז אפאלקאמענער יונגער מאן מיט בילדינג און מיט אַרדענטליכען באראקטער. הערט איר הער גוסט וואס איך וועל אייך זאגן — האט וויספעלד גיזאנט — אז קוים איז ער אנגב'ס און איז אונטעגליך ער זאל זיין אַרדענטליכער מאן. נאר לאמיר אנוועק ווארפן וועגן אים צוויידיין, ער איז שוין וויא אויף דער וועלט גיטא, נעצט וועל איך אייך ערפרייען מיט נאך אויבטיגע באכריכט, אז איך ווייס שוין ריכטיג וואו אייער מאכטער איז.

הא ? וואס ? איהר ווייכט וואו מיין מאכטער איז ? — האט גוסט איבעראשט געפרעגט און האט גייאגיריג געקוקט אויף וויספעלדן. יא איך ווייס וואו זי איז. און היינטיגען טאג קאנט איהר זיין האבן בייא זיך.

א סחייערער גוטער פריינד ! — האט גוסט העכסט ערפרייכט געשריען עררייפערד וויספעלדס האנד — רעדט געשווינד, זאגט וואו איז מיין מאכטער ?

איך וועל אייך זאגן — האט וויספעלד קאלט גענטפערט — נאר פריער מוזט איהר זיך סאגלאסען צו איין קאנדיצאן (תנאי) וואס פאר אקאנדיצאן ? — האט גוסט פערוואונדערט געפרעגט.

איך מוז אייך ערזעהלען אנזעס, אז מיין זאכן מארק איהר קאנט דאך איהם, האט דערזעהן אייער מאכטער, און ער האט זיך אין איהר שטערבליך פערליבט ער איז בייא מיר אייגער, ער איז אקינד אבדולאנט, און איך גיב איהם אסך געלד אויף. וויל איך אייך בעטן איהר זאלט איהם בעגליקען מיט אייער מאכטערס האנד. לאמיר ווערן מחותנים.

איך קאן דאס אייך נאך גיט צו זאגן. איך האב דאך אפריא זאל געוונד זיין וועלכע איך מוז פרעגן אמינינג, היינט מוז איך דאך מיין מאכטער אויף פרעגן, צו זיין וועט זיך בעשליסען צו דעם שידוך.

אייער פרייא וועט גענוים וועלן דאס איז בייא מיר קיין צווייפעל גיט. און אייער מאכטער וועט דא ערשטע צייט גיט וועלן, ווייל איהר וועט נאך ליגען שטראהל אין קאפ. נאר באכהער וועט זיין גענוים מיט שטימען. מיר וועלן שוין זעהען. האט הערמאן גענטפערט.

גיין פריינד איך וויל פרייהער פון אייך הערן אז איהר ווילט מיין קינד גליקליך מאכן, און איך האב דאס בייא אייך פערדינט, איך גיב אייך אייער קינד אנוועק. איך האב זיין פון אונגליק גירעמעט.

נוא איך בין סאגלאכע. און אויב וויל וועלן ביידע מיט שטימען ווער איך מיט פערנעניגען אייער מחותן.

האב איך אייער נארט אז איהר זענט סאגלאכע דערצו.

איהר האט מיין האנד מיט מיין ווארמ — האט הערמאן גענטפערט
איהם ריכענד דיא האנד .

נא איצונד וועל איך אייך זאגען אז אייער מאכטער געפינט זיך ביא דער
בלומענמאכערין פעריל פרידקראנץ אין דער פאלגישער גאס הויז 6 №
איר וויסט דאס פערשטימט ?

אז איך זאג אייך איז דאס געוויס , — האט וויספעלד גענטפערט — נאר
איידער איר גייט מיט איר זיך גוט באקלערן , מיט וועלכין אופן איר זאלט זיא
צוא ציהען צוא אייך מיט גיטאלד האב איך אייך שוין לאנג געזאגט מוזיג גיט
דען פון גיטאלדהאמין קוקט קיין גוטס גיט ארויס , איר מוזט דא פארזיכטיג
צוא פירעטן צוא דער זאך .
נא זאגט אייער מיינונג וואס זאל איך טאן .

מיין מיינונג איז ווייטער אז נאר אייער פרויא זאל צוא איר פירער אריין
קוקען זיא זאל מיט איר צעקטליך ריידן וויא אצערטליכע מוטער , זיא זאל
זיא בעטן מיט טרערן אז זיא זאל אויף איר רחמנות האבן , אונ זאל גיין
צוריק צוא אייך , אונ וועהרענד זיא וועט מיט איר ריידן זאלט איר אויך אריין
גיין , אונ זאלט אויך דאס זעלבע טאן נאר מיט גוטען , איר זאלט איר געבן
צוא ערקלערן וויא דום וויא נארעש זיא האט געטאן דאמיט וואס זיא האט
זיך איפער גיגעבן צוא שטראהלען אין דיא הענד , איר האט דוכט זיך גיזאגט
אז שטראהלס פאטער איז גיטען אנגב , ערצייילט דאס איר עס קאן זיין אז זיא
ווייס דער פון גיט , נאר האט איר פאקטען דאצו ?

אקליינגקייט צוא איך האב פאקטען — האט הערמאן גענטפערט —
טאקע דיא מאדאס שטראהל וועלכע האט שטראהלען ערצויגן האט ערצייילט
אז זיין פאטער איז אנגעקומען אין דער שטאט ליצקארע פאר אנאיידים צוא
אשיינעם בעל הפית וועלכער האט געהאט אקרויטע מאכטער , ער האט אים
גענומען פאר אנעליי , אונ האט אים פאקלייט פאנייט אויך גיגעבן ,
צום סוף אז זיין קרויטע ווייב האב שוין געהאט דעם סענדערקען איז דער
מכשית פלוצים פערשוואונדן געווארן אונ מיא האט זאלאנגע צייט ...
נאר וואס איז אייך הער וויספעלד ? — האט פלוצים הערמאן ערשטאקן
געפירענט — אייך איז עפעס גיט גוט געווארן , איהר זינט דאך זעהער
בלאס געווארן .

זא מיר איז עפעס גיט גוט געווארן — האט וויספעלד מיט אשוואכע
שטימע גענטפערט — פערצייטעט מיר הער גוסט דען איך וועל אריינגיין צוא
מיר אין צימער זיך צוא לייגן .

נא גייט אריין עס מאכט גיט אויס , — האט הערמאן גענטפערט —
איר מוז שוין אלס איינס אנוועג גיין אהיים , אונ פון דארט וועל איך גיין מיט
מיין פרויא צוא דער בלומענמאכערין נאך מיין מאכטער , אדעס ביין פריינד !

איך בין אייך זייער דאנקבאר, און וועל מיין ווארט גענוים האלטשע, גייט
ליינט זיך אפישעלע צו.

קוים איז הערמאן ארויס געגאנגען, האט זיך וויספעלד פאר דעם
קאפף געהאפט, און האט מיט אפישערע שטייטשע געשרען: אף דוא
פערפליכטער מענטש דיין אייגן קינד האסטווא מיט דינע הענד אין פייער
געווארפן

כו.

דיא צווייא פערליבטע מעדכענס.

זייער אקריטישע צייט האט דעבארא איבער געטראגן פון דער צייט וואס
איהרע עלטערין זיינען זיא געקומען זוכען נאך איר, פריהער האט זיא באדארפט
מורא האבען צוא ווייזען זיך אין דער גאס, נאכהער האט זיא באדארפט פון
איר חופה אנטלויפן פונקט וויא דער גרעסטער שונא זאל זיא גייען איבער פאלן
און אז זיא האט זיך באהאלטען בייא דער גוטער וואנאן, האט זיא אין
דעם ערשטען טאג געהאט איין אונגערנארטעמען שרעק פון מארקס
ליבע ערקלערונג.

פון דעם מאמענט אן איז איהר וויספעלד'ס הויז שטארק נמאס געווארן,
זיא האט שוין געוואלט אנטלויפן פון דעם שרעקליכען ארט וואו זיא האט בייא
דעם ערשטן שלום עליכם אזעלכע שמערצן געהאט, זיא האט דאס געזאגט
וואנאן, און זיא האט איר צוא געזאגט אז זיא וועט נאך היינט אויס זוכען
פאר איר אקווארטיר.

זיא האט ווירקליך ווארט געהאלטען, דען נאך אין דעם זעלבן טאג
האט זיא אויס געזוכט אקווארטיר ביי דער בלומענסאכרין פעריל פרידקראנץ,
איינע יונגע העכסט ארדענטליכע פרויא, דעבארא האט דא געהאט אפגעזונדער
צימער, און זיא איז מיט איר קווארטיר העכסט צופרידן גייען, זיא האט
גלייך געמעלדעט שטראהלען וואו זיא געפינט זיך.

שטראהל פלעגט צוא איהר אלע טאגע אריינגעהן, און וויא האפן
גידעכניגט אז געצט זיינען וויא שוין זיכער, אז געצט וועלן זיא דיא עלטערין
גענוים גיט געפינען.

דעבארא האט זיך אונטערדעסען מיט וואנאן זייער בעפריינדעט, און
זיא האפען וויא צווייא שוועסטער זיך געליבט, צווייא מאל אין טאג פלעגט
זיא וואנאן בעזוכען, און זייער אפט פלעגט זיא צוזאמען מיט דעבארא און
מיט שטראהלען נאנצע שמונדען אפזיצען, איר ליבע צו שטראהלען איז גיטווארן
פייעריגער פון טאג צוא טאג, דאך האט זיא דאס מינדעסטע גיט באוויזען
וואס בייא איר אין הערצען כווש זיך, מאנכעס מאל איז זיא אויף דעבאראן

העקבט! אייפערזוכטיג געווארן, איר האט פערדראסען וואס זיא האט דאס גליק פון שטראהלען געליבט צוא ווערן אונ אלס שטראהל האט איר אין דיא אויגען דעבאראן אקולש געטאן, האט זיא געפיהלט אז דאס בלוט ווערט איר פארקילט אין דיא אדערין, דאך האט זיא זיך באלד פארעכניט, אז דעבארא איז דא גאר נישט שולדיג געגען איר, אונ זיא האט נישט דאס רעכט אויף איר צארניג צוא זיין.

אין דעם מאג וואס שטראהל איז געגאנגען צום זאנדארטיסקען פאלקאוניק זיינען דיא ביידע סענדענס גיזעסין בייא דעבאראן אין צימער, אונ האבען זיך אוינטערנעהאלטען וויא געוואוינליך מיט ליבהאפטע פארשיידענע געשפרעכין, אלס פלוצים איז שטראהלס ווירטהין אריינגעגאנגען אונ האט איבער גיגעבין דעבאראן אברוף.

דעבארא האט געשווינד דעם בריף געפינט אונ קוים האט זיא אים דורך גילעזין האט זיא גיגעבין אטוילדען געשרייא, אה איז אן קרעפטין בלאס וויא דער טויט געפאלן אויף דער זאפע וואס זיא איז גיזעסין, אונ דער בריף איז פון איר האנד ארויס געפאלן.

וואס פאר איין אונגליק איז גישעהען? — האט וואנא געשראקען געפרענט.

דעבארא האט נישט גיקאנט געספערין, זיא האט איר גאר געוויזען מיט דעם פינגער אויף דעם בריף וועלכער איז אויף דער ערד גילעגן.

וואנא האט אויפגעהויבן דעם בריף אונ הענד אונ פיס האבן בייא איהר אנגעהויבן צוא ציטערין, זיא האט געהאלטען דאבייא אין אונמאכט צוא פאלן, גאר זיא האט אלע אירע קרעפטען אנגעשטרינגט זיא זאל בלייבן וויא ווייט מעגליך רוחיג.

אי מיר איז נישט נישט! — האט דעבארא יאמסערענד געשריען — רעטעט מיר.

דיא איבער בריינגערין דעם בריפעס מיט וואנאן האבן גענומען שפריצען דעבאראן מיט קאלטע וואסער.

איד בין אונגליקליך! — האט דעבארא יאמסערענד געזאגט — א ליבע וואנא רעטעט מיר! נישט מיר אנגעצה וואס איד זאל מאן.

מיר מוזען האפן אז נאט וועט נישט לאזן דעם ארדענטליכען שטראהלען אין אונגליק שטירצען, — האט דיא פערצווייפלטע וואנא גענומען אונ פון אירע אויגן האבן זיך גיקאסין הייסע טרערין.

דעבארא איז פלוצים אויפגעשפרונגען פון איר ארט האט געחאפט אויף זיך איר מאנטעל אונ האט געזאגט: איד מוז לויפן זעהען וואס פאר איין אונגליק מיין שטראהלן האט געטראפן.

וואוהין וועט איר לויפן? — האט וואנא געזאגט איר אפהאלטענד. לאזט מיר! לאזט מיר! איד מוז ערפאהרען ריכטיג וואס מיט אים

איז גישעהען — אונז בייא דיא ווערמער איז זיא וויא אפיל פון באנען ארויס געפלונין פון צימער, גאך איר איז אויך שטראהל'ס ווירטלין ארויס געגאנגען.

אלס דעבארא איז ארויס געגאנגען, האט וואנא ערשט אראפ געווארפן דיא רהיגע מאסקע פון איהר געזיכט, זיא האט זיך אנטארף געטאהן אויף דער זאפע אונז האט בעקלאנגט דעם טהייערין שטראהלען, בייא אהאלבע שטונדע האט זיא געמאכערט, ענדליך איז זיא אויפגעשטאנען אונז האט געוואלט ארויס גיין, אלס דיא מיר האט זיך געפינט אונז מאריא נוסט איז אריין געקומען.

האב איך קיין טעות ניט — האט מאריא געזאגט זיך העראומקוקענד — ניט דא וואוינט אומערדען דעבארא נוסט.

נא זיא וואוינט דא — האט דיא פערטויינטע וואנא גענטפערט. וואו איז זיא איצונד, איך באדארף מיט איהר וועגן אויבטיגע זאך היידן.

איר האט אנ'אונגליק געטראפן — האט וואנא גענטפערט. וואס פאר אנ'אונגליק? — האט מאריא העכסט ערשטאקן געפרעגט איר ברויטינאם באדארף היינט גיין אין אסטראג. אבער וואו איז זיא זעלבסט. זיא איז געלאפן זעהען וואס עס מיט זיך מיט אים? וואוהין איז זיא געלאפן? דאס ווייס איך ניט. שוין לאנג?

גיין ניט לאנג מיט אפירטעל שטונדע פריהער — האט וואנא גענטפערט — גאר זאגט מיר מאדאם ווער ווייט איר? איך בין איר מוטער.

אזוויא איר ווייט איר מוטער? איר קאנט גיין אהיים דען אייער מאכטער וועט היינט קומען צוא אייך.

פון וואנען ווייסט איר דאס? — האט מאריא ערפרייט געפרעגט. איהר אונגליקליכער ברויטינאם האט איר אזוויא בעפאלען אין אברוף. איר ווייסט דאס בעשטימט? נא איך האב אליין גילעזן דעם בריוף.

איך דאנק אייך זייער פריילין פאר דער גאכריכט — האט מאריא געזאגט מיט אפריינדליכען שמייכלעל אונז איז ארויס געגאנגען.

וויא אפלימין דורך דער פינסטערער נאכט האט אפונק האפנונג פלוצים בעשטראהלט וואנאס פינסטער הערין, דעבארא וועט דאך יעצט געוויס אנקומען צוריק צוא איהרע עלטערין, האט זיא זיך געקלערט אונז זיא וועלן מיט איהר אנוועק פארהען אונז וועלן זיא געוויס צווינגען זיא זאל

ואל הייראמטקען מיט איין אנדערין, דאן בלייבט שטראהל פרייא, אונזער
וועט דאך געוויס אלס אונשולדיג ערקלערט ווערן דאן קאן זי פֿענליקט
ווערן מיט זיין האנד.

דיא געדאנקען האבן זי פֿערהוינט, זי האט אפגעווישט איהרע
סרעזן און איז געגאנגען אהיים, און וויא ערשטוינט איז זי געווארן אלס
אריין גייהענד אין שטוב האט זי גיהערט וויא דער פֿאטער שרייט צוא
דאנילא, דוא זאלסט דיא סיגוס גיין און אויס ווייזען אז שטראהל איז
אונשולדיג.

אבער עס איז דאך שוין פֿארפאלן! — האט דאנילא גענטפערט —
פֿאנראפֿין אפגעמישן איז גרינג, אבער אים לעבעדיג מאכן איז אונגעלייך.
דאס גייט מיך גאר נישט אן — האט ווייספעלד געשריען — איך הייס דיר
דוא זאלסט אים רעמען.

האט איר מיר נישט געזאלט הייסן פֿריהער איך זאל אים אונז חתונה אויף
שפּילן, וואס בין איך דא שולדיג? איך האב דאך אייער פֿערלאנג געטאן —
האט דאנילא גענטפערט.

בייד נישט קיין סך און טוא וויא איך הייס דיר — האט ווייספעלד
פֿעפֿאהלען — דוא קאנסט נאך פֿערריכטען ער זאל גירעמעט ווערן.

אום נאמעס ווילען וויא אזויא קאן איך דא פֿאריכטען, ביא האט אים
שוין אין אסטראג אנועק געפֿירט.

גייא וויא זיך מודה אז דער בריף וואקסט פֿון דיר.

דאס הייסט איך זאל גיין פֿארנעמען שטראהל'ס אָרט אין אסטראג
הייסט איר מיר? — האט דאנילא קאלט גענטפערט — גיין אזא גאר וועל
איך נישט זיין.

דוא וועסט ערנער מאכן ווען איך ווער דאס אויס ווייזען — האט
ווייספעלד געזאגט.

אויף דעם איז דא עצות.... איך בין אויך נישט פֿון דיא וואס מען
פֿאר קויפט דרייא פֿאר אנראשען, איך וועל זיך נישט לאזען שפּיען
אין פֿנים.

אנועק פֿון מינע אויגען! די אונגעמיש! — האט ווייספעלד צארגינג געשריען.
זעהט איר דאס קאן איך אייך טאן, אנועק גיין פֿון אייערע אויגן קאן
איך, אבער נישט גיין אין אסטראג.

מיט דיא ווערטער איז ער ארויס גיגאנגען פֿון ווייספעלד'ס הויז.

שטראהל'ס אונגליק וואקסט פֿון מיין פֿאטער? — האט וואנא צוא זיך
אלץ געזאגט אריינגייענד צוא זיך אין צימער — ער האט דאס אים דורך אפֿלבול
אין אונז לאגע געבראכט, איך טוו ריכטיג ערפֿאהרען, וואס ער האט אים
געטאן אין וואס דער בלבל באשטייט. פֿילייכט וועל איך דא קענען
שטראהלען רעמען.

בז.

אשר עקליכעס צופאל :

עס איז גיטען אפּינסערע נאכט, דער מאַנד האט זיך באהאלטען
אונטער דיא גרויסע וואלקען וועלכע האבן דעם הימל פערדעקט, דיא
שטראמען פון אגיר זיינען גיטען פוסט פון מענטשן, דען דיא בעוואוינער
פון דער שטאט האבן זיך שוין באהאלטען אין זייערע הייזער פאר דעם רעגן
וועלכער האט באדארפט באלד קומען.

אויף דעם בולוואר פארבייא אדרייא שטאקנעס הויז האט וויא געשוועבט
אשנארצע פרויען פיגור, זיא איז געגאנגען הין אונ צוריק, איינגע מאל איז
זיא צוגעגאנגען צוא דעם שטער פון דעם הויז וויא זיא זאל וועלן אריינגיין אין
הויף נאר נעמעס מאל האט זיא זיך צוריק געצויגן.

אנטעגין איר פון דעם הויף איז נאך אשנארצע פיגור ארויס געגאנגען,
דיא ערשטע איז צוא דער צווייטער צוגעלאפן אונ האט געפרעגט: דא וואוינט
דער זאנדארמיסקער פאלקאנוניק.

זא דא! האט אנעוונדע מענער שטימע גענטפערט.

איר גייט אפּשר פון אים?

זא איך גייא פון אים.

דאכט איז נעצט דא נעמאנד? האט דיא ערשטע שטימע מיט ציטערענדע
טענער געפרעגט.

גין דאכט איז איצונד קיינער נישא, אויסער דער פאלקאנוניק אליין.
איר ווייט לאנג גינעסין בייא אים?

פון צווייא דעם זייער אן.

ווייכט איר גיט, דאכט איז גיטען איינגער מאן מיט דעם גאמען שטראהל.
זא ער איז גיטען.

וואו איז ער איצונד?

ער זיצט אין אגוט ארט מאקע אין אסטראג.

אין אסטראג? — האט וואנא (דען דאס וואר זיא) אנעשרייא געקאן.

זא ער זיצט אין אסטראג, דען ער איז אפאליטישער פארברעכער.

אז ער איז גיט קיין פארברעכער, ער איז אונשולדיג — האט וואנא מיט
אפּיטערע שטימע געזאגט.

איך האב מורא אז איר זייט אויך אפּערברעכערין — האט דער מענטש
געזאגט ערגרייפּענד זיא בייא דיא הענד — דען דיא וואס קאמפאנירט זיך מיט
פאליטישע פערברעכער, דיא איז אויך פון זינד גיט ביין, אלזא זאלט איר
אזויא פריינדליך זיין אונ אריינגיין מיט מיר צום פאלקאנוניק.

אום נאמעס ווילען לאזט מיך אפ — האט וואנא זיך גיפּעטין אונ אירע

העגד מיט דיא פיס האבין געציטערט וויא פון פיפער, — איך שווער אייך בייא
נאט אז איך בין גיט קיין פערברעכערין.

דאס וועלן מיר שפעטער זעהען — דער נוייל קומט מיט מיר ארויף צוא
דעם פאלקאנוניק.

א מוט מיר אזא שאנדע גיט אן, איך בין אנדערש קינד, — האט
זיך וואנא גיבעטן, איך בין שטראהלס בלה אונ בין גענאנגען ערפאהרען
וואס מיט אים איז, איך שווער אייך אז איך זאג דיא ריינע ווארהייט.

קיין שבועה וועט אייך גיט העלפן — האט דער מענטש וועלכער וואר
אזאנדאר געזאגט ערנרייפער פערטער וואנאס האנד ' גייט איר מיט נוסען
איז רעכט ווען גיט וועט איר גיין מיט בייזען.

וואנא האט זיך געפרופט בעטן, אונ האט אויך צוגעזאגט דעם אנדאר
נעלד נאר אלס זיא האט גיזעהען אז איר וועט קיין זאך גיט העלפן, איז זיא
אריינגעזאנגען מיט דעם אנדאר צום פאלקאנוניק.

אקאלטער שווייס האט בענאסין איר שטערין אלס זיא איז אין אגרויסן
זאל אריינגעקומען וואו דער פאלקאנוניק איז גיזעסן געבען אמיש אונ האט
געשריבען, אלס ויזא ווינען אריינגעקומען האט ער דעם קאפ אויף געהויבן
אונ האט זיך שטארק פארוואונדערט אלס ער האט דערזעהען קומין דעם אנדאר
מיט אשיין מעדען.

דאס מיידל הער פאלקאנוניק איז אפאליטישע פערברעכערין — האט
קומין געזאגט — ויזא איז געקומען ערפאהרען וואס עס הערט זיך מיט
שטראהלען.

גיין איך בין גיט קיין פערברעכערין — האט וואנא מיט טרערין געזאגט —
זא וואר וויא איך לעב אז איך בין גיט קיין פערברעכערין.

ווער ווייט איר? האט דער פאלקאנוניק געפרעגט.

איך בין אהינע.

ווער ווינען אייערע עלטערן?

מיין פאטער הייבט איסר ווייספעלד.

וויא קומט איר צוא שטראהלען?

שטראהל האט באדארפט זיין מיין קהן.

פון וואנען האט איר געוואקסט אים דא צוא זוכען.

אויף זיין קנארטיר האט מען מיר געזאגט אז ער איז גענאנגען
צוא אייך.

איר פלעגט אפט גיין צו אים אין קנארטיר?

גיין גיט זייער אפט, דען ער פלעגט קומען צוא מיר, נאר היינט אז
איך האב גיזעהען אז ער איז גיט געקומען וויא געוואונליך, בין איך אויסגעהיג
געווארין, אונ בין גענאנגען צוא אים אין קנארטיר פרעגן וואו ער איז, האב
איך דארט ערפאהרען אז ער איז גענאנגען צוא אייך.

איר האט געוואוסט אז ער איז אפאליטישער פארברעכער ? — האט דער פאלקאוויג געפרעגט נאך אקורצעס נאכדענקען.
ניין ער איז גיט קיין פערברעכער.

וואס זאגט איר ער איז גיט קיין פערברעכער אז מיר האבן פאקטען אז ער איז אנגעהאלטען פאר אפאליטישע.

איך קאן שווערן בייא אלעם וואס הייליג איז אז ער איז דער ארדענט-ליכטער מאן אין דער וועלט, איך ווייס אז זיינע פיינדע האבען פאר אים אנגעטון אויס געשפרייט, אונ דער ארדענטליכער מאן איז אריינגעפאלן, פון וואנען ווייסט איר דאס ?

איך האב היינט געהערט צווייא מענטשן האבן זיך געקריגט, אונ איינער האט דעם צווייטען פארטוירפער געמאכט וואס ער האט שטראהלען אונשולדיגער ווייזע אין אבגרינד געווארפן.
ווער זיינען דיא צווייא מענטשן ?

איינער הייסט דאנילא פושאק, איך ווייס אז ער האט דאס שטראהלען דיא חתונה אויפגעשפילט, נאר וויא אזויא ווייס איך גיט.

אונ ווער איז דער צווייטער ? האט דער פאלקאוויג געפרעגט.

דעם צווייטען קאן איך גיט.

וואו וואוינט דער דאנילא פושאק ?

אין דער ליכט שטראסע 8 №

איז דאס ריכטיג וואס איר זאגט ?

איך שווער בייא נאט אז דאס איז ריכטיג.

דער פאלקאוויג האט פאר שריבן איהר נאמען אונ דאס הויז וואו זיא וואוינט, אויך אלע איהרע רייד, אונ האט געזאגט: איהר מאגט אייך יעצט גיין אהיים, אונ אז איך וועל אייך פאדארפן וועל איך אייך שוין אויפווקען.

וואנא איז אויסער זיך פאר פריידע געווארן זיא האט געהאפט דעם פאלקאוויגס האנד אונ האט אקוש געטאן אונ האט זיך דאפייא צוא ווייגט.

איך האב אייך קיין טובה דא גיט געטאן — האט דער פאלקאוויג געזאגט — איך לאז אייך איינציג אפ ווייל איך האב קיין פאקטען גיט אז איר זייט אויך אפערברעכערין, נאר איר זייט גיט פרייא, ביא וועט שוין אויף אייך אכטונג געבן, אונ איר וועט נאך שטיין אין סוד.

וואנא האט מיט דער אפגעלאזענע אויגען דעם פאלקאוויגס הויז פארלאזן, לאנגזאם איז זיא אראפ געגאנגען פון דיא פערע, אונ איז ארויס געגאנגען פון דעם טויער אויף דעם בולוואר, דער הימעל איז געווארען היינער דען דיא וואלקען האבען זיך צוא שפרייט, אונ דער העלער מאנד האט וויא שפאצירט פון איין וואלקען צום צווייטען, נאר גייענד האט ער

בעלייכטעט

(פ"א)

בעלייב'ס דעם בולוואר, אונד זוזאנא האט באמערקט אז גיט ווייט שטייט
אמענטש וועלכער האט זיך געלאזט צו איהר צווא גיין אלס ער האט זיא
דער זעהען.

דא וואוינט דער זאנדארמיסקער פאלקאוויק? — האט דער בענטש
געפרעגט צו גייענד נא הענט.

ווער איז דאס דעבארא? — האט זוזאנא פערוואונדערט אנעשרייא געטאן
אלס זיא האט ערקענט איר פריינדיגס שטימע.

דוא ביזט דאס זוזאנא? — האט דעבארא אין איר זייט אנעשריי גיטאן —
פון וואנען גייסט? וויא קוקסטו אהער.

קום געשווינד אונזעך פון דאנען איך וועל דיר שוין אלס ערציילען — האט
זוזאנא געזאגט עררייפענד דער פריינדיגס האנד אונד האט איר נאך זיך גאך
געשלעפט גייענד מיט שנעלע שריט.

אלס זיא זיינען אפגעגאנגען איינגע גאסען, האט דעבארא זיך צווא
געשטעלט אונד האט געזאגט: דוא ביזט גיטען זייער פריי אונדארמיסקען
פאלקאוויק זוזאנא? א ערצייל מיר געשווינד וואס האסטו דארט גיטאן, אונד
פיליכט האסטו דארט אפעס גיהערט וועגן שטראהל'ן.

זוזאנא איז גיטען זייער גיט אנגענעהם דאס וואס דעבארא האט זיא
געטראפן ארויס גייענד פון זאנדארמיסקען פאלקאוויק, זיא האט מוכא גיהאט
אז דעבארא וועט פארשטיין וויא פערליבט זיא איז אין שטראהלען, זאגן
אלגין אז זיא איז אהער גינגען וועגן אנאנדער נאך האט זיא איך גיט
גיקענט דארום האט זיא געזאגט נאך אקורצעס נאכדענקען אז זיא איז גינגען
איר (דעבאראן) וזכען, ווייל זיא האט זיך זייער לאנג געזאגט, אונד אז זיא
איז שוין גיטען זייער דעם פאלקאוויק האט זיא שוין אין איין נאנג געפרעגט
אויף שטראהלען.

ווא וואס הערט זיך? האט דעבארא ראש געפרעגט.

ער ויצט דער ווייל ארעסטירט.

וואו אין אסטראג?

זא אין אסטראג.

אז איך האב באלד פארשטאנען אז מיין אונגליק איז שוין גישעהן —
האט דעבארא געיאמערט — איך האב פארשפילט מיין טייערין שטראהל'ן
פארשפילט פיליכט אויף עוויג, וואס זאל איך איינזנד מאן?

דוא מוזט ליפע דעבארא מאן וויא שטראהל האט דיר געהייסן, צוריק
גיין צוויי דינגע עלטערין, זיין מוטער איז גיטען אויף זיין קווארטיר אונד האט
דיר געוואלט געטען אהיים.

מיין מוטער איז גיטען אויף מיין קווארטיר? פון וואנען האט זיא געוואקסט
וואו מיין קווארטיר איז.

געוויס האט זיא אפגעהערט פון געמאנדען.

יא איך מוז גיין צוריק צווא מיינע עלטערין — האט דעבארא געזאגט
ענטשלאסען — איך האב שוין אלס איינס גיט וואס אנציווערין .
וואו ביזטו גיטען ביז אהער דעבארא ? — האט זיא וואנא געפרעגט .
איך ווייס אלליין גיט וואו איך בין גיטען , איך האב גיט געוואוסט וואו
איך זאל שטראהלען זוכען , איך בין געטוען געבען אקטראג , איך בין
געטוען בייא דעם פאליצמייסטער אונ בייא אלע פריסטאנעס , ביז איך
האב ענדליך ערפאהרען אז ער איז געגאנגען צו דעם זאנדארמיסקען
פאלקאנוניק בין איך געלאפן צווא איהם , קום ליבע וואנא פיהר מיך
אפ צווא מיינע עלטערין , מיט דיר וועט מיר גיט זיין אזווא שרעקליך דאס
צוריק גיין צווא זייא .
קום איך גייא מיט דיר — האט וואנא גענטפערט .

בח.

דאס געהיימניס .

דער שדכן פפעל האט וייער ריכטיג געשילדערט עוונעניעס כאראקטער ,
דאמיט וואס ער האט געזאגט אז זיא האט ליב דעם לוקסוס , אונ איר גאנצעם
שטערעבען איז צווא לעבן וויא אנערעפן אלע זאלן זיא מקנא זיין , זיא איז גיטען
פון דיא פרויען וואס האבען קיין געפיהל גיט צווא מאמריעלישע גרינדע , אונ
זייען גור איבער גיגעבן צווא אידעאלישע פאנטאזיען , עוונעניע האט
גיזעהען איר גליק אין דעם אויסענגווענדיגסטען גלאנץ , זיא האט געוואלט
שטיין העכער פון אלע פרויען מיט איר פומין אונ מיט איר גלאנץ , זיא פלעגט
פעשטענדיג לאבען פון דיא מעדעקעס וועלכע האבען זיך געליבט אין ארמע
מענטשין , וועלכע האפן געקוקט אויף בילדונג אונ אויף שיינקייט , איהר
ווערמיל וואר אימער קוען געלד איז דא איז אלעס דא אונ וואו קיין געלד איז
גיטא איז קיין זאך גיטא אונ דארום איז קיין וואונדער גיט וואס זיא וואר
געניינט צווא הייראטהען מיט איסר ווייספעלד וועלכער וואר דרייא קאל אזווא
אלט וויא זיא , זיא האט אין דעם שידוך גיזעהען דעם ציל פון אלע איהרע
האפענונגען .

קלארא מעקערוואלד וואר אפרווא וועלכע האט אויף איר שכל קיין קאל
גיט געשטעלט , זיא פלעגט זיך פעשטענדיג פארלאזן אויף דעם ראטה פון
נוסע פריינד , הערמאן נוסט האט זיא געהאלטען פאר אנוואהרען פריינד אונ
פאר אקלונגען פראקטישען מענטשין , אונ אז ער האט איר ערקלערט אז דער
שידוך מיט ווייספעלד איז פאר איר מאכטער אנליק , האט זיא אים געגלויבט
דאך האט זיא זיך גיט געוואלט פעשליסען צווא טאן דעם שידוך אן איר טאן .
זיא האט אים דעפעשירט ער זאל קומען , אונ ער איז פאלד געקוקען .

מיר זעהען וואס נעמט מיט איהר מאן וואס ענדט אין אצטער, און הייבן
וועגן דעם שידוך, ווער נעשפּרעך בלויזן מיר הערען דען ער איז אונז
זעהער וויכטיג.

נא אבראם וואס זאגט, איז דאס אפלאן צו גיט? האט קלארא
געפּרעגט איהר פאן וועלכער איז געווען פערטסט אין געזאגטן.

אויך ווייס אז דיר גיפּעלט דער שידוך, און עוונגעניע איז צופרידען
וואס זאל דא מיר גיט גיפּעלין? אז צוויי זאגן, שיכור דאך ווי דער דריטער
לייגן שלאפּען.

נא אבער וואס ווייזט דיר אויס וועט עוונגעניע גליקליך זיין מיט וויספעלדן?
דיא פראגע באדאךט מען פּרעגן גאט, דען נאר ער ווייס אזעלכע
זאכן, דער גלייכער פערשטאנד ווייזט אז דאס איז גיט אזא גלענצענדער
שידוך, אמתן פון העכער פּרופּיט איהר, און האט נאך צוויי קינדער אויף,
דא קאן מען קיין גרויס גליק גיט ערווארטען, דען אפּוואהל מיר זעהען אז
ינגע שטארבען מאנכעס מאהל פריהער פון דיא אלטע, נאר אויף דעם איז
זיין דא אנטערמיל: איינער קאן שטארבן און אנאלטער מוז שטארבן
און ווען וויספעלד וועט חלילה אין אקורצער צייט נאך דער חתונה שטארבן
קאן מען פערשטעהן וואס פאר אסוף עוונגעניע קאן האבן.

נא אויב אזויא פאר וואס זשע בייזט מסכים צו דעם שידוך?
אויך וועל דיר זאגן דיא ווארטייט קלארא אז מיר ארשט זיין גיט
וועגן עוונגעניען קוים האט וואס געקענט געזאגט דעם פיינעם ארדענטליכען
הערצמאן דער פאר וואס ער איז גיט אזויא הייב, און נעמט איז בייא איהר
רעכט צו הייראטען מיט אנאלטען מאן דער פאר וואס ער האט געלד, וויל
אויך מיר שוין וועגן איהר גיט אינטערעסירען, זאל זיא מאהן וויא זיא וויל,
אין מיטען בין אויך מיר מיטש וואס זאל אויך אין אמתן אזויא לייגן דיא בוחות
פאר איהר, מעהר סענה וועט זיין ווען דאס געלד וואס אויך וועל איהר דארפן
געבען נדן ווען זיא וועט חתונה האבן מיט אנאלטערין, וועל אויך פּעסער
געבען מיינע אייגענע קינדער.

עס איז דאך אבער אויף עוונגעניען ארעכונות.
וואס פאר ארעכונות, זיא וויל דאך דעם שידוך און אויך וועל נאך
זעהען פערזאנען אז וויספעלד זאל איהר געבן אפּוואהל וואס דרייסיג
מונעטן רובעל, מאמער חלילה שטארבט ער פלייכט זיא בייא אזא קאפיטאל,
בארכעין נאר קלארא וויפּיל געווינדט און בוחות עוונגעניע האט אונז געקאסט,
דאס איינע שרעק וואס מיר האבן פון איהר געהאט אלס מיר האבן זיא געפונען
בייא אונז לעבען מיהר דא געדיינקסט דאך גענוים יענע שרעקליכע נאכט אין
ווארשויא, היינט דאס געלד וואס זיא האט אונז אפּ געקאסט, מיר האבן
געמאהן מיט איהר אזויא פיל גוטס וואס עלטערין קאנען דוכט ווי ווערע
אייגענע קינדער אזויא פיל גיט מאהן, נא וויפּיל איז דער שיעור דוכט ווי

דאס איינע וואס מיר האבן איהר אלס טאכטער ערקלערט, און האבן איהר
אונזער נאמען געגעבן איז שוין גענוג, ווער וואלט דאס דען געטאן אזא
זאך, מאכן אנגעפונענע קינד וועלכע איז פלייכט אממער פאר אנאייגן קינד
ווערענד מיט האט גאט צו דאנקען אייגענע קינדער.

ניין וואו איז נישט קיין סתור, דאס געדיינקסט דען נישט וואס אין ידעם
בריוו וועלכען מיר האבן ביא איהר דאקאלס געפונען איז געשטאנען, דאס
האט איהר אנאונגליקליכע ארעמע מוטער געפאך געמיזט אויס ניין
אונזע ווארפן.

און דאס ווייסט געוויס אז דאס האט ווינקליך אנאנעמע מוטער
געשרייען? — האט אבראם לאכענד געזאגט — עס קאן זיין אז דאס איז
נור אנגעפערט.

נאר איך ווייס נישט וואסו האסטו זיך דער מאהנט דיא אלטע געשיכטע,
בזו אהער האבען מיר דער פון נישט גירעט, לאמיר ווייטער אויך דער פון נישט
ריידן, מיר האבן זי אז אהער אלס אונזער קינד פערמאכט, דאס זעלבע
וועלן מיר ווייטער אויך טאן.

ווער טוהט דען אנדערש? — האט אבראם גענטפערט — דאס זעהסט דאך
אז איך בין נור צוליב איהר געקומען צופאהרען, און בין פערמיט וויא אפערט-
ליכער פאטער זי אפערטאנען.

דאס הייסט נישט פערזאנליכע וויא אפערטליכער פאטער ווען דאס זעהסט
ארויס אז דער שידוך איז נישט קיין גוטער און דאס טוהסט וואס.

דאס וואלט געהייסן שלעכט געהאנדעלט ווען איך זאל זי צווינגען
גענען איהר ווילען זי זאל הייראטקען מיט ווייספערלדן, נור קוים בעט זי
מיך איך זאל מיט איהר דעם שידוך טאן, הייסט דאס פאטערליך געהאנדעלט,
אלאז פלייכט דאס אזויא אז מיר טוהען דעם שידוך?

נא אזויא פלייכט דאס, מיר קאנען נאך שרייבען היינט ביא נאכט
תנאים, און טאקע אין עטליכע טעג ארום שטעלען דיא חופה, ווייספערלד
וועט דא זיין היינט?

איך ווייס נישט, מיט קאן איהם שיקען בעטען אהער.

שיק טאקע איהם בעטען אהער, און בזו ער וועט קומען וועלן מיר
נאך אמאחל איבער ריידן מיט עוונעניען.

דאס פערשפארסט שוין מיט איהר צו ריידן, זי האט מיר היינט אויך
נאר אפען געזאגט אז ווייספערלד גיפלט איהר, און זי וויל נאר מיט
איהם הייראטקען.

נא שיק איהם רופען אהער.

קלארא האט בעפאהלען דעם בעדיינען ער זאל געקען צו ווייספערלדן
און זאל איהם בעטען אהער.

מיר דוכט אז ער איז געצט ביא הערמאן נוסט — האט דער בעדיינער

גענטפערט

(אפ)

געקענטערט — דען איך האב איהם נישט לאנג געזעהען געהערט מיט נוסמן
ווערער נישט — האט קלארא געזאגט. — דאס אלסמ בעסטן אהער איך
הערמאנען מיט דער פרוי.

דער בעדינטער איז ארויס געגאנגען, און אבראם האט אריינגערופען
עווענענען זיא איז געווען פערפויגט וויא צו אפאל.

דאס האסט געוואלט ערנען געהן עווענענען? האט זיא אבראם גיפערנט.

יא פאפא וויספערט האט מיר הייסע איינגעלאדן אין סטעאטער.

ער וועט דען קומען הייסע אהער?

ער האט פערשפראכן צו קומען.

אזוי? אבי איך האב איהם געשיקט רופען.

צוליב וואס האסטו איהם געשיקט רופען — האט עווענענען גיין-
געריג געפרעגט.

איך האב זיך געראטעווען מיט דיין מוטער ווענען דעם שידוך, און
בייא אויף איז געבליבען אז קוים ביזטו בעשלאסען צו זיין וויספערט'ס פרוי, און
זאלן מיר דיר נישט שטערן, און האבן דארום געשיקט בעסטן איהם אהער
דיא נאך זאל אנגענדע נעמען נאך היינט.

איך האב דיר געהער פאפא וואס דאס שטערסט מיר נישט צוגעהערן צו
מיין גליק, איך רעכטן דאס וויקליך פאר אגליק זיין וויספערט'ס פרוי, ער
איז אבראפער ארדענטליכער מאן דאבייא קלוג געבילדעט און בייך, דאס
וועסט געהערן פאפא וויא גליקליך איך וועל זיין, דיא גאנצע וועלט וועט מיר
בעניידען (סקנא זיין).

הלאזי זאל דיר זיין וויא איך ווינטש דיר. — האט אבראם געזאגט — איך
רעכטן אז דאס וועסט פערשפארן היינט אין סטעאטער צו זיין, ווייל מיר ווילען
נאך היינט שרייבען תנאים, איך האב גיבעטן הערמאנען מיט מאריאן
אויך אהער.

הערמאן מיט מאריאן וועלן היינט געוויס נישט קומען, דען זייער דעכארא
איז קראנק זיא ליגט צו בעט.

דעכארא? — האט אבראם פערוואונדערט געפרעגט — איז דען דעכארא
שוין בייא זייא?

יא געסטערן אבענדס איז זיא צו זייא געקומען.

פון וואנען ווייסטו דאס?

איך בין הייסע דארט געווען, איהר געליבטער זיצט אין אסטראג,
דער פאר וואס מיר האט געפארטען אז ער איז אסטאגאליסט, דארום איז זיא
געסטערן אליין געקומען צו דיא געלערן, זייער דינסט דבשה האט מיר
געזעהלט, אז עס וואר דאמאלס וואו ריזגענדע סצענע אז איינפאך דיא ווענד
האבן געווינט, דיא געלערן האבן זיא געפאנגען מיט דער צערמליכסטער

ליבע, זיא איז אָפּער באלד קראַנק געווארן אונד האט זיך אין בעט אריין געלייגט.

דאס איז וויקטיגע נייעס — האט אבראם געזאגט — מיך פרייט זעהער וואס הערמאן האט פארט גערייכט ניין ציל, שאדע וואס ער וועט נישט קענען זיין אויף דייע תנאים.

אין דער מינוט האט זיך דיא מיהר געפונט, אונד וויספעלד איז אריין-געקומען, ער האט אויס געזעהען זעהער פלאס, אונד שטארק צורודערט, ער האט מיט אנגעוואונגענער פריינדליכער מינע געזאגט: נישט נאכענד!

נישט נאכענד הער וויספעלד! — האט אבראם פריינדליך גענטפערט — מיר געווארען אייך מיט דער גרעסטער אונגעדוילד, מיין דיגער האט אייך מאקע געטראפען בייא הערמאן נוסט?

ניין אייך בין בייא הערמאנען נישט גיווען, אייך גייא פון דער היים, דען אייך האב הייטע פערשפראכטן דער פרייליך עוונעניע געהען מיט איהר אין טהעאטער, דארום בין אייך געקומען, איהר האט מיך דען געשיקט רופען? יא טייל אייך באדארף דיא וואך אנועק פאהרען, האב אייך געוואלט מאכטן אנטענדע וועגען אונזער גישעפט.....

פון מיינער זייטע איז שוין געגרינגט — האט וויספעלד שמייכלענד גענטפערט.

נא אונד פון אונזער זייטע איז אויך געגרינגט — האט אבראם געזאגט. האבטן מיר שוין גאר נישט פון וואס צו היידן? האט וויספעלד געפרעגט. גאד אקלייגיקייט, אייך וויל אלס נישטער פאטער מיין מאכטער פער-זארגען מיט איין פונקט. וואס פאר אפונקט?

אייך וויל איהר זאלט איהר געבען אפנוכה אויף דרייסיג טויזענד רופעל טייל איהר פערשטעהט דאך אליין, אז איהר האט קינדער זאלטן אייך געזונד זיין, אונד נער היים וויא אזאך מאכט זיך זאל זיא נישט פלייגען מיטטעלאז..... דאס איז פון דיא קליינע זאכטן — האט וויספעלד גענטפערט.

נא אויב דער פון איז קיין טינגעט נישט, קאנען מיר שוין שרייבען תנאים — האט אבראם געזאגט.

זעהער שוין! האט וויספעלד צופרידען גענטפערט. נא אונד דא עוונעניע בינז צופרידען? — האט זיא אבראם געפרעגט. יא אייך ווינשט זיך בעסערס נישט, האט עוונעניע פערשעמט גענטפערט.

* *

*

אין דער זעלבער נאכט איז וויספעלד געווארן עוונעניע מעקערוואלדס חתן, גאר אלע האבטן געוואונדערט וואס דער חתן איז עפעס דעם אכענד גיווען אומעדיג. אפונק

כמ.

אפונק האפנונג.

שטראהלס אונגליק האט פילע הערצער פערוואונדעט, אלע זיינע קאמע-
ראדען פון איניווערוזטעט וויא אויך דיא פראפעסארין האבן איהם בעדווערט.
דען ער וואר בייא אלע זיינע בעקאנטע שטארק בעליבט. אונ אלע האבן
געוואוסט אז ער איז אונ'שולדיגער ווייזע אין אונגליק אריינגעפאלן, ווייל זיין
האבן געקאנט זיין כאראקטער, אונ האבן גוואוסט אז נישט ער וועט בענעהען
אזינד נישט נור גענען דער רעגירונג. אפילו נישט גענען אן'איינפאכען מענטשין.
נור מיר ווייסן דאך שוין וואס הייסט דאס רחמנות פון גוטע פריינד.
מען נישט אזיפטן אונ מען נאנט געבאך. אונ קיינער ריהרט זיך פון ארמ נישט
דעם אונגליקליכען צו רעטן. פון דיא פילע גוטע פריינדע וואס דער מענטש
האט אין דער צייט וואס ער באדארף זייער טובה בלייבן נור איינער צו צווייא
אין זיין אונגליק וועלכע ווילן איהם העלפן. פון אלע גוטע פריינד וואס שטראהל
האט געהאט אונ וואס האבן איהם בעדווערט זיינען געבליבען נור דרייא וועלכע
זיינען פערטיג גינען זייער לעבן צו אפפערן אום זיין רעטונג ווילען. דיא
דרייא פערזאנען זיינען אונזערע בעקאנטע בנימין פריעדליש, זיין מוסער
ציפה, אונ וואנא ווייספעלד, (וועגן דעבאראן איזט יעצט דיא רעדע נישט
ווייל זיין לינט קראנק).

וואנא האט פון דער צייט וואס מען האט שטראהלן ארעסטירט קיין
פרייע מינוט נישט געהאט. זיין פלעגט נישט עסן נישט טרינקען נישט שלאפן. אונ
אפגוואהל זיין האט געהאט דורך איהר אונפארזיכטיגקייט גרויסע שרעק אונ
שטערצן דאמאלס בייא דעם פאלקאווניק. דאך האט דאס איר נישט אפגעשראקן
צו זוכען מיטלען וויא איהם צו רעטן. דיא געשיכטע וואס איהר האט יענע
נאכט געטראפן. האט זיין קיינעם נישט ערצייחט. זיין האט גאר מורא געהאט
יעמאנדען דאס צו פערטרויען. אונ זיין האט גאר מורא געהאט פיליכט
רופט מען זיין גאך אמאל צום פאלקאווניק. אונ ווער ווייס וואס פראגעוולמאט
דא קאן זיין. מאנכעס מאהל וואר זיין צופרידען בייא דעם געדאנק אז פיליכט
וועט זיין אויך זיפצען אין אסטראג, דען דאמאלס וועט זיין דאך קענען
זעהען שטראהלן. אונ איהם ווייזען אז צוליב איהם איז זיין אויך אין אן'אונגליק
אריינגעפאלן. אונ דער פאל וועט פיליכט פיהרען דאצוא שטראהל זאל
זיין אויך ליבען.

זיין האט — וויא מיר ווייסן — געוואלט ערפאהרן וואס פאר אשפיטצעל
איהר פאטער האט דורך דאנילאן שטראהלן אפגעטאן — זיין האט געפרעגט
מארקען אונ האט געפארשט בייא דאנילאן זיין האט אפער פון זיין גאר נישט
געקענט ערפאהרען. בייא איהר איז קיין צווייפעל נישט גינען, אז איהר פאטער
קאן רעטן שטראהלן ווען ער זאל נור וועלן. אונ דער געדאנק האט זיין נישט

געלאזט ריהען. ווא האט פיל מאהל געוואלט פאלן דעם פאטער צו דיא פיס, אונ איהם בעטן ער זאל אויף דעם אונגליקליכען שטראהלן רחמנות האבן. אונ זאל איהם פון געפענגעניס בעפרייען. אבער ווא האט דאס ניש געקאנט ביא זיך אליין פועלן. ענדליך איז ווא געפאלן אויף אן אנדער פלאן. ווא זאל זאגן שטראהלס מוטער אז ווא זאל גיין בעטן איהר פאטער מיט טרערן זאל אויף איהר קינד רחמנות האבן, אונ זאל איהם טאן אמזקה.

אין נאך האט איהר געוואונדערט. ווא האט זיך דערמאנט אן דיא נוערטער וואס איהר פאטער האט גירעדט מיט דאנילאן וויא ער האט איהם געהייסן ער זאל שטראהלן בעפרייען. דאס איז דאך אצייכן אז דער פאטער אליין וויל איהם אויך טאן אמזקה. נאר ווא האט דאס אליין פערענטפערט. וויא ווא האט געקאנט דעם פאטערס באראקטער, האט ווא געוואוסט, אז ער וויל בעשטענדיג בלייבן גירעכט. ווא האט גירעכט אז ער וויל פאר דאנילאן אליין ווייזען אז ער איז דא ניש שולדיג פני דאנילא זאל אויף איהם קיין ביישש ניש האבן. נאר דאס האט ווא ניש געקאנט פערשטייהן וואס פון יענעם טאג איז איהר פאטער בעשטענדיג אונמוסטיג אונ אונרוהיג. זא דאס ער האט זיין גאנצן מוסה פערלארן.

דער פלאן ווא זאל שיקן שטראהלס מוטער צוא איהר פאטער בעטן רחמנות אויף שטראהלען. האט איהר שוין ניש געלאזט ריהען. אונ ווא איז אין אשיינעם פריה מארגן אונגעקעגנאנגען צוא ציפתן אין קווארטיר פארלייגן איהר דעם פלאן.

דיא ארטע אונגליקליכע היינענדיגע ציפה איז ניועסן זייט שטראהל איז ארעסטירט געווארן אין איין קווארטיר מיט בנימין פריעדפיש. דער עדלער מענטש האט זיין פערשפרעכונג געהאלטען, ער האט געהיילט מיט ציפתן דאס ביסען פון מויל. צוליב איהר איז ער געבליבען אין אניר. אונ האט דא אויסגעזוכט אן אלטען בעקאנטן סוחר וועלכער האט איהם רעקאמענדירט אין אקאנטאר וואו ער פלעגט פערדינען עמליכע רוביל אונאך. אונ האט וויא געהיילט מיט דער ארטער ציפתן.

סיר זעהען וויא אין יענעם פריהמארגען ביא טהייא פערמיפט אין דעם געשפרעך.

האט גיין זאגן ניש ציפה, איך זאג איך אז אייער אלעקסאנדער נעמט בעפרייט ווערן. גיין אונשולדיגע ווערן גימאלס פערלארן.

אבער דער ווייל וויא איז מיר — האט ציפה זיפצענד געזאגט — דערנויט זיטצט ער געפאך אין אסטראג צווישען אלע נגבים אונ גולגים.

מיילע וואס קאן מען העלפן. אין לעפן טרעפן זיך אלערלייא צופאלע עס טרעפט זיך אקאהל אז דיא גאנצע וועלט ווייט אין אונזערע אויגן איז ווא אן אסטראג. איך באדארף דאך איך ניש דערציילן קיין מעשיות. איהר ווייסט דאך שוין וואס צרות באטייטן.

צו איך ווייס? פינאָקטער איז מיין לעבין! איך האב דען איין רוהיגע מינוט געהאט אין מיין לעבין? פון דער צייט וואס מינע עלטערין האבן מיר פערשליגערט פאר מיין מאן דעם עזר ושראל. האב איך דיא וועלט נישט גינעקען. עפעס אקליינגיקייט ויטצען עטליכע אונ צוואנציג יאהר אנגענוגה. איהר שפילט זיך עפעס דערמיט?

איך פערשטייט וואס פאר אצרות איהר האט געהאט. נוא זעהט איהר דאך אז האמטש איהר זענט אין אסטראג נישט געזעסן. פון דעקט וועגן האט איהר אייגער גאנץ לעבין פערבראכט וויא אין אסטראג.

יא ביטער איז מיר! — האט ציפה געזאגט אויס ווישענד דיא אויגען. אין אסטראג צו ויטצען איז פיל בעסער וויא צו לעבין אזא פינאָקטער לעבין וויא איך האב גילעבט. דען אין אסטראג האט מען אס וועניגסטען וואס צו עסן. איג מען שלאפט אונטער אדאך. אונ מיר איז פיל מאהל אויסגעקומען אז איך האב וואכן לאנג קיין שטיקעל ברויט נישט געהאט, אונ האב זיך געוואלנערט אונטער דעם פרייען הימל. א אזא לעבין זאל האמטש זיינע לעגטע יאהר פערבריינגען דער מחשמוניק פלטיאלקע אויב ער לעבט נאך.

ווער איז דער פלטיאלקע? — האט בנימין געפרעגט.
וואס הייסט דאס איז דאך מיין יאן (מאן) מיין רבשט וואס מיין מאמע האט פאר מיר אויסגעוואכט.

ער האט געהייסן פלטיאל? אונ וויא איז גינען זיין פאמיליע?
זיין פאמיליע איז גינען אקס.
אקס? — האט בנימין אויסער זיך איבערגראשט אנעשרייא געטאהן — פלטיאל אקס?

יא פלטיאל אקס געקילעט זאל ער ווערין וויא אנאָקס מאמע ויסער!
נאר וואס וואונדערט איהר זיך אזוי רבי בנימין.

וואס הייסט וואס איך וואונדער מיר. פלטיאל אקס איז דאך דער רוצח וועלכער האט מיר אנגליקליך געמאכט, אונ צו אזא לאגע געבראכט.

נומע מלאכים זיינען מיט מיר! — האט ציפה העכסט ערשטוינט געזאגט — וויא קומט ער דען צו איך.

ער איז גינען אקאסיר ביא אונז אין גלשעפט, אונ איז גאכער מיט אונזער גאנץ קאפיטאל אנגלאפן גינארין.

דער קאלפאסניק איז גינען ביא איך אקאסיר? וויא קומט ער צו איך?
האט ציפה געפרעגט אונ האט אויסגעגלאזט איהרע אויגען בנימין.

ער האט ביא אונז אין שטאדט חתונה געהאט. אונ ווייל ער האט געהאט אשיינעם גאמען פאר אנוייל לערנער האט איהם מיין פאטער צו גענומען פאר מיר פאר אפלאד, גאכער איז ער געווארן ביא אונז קאסיר.

גוא אונ וואו איז זענע נייב?

זענע ויזט געבאך אויך אנגענוגה אזוי וויא איהר. שוין 20 יאהר איז ער

איז אנטלאפן געווארן, אונטערן נאמען וואס ער איז אהינגעקומען.
ווערט נאר וואס מען זאגט אפט מאהל, ווייט ווען מיר וויינען בעקאנט איז
מיר האבען נישט געוואוסט, אז מיר האבן ביידע געהאט איין מלאך הקטן. נאך
אונטער האט איהם נאר נישט געוויסט?

איך האב איהם געוויסט אפער אזוי וויא דא ערד האט איהם צוגענומען.
בייא מיר ליגט נאך דאס פאפיר וואס אונזער ספראוניק מיט דעם פאליצמייסטער
האבן מיר געגעבן, אז אויב איך וועל איהם געפינען זאל איך איהם פערהאלטן,
אונטערן נאמען וואס מיר העלפן איהם צו ארעסטירען. נאך פערפאלן איך האב שוין
נאך פערלארן דא האפנונג איהם אפמאחל צו געפינען. ער מוז זיין ערגעץ
אין אמעריקא.

דיא מיהר האט זיך אויפגעפונען אונטער וואנא איז אריינגעקומען. ביידע
בנימין מיט ציפא וויינען פון זייערע ערשטער אויפגעשפרונגען אלס וויא האבן זיי
דערנען. בנימין האט זיך נישט געקענט נאר ציפא האט איהר שוין נישט געקענט.

נישט מארגען איך ציפא! — האט וואנא געזאגט אריינגאמערד. איך
האב קוים זייער קוואליר געפונען.

אנאסט וועט! — האט ציפא געזאגט — עס מוז עפעס זיין וואס איהר
האט מיר אזוי געוויסט.

איך בין איך געקומען געבן אנגעזעה וויא אזוי איהר זאלט זייער זאגן
רעסטען — האט וואנא געזאגט.

אנגעזעה וויא אזוי איך זאל מיין זאגן רעטן? — האט ציפא העכסט
ערפרייעט אנגעשרייא געמאכט — אז לאנג לעבן זאלט איהר וואס איך
אינטערעסירט מיין אומגליק. זאגט ליבע פרייליך וואס פאר אנגעזעה ווילט איהר
געבן. נאט זאל איך גבן לאנגע זאגן מיט אנטען מול.

מיין פאטער קאן איך דא בעהילפן זיין — האט וואנא גענטפערט.
זייער פאטער? — האט ציפא פערווינדערט גיפרעגט.

יא מיין פאטער קאן דא אייער זאגן בעהילפן זיין, אונטערן נאמען עצה איז
איר זאלט צו איהם אריין זיין, אים בעטן מיט טרערן, ער זאל איך מאן
אמאך, איך רעדן אז ער וועט אויף איך רחמנות האבן, אונטערן נאמען
שטראהלן רעטען.

אך איז מיר! איך לויף שוין! — האט ציפא העכסט ערפרייעט געזאגט.
זיין איילט זיך נישט, לויפט נישט אזוי גיך, איר זאלט גיין ווען איך וועל
איך הייסן, דען מיין פאטער איז אקאפירטער סעקטש, מיר דארף אפהיטען
דיא מינט ווען מיר זאל קענען מיט אים ביידן. נאר ווייסט איר וואס? —
האט וואנא געזאגט נאכדענקענד — מיר איז איינגעפאלען נאך אנזייער פלאן,
יא דאס וועט זיין גלייכער פאן אלעס, מיין פאטער הייבאממעט אין עמליבע
מען ארום דער פרייליך עווענינג מעקערוואלד, אלזא איז מיין ראטה, איר זאלט

זיך ווענדין צוא דער פריילין אונ ווא קעטן ווא זאל מיט מיין פאטער ריידן
וועגן שטראהלען, איר וועט ער געוויס גיט אנטווארן.

נא דאס איז ווער אנטווער פלאן — האט בנימין גיזאגט.

זאל איך גיין צוא דער פריילין? — האט ציפה גיפרעגט — איך ווייס איך
האב עפעס קיין חשק גיט צוא איר צוא גיין.

ווארום? האט זואנא גיפרעגט.

ווייל מיר אלטע ווייבער פון דער אלטער וועלט ווייסן גיט וויא אזוא צוא
ריידן מיט דיא היינטיגע היינטמאדישע מיידלאך, איך ווייס אז איך וועל אן הויפן
מיט איר צוא ריידן וועט זיא מיך גאר אויס לאבן.

וואס הייסט זיא וועט אייך אויס לאבן? — האט זואנא גיזאגט — קאן
מען לאבן פון איין אונגליכע מוטער וועלכע פערניסט בלוטיגע טרערן אויף איר
נאקנס אונגליק, גיין איין אויס ווארף דער נאטור וועט זיא זיין אויב זיא וועט
זיך ערלויבן גאר איין שטייכל צו טאן אין אייער געגענווארט.

ווייסט איר וואס ציפה — האט בנימין גיזאגט — איך וועל אייך דיא
ארבייט פערשפארן, איך וועל אליין אריין גיין צוא דער פריילין, אונ וועל זיא
קעטן ווא זאל דא טאן אטובה, אויב זיא האט גאר אין זיך אהאנגן פון
אסענטישין, וועט זיא מיר געוויס גיט ענטווארן, אונ אויב מיר וועט זיא גיט
ענטפערן וועט איר שאן האבן דיא בריכה אליין צוא גיין צו איר.

נא אזו זאלט איר טאן — האט זואנא גיזאגט — גייט פריער אריין צוא
איר, אונ אז איר וועט בייא איר גאר גישט מאבן וועט איר זיך ווענדין צו מיין
פאטער אליין, אונ איך וועל אייך אין דעם פעהילפני ציין, איך האף אז דורך
מיין פאטער וועט אייער נאקן גירעטעט ווערן.

5

אבעליידנונג פאן אמאכטער.

בייא אבראם טעקעוואלד האט מען זיך גיגרייט צוא עוועניעס חתונה,
נאנצע טעג איז קלארא מיט עוועניען אומגעגאנגען אין אלע מאנאזינען, אונ
האט פאר איר גיקויפט קליידער אונ פערשיעדענע שטאף צייג, עוועניעס געזיכט
האט גישטראהלט פאר גרויס פריידע, ווא האט זיך דאמאלס גירעכניגט
פאר דער גליקליכסטער אין דער נאנצער וועלט, זיא האט פאר זיך גיזעהען
אשמאלץ גרוב פאן וועלכער זיא האט גיפאלס געטרויכט, ווא האט שוין גיזעהן
ווא זיא איז דיא גרעסטע גריכה אין אגיר אונ שווענדער מענטשין שטייען
בייא איר אין מיר אקון הימלען, אונ וואגן זיך גיט געהענטער צוא גיין.

אלס זיא איז איין סאהל גיקומען פאן דער גאס מיר, אונ אפריקאזשיק

האט איהר באכענטראגען אפּעקול, האט איר דער דינער גיזאנט, אז אייד האט זיא דא עמליכע מאל גיפּרענט.

ווער איז דער יוד? — האט עוונעניע פּערוואנדערט גיפּרענט.

איך קאן איהם ניט, — האט דער בעדינטער גענטפערט — ער איז דא גינען אייניגע מאהל, אונ האט גיזאנט אז ער באדארף אייך זייער גייטיג האבן, היינט איז דא גינען נוסטום בעדינטער אונ האט אייך גיבעטן אין דעבאראס נאמען איר זאלט צוא איר אריינגעהען.

אגרויסקע פריצה! האט עוונעניע גיזאנט שטאלץ — איך זאל צוא איר אריין גיין, טאמער ווייטט איר ניט ווער זיא איז, א נארימען סטודענטס געליעבטע, זאל איך צוא איר אריין גיין, גיין צוא אזעלכע מאדמאזעלין זיא איך גיט, אונ איך וויל זיין נאר גיט קענען.

דער בעדינטער האט דאך ערציילט אז איר ווייט איהרע אהכרטה גינען — האט דער דינער גיזאנט.

אהכרטה בין איך איכע גינען? קיין מאל ניט. — ער האט זיך אמאל גימאכט מיר זינען גיזעסין צונאמען אויף אדאציע, נוא האב איך דאך גיבונט מיט איר בידין, איך האב דאמאלס גירעט מיט דיא פראסטע פויגריגען פון דארף אויך נוא זינען זיין מיינע חברהעס?

פאן מיינט וועגן איז אלעס רעכט האט דער בעדינטער גענטפערט אונ איז ארויס גיזאנען. ער איז אפער באלד צוריק גיקומען אונ האט גיזאנט אז דער יוד וועלכער האט זיא גיפּרענט איז ווייטער דא.

זאל ער אריין גיין לאמיר זעהען וואס איז דאס פאר אסאךט באשעפעניש — האט עוונעניע בעפאהלען.

עס האט לאנג גיט גידיערט אונ בנימין איז אריין גיקומען, ער וואר נאך בלאס פון דער שווערער קרייזק וואס ער האט איפער גימראגן, אונ ער וואר ארעם געקליידעט.

עוונעניע האט אשטאלצין בליק אויף אים אונארף גימאן, אונ האט שטאלץ גיפּרענט וואס פערלאנגט איר?

עדעלע פרייליך איך בין גיקומען צוא אייך בעטן אמובה דורך וועלכע איר וועט עמליכע מענטשן פון טויט לעבעדיג מאכן, האט בנימין גיזאנט מיט קוראזש נאר מיט אפּלעהנדער מינע.

זאגט וואס פאר אמובה פערלאנגט איר? — האט עוונעניע גיפּרענט גיט קוקענדיג גלייך אים אין געזיכט.

מיינער אפּעקאנטער, ריכטיגער גיזאנט מיינער אונאהלטהעטער וועלכער האט מיר פאן אשערעקליכען גייט גירעטעט, איז אונשולדיגער ווייזע אין אסטראג אריין גיפאלן, ער האט איין ארעמע קרומע מומער וועלכער איז גיקומען האמלש גינען אין דיא הייזער מיר האבן שוין אלע קרעפטן אנגענוענדעט אים צוא רעמען, נור אונזער מיהע וואר אומזיסט, דארום ווענדע איך

מיד צוא אייד , דען איר קאנט אונז דא בעהילפני זיין מיה זאל דעם
אונגליקליכען בעפרייען .

וויא אזוא קאן אייד דא בעהילפני זיין ?

איר דארפט נור אייער ערלען פרויטיגאם דעם הערין וויספעלד בעטין
מענן דעם , דען ער איז אין שטאנד אונז דא צוא העלפן .

וויא אזו קאן ער אייד דא העלפן .

וויא אזו ווייס אייד גיט , אייד ווייס נאר דאס אז ער קאן דא העלפן ווען
ער זאל וועלן , אלזא בעט אייד אייד , ערלע פריילין איהר זאלט אונז דיא מוכה
טאן , מיר וועלן בעשטענדיג פאר אייד נאט בעטין דער פאר .

וויא הייסט דער גיפאנגיגער ? — האט עווענעניע גיפערענט אונז האט אלס
גיט גינזאלט בעהערין בנימין מיט אבליק .

ער הייסט אלעקסאנדער שטראהל , ער איז אסטודענט .

וועמען מיינט איר שטראהלען ? דער פאנדיט וואס האט פערפיהרט הערמאן
נוסטום טאכטער ?

ער האט זיא גיט פערפיהרט , זיא איז אליין מיט איר גוטען ווילן נאך
אים נאך געפאהרען .

זיין פאר אזעלכע מענטשין אינטערעסיר אייד מיד גיט , אונז וויל זיין קיין
מוכה גיט טאן — האט עווענעניע שטריינג גענטפערט .

אייד ווייס גיט וואס פאר אפעקלער איר האט אין אים גיפונען , דוכט זיך
איר אלס פריילין פון היינטיגער וועלט באדארפט אזא פאל אנדערש פארעכענען
אונז אריין זיין אין זייער לאגע .

אייד האב אייד איינמאל גיזאנט , אונז זאג אייד נאך אפאל אז פאר אזעלכע
שאלטאקעס אינטערעסיר אייד מיד גיט , אונז אייד בעט אייד הערט מיר אויף צוא
דילן דעם קאפף וועגן אזעלכע גארעשקייט .

גארעשקייט הייסט דאס בייא אייד ? — האט בנימין ערינגסט גיזאנט —
רעסען איין אונגשולדיגן פון געפענגעניס , רעסען איין ארעמע מוטער פון ארמוטה
אונז פון גייט הייסט בייא אייד גארעשקייט ?

גייט אייד גיזונדערהייט , אייד וויל מער אייגערע ווערטער גיט הערין האט
עווענעניע האלב צארגיג גיזאנט .

אייד בעט אייד ערלע פריילין ערבארעקט אייד אונז מוט דיא קליינע מוכה
האט זיך בנימין גיבעטין .

אייד פאר שטייט גיט ווארום אינטערעסירט איר זיך אזוא פאר אים — האט
עווענעניע גיזאנט — ווער זייט איר ?

איר וועט מיד גיט קענען , אייד הייס בנימין פריעדפיש , אפאל האב אייד
אויך געשפילט אגברעשע ראלע , נאר היינט האט מיד נאט גישטראפט אונז
פון דורך אפאנדיט גדלות גיזאנרין , דער שטראהל האט מיד אונגעקאנטער

ווייזע פון טויזט אונג פון גייט גידעמעט, איז מיין שולדיגקייט, איך זאל אים בעהילפן זיין וויא גייט איך וועל קענען.

נאך ווייט איך דאך גיט שולדיג וואס איך קענט גיט, גייט איך גיוונקער הייט, דען איך האב קיין צייט מיט איך צוא ריידן.

איך בעט איך נאך אפאל טוט דיא מוכה רעמעט דרייא מענטשין.
דאס איז אויפאנוסקע נאטור! — האט עוונעניע צארניג גיזאנט — איך האב איך שוין צעהן מאל גיזאנט אז איך וויל איך דא גיט העלפן, גייט איך גיוונקער הייט.

בארעכניגט זיך נאך אפאל פריילין — האט בנימין גיזאנט מיט סהערין.
מארש פערפלוקטער יוד! דאס אביסיל אהאזע דולען אז לאנג דעם קאפף, סאךש פון דאנען — האט עוונעניע העכסט צארניג גישריען.

בנימין איז מיט אויפמיין ארויס גיזאנטען, זיין פינגסטערע לאגע האט אים אזא גיבייגט אונג ענטמוטהיגט, אז ער האט אויף דיא פערעקע ווערמער נאר גיט גיוואוסט וואס צוא מאן.

עוונעניע איז נאך בנימינס ארויס גאנג ארום גיזאנטען היין אונג צוריק איבער דעם צימער צארניג, צוא זיא איז גיווען אין פעס אויף זיך אליין וואס זיא האט אומזאנטסט באליידיגט דעם ארימען יודין, אדער זיא וואר צארניג אויף דעם פערשמוצמין יודין וועלכער האט זיך געוואנט זא אזא צידרנגליך צו בעטן אמוכה פון וועלכע זיא האט זיך באלד ענטזאנט, דאס ווייסן מיר גיט.
דער הער ווייספעלד וויל צוא איך אריין גיין — האט איר דער בעדינגטער אין אייניגע מינוטן ארום גימעלדעט.

פעט אים גישווינד אריין אהער — האט עוונעניע גיזאנט אונג איז צוגלאפן צוא דעם שפיגל זעהען וויא זיא ווייזט אויס.

ווייספעלד איז אריין גיקומען מיט דער מעלאנבאלישער מינע וועלכע איז אויף זיין געזיכט גילעגן זיט אייניגע מעג.

איך האב ערשט הער ווייספעלד צוא ליב איך גיהאט שטערצין — האט עוונעניע לאכענדיג גיזאנט רייכענד אים דיא האנד.

וואס פאר שטערצין האט איר גיקאנט צוא ליב מיר האבן? — האט ווייספעלד פערוואונדערט גיפרעגט.

דא איז ערשט גיווען בייא מיר אייד אונג איז צוא מיר צוא גישמאנען פילייכט אנאנצע שטונדע איך זאל איך בעטן אזא וויא איר קענט רעטען דעם פערפלוקטמין סטונדענט שטראהל פון זיין געפענגעניס, זאל איך איך בעטן. איר זאלט דיא מצוה פערדינען, איך האב אים באלד געענטפערט אז פאר אזעלכע מענטשן וויא דער באראקטלאזער שטראהל איז וויל איך קיין גוט ווארט גיט אויס ריידן. נאר ער האט זיך אן מיר אנגעשטעפט וויא אפאנוקע, ביז איך האב אים ארויס גימריבן פון צימער.

ווייספעלד האט זיא פערוואונדערט אונג גיזאנעדיג אנגעקוקט, אייד האט

אייד גיבעטן איר זאלט מיט מיר ביידן וועגן שטראהלס רעמונג , ? האט ער גיזאגט' וואס פאר אמהותן איז דער יוד מיט שטראהלען ? איר ווייסט גיט ווער ער איז און וויא ער הייסט ?

ער ווייזט אויס עפעס אשלעפער צוא זיין ער האט מיר אפילו גיזאגט זיין נאמען נאר איך האב מיר פערנעסן , נאר ווארט ווארט איך וועל מיר באלד דער מאנען , יא איך גידיינק שאן ער הייסט דוכט זיך בנימין פריעדפיש .

וויא ? בנימין פריעדפיש ? האט וויספעלד גיט מיט זיין שטימע אנגשרייא גיטאן און איז בלאס גיטארין וויא דיא ווייסע וואנד .

וואס איז דאס מיט אייך הער וויספעלד ? וואס האט איר זיך אזא ערשטאקן ? — האט עווענעניע פערוואונדערט גיפרעגט .

ווער זאגט דאס אייך אז איך האב מיר ערשטאקן ? — האט זיך וויספעלד פאר ענטפערט און האט זיך פעטיהט אויף זיין בלאסעס געזיכט מיט אשמיכל צוא מאהלען .

איך ווייס ? איר זייט פלוצים שטארק בלאס און ערשטאקן גיטארין . זיין דאס ווייזט אייך פיליכט אזו אויס , נאר זאגט מיר ליבע עווענעניע וואס נאך האט ער מיט אייך גירעט .

סער נאר נישט , ער האט מיר ערציילט אז שטראהל האט אים פון מוים גירעט , און אז שטראהל האט דא אמוטער וועלכע וועט מויון זיין אן אים אין דיא הייזער זיא איז איין ארעטע און אקרוכע .

וויספעלד איז צוא גילאפין צום פענקטער , אום דאס עווענעניע זאל גיט זעהען דיא מאדליכע בלאסקייט וועלכע האט נאר אויף דאס זייע זיין געזיכט פענאסען , ער איז אייניגע מינוטן שטים גישטאנען , און האט זיך נאכהער גיווענדעט צוא עווענעניע מיט דיא ווערטער : רעכט האט איר גיטאן וואס איר האט דעם שלעפער ארויס גיטריבן , פיליכט וועט ער נאך אסאל קומען צוא אייך אדער שטראהלס מוטער וועט קומען זאלט איר מיט זייא נאר נישט ביידן , און זאלט זייא גלייך הייסן ארויס פיהרען , ווארום אזעלכע גיעדעריגע מענטשין אז מייא לאזט נאר צוא צוא זיך , קאן מען זיך שוין פון זייא עוויג גיט אפמישעפען .

זעהט איר דאך אז איך האב אויף דעם שכל גיהאט נאך איידער איר האט דאס מיר גיזאגט — האט עווענעניע לאכענדיג גענומפערט .

בייא אייך איז שוין אלעס צוא געגרייט צוא דער חתונה — האט וויספעלד נאך אקורצעס נאכדענקען גיפרעגט .

במעט אלעס איך באדארף זיך נאך געמען איין מאנטול מיט אפעלן . איר פערשפארט דאס צוא געמען , איך וועל אייך דיא זאכן פארמינען פריינען , מיר מויון היינטיגע וואך שטעלין דיא חופה , יא איר ווייסט וואס איך וואלט אייך גיזאגט , מיר זאלן אונזער האכצייט פייערין גיט דא אין שטאט נור אין מיין באזיצע קליין אנירקא דאס איז פון אניר צווייא טייל ווייט , דארט גלויבע

איך וועלן מיר פיל מער פערנעניגען האבן אלס אין דער רוישענדער שטאט ,
גיפעלט איך מיין פלאן . ?

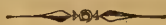
נא דאס איז זייער גלייך .

איך האב נאך אנגעמיין פלאן — האט וויספעלד גיזאגט — מיר זאלן באלד
נאך אנדער האכצייט זיך דורך פארין נאך אויסלאנד , איך האב שוין לאנג חשק
גיהאט זיך דורך שפאצירן אין וועגן , נאר אלליין האט זיך מיר גוט געוואלט
פארין אבער מיט אייך צוזאמען , וועט מיר זייער אנגענעהם זיין צו מאכן
דיא ריינע .

אך מיט דעם גרעסטן פערנעניגן — האט עווענעניע גענומען העכסט
ערפרייט — איך וועל מיך ערקוויקן ווען איך וועל מיך דורך פאררען אין וועגן
מיא זאגט אז דאס איז אשיינע פערעכטונג שיינע שטאט .

בלייבט דאס אזו . ?

נא אזו בלייבט דאס — האט עווענעניע גענומען פערט .

לא.

דיא פלאפלערין האט אויס גיזאגט .

פאלג מיך וואנא — האט סאפא פוטצמאן גיזאגט צוזאם איך פלעמיניצע
בייא דער צווייטער אין צימער — דא ווייבט דאך אז איך בין אנטיבויגע מוכע ,
וואס איך ווינטשט דיר מאג מיר האטש האלב אז גיין , איך זעה דא פאר דיר דאס
גרעסטע גליק , בערעכין זיך נאר , אינגער מאן אפילדשיינער יונג ער איז גוט
אזו געבילדעט זאלסטו מער קיין צער גוט האבן , דא ווייבט דען גוט אז דאס
גליק אנמלויעט פון דיא געבילדעטע , ער איז אבער אהכם עס איז אפערנעניגען
מיט אים צוזאם ריידן , אונז איז פון אשיינער פאמיליע , דער הער פראנק קארטמאן
איז אייגער פון דיא אנגעזעהענעסטע מענטשן דא אין שטאט , נוא וואס
באדארפטו נאך ? געלט האט ער אויך אסך , בייא מיין עהרענווארט ! שווער
איך דיר אז דער שידוך איז פאר דיר אגליק .

גיין איך וועל אזא הילף גוט געמען — האט וואנא גענומען פערט .

דא מיינט איך פערשטייא גוט פאר וואס ער גיפעלט דיר גוט — האט
סאפא לאבענדיג גיזאגט — האב קיין מורא גוט , איך פערשטייא מיט גאטס
הילף אלעס , הערסטו וואס אנדערע עלטערע דאמען האבן פאר געסין , דאס
וועלן זיך איינער אלע מאמעלען אין טויזענד נאר גוט אויס לערנען , איך בין
פראקטיש אין דיא זאכן , אונז איך פערשטייא אלעס .

זאגט וואס פערשטייאט איר . ?

הערסטו מיר באדארף מען קיין פינגער אין מויל גוט אריין לייגן , איך

פערשטייא

(א'ב)

פערשטייא אין וועמען דוא ביסט פערליבט , גאר גלויב מיר אז וענער איז גיט
ווערסט קארטמאנס גאנל .

וואס פלויכערס איר ? האט זוזאנא צארגניג גיזאגט .

איך פלויכער גיט , דוא אלץ פערשטייט אז איך פערשטייא אלעס .

אבער זאגט מיר וואס פערשטייט איר ?

איך וועל דיר אפילו זאגן אסיכן וועסטו שוין וויסן אז איך פערשטייא ,
דער וואס דוא האסט ליב וועגט אין אקטראג . . . איז איך בין גיט בין נאר ?
זוזאנא איז פלאס און באלד הייט גיזאגט .

שעם זיך גיט טאכטער ! — האט סאפא לאכענדיג גיזאגט — דאס איז
גיט בין חרפה , איך אין דינע יארן האב מיר אויך פערליבט אין איינעם פון ,
איך בין אויך גיטען אזא נאריש קינד וויא דו , דו יונגער פון וועלכן איך האב
געליבט , איז גיטען איין אויס וואוהער דער נאטור , און איך נאריש מיידל האב
גימניט אז ער איז אמאל , און ווער ווייס וואס פאר אפיגסטערין סוף איך
וואלט גיהאט ווען מיינ מוטער וואלט אים גיט ארויס גיטריבן פון שטוב און וואלט
מיד גיט חתונה גימאכט מיט דעם וואס איר איז גיפלין .

ווער האט דאס אייך גיזאגט אז איך האב ליב שטראהלען .

נאך ווייסטו גיט אז מיר בעדארף מען גיט זאגן וואס איך בעסערק מיט
איין בליק וועט דאס איין אנדערע גיט ערפארן מיט מויענד איינע , דאמאלס
אין אבענד אז דיר איז גיט גוט גיזאגן אלס איך האב דיר דער ציילט פון
שטראהלס חתונה און דיין פלוצלינגע ערשיינונג אויף זיין חתונה , דאס זיינען
בייא מיר גיטען איינערנע פאקטין אז דוא ביסט אין אים פערליבט , נוא אדער
קוק מיר גלייך אין דיא איינע און זאג אז איך האב אטעט גיהאט .

זוזאנא האט אראפ גילאזט דיא בליקן צוא דיא ערד .

זעהסטו וויא איך ווייס אלעס און פערשטייא אלעס — האט סאפא
מרוואקטערענט גיזאגט — מיר האט דאס באלד פערדראסן , ווארום איך בין
דאך פארט דינע אמהטע , און אז איך וועל פאר דיר גיט זאגן ווער דען וועט
פאר דיר זאגן אז קיין מוטער האסטו גיט , מיר האט דאס אזו פיל גיבריינקט
אז איך בין אויס סענטש גיטען , דען איך האב בירעכניט וויא דוא קריכסט אין
אפלאטע , גאר וואס האב איך גיזאגט טאן , איך זאל דיר גיטען זאגן אז דוא
מוסט אפאלער קאן איך דאך דיר , איך האב גיזאגט אז דוא וועסט ווערן אין
פעס , דאריבער האב איך מיט דיר גאר גיט גיזאגט וועגן דעם ביידן און האב
גיזאגט דאס וואס אפערטליכע מוטער באדארף טאן .

זוזאנא האט פלוצים אויף גיזאגט דעם קאפף האט אקוק גיזאגט אויף איר
מוהמען און אלס זיא האט דער זעהען דעם גיפטיגן שטייכל אויף אירע
ליפפען האט זיא באלד פערשטאנען אז דיא באראקטערלאזע פרויא האט
אמירל אין שטראהלס און גליק , דארום האט זיא מיט אלע קרעפטן איר פעס

אין גיהאָלטין, אונג האט וויא דא בעסטע אקטריסע גימאכט אפריינדליך געוויקט אונג האט גימאכט.

וואס זאל איך מיר לייקענען איך זעה יעצט אז איך ווייט מיר גימאכט וויא אמוסער מייערע ליבע מיטע, איך ערקענע זא איך האב ווירקליך געליבט שטראהלען, דען דער פערפולכטער מענטש האט מיר וויא פעצויבערט, אונג ווען גיט דאס אונגליק וואס איהם האט געטראפן, וואלט איך געוויסט אין אנאונגליק אריינגעפאלן. איך זאג איך דא ווארהייט אז ווען איך זאל וויסען ווער עס האט איהם דא שרעקליכע חתונה אויפגעשפילט וואלט איך יענעם דא הענד געקושט. דען נאר יענעם האב איך צו פערדאנקען מיין רעטינג פון שטראהלען שלעכטע הענד. איך האב שוין ריכטיג ערפאחרען וויא ער האט מיר געוואלט אונגליקליך מאכן.

אזא דא בייט שוין צום שכל געקומען? — האט סאפא שטייכלענד געזאגט — נוא איצונד וועל איך דיר זאגען דא גאנצע ווארהייט, אז דאס האב איך דעם שלעכטן מענטשן אונגליקליך געמאכט. איך מאג מיר ריהמען אז נור מיין קאפף מיט מיין שכל האבן איהם אין אסטראן פערטריבען.

לאנג לעבען זאלט איהר מוחמוגא — האט וואנא געזאגט העכסט ערפרייחט אויף דעם גליקליכען צופאל וועלכער וועט איהר ענטדעקען דא קועלע פון שטראהלעס אונגליק — איך וועל איך קיין פאל גיט אויף הערין צוא דאנקען וואס איר האט מיר פון אזא אונגליק גירעשעט, דער ציילט מיר איך פעט איך וויא אזא האט דאס איך געלונגען דעם באגריס אין אסטראן אריין צוא ווארפן.

איך וועל דיר דער ציילן וועסטו זיך האלטן אין דא זייטן לאכענד — האט סאפא גענטפערט לאכענדיג — דאס האסטו מיר אונג דעם ליבען וואלף קארטמאן צוא דאנקען, איך האב גיגעבן דא עצה אונג קארטמאן האט דאס אויס גיפירט וויא אמאלאדיען.

דער ציילט זעה מיר וואס איז געווען אייער עצה? — האט וואנא אונג-גידולדיג גיפערענט וועהרענד איר הארץ האט שטארק גיקלאפפט.

וועסטו זעה פאר קיינעם דאס גיט דער ציילן? בעהיטע נאט, איך וועל דאס האלטן פערשלאסן ביא זיך וויא אין איין איינזענעם באסטין.

דא איז פערשטייט מיר אזא געשיכטע — האט סאפא גענטפערט — אין אסטראן זימט אפאליטעשער פערברעכער סימאן קלאפפשמין, ער איז דאנילאס אנטער ברנדער, איז געווען מיין עצה דאנילא זאל ביא אים ארויס קריגן אפרייט צוא שטראהלען וואס דורך דעם ברייט זאל שטראהל אויך געשולדיגט ווערין אלס פאליטישער פערברעכער נוא נוא וואס פערשטייט דא גיט, אזא איז געווען, קלאפפשמין האט אן געשריבן אזא ברייט, אונג האט דאס איבער גיגעבן דאנילא, אונג דאנילא האט אים איבער גיגעבן קארטמאנען,

און קארטמאן האט אים צוא ג'שטעלט צום זאנדארטיסקען פאלקאווינק, נוא איצונד פערשטייטו שוין וואס פאר א'שפיטצעל איך האב דא אויף גיטאן זעהסט שוין האלטש וואס פאר אקאפף דיין מוהקע האט?

איצונד פערשטייט איך שוין — האט וואנא גיענטפערט און דא פארבין פון איר געזיכט האבין זיך מיט יעדן מאמענט אלס אנדערש געביטן — נאר זאגט מיר מוהמינוא וואס האט גיהאט קארטמאן צוא שמראהלין?

וואס פאר שטייט דא דא גיט, קארטמאן איז אין דיר פערליכט צום שטארבין, נוא אז ער האט דער הערט אז דא ראמאניקסט מיט שמראהלין, האט דאס אים שטארק פערדראסין, און ער האט אים פון וועג אפגערוימט. איך בין אים זייער דאנקבאר פאר זיין ליבע צוא מיר און פאר דער ראבע וואס ער האט גיטאן אין שמראהלין — האט וואנא גיענטפערט — איך וואלט וועלן דא עהרע האבין מיט איהם אליין צוא היידן, און איהם מונדליך צוא דאנקען.

אך אויב דא ווילסט נאר וועט ער צוא דיר קומען האמש באלד. גיין אהער וויל איך גיט ער זאל קומען, פילייכט איז מעגליך איך זאל מיך זעהען מיט אים בייא אייך?

זייער גוט, בייא מיר וועסטו קענען מיט אים היידן וויפיל דיין הארץ גילוסט, אויב דא וועסט וועלן וועט ער אליין דיר אויפער דער ציילן די גאנצע געשיכטע, אהא ער האט שמראהלין גוט חתונה גימאכט, און האט דורך דעם זיך מיט דעבאראן פון אויגליק גירעטעט, דאס נארישע סיידיל דעבארא איז פאר עגמט גפ'ש קראנק גיווארן. נאר זיא איז שוין באלד גיוונד, און זיא וועט ווערן אפלה פאר דיין ברודער.

פאר וועמען ווערט זיא אפלה פאר מארקן? — האט וואנא פער-וואונדערט גיפרעגט.

וואס? דא ווייכט נאר דער פון גיט? אשיינע געשיכטע עהרענווארט! דא ווייכט גיט וואס בייא אייך אין שטוב מוט זיך. פון וואנען ווייכט איר דאס?

אפראגע פון וואנען איך ווייס? וואס ווייס איך דען גיט, איך בין געכסין בייא נאכט אריין געאנגען צוא דיין פאטער, האט ער מיר גיהיטן ווארטן אין גר'שטין צימער ווייל בייא אים איז גיוועסן דעבאראס פאטער, און זייא האבן געפ'עס באדאכט היידן וועגן אגייטיג גישעפט, איך בין זייער גיאיגעריג גיווען צוא וויסן וואס פאר גישעפטן האבן זייא צווישן זיך, האב איך מיך ג'שטעלט אונטער דער טיר און האב זיך איין גיהערט, האב איך גיהערט וויא הערמאן גוסט האט גיוואגט צוא דיין פאטער, אז ער איז גרייט צוא האלמין ווארט וועגן דעם וואס ער האט צוא גיוואגט אז דעבארא זאל זיין מארקס פלה, נאר זיין פרויא וויל גיט איר הקסמה דאבייא צוא געבן, אויף דעם האט דיין פאטער גיענטפערט, אז ער האט אמיטיל דא מאדאס גוסט זאל נא איין שטימין צוא

דעם שידוך , און אויב נאר פון איר איז דיא מנגעה מאג מען זיך שוין גלייטן אויף דער חתונה .

דאס איז בייא מיר אנזעס — האט וואנא ערשטוינט געזאגט — נאר איך ווייס אז דעבארא וועט גיט וועלן הייראטען מיט מיין פרוידער .

זיא וועט וועלן , אירע עלטערן וועלן שוין גיט זיין אזעלכע נאראנים וואס פריער , זיא וועלן איר שוין קיין דעות גיט פֿרעגן , און וועל זיא מיט גנואלד חתונה מאכן מיט דעם מענטשן וואס זיא וועלן וועלן גיט מיט דעם וואס זיא וועט וועלן .

איך בין זייער גינגעריג ציא הערן דיא געשיקטע פון שטראהלס מפלה פאדראפֿנע — האט וואנא געזאגט — איך וואלט אייך זייער דאנקבאר גווען , ווען איר וואלט נאך קאנען מאכן אז דאנאלא מיט קארטמאנען וואלן ביידע זיין בייא אייך אין איין צייט , זיא וואלן דאס מיר ביידע ערציילן וואס אזויא זיא האבן דאס אפ געארבעט .

איך קאן דאס דיר צוליב מאהן — האט סאפא גענטפערט — היינט בייא נאכט זייער גיין וואלסטא קומען צוא מיר אהיים וועלן זיא שוין ביידע דארט זיין , פערלאז זיך אויף דער מוהקע סאפא , זיא וועט דיר ערשט גייען וואס פאר אנטער פריינד זיא איז דיר , וועסטו קומען היינט גיין דעם זייער ?

זא איך וועל קומען , האט וואנא גענטפערט .

לב.

אצונאב צוא דיא צרות .

איסר וויספעלד איז געזעסן אין זיין צימער זייער אומגעטויג .

איך גלויב אז אונזערע לעזער האבן שוין פארשטאנען פון דיא פאריגע קאפיטלאך , אז איסר וויספעלד און פלטיאל אקס , איז איינער און דער זעלבער , און זיא פארשטעהען געוויס דיא אורזאכע פון זיין אייזמיגעס אונרוהיגקייט .

דער מענטש וועלכער האט זיך פערשאפט אנהויסן קאפיטאל נור דורך פאלשקייט און גנבות , דער גרויסער גביר וועלכער האט זיך שוין גירעכניגט זיכער פון אלע פערזאנען וועלכע ווילען אין שטאנד זיין מאסקע אראפ צוא ווארפן , האט זיך פלוצים געפונען אין אנעפארהפאלע פאזיציאן , ער האט זיך געפונען ארום גערינגעלט פון דיא אלע שרעקליכע פערזאנען וועלכע קאנען אים פון זיין הויכן גליק אין טיפן אפגרינד שליידערן , ער האט זיך ארום געזעהען אז ער האט זיין אייגענעם וואון אינגליקליך געמאכט , און וועהרענד פאר אים זייען גווען אפן דיא מירן פון גן עדן , וועהרענד ער האט באדארפט

הייראטען

(פא)

הייראמקען מיט אַזאַ שיינעם ענגעל וואָס עוונעניע טעקערזואלד, האָט ער געזיכערט אויף דער ווייטער וועלט אַרויס גיין פילייכט וועט ער באַגעגענען דיא שרעקליכע מענטשן וועלכע קאָנען פון זיין גן עדן מאַכען אַפּל, און פון זיין גלענצענדער לאַנע אַקערקער מאַכען.

ער האָט ערהערט פון זיין פּלע אַז בנימין פריעדפיש וויל שטראַהלען, זיין נאָהן, רעטען און דיא רעטונג וואָס ער דורך זיין האַנד, דאָס איז געווען אַדאָנער וועלכער האָט אלע זיינע האַפנונגען צערשלאָסעט, ער האָט געוואוסט אַז קוים וועט אים בנימין דער זעהען און ערקענען, דאן... ער האָט זיך אליין גוט געוואָלט, ענדלעך אין געדאָנק דאָס וואָס דאן קאָן זיין, דאָס וואָס האָט אים דיא שרעקליכע נאכריכט אַז שטראַהל'ס היינעקעדיגע טויטער, זיין ערשט ווייב איז אויך דא אין גאנצן דעם קאפ פערשלאָגן, וואָס טוהען וואָס דא? האָט ער זיך אליין געפּרעגט, וואָס קענען וואָס אַהער? האָבן זיין פילייכט ערפאָהרען אַז אויך בין דא, און זיינען געקומען מיר וואָס? אַדער דער צופאל האָט זיין אַהער געבראַכט?

דער צווייטער געדאָנק, פילייכט האָט זיין דער צופאל אַהער געבראַכט? האָט אים מעהר געשראקן אלס דער ערשטער, דער גרויסער קאפ וועלכער האָט טויזנטער מענטשן דיא קעפּ פארדרייט, איז געווען אויף דער העכסטער שטופע פאנאמיש האַפּט, ער האָט אַפּגענאָלט דעם באַרד, און גיטאן אלעס וואָס אויך טאָר גוט טאן, ער האָט געגלויבט אַז קוים האָט זיין דער צופאל אַהער געבראַכט אַז דאָס נאָר אוואונג פון נאָט, ער האָט זיין אַהער גיבראַכט פּדי זיין נאָהן איהם דא געפונען און ענטלאָרפּען (אראפּ וואַרפּען זיין מאַסע פון אים).

זיין לאַנע וואָר שרעקליך, ערשטינס האָט אים געקרייניקט דאָס וואָס ער האָט זיין אייגן קינד אין אונגליק געשליידערט, דען אַבנאָהל ער איז געווען פון דער נאטור טיראניש, דאָך האָט דיא פּעטערליכע ליבע זיך גוט פארלאָשן אין זיין הערצען, דער לייב וועלכער האָט פּרעמדע קינדער אונגעפאָרעמליך געלענד און אונגליקליך געמאַכט, האָט זיינע אייגענע קינדער געליבט מיט דער צערטליכסטער ליבע, און האַפּט ער האָט שטראַהלען גוט געקענט, ער האָט אים גור איין מאל געזעהן האָט ער בייא דער נאכריכט אַז ער איז זיינער אַזאָהן אים שטארק ליב געקומען, דאָס וואָס האָבן נאָך דיא גוטע מיינונגען וואָס ער האָט געגען אים גיהערט פאָרנעקערט זיינע לידען, צווייטענס האָט ער זיך געשראקען בייא דעם מינדעסטען גערויזש פילייכט גייט צווא אים בנימין, אַדער ציפּה בעטין אויף שטראַהלען, און בייא דעם געדאָנק איז אים דאָס בלוט אין דיא אַדערין פערקיהלט געווארן, דריטענס איז ער אונגרויזיג געווען דער פון וואָס טאריא גוט איז דא, זיא מוז דאך געוויס וויסען זיין געשיכטע און ווער ווייט פילייכט וועט זיא אים ערקענען און וועט אים נאך דעם שידוך קאלע מאַכען.

נאר צוא דער לעצטער מכה האט ער געהאט ארפואה, בייא אים איז נאך גילעגן דער בריוו וואס בנימין האט איר אמאל געשריבן, דורך וועלכען ער קאן אויף איר ווארפן אמורא וואו אל האלטען מויל, ער האט זיך דערמאנט אז דאמאלס אלס ער איז מיט איר צוא נאמענגעקומען איז זיא אויך ערשראקן געווארן, אונ האט דעם גאנצן מוסה פערלארן, אלזא איז דאך דאס אצייכען אז זיא האט אים ערקאנט, אונ זיא געדיינקט דיא אלטע געשיכטע, אונ קוים געדיינקט זיא יענע געשיכטע וועט זיא דאך גענוים באהאלטען זיין געהייסנים אויך.

ער האט אפער צוריק בארעכנט אז זיא איז דאך גיט מעהר וויא אפרויה, אונ דיא פרוען קאנען בייא זיך קיין געהיימניכע גיט איינהאלטען, זיא קאן זיך עטוואט אויס ריידען, אונ דורך אונפארזיכטיגע ווערטער קאן זיא איהם אונגליקליך מאכין, אלזא מוז מען זעהען זיכען עפעס אמיטעל, זיא זאל זיין פארזיכטיג.

ער האט אנגעהויבן צוא קלערין וואס ער זאל דא טאן, אונ איז ענדליך געפאלן אויף אזא פלאן וועלכער קאן אים אין צוויגען נמיצען פרייגן, הערמאן האט אים ערצייילט אז זיא וויל דעם שידוך גיט דאס הייסט פערבינדען איר טאכטער מיט זיין זון, אלזא זאל ער איר אריינשיקען אפריו אין וועלכין זיא זאל זעהען אז קוים וועט זיא אים ערצירגען וועט ער ענדעקין איר געהייסנים, דורך וועלכין זיא קאן מיט אמאל אלעס פערלירען, איר עהרע, איר מאן אונ אלעס וואס זיא בעוויצט, אונ וועט זיא שוין מורא האבן פאר אים אין אנדערע זאכין, אונ וועט שטארק פארזיכטיג זיין.

ער האט שוין לאנג גיט געקלערט אונ האט אנגעהויבן דעם בריוו.

מאדאם נוסט!

אויך האב גיהערט אז איר ווילט מיין ליבין זון גיט בעגליקען מיט אייער טאכטערס האנד, אלזא בעט אויך אויך וויא אפאטער וועלכער זאגט פאר זיין קינד איר זאלט מיין זון גיט אונגליקליך מאכען, דען אן אייער טאכטער וועט ער זיך פערשטענדיג אונגליקליך פיהלען, איר מוזט מאדאם מיר דאס צוליב טאן אלס אגאלטען גוטען פריינד וועלכער איז אויך אמאל בייא געשטאנען אין אייער גויט... אויך גלויב גיט אז איהר וועט מיר דיא גיפעליגקייט ענטוואגן, אויס היילע דאנקבארקייט וואס אויך האלט נאך ביז הייטע דעם בריוו וועלכען פריעדפיש האט אויך געשיקט... אויך גלויב אויך גיט אז איהר וועט זיין צופרידען ווען דער בריוו וועט אריין פאלען צוא אייער מאן אין דיא הענד. אייער עוויגער פריינד וועלכער וויל האבען דיא עהרע זיין אייער מחותן, — איסר ווייספעלד.

ער האט דעם בריוו אריינגעלייגט אין אקאנעווערט האט אים פערזינעלט אונ האט אים אריינגעלייגט אין טאש.

הער ווייספעלד איז וויל מיט אויך שפערעכען — האט דער בעדינטער

וועלכער

(אס)

וועלכער איז פלוצים אריינגעקומען אין צימער געסעלדעט.

וויספעלד איז פלאט געווארן וויא דאס פאפיר וואס איז גילענין אויף מיטש. איך געם היינט קיין מענטשין נישט צוא, האט ער מיט אציטערענדע שטימע גענטפערט דעם בעדינקטען, איך בין נישט געזונד.

דער בעדינקטער איז ארויס גינגענען אונג איז פאלד צוריק אריינגעקומען דער מענטש וויל פשוט אופן נישט אפטרעטן "האט ער געזאגט, ער וויל נאר מיט אייך שפּרעכין".

איך האב דאך דיר איין מאהל געזאגט: אז איך בין קראנק אונג איך געם קיין מענטשין נישט צוא, האט ער אנגעשרייא געמאהן מיט פערס אויף דעם קישרת.

דער משרת האט געוואלט ארויס גיין, נאר וויספעלד האט אים אפ געשטעלט מיט דיא ווערטער: פרעג וויא ער הייסט!

דער בעדינקטער האט זיך פאלד אומגעקערט מיט דעם ענטפער. אז דער מענטש הייסט הויטשינדער דער שיקאגאמסט.

וויספעלד האט פרייער געאטהעמט, פיר אים אריין אהער, האט ער געפאלען, וואס קאן ער מיר באדארפן.

אין צימער איז פאלד אריין געקומען איידיל ארום געקליידעט, מיט אפינקטער געזיכט, ער האט זיך דעמוטהיג פערטייגט, אונג האט געזאגט: פערצייהעט הער וויספעלד וואס איך געאונדוהיג אייך, מיר קומט פון אייך אקליין חוב וועלכין איך באדארף איצונד ניימיג האבן.

פון מיר קומט אייך אהוב? — האט וויספעלד פערוואונדערט געפרעגט — ווען האב איך בייא אייך געלד געליהען?

נישט איהר נאר אייער זאקן האט בייא מיר גענומען געלד, דאס איז אלץ איינס.

מיין זאקן האט בייא אייך גענומען געלד, אויף וואס האט ער באדארפט געלד? האט וויספעלד נאך מעהר ערשטוינט געפרעגט.

אויף וואס ער האט באדארפט דאס געלד ווייס איך נישט, נאר געאונדוהיגט זיך נישט, ער האט בייא מיר גענומען נישט קיין גרויסע סומע.

וויפיל האט ער בייא אייך גענומען?

אקליינגקייט נאר אקליינגקייט, סך הכל פינף טויזנד רוביל — האט דער שיקאגאמסט קאלט גענטפערט.

וויפיל פינף טויזנד רובעל? — האט וויספעלד אויסער זיך אנגעשרייא געמאן — איז זייט משונע צו דול.

גיין הער וויספעלד איך בין נישט משונע, איך האב אויף דיא אלע פינף טויזנד רוביל וועקסלען געהתמט מיט אייער זאקן'ס חאנד.

אויף וואס האט ער באדארפט אזויא פיר געלד? — האט וויספעלד געפרעגט אונג איז אלש געל געווארן פאר פערס.

פון וואנען זאל איך וויסען אויף וואס ער האט דאס געלד באדארפט.
 אויף וואס קוקענדיג האט איר אים גיגעבן אזוי פיל געלד?
 וואס הייסט אויף וואס קוקענדיג? דעם הערען וויספעלד'ס זון זאל מען
 קיין געלד נישט געטרויען וועמען דען זאל מען שוין געטרויען געלד.
 איך צאל פאר מיין זאכן קיין חובות נישט — האט וויספעלד גענטפערט
 ווייס איך דאס זאגט איר אזויא, איהר מאכט חזיון — האט
 הויטשינדער גענטפערט שטייכלענד — וועט איר דען וועלן אייער זון זאל זיצן
 אין אסמטראג.

ער וועט נישט זיצן, ער איז נאך נישט פאלגעדיג, אונ זיין וועקסיל האט
 קיין ווערטה נישט — האט וויספעלד צארניג געזאגט.
 נוא מכה בפשד וועט ער נישט זיצען אין אסמטראג וועל איך מיין געלד
 פון אנצאנדער ווייט אויפמאנען, אימערער זאל מיר געבן פאר דיא פינף
 טויזינד קערבלאך פיר טויזינד ניין הונדערט ניין אונ גינציג רובעל וועל איך
 נישט געמען.

פון וועלכער ווייט קלערט איר דאס אויפמאנען דאס געלד?
 אויב איהר וועט נישט וועלן צאהלען פאר אייער זאכן, וועט מיר זיין
 מחויבן צאהלען, איך ווייס אז ער ווערט מיט מול אהתן מיט אגרויסן גביר'ס
 אצאכטער, אונ דער גביר וועט געוויס נישט וועלן זיין טאכטערס חתן זאל
 ליגן בייא לייטען אין דיא טיילער מיא זאל זאנען אז זיין קינפטיגער שוויגער
 זאכן האט פאר שפילט פינף טויזינד רובל אין קארטען אונ אין מיאוסע
 הייזער....

דאס איז אליגין קיינער וועט אייך נישט גלויבן.
 האט קיין מוכא נישט איך האב פאקטען איך וועל באווייזען וואו ער האט
 געדעם קערבל געלאזן, האט מיר אנומען טאג, — האט הויטשינדער גיזאגט
 אונ האט גיוואלט אנוועק גיין.

שטייט! — האט וויספעלד צארניג געזאגט.
 וואס ווילט איר. — האט דער שיקאנטיסט געזאסען געפרעגט.
 נישט אהער דיא וועקסלען אונ גייט אייך אייער געלד.
 איר ווילט זאגן פאקטען הער וויספעלד, נאט אייך אייער געלד אונ נישט
 מיר דיא וועקסלען....

וויספעלד'ס גאל איז שיער נישט צערפלאצט געווארן פון דיא ווערטער
 ער האט ארויס גענומען פינף טויזינד רובל האט זיין אנטארף גיטאן אויף
 דעם טיש מיט אשערקליכען בעס.

הויטשינדער האט דאס געלד דוקא אן בעס צוגענומען, ער האט קאלט
 אפעקיל וועקסלען ארויס גענומען אונ האט זיין געלייגט אויף דעם טיש,
 זעהט איר איצונד זעה איך אז איר ווייט אנוסער פאטער האט ער גיזאגט אז
 איז געשווינד ארויס געלאפן.

שלעכט 1 — האט וויספעלד געזאגט שטארק אנגעהויבן צו זיך אליין —
עפעס האט מיר דער שיקנאל אנגעהויבן צו פערפאלגן פון אלע זייטן,
איך האב מיר איה זאל דא קיין מיאוסן סוף נישט האבן.
אונאלקען האט פערדוקעלט זיין געזיכט.

לג.

אפאמ'ש פאר אפאמ'ש.

טרויעריג, מוטקלאז, שטארק, איז גיזעסין דיא שיינע דעבארא אויף
אשטול געבען פענסטער, און האט ארויס געקוקט אויף דער רוישענדיגער גאס,
דיא זעלבע שטאט וועלכע האט מיט אקורצער צייט פריהער אזא הייך גיהאט
אין אירע אויגען, האט געזיכט ביא איר אויס גיזעקען טרויעריג, און פריידע און
אן פערנעניגען.

איר ליבע צו שטראהלען איז נישט גיזען פון דיא ליבעס וועלכע גליהען
געשווינד אויף און פון דעם מינדעסטין קלענסטין ווינד פארלעשן וויא זיך,
איר ליבע האט זיך אין איר ברוסט צופלאמט לאנגזאם, און האט ענדליך
אויפגעגליהט מיט אזא פייער וואס אלע וואסערין פון דער וועלט זייגען נישט
גיזען אין שטאנד ויא צו פארלעשן.

מיר זעהען וייער אפט וויא שיינע בלומען ענטוויקלען זיך צווישען
שטעכעדיגע גיפטיגע דערנער, מיר זעהען וויא ביא דיא ערנסטע עלטערין
ערציהען זיך אפאל קינדער וויא דיא שיינע בלומען, ביא אזא קאקעמקע וויא
מאריא וואר האט זיך אזא קינד וויא דעבארא געוויס באזאפמט ערציהען
פול מיט פעהלער, און דאך האט זיך דעבארא אויס געצייכנט בעשטענדיג
מיט איר ארדענטיכין כאראקטער און מיט אירע שיינע זיטען, וויא ארייגע
מאקעלאזע בלומע, און דיא קלייגע געצייגלע פעהלער וואס זיא האט
אונזוילענד גיערפט פון איר מוטער האט ענדליך שטראהל אויס געווארצילט פון
איר ריינעס הערין.

וויא האט זיך מיט שטראהלען בעקאנט מיט צווייא יאר צוריק, ער האט
דאפאלס געוואלט אריינגערעטען אין ווארשעווען מעדיצינסקען פאקולטעט, זיא
האט אים דאס ערשטע מאל דערזעהען אין סטודענטן האבען
געשפילט צו גומצען פון דיא ארמע סטודענטין, שטראהל האט דאפאלס
געשפילט אהויפט דאלע, און האט זיין דאלע געשפילט פארטרעפליך גוט,
זא דאס, דאס גאנצע פובליקום האט אים וייער בייפאל גיגעבן, און מיא
האט אים אונגעזעליגע מאל ארויס גערופען, דעבארא זעלבע וואר דאפאלס
אויך אין סטודענטער האט זיך געוואלט מיט אים בעקאנט מאכן, און האט
גיבעטן איהרע אפריינדיג וועלכע וואר שוין מיט אים באקאנט, ער זאל ויא

פאר איהם פארשטעלען, דיא פריינדין האט זי נאך אין דעם וועלכען אבער
פאר געשטעלט פאר דעם ארעמען סטודענט אין דיא בעקאנטשאפט האט
געפירט שטראהלען צו הערמאנען אין שטוב, זי האט ביא איהם גענומען
אנאוראק, אונ איז מיט יעדען מאג אלס מעהר צווא געבונדען געווארן
צוא איהם.

שטראהל וועלכער האט פאלד גערקענט מאריאס האראקטער, אונ האט
ארויס גיזעהען וואס פאר איין איינפלוס אזא מוסער קאן מאכען מיט איהרע
וועטען אויף איהר מאכטער, האט זיך נישט געשעמט אן צו ווייזען דעבאראן
אויף אלע פעהלער פון איהר מוסער, אונ האט דאמיט פעהריט דער זאנפטער
ראזע פון שלעכטעס ווערמער, ער האט אין דיא דרייא מאנהייט וואס ער האט
מיט איהר גילערניט זיא פאר אפאלקאממענעם פערשטאנדנען מענטשען
געמאכט, זיא האט אנגעהויבען צו קוקען מיט פערצאכטליכע פליקען אויף דיא
פרייען וועלכע האבען געשלאסען פריינדישאפט מיט דער מאדע אונ מיט דעם
שפיגעל, זיא האט זיך נור צו איין נאך געשטרעבט, זיין אנומע וויירטהיין,
אנעטרייא ווייב, אונ אקלונגע מוסער, זיא האט שטראהלען פערנאכטערט,
אונ האט אויף איהם געקוקט וויא אויף אנאנדער סארט מענטשען.

צו איהרע עלטערין האבען פערשטאנען אז זיא איז נישט גלייכגילדיג צו
איהר לעהרער, אדער אנאנדער אורזאכע האט זייא בעוועגט זייא זאלן
שטראהלען ענטזאנען פון דעם אוראק, דאס ווייסן מיר נישט, מאריא האט
איהם שטרענג בעפאהלען ער זאל מעהר ביא זייא אין שטוב קיין גאסט נישט
זיין, אונ שטראהל האט געסוהט אויפהערין זיינע לעקציאנען צו געבען פאר
דער שיינער דעבארען.

דעבארא וואר העכסט צארניג אויף איהרע מוסער פאר דער בעליידיגונג
וואס זיא האט צוגעטהיילט שטראהלען, דאס לעצטע מאהל אז ער איז ביא
זייא אין שטוב גינען האט זיא איהם גיבעטן ער זאל זיך מיט איהר אלע מאג
זעהען ביא איהר פריינדין וועלכע האט זיא מיט איהם בעקאנט געמאכט,
שטראהל האט מיט פערנעניגען דערצי איינגעווייליגט, אונ דער לעהרער מיט
דער שיללערין האבען זיך ווירקליך אלע מאג גיזעהען.

שטראהל האט אריינגעטראטן אין דעם מעדיצינישען פאקולטעט, ער
האט פאדארפט ווען אוראקן אים זיך מיט זיין ארעבער מוסער וועלכע איז
דאמאלס צו איהם געקומען גענעהרן, אונ וויא בעשעפטמאג ער וואר, האט
ער דאך איין מאג נישט פערפעהלט ער זאל זיך מיט דעבארען נישט זעהען, אונ
דיא ראנדא-וואמען האבען דאצו געבראכט אז זייא האבן זיך בעשלאסן צו
הייראטהען, עס מאג אפילו גישעהן וואס דא וויל.

הערמאן מיט מאריאן האבן נישט בעמערקט וואס מיט זייער מאכטער
געהט פאר, אונ האבען זיך שטארק צווייזערט צו דיא רייד פון דיא שידוכים,
מיט פערנעניגען האבן זייא געפוינט זייערע מיהרען פאר אלע יונגע קאמאליערין
וועלכע

וועלכע האבן זיך געשריבן צו א זייער מאכטער, זיין זיינען געווען אזויא פערפלענדעט אז זיין האבן גיט בעמערקט וויא זייער מאכטער אינגערעסירט זיך נאר גיט מיט זייערע חתנים אינ מיט זייערע שידוכים, זיין האבן זיך ערשט ארום געזעהן אז זיין זיינען בלינד געווען אלס דעבארא איז פלוצים פער-שוואנדען געווארן.

זיין איז אין אהייטערין אבענד מיט איהר געליבטען שטראהלען און מיט זיין מוטער אנטלאפן געווארן פון ווארשויה נאך אנער, שטראהל וועלכער האט געוואלט זיין סטודיום ענדיגען און דאדורך גיט געמערקט ווערין פון דעבאראן האט זיך בעשלאסן מיט איהר נאך אנער צו פליהען, דער פלאן איז געווען ער זאל אריינגרעסן אין דעם אנדער אונטערזיטעט, און אלס ער וועט ענדיגען דאקטאר זאל ער הייראטמען מיט זיין געליבטער דעבאראן.

דאך מוזען מיר געשמעהען אז ער איז אנטלאפן געווארן מיט דעבאראן גיט מיט זיין אייגענעם ווילען, נור צוליב דעבאראן, וועלכע האט שטארק פערהאסט איהר מוטער און האט גיט געקענט צוקוקען איהרע אונאמיגע וועטען, זיין האט זיך בעשלאסען הונדערט און מאנגעל צו ליידען מיט שטראהלען צוזאמען איידער לעבען וויא אפרינגעסן ביין איהר מוטער אין הויז. וואס ווייטער איז געווען איז שוין אינגערע לעזער בעוואוסט.

דאס אונגליק וואס שטראהלען האט געמאכטען וואר פאר איהר איין אונג-ערטרעגליכער קלאפף, זיין האט פלוצים פערלארן איהר הייסגעליבטען פאר וועלכין זיין האט זיך בעשלאסען אלעס אין דער וועלט אויף צו אפפערן, און האט געמוזט אנטקומען צוריק צו איהר קאקעטישער מוטער, דאס האט זיין אנטקערעפטעט און האט איהר צו בעט געווארפן, זיין איז צווייט מאן רעכט קראנק געלעגן, און האט זיך געוואונדערט דעם מוים, נור דיא ארצטע וואס איהרע עלטערין האבן געבראכט האבן זיין גיט געלאזט שטארבן, און צווייט טעג ארום זיינען איהרע קרעפטן צוריק געקומען, און האבן זיין פון איהר געלעגער אויפגעהויבן.

אצינד ויסצט זיין און קוקט דורך דעם פענסטער מיט פערצווייפלעמט פליקען אין גאס, זיין האט אויף אלע געגענטשטענדע געקוקט וויא אויף אונג-נומיצענע זאכען.

איהר וועט אפשר עפעס עסן פריילין? — האט זיין פלוצים געפרעגט מאריאס דינסט דבשה וועלכע איז אריינגעקומען שטיל אין צימער. זיין איך וויל קיין נאך גיט — האט דעבארא גענטפערט. איהר האט דאך נאך היינט נאר גישט געעסען, און איהר זענט שוואך? דאס איז גיט קיינעם זאגן — האט דעבארא גענטפערט.

חלעפין דבורניה דאס איז פון אייך אנרויסע עולה — האט דבשה געזאגט — איהר זענט נאך איינג קינד, און ציהט אויף זיך אזעלכע צרות, גלויבט מיר אז איהר באדארפט אזויא גיט זארגען, מיטשיינס געזאגט וואס

מיר זינדנע מענטשן קאנען זיך אויס קלייבען פאר אנליק, וואס בייא אויג
ווייזט אויס אנליק לאזט נאך אויס אשטריק, פֿרעגט מיר, איך בין שוין
וויא זאגט מען דאס אפיוואלע יודענע איך ווייס שוין פאטשאם פונט ליבא.
דבורה האט צארגיג אקוק געטאהן אויף דבשהן, אונ האט אפערמאלס
אומגענועדעט דאס געזיכט צום פֿענסטער.

יא ווא מיר בלינדע מענטשען קאנען מאקע זיך אויס קלייבען מזיל — האט
דבשה ווייטער געזאגט, מיא באדארף גיט גליקליכער וויא איך בין גיווען,
פֿרעגט אייער מוסער ווא געדינקט מיר נאך אז איך בין גיווען מיא סאג זאגין
אנביריח, איך האב געהאט אמאן וואס מאמעס מאמעס האבין זיך מיט איהם
געבענטש, מיר האט גיט גיפֿעלט פון פייגיל מילך, נוא מיין סוף זעהט איהר
דאך, אזא סוף טאהר מען קיין שונא גיט ווינטשען, מיין געטרייער מאן האט
מיר שוין פון צוואנציג יאהר אנוועק געווארפן אונ איך דאנק גאט וואס אייער
מאמע האט מיר האטש צוליב אלטע בעקאנטשאפט פאר אדינסט צוגענומען,
אזא מיא קאן זיך אויס קלייבן מזיל, אנויסט פינסטער מזיל זאל מיין מאן דער
קאלבייניק דארט האבין וואו ער איז.

איהר ווייסט נאך גיט וואו ער איז אהינגעקומען? — האט דעבארא
געריהרט פון דיא ווערטער געפֿרעגט.

פון וואנען זאל איך וויסען, איך בין גיווען בייא דעם סמאלאנער טאטער
אונ צעהען מאהל להבדיל בייא דעם סאקעשטער צדיק, דער ערשטער האט
מיר געזאגט אז ער האט זיך געטויפט, אונ דער צווייטער האט מיר מבטיח
גיווען אז ער וועט קומען דורך דעם קייסען, מעהר ווייס איך גיט.

אין דער מינוט האט ווייספעלדס בעדינטער אריינגעטראגן אבריה.

וועמען באדארפט איהר? — האט דבשה געפֿרעגט.

איך האב אבריה צו דער מאדאם גוסט.

גיט מיר דעם בריוו וועל איך איהר אפגעבן.

בין איך מוז אים איר אין דער האנד אפגעבן — האט דער משׁרת געזאגט.

זעהט אריין צו איהר אין צימער ווא ויצט אצונד אליין וועט איהר דעם

בריוו איהר אפגעבן — האט דבשה געזאגט אונ האט דעם משׁרת אריין-

געפֿיהרט אין צווייטען צימער.

מאריא איז געוועסען לעבען טיש אונ האט גילענען אבנד.

מיא האט אייך געבראכט אבריוו מאדאם — האט דבשה געזאגט

אריין קומענד.

מאריא האט זיך אומגעקוקט פון וועמען איז דאס אבריוו? האט

זיא געפֿרעגט.

פון דעם הערין ווייספעלד — האט דער משׁרת גענטפֿערט אונ איז ארויס

געגאנגען צוואמען מיט דבשה.

מאריא האט אויפגעפֿינט דעם בריוו, אונ אלס ווא האט איהם דורך

געלעזען

(פֿא)

נעלעזען איז וואס פון אירט אויפגעשפּרונגען בלאס וויא דער טויט, דיא ערשטע
קאמפּענטע וואר וואס צוהילט וויא בערווישט, וואס האט געזעהען אז נור איין
טריט שטעהט פון איהר אשערקליך אונגליק, ענדליך אפער האט זיך
בארעכנט: וואס האט זיך דא מורא, און אז וויספעלד וועט זאגן וואס
אמאחל איז גיווען ווער וועט דאס איהם גלויבען, און ווען ער וועט אפילו
מיינען בנימינ'ס בריוו איז וואס? פון איהר האט ער דאך קיין בריוו נישט, און
אז וועמאנד וועט אויף איהר אנטשרייבען ווער ווייס וואס וועט מען דאס אלס
גלויבען? וואס האט געהאפט אפאפיר און האט אנטשרייבען דעם בריוו.
הער וויספעלד!

לעזענד איינער בריוו האב איך געצווייפעלט צו איהר זענט ביא איינער
קלארען פערשטאנד, וואס האט איהר אנטעפלידערט אין איינער בריוו איך
פערשטעה איין ווארט נישט, מיין טאכטער קאן איינער זאגנס פרויא נישט זיין,
ערשטינס ווייל איינער זאגן גיפעלט מיר נישט, און מיין טאכטער וועט ער גענויס
נישט גיפעלין, צווייטענס ווייל איך נישט האבן אפזאגן אפערטונער וועלכער
האט בילדז געשטעלט זיין פרינציפאל און האט געלאזט זיין ווייב אנטענונה
זיט צוואנציג יאהר, איינער ווייב דינט ביא מיר און ווען איהר וועט זיך וואנען
נאך נאכשקייט צו היידן וועט זי אייך בעעהרין מיט אוויזט....
מאריא נוסט.

וואס האט דעם בריוו פערזונעלט און האט איהם דורך אפערטונען אפ
געשיקט צו וויספעלדן.

לד.

דיא פערטרויעטע דינסטען.

וואוהין לייפט איהר דאס דבשה? — האט געפרעגט מלכה דיא אלטע
דינסט וועלכע איז געקומען מיט דער מאדאם מעקערוואלד, זיך באגעגענד
אין דער גאס מיט דבשהן מאריא'ס דינסט.

אי מלכהנא! מיר איז געקומען קאמפּש לויפן פון פריק אין וואסער
ארין — האט דבשה גענטפערט וויינענד — מיין פערפליכטע באלאפאסטע
קיין גוטס נאל וואס נישט האבן טאטע ויסער מאכט מיר פשוט דעם טויט, איך
אפטייט ביא איהר וויא אנזאקס אין דער סאכע איך הער פון איהר פאר דער
קינדעסטע נאך זלזולים, און מראג פון דעסט וועגן אלס רהיג אפער,
ווארום וואס דען וועה איז מיר קאן איך טאהן, אז איך בין אזויא לעלענד וויא
אשמיין, נאר דא פון צווייא מעג געהט זי אפעס ארום אין איין ריזיקה, וויא
דער רשע אין גיהנם מוטשעט זי מיר, חיינט האב איך איהר אפעס נישט
אזויא ניד געפאלנט האט זי מיר מיט איהרע געווינטע קולאקעס געהרגט

און געשלאגן אז דערהרגעט זאל זיך ווערן פון גאט פאטער געטרייער ,
איד קאב זיך שוין געשלאסן איין סאהל פאר אלע סאהל איד זאל פון איהר
אנוועק געהן וואס גאט וועט מיט מיר מאכין זאל ער שוין מאכין , איד וועל
געסער אין דיא הייזער ארום געהן אפי ביא איהר גיט צו דינען .

וואוהין וועט קלערט איהר אצונד געהן ? — האט מלכה גיפרעגט .
זאל מיר אזויא וויסען אשלעכט מויל וויא איד ווייס וואוהין צו געהן ,
איד וועל ערנען אויס וועקען אמעקלערין , און בעטן זיך זאל פאר מיר אויס
וועקען אשטעלע .

ווייסט איהר גאר וואס דבשה — האט מלכה געזאגט זיך געטראכ-
טענד — ביא אונז איז היינט דא ארבייט איבערין האלדז , איהר ווייסט דאך
אז מארגן ביא נאכט איז התנוה ביא חולחן , וועל איד בעטן מיין מאדאם
זיך זאל איד צו געמען אויף דיא עטליכע טעג איבער דער התנוה , זיך וועט
איד געוויס צו געמען .

לאנג לעבען זאלט איהר מלכהניא , קלעבן איהר וועט זיך פארמינע
עולם הבא קויפן איד וואלט מיר געשטעלט דינען מיא מאהר דאס גיט זאגן
אפילו ביא דעם מלאך הקות , אפי גיט ביא דער מכשפה מאריא , קלעבן
איהר ווייסט גאר גיט וויא גאט צו דאנקען דער פאר וואס ער האט איד אריינג-
געגעבן אין אזא טייערין ארט וויא ביא קלאראן , וויפיל דינט איהר שוין ביא
איהר דוכט זיך שוין אציט מיט יאהרין .

זיין גיט לאנג — האט מלכה לאבענד גיענטפערט — גיט מעהר וויא
צווייא און צוואנציג יאהר .

צווייא און צוואנציג יאהר ? — האט דבשה גערוואנדערט געפרעגט — קאן
מען שוין פערשטעהן וויא גוט איד איז אז אזויא לאנג זענט איהר אויף איין
שטעלע , אייער פאלאפאסטע ווייזט טאקע אויס אדימאנט צו זיין .

זיך איז גיט אזא דימאנט וויא איהר מיינט — האט מלכה גיענטפערט —
גאך ווייסט איהר גיט אז יעדער ווארים האט אדארים , מסתמא שטעקט דא
עפעס אשפילקע אין פופיק .

איד פערשטעהט גיט בגאמנות וואס פאר אשפילקע קאן דא שטעקן וואס
צוליב דעם זאל אפאלאפאסטע זיין גוט צו אדינסט .

מסתמא איז דא עפעס פאראנען וואס פערשטעהט איהר דא גיט .
איד בין גיט פון דיא ווייזער וואס זיינען גאט צוויא וויסען יענעס
סודות — האט דבשה געזאגט — גאר פון דעסט וועגן בין איד וייער טשיקאנע
צו וויסען , פאר וואס האלט מען איד אזויא לאנג ?

פרענט גאר גיט מסתמא איז רעכט — האט מלכה שטייכלענד גיענטפערט .
אז עס איז רעכט דאס זעה איד , איד בין אבער טשיקאנע צו וויסען
פאר וואס עס איז רעכט .

איך מאהר דאס פאר קיינעם ניט דער ציילען ווייל צוליב דעם האלט מען
 מיד אזויא לאנג איהר פערשטעהט ?

יא דאס פערשטעהט איך, נאר פאר מיר מאגט איהר חלעפין אלס נאגין,
 איהר קאנט דאך מיד ניט פון געכטין, איהר ווייסט דאך אז איך בין ניט פון
 דיא דינסטען וואס קאנען קיין זאך אין זיך ניט אייגהאלטען, איהר בין אמאהל
 אויך גינען אפאלהאפאקסטע הלואי זאל איך האטש האלב תענוג היינט געניסען
 פון דיא וואס איך האב דעמאלט געהאט נישקאשע מלכהניא דערציילט מיר,
 האט נאר קיין מוזא ניט, זאל איך שמום אונ קרום ווערין, זאל מיר דאס מויל
 פון הינטען שטיין, זאל איך אפינקסטער קוויטעל האבין אויף היינטגיג בייא זאהר
 אויב איך וועל אימערען עסטנאס דער פון דאכטין.

נוא אז איהר שלעפט מיד בייא דער צונג, אונ איהר שטערט אזויא
 מוז איך אייך דאך שוין דער ציילען, נאר געדיינקט איהר זאלט חלילה קיין
 ווארט ניט אויס ריידן.

זאל מיר אפ געדאכט ווערין דיא צונג אויב אפילו אהאלב ווארט וועל
 איך פון מויל ארויס לאזן. — האט זיך דבשה געשטארין.
 דא איז פערשטעהט איהר מיד דבשהניא אזא מעשה — האט מלכה
 גענטפערט — מיא האלט מיד דער פאר, איך זאל ניט אויס זאנען אז חוהלע
 איז אממור.

וואס? חוהלע איז אממור? פינסטער איז מיר! וואס הייסט אממור?
 פשוט אממור, אונ ווייטער נאר נישט — האט מלכה גענטפערט — מיט
 צוואנגיג זאהר צוריק האט מען זיא געפונען אין מיטען דער נאכט לעפען מיהר.
 דיא האר שטעלן זיך בנאמנות קאפיר — האט דבשה פערוואונדערט
 געזאגט — דער ציילט מיר איך בעס אייך וויא איז גינען דיא מעשה.

דא איז גינען אזא געשיכטע, איין קאהל אין מיטען דער נאכט, אלע
 האבין שוין בייא אויג געשלאפן, נאר איך האב מיד נאך געזאכט אין קיך,
 פלוצים הער איך עפעס אקול פון אקניד, בייא אויג אין שטוב זיינען אפער קיין
 קליינע קינדער ניט גינען איז מיר פשוט דאס בלוט פערגליווערט געווארן אין
 אלע אדערין, פריהער האב איך געמיינט אז דאס איז אקאמין נאר איך האב
 פארט דערקענט אקול פון אקניד, וואס האב איך געמיינט מסתמא איז דאס
 אנטי גוטער, איך האב געניסען לייגענען נאך אמאהל קריאת שמע, עס
 העלפט אפער ניט, דאס קול הערט זיך אלס, דא האב איך מיד שוין ניט
 געקענט אייגהאלטען אונ האב אויפגעוועקט דעם פאלאקאס מיט דער נפאלא-
 פאסטע, וויא זיינען אלע אויפגעשטאנען, מיר האבין אנגעצונדען ליכט אונ
 זיינען ארויס געגאנגען אין דרויסען, ערשט אקניד ליגט אין שיינע וויקעלאך
 אונ שרייט געבאך, דיא מאדאס האט אויף דעם רחמנות געהאט, אונ האט
 דאס אין שטוב אריינגענומען, מיא האט אקול געטאהן ערשט דאס איז זעהער
 אשיין קינד אמידעלע, אונ בייא איהר אויף דעם האלדז האט געהאנגען

אבריק, אין דעם בריק היינט דעם קינדס מוטער גיבעט מיר זאל אויף איהר
מאכטער רחמנות האבן ווייל זיא ווארפט דאס אונזעך פשוט אויס נייט, און
זיא בעט מיר זאל זיא רופען מיט דעם נאמען מרים הוה, דער הער האט אפילו
געוואלט אויף מארגן דאס קינד אין פרייט אב געבן נאר דאס מאדאם האט
ניט דערלאזט, זיא האט געזאגט אז זיא וויל דאס האדענען,

מיר האט צוגענומען צו דעם קינד אנאם און מיר האט דאס געהאדע-
וועט, מיר האט מען שוין נישט אונזעך געלאזט, איך בין געבליבען אנגאנקע
בייא דעם קינד דאס האט זיך מאקע אויף מיינע הענט אויס געהאדעוועט,
און אז דאס קינד איז שוין אלט געווארן אכט יאָהר און מיר האט דאס
מאקע ליב געהאט וויא אנאלייגן קינד האט מען שוין מורא געהאט מיר אפ
צו לאזן בדי איך זאל קיינעם נישט דער ציילען ווער דאס קינד איז.
נוא און דאס איז דא אפצטיגע פלח עווגעניע אדער חוהלע? — האט
דבשה העכסט געשטוינט געפרעגט.

וידענע וואס איהר זענט איהר הערשט דאך אז דאס איז זיא, נוא אצינד
פערשטעהט איהר שוין פאר וואס מיר האלט מיר אזויא לאנג?
יא אצינד פערשטעהט איך שוין — האט דבשה גענטפערט.

געדיינקט זשע איהר זאלט זיך חלילה פאר קיינעם נישט אויס ריידן נישט
איין ווארט וואס איהר האט פון מיר געהערט, איהר פערשטעהט דאך אליין,
אז איך קאן חלילה דא שטעלע פערלירען.

איך האב אויף איך העלפן פאראיביל וואס איהר בעט מיר אזויא
פיל — וואס בין איך עפעס אפישטינק מיידעלע, אדער ארכילות זאגערין — האט
דבשה גענטפערט.

נוא קוקט צו מיין מאדאם וועל איך מיט איהר ריידן וועגן איך — האט
מלכה געזאגט — און ביידע ווייפער זיינען אונזעך געגאנגען צו דער
מאדאם מעקערוואלד.

לה.

דער בעפרייעטער געפאנגענער.

וויינט נישט ציפה! — האט בנימין געזאגט צו ציפהן וועלכע איז געוועסען
געגען איהם און האט ביטערע טרערן פערגאסן — אונזער הייליגע גמרא זאגט:
אז אפענטשט מאהר זיך פון גאטס רחמנות נישט מנאש זיין, ווען אפילו אשארפער
שווערד ליגט אויף זיין האלדז, גאט קאן נאך געבן איהר זאלט זעהען איינער
סענדערין בעפרייט אין פיל גומס.

אי פיינסטער איז מיין וועלט! האט דא אונגליקליכע מוטער געקלאגט —
איך האב מורא אז איך האב פערשפילט מיין טייער קינד מיין איינציגע שטיממע
אויף

אויף דער עלטער, איך האב מורא אז איך וועל איהם שוין גיט זעהען, גנואלד וואו געקט מען געפס אנטוען פריינד ער זאל מיר דא העלפן.

וואו האט איהר היינטיגע צייטען גוטע פריינד! — האט בנימין פער-צווייפערלט געזאגט און האט אמאך געטאהן מיט דער האנד — נאך מיין מיינונג איז נאר נישט איין גוטער מענטש אויף דער וועלט, איהר האט דאך אסימן אז איך בין געגאנגען צו וויספעלדס פלח, און האב זיא מיט טרערין גיבעטן זיא זאל אייער זאהן מאהן אמוכה, האט זיא מיר פון דער שטוב ארויס געטריבען. מיר פערדריקט נאס איך בין צו איהר גיט געגאנגען, אויף מיר וואלט זיא געוויס רחמנות געהאט.

גין דאס איז גיט אטענטש פון רחמנות — האט בנימין גענטפערט — איך האב זיא דער קענט אז זיא איז אשלאנג, איהר וואלט געוויס אויך פון איהר געהאט דעם זעלבען שווארצין סוף וואס איך, מיר פערדריקט סער גיט וואס איך האב איהר גיט מכבד גיווען אויפן פלאטין.

נוא וואס וואלט גיווען ווען איהר זאלט זיא גיווען זידלען, וואלט מיין סענדער דורך דעם גירעטעט געווארן? — האט ציפה געיאמערט.

גיט צוליב דעם — האט בנימין גענטפערט — נאר אזא שוויין באדארף מען געבן איבער דעם קאפף.

נאר וואס טוט מען אצונד רבי בנימין — האט ציפה געזאגט וויינענד — וואס וועט דא זיין דער סוף פון מיר, איהר קאנט דאך דא עוויג גיט זימבען, איהר מוזט דאך פאהרין אהיים, וואוהין זאל איך מיר קעהרין? ביסער איז מיין לעבען!

איהר וועט אויך פאהרין מיט מיר, איהר וועט בייא מיר זימבען, און וועט געסין דאס וואס מיר אלע וועלין געסין, האט בנימין גענטפערט.

נאט איז מיט איך וואס רעט איהר? איך זאל אנועק פאהרין פון דאנען? איך זאל איבער לאזן מיין סענדערקען דא אין אסטראג, און זאל אנועק פארין צו איך געסין און מרינגען? גין דאס וועל איך גיט מאהן.

וואס וועט איהר אבער אייער סענדערין דא העלפן? — האט בנימין געזאגט — איהר זעהט דאך אז מיר לאזט איך אפילו גיט צו צו איהם.

פון דעקט וועגן קאן איך פון דאנען גיט אנועק פארין, איך מוז דא בלייבען ביז איך וועל וויסען וואס מיט איהם איז געווארן, איך וועל אין דיא הייזער ארום געהען, איך וועל בעטלען גין, און וועל דא בלייבען.

אין דער מינוט האט דיא ווירטהין פון דער קווארטיר געפונט דיא מיהר און האט אנגעשריא געמאהן: ציפה אייער זאהן געהט!

ווער? מיין זאהן? — האט ציפה געשמאקעלט אויפשפרינגענד פון איהר ארט אויך בנימין איז אויפגעשפונגען מיט אפלאסעס געזיכט פאר איבער ראשונג.

אין דעם קאמענט איז סענדער שטראהל אריינגעלאפן אין צימער:

מיין זאהן! מיין קינד! — האט ציפה געשריגען פאללענד דעם
זאהן אויף דעם האלדז — דוא ביזט שוין פרייא?
יא מוטער איך בין שוין פרייא — האט שטראהל גענטפערט מיט
שטראהלענדע אויגען מיין אויגשולדיגקייט האט זיך ענטדעקט, איך
בין פרייא.

געלייבט ביזטו גרויסער נאט! — האט בנימין געזאגט אויס שפרייטענד
דיא הענד צום הימל.

מיין מיינער ליבער זאהן! — האט ציפה געשריגען איהם קושענד אונ
צו דריקענד צו איהר ברוסט — אך איך בין גאר דיא חסדים גיט ווערט וואס
נאט האט מיט מיר געטאהן, דער צייל מיר מיין קינד וויא אזויא ביזטו
גירעמעט געווארין.

נאט האט מיר זיין גוטען מלאך געשיקט אונ האט מיר גירעמעט — האט
שטראהל גענטפערט — איסר ווייספעלד'ס טאכטער וואנא ויא וואר מיין
גוטער ענגעל, נור איהר האב איך מיין פרייהייט צו פערדאנקען.
גירעמעט זאל ויא זיין פון זיין ליבען נאמען! — האט ציפה געזאגט —
ערצעהל דאך מיר מיין קינד וויא אזויא האט זיא דך גירעמעט.

דאס איז אלעאנע געשיקטע — האט שטראהל גענטפערט — גאר איך
וועל איך אין קורצען ערצעהלען, אז ויא האט ריכטיג ערפאהרען פון וואנען
מיין אוינגליק וואקסט, אונ דורך דעם האט איהר געלונגען צו געפינען פאר
מיר ארפאז.

נוא זאג זשע פון וואנען האט דך דיא קויל געטראפן.
אפאליטישער פערברעכער האט געשריבען צו מיר אבריק פונעם אסטראנ,
אין דעם בריף ועהט מען אז איך בין אנעפערהלליכער פערברעכער, וואנא
האט ערפאהרען ריכטיג ווער עס האט דעם סאציאליסט געבעטען ער זאל מיר
אזא בריף שרייבען, אונ וואס ער האט דאפריא געמיינט, ויא האט דאס
געמעלדעט דעם זאנדארמיסקען פאלקאווניק וועלכער האט פאלד ארעסטירט
דעם מענטשין וועלכער האט דעם בריף צו געשטעלט, אונ דעם וועלכער
האט דעם בריף בייא דעם פערברעכער אויס גענאקט, אויך דעם סאציאליסט
קלאפפשמיינ האט מען גענומען אויף אדאפראס, אונ מיר האט ריכטיג
ערפאהרען דיא עפערע, אז איך בין דא גאר גיט שולדיג, נור מיר האט אויף
מיר אפבלול געמאכט, דער פאלקאווניק האט מיר דיא מינוט בעפרייט.

אדאנק דיר גרויסער נאט פאר דינע חסדים! — האט ציפה געזאגט אויפ-
הייבענד דיא סהראנענדע אויגען גענען היממעל — אננומען מויל זאל ויא דער
פאר האבין, דאס איז אנאלזין קינד לעבין זאל ויא, וואו געמט מען ויא אצינד
וואלט איך איהר אלע גלידער אויס געקושט.

ווא איז מיט צווייא שטונדען פריהער אנועק גענאנגען פון דעם פאל-
קאווניק גאך איידער ויא האט ערפאהרען אז איך בין פרייא, דען מיר האט

זיא אונעק גערופען אהיים דארט איז עפעס אנאנצער סקאנדאל גיווען.
וואס פאר אסקאנדאל? האט בנימין געפרעגט.

דער פאטער האט אנגעפאטשט דעם אינגערין ברודער וואנאס, איך
ווייס ניט פאר וואס, האט דער זאהן דעם מאטין צוריק געפאטשט, און האט
אלע שויצען פון דיא פענסטער אויס געבראכין, דער פאטער האט געמוזט
רופען פאליצייא און מיר האט דעם סקאנדאליסט אין סמיריטעלנעם דאס
אונעק געפירט.

געבאך ארדקנות אויף וואנעס פאטער — האט ציפה געזאגט.
איך פערשטעה נאר ניט — האט בנימין געזאגט — מיר דוכט אז היינט
איז בייא ווייספעלדן דיא חתונה, איך בין מיט אפאר שטונדען צוריק פאר בייא
געגאנגען מעקערוואלדס קווארטיר האב איך גיזעהען וויא דיא מוזיק זיינען
אהין אריינגעגאנגען און האב בעטערקט וויא אלעס איז גרייט צו דער חתונה,
איך האב זאגאר גיזעהען דיא פלה איז געשמואנען אין פענסטער פערפויצט
אין דעם ברויטשלייגער.

וואס גיהער דאס איינס צום צווייטען — האט שטראהל גענטפערט —
איז מסתמא דער סקאנדאל גיווען פאר דער חתונה.
קאן זיין אז צוליב דעם זאל דיא חופה אפ געלייגט ווערין? האט
ציפה געזאגט.

גין דאס געוויס ניט, ווייספעלד וועט זיך געוויס מאכין ניט וויסענדיג
אונ וועט געהען צו דער חופה, ווייל ער וועט זיך שטעמען פאר דער וועלט,
נאר זאגט מיר וואס הערט זיך מיט מיין דעבאראן? וואו איז זיא אצונד?
איך ווייס סעחר ניט אז זיא איז אין דער זעלבער גאכט וואס מיר
האט זיך ארעסטירט אונעק געגאנגען צו איהרע גלשערין, ווייטער ווייס איך
נאר נישט. — האט ציפה גענטפערט.

איך מוז זיך נאך היינט געהן מיט וואנאן — האט שטראהל געזאגט —
זיא האט מיר גיבעטין אז קוים וועל איך ארויס געהן פון געפענגעניס, זאל
איך איהר געבין צו וויסען, אונ זיא האט ביא מיר פערדייגט, איך זאל צו
איהר געהן אונ איהר בעדאנקען פאר דער מיהע וואס זיא האט געהאט
צוא ליב מיר.

איך וועל אויך מיט דיר געהן מיין זאהנ? — האט ציפה געזאגט —
איך מוז איהר אויך באדאנקען דער פאר וואס זיא האט מיר פון טויט
לעבעדיג געמאכט.

אונ מיין דאנק מוז איך איהר אויך געבין, דען דער וואס טוט מיין
וואהלטהעטער אטובה דער האט דאס מיר געטאהן — האט בנימין געזאגט.
נא קוקט לאמיר אלע געהען — האט שטראהל גענטפערט אויפהייבענדיג
זיך פון ארץ.

אונ וויא וועט זיין אז מיר וועלין זיא ניט טרעפן אין דער היים? —

האט ציפּה געפּרעגט — דען קוים איז בייא איהר פאמער-היינט חתונה מוז זיא דאך אויך דארט זיין .

נוא וועלן מיר גיין אויף דער חתונה — האט שטראהל גענטפערט .

נא מיר וועלן גיין אויף דער חתונה — האט אויך בנימין בייא געשטימט — דען דאמיט וואס מיר וועלן וואנאן פאר אלע אין דיא אויגן דאנקען , וועט דיא שטאלצע בלח עוונעניע זעהן וואס פאר אַנאָנומערשייד עס איז צווישען איהר און צווישען וואנאן .

וואס פאר אַעוונעניע ? — האט שטראהל געפּרעגט .

בנימין האט איהם אלעס ערצייגלט פון זיין וויזט בייא עוונעניען און וויא אזוי זיא האט איהם בעהאנדעלט .

אויב אזוי — האט שטראהל געזאגט מונטער וועט דאך מאקע זיין זייער גלייך צו וויזן איהר אז דער באראקמערלאזער שטראהל איז בעפרייגט געווארן אן איהר הילף . קומט לאמיר גיין .

און אלע זיינען אַנעקגעגאנגען צו וויספערן .

לו.

אין מאן מיט דרייא ווייבער .

בייא אבראם מעקערוואלד אין זיין נראם ארטיגער קווארטיר וואר אפּרעכט מינער באל . רייכפערפוצטע העררען , און אין בודלאגמען געשטימטע פרויען האבען געוויזען זייערע פעהיגקייט אין דער מאנצקונסט . זייא האבען געשוועגט איבער דעם גראפען ברייטען זאל וויא דיא פּעזן (רוחות) , עוונעניע פערפוצט אין אטהייער סאמעטקלייד מיט אלאנגע שלעפע , אין דעם לאנגען ברויטשלייער וועלכער וואר נאך זיינגער פון איהר שלעפע האט ארום ספאצירט מיט אהייטער פרייליך געזיכט צווישען דיא געסט , און האט געדען בעגליקט מיט גטליכע זיסע ווערטער : אויף יעדעס געזיכט האט געשטראהל גליק און פריידע , אויך אונזער בעקאנטע מאריא גוסט פערפוצט וויא אקעניגען האט דא עפעקט געמאכט מיט איהר טהייער קלייד און מיט איהרע בלענדענדע צירונג . דאך איז אויף איהר געפודערט פנים וויא אשאטען געלעגען . זיא האט וועניג גירעט וועניג געטאנצט , און וועניג געלאכט .

אין אנוינגעל וואר צו בעמערקן אונזער בעקאנטע דעבארא מיט אבלאסעם געזיכט . נאר פערפוצט אויף דער העכסטער שטופּע . זיא איז געזעסן שטום וויא דיא וואנד . און האט מיט טרויעריגע בליקען געקוקט אויף דיא מאנצענדע , אלע געסט האבן שטילערהייט געוואונדערט איהר פראכט , און איינע דיא צווייטע האט פערטרוים אסוד , אז דאס שיין מיידל איז אנטלאפן געווארן

פון איהרע עלטערין מיט אנ'ארמען סטודענט, און אלס דער נעליפטער איז אין אקטאבאר אריין איז ווא צוריק געקומען צו דיא עלטערין.
וואס באמייט דאס וואס דער חתן איז נאך גיטא? האט קלארא געפרעגט איהר פאן פסוד.

איך פערשטייא דאס אויך ניט — האט אבראם גענטפערט.
מען האט באדארפט פילייכט שיקען צו איהם ערפאהרען וואס דאס באדייט.
סיר וועלין ווארמען נאך אביסעל — האט אבראם גענטפערט — קוים וועט ער נאך אין אפירמעל שטונדע ניט קומען וועל איך צו איהם שיקען.
עס האט פעהר ניט געדויערט וויא פינף מינוט איז געקומען וויספעלד מיט ווין טאקטער וואנא.

סיר וועהן וועהער אפט וויא בעלי שמוחות געהען ארום מיט פעטריפטע פערפישטערע הערצער, נאר קיין טאהל איז דוכט זיך ארייכער חתן מיט אים צוגראבן הארץ געקומען אויף ווין חתונה וויא נעצט וויספעלד.
ער האט אין דיא לעצטע עטליכע טעג געהאט אונערטרגעליכע שמערצן, דער געדאנק אז ער האט ווין אייגענעם זאהן אונגליקליך געמאכט. דיא נאכריכט אז בנימין פריעדפיש מיט ווין ערשטע ווייב זיינען דא. דער ברוי וועלכין ער האט אלס אנטווארט ערהאלטען פון מאריאן. דער שקאנטיסט הויטשינדער וועלכער האט ביא איהם גענומען 5000 רובל פאר ווין פון יחידס וועקסלען. ענדליך דיא עגמת נפש וואס ער האט געהאט פון דעם זעלבען פון יחיד פאר ווין חופה. דען ער איז געקומען טויט שיפור און האט געפאדערט ביא איהם געלד. וויספעלד וועלכער וואר אזוי אויך אויף איהם צארניג האט איהם דער האנט אפאטש אויף וועלכען ער האט באלד דרייא צוריק געקומען און דערצו נאך דעם סקאנדאל וואס דער שיפורער צוות פנים האט אלע שויבען פון דיא פענקטער אויסגעפראכט, זא דאס מען איז פון אלע ווייטען אויף ווין ביי וואונדער צוואמען געלאפן. און ער (וויספעלד) האט געמוזט אראפנוואפן פון זיך דיא בושא און זיך ווענדען צו דער פאליצייא מען זאל ווין זאהן ארעסטירען. דאס אלעס האט איהם עלטער געמאכט מיט 50 יאהר. ער האט זיך נאך געמוזט פערפומצען און געהן אויף ווין חתונה. דארט זאל דער ווייל קיין סקאנדאל ניט ווערין.

ער איז אריינגעקומען טויט און צוטומעלט וויא נאך אפאזשאר אין דעם רייכער זאל וואו עס וואר זא פרייליך מונטער צוליב דעם וואס ביא איהם איז חתונה, וואס ער געמט אזא שוין מיידל. מען האט איהם באלד פון אלע ווייטען ארום גערינגעלט, מען האט איהם געוואונטשן גליק, וועהרענד אין ווין הערצען האט נאך געקלאפט פון דער שאנדע וואס ער האט געהאט אין דער היים.
דבורה וועלכע האט דערזעהן פון ווייטען וואנאן אריינקומענד איז באלד צו איהר צוגעלאפן.

וואנא האט אויסגעוויזען אויך שטארק צורודערט. מען האט גלייך געקענט

געקענט ערקענען אז יא מ'הערע קליידער וואס זיא האט אויף זיך אנגעצויגן האט זיא זעהער גיך און געבאפט אנגעטאן, דען זיא ווילען ווילא גיט אויף זייער ארם געלעגן. זאגאר איהרע האר ווארען גיט פערקאמט ווילא עס פאדארף צו זיין. איך האב דיר שוין אזוי לאנג גיט גיזעהען ליבע וואנא — האט דעבארא געזאגט נאך ציהענד נאך זיך איהר פריינדן אין אזוימיגען ווינקעל.

איך בין גיווען בעשעפטיגט — האט וואנא גענטפערט.

מיט וואס ביזטו דאס אזוי בעשעפטיגט גיווען?

מיט פערשיידענע ארבייט — האט וואנא ווילא מיט גוואלט אויסגירעמט זיא האט אקוק געגעבן אויף דעבארען, און דאס ערשטע מאהל זייט זיא האבן זיך דערקענט האט זיא מיט האס אויף איהר אפליק געווארפן ווילא זיא וואלט געזאגט: האב איך דארום דאס לעבן איינגעשטעלט אום דיר צו בעגליקען? זיא האט געפונען אנאליזירט דאס זיא מוז צוגעהען צו דיא פלה, נור אום פון דעבאראן בעפרייט צו ווערן.

אין זאל איז געווארן מיט דעם חתום ערשיינען נאך פרייליכער, מען האט געמאכט גענעסן געמרוקען, וויספעלד האט זיך אלע מינוט ערשטאקען אונגעקוקט ווילא ער וואלט מוזא געהאט עפעס אשד זאל גיט אריינגליהען און זאג זיין זן ערן צערשטערן. ער האט דערזעהן מאריאן, און אלע פארבין האבן זיך אין זיין געזיכט געביטען. 'וילא איז דא אויף מיין חתונה?' האט ער זיך געקלערט ווער ווייט אפשר איז זיא געקומען נור צוליב דעם זיא זאל מיר אונגליקליך מאכין. ער האט זיך דער מאהנט אן דיא ווערשער וואס זיא האט אין איהר בריק געשריבען 'אייער פרויא דינט בייא מיר . . . זיא וועט אייך בעעהרין מיט אנווייט' וואס זאל דאס פאדייטען? — האט ער זיך געקלערט — זאל איך גלויבען אז אויך מיין צווייטע פרויא דבשה איז דא און זיא דינט בייא מאריאן? נאר גיין! דאס איז אונגעגליך.

אפגוואהל ער האט זיך געוואלט איינגלידען אז דאס איז אונגעגליך. האט פארט אויף איהם דאס לייב געציטערט: פיליכט איז דאס וויקליך אזוי? און דיא פערפלוקטע מאריא וועט פלוצים זיין דבשהן אריין שיקען מיט אנווייט וועהרענד ער וועט שמען מיט זיין פלה אונטער דער חופה? דער געדאנק האט איהם אזוי ערציטערט, אז ער האט זיך מיט קיין גליד גיט געריהרט.

חתן שוין צייט צו געהן צו דער חופה! — האט אבראם געזאגט צוגיינגד צו איהם, וויספעלד האט זיך ווילא פון אשדעקליכן חלום געוואכט.

ער האט פאדעקט דיא פלה. דיא חופה האט מען געשטעלט מאקע אין זאל. ער איז געשטאנען אונטער דער חופה אין אייגע צרות. האט געמאנד אהוסט געטאן האט ער געמיינט אז דבשה גייט מיט אנטוואלד. און אז ער האט שוין דיא פלה מקדש גיווען און האט צוגבראכין דאס גלעזיל אלס אלע האבן שוין אנגעהייבן צו שרייען מול מול, איז איהם ווילא אפארט פון הערצען אראפגעפאלן. יעצט האט ער זיך שוין גירעכט ווילא זיכער. דען קוים האט

מאריא ביו אהער געשוויגנען וועט זיא דאך ווייטער געוויינען. ער איז געווארן פרייליכער, און האט זיך געזעצט מיט דיא פלה צום מיט. דבשה דערלאנגט דיא גילדענע יוד! — האט קלארא אנגעשרייא געמאהן. דער רשע איז קבר קאן זיך געווייט אזוי גיט ערשרעקין אלס דער מלאך הרומה פרענט איהם פלוצים: וויא הייסטו? אזוי וויא ווייספעלד האט זיך ערשראקן בייא דיא ווערטער. וויא אקאנוואלסאן האט דער רוף אלע זיינע ביינער דירקנעציקט. ער האט זיך מורא געהאט אום צוקוקען פיליכט וועט ער דערנעהן דיא שרעקליכע דבשהו וועלכע האט איהם אונטער דער חופה אזוי געשראקען. אין דער מינוט איז צוגעגאנגען וואנא אונ האט זיך אויך געבין דעם וועלכין מיט געזעצט וואו דער פאטער מיט זיין פלה זיינען געזעסן. עס האט גיט געדויערט קיין צווייא מינוט האט דבשה צוגעמראגן אונאנע מיט גילדענע יוד. אונ מלכה האט גאך געמראגן צווייא מעלער מיט לעפיל גאפיל.

דעם מוויט מיט אלע זיינע יסורים האט ווייספעלד געפיהלט אלס ער האט דיא דבשהו דערנעהן. ער האט דערקענט זיין צווייטע פרייא. געשוויגנען האט ער אפגעווענדעט זיין געזיכט. זיא זאל איהם גיט זעהען. דבשה האט איהם אפער גאך פון ווייטען דער זעהן. זיא האט אפער איהרע אויגען גיט געגלויבט. זיא האט גאר גיט געוואנט צו דענקען אז דאס איז איהר פלטיאל. גיין! דאס האט איהר געווייט איהר פאנטאזיע גענארט. זיא האט אנועק געשטעלט דיא וואנע אויף דעם מיט אונ איז אנועק געגאנגען. זיא האט אפער אין קיך גיט געקענט ריהען. דיא עהגליכקייט האט זיא געזיגן וויא אפגאנגעט אין זאל זיא זאל גאך אפמאהל אקוק געבין אויף דעם קתן. זיא האט זיך געשטעלט אין אזא ווינקעל פון וואנען זיא האט איהם גוט געקענט זעהען. אלס זיא האט איהם אהיבשע צייט געמראכט. איז זיא אריין געלאפן צוריק אין קיך. איז געפאלן מלכה אויף דעם האלז מיט אפאמער: מלכהניא! קריין הארץ! איך וועל דאס גיט אויסהאלטן, איך וועל פון מוח אראפ, איך וועל שטארבן — האט זיא געשריען. וואס איז אייך פאר אנומס דבשה? — האט מלכה גיפרענט ערשראקען. מלכהניא! נשמה מיינע! הארץ מיינס! דער קתן-אי איך וועל זיך אפמיה אנטאהן! דער קתן איז....

וואס איז ער? — האט מלכה ערשטוינט גיפרענט. ער איז מיין מאן פלטיאל — האט קוים דבשה אויסגירעדט. וואס פלודערט איהר? איהר האט געמוזט טאקי משוגע ווערן — האט מלכה העכסט ערשראקען אונ פערוואונדערט געזאגט. גיין איך פלודער גיט. אונ איך בין גיט משוגע. גאר ווארט באלד וועל איך וויסען אויף קלאר.

זיא איז צוריק אריינגעלאפן אין זאל האט אויפגעוויכט מאריאן.
כאלעבאסטע (מ"א)

באלעקאסטע — האט זי געזאגט — האט קיין פארמייל נישט וואס
אין בין צו אייך צוגעגאנגען זאגט מיר איך בעט אייך איהר זאלט מיר געוונד
זיין איהר האט דאך געקאנט מיין מאן פלטיאלן אזא איהר האט איהם געקאנט?
מאריא האט פערשטאנען וואוהין דיא ווערשער גייען און האט מיט בעס
געזאגט אונזעק פון מיר דא שפילה. איך וויל אין זייער ד' אמות נישט שטיין!
דבשה איז אונגעקעגאנגען.

וויספעלד האט געמערקט וויא דבשה האט געפערט גירענט מיט מאריא
און ער איז גאר אויף דאס גייע ערציימערט געווארן.

דבשה האט זיך אפערמאלס געשטעלט פון וויסען האט געקוקט אויף
דעם חתן ויא האט זיך שוין נישט געקאנט אייגנאלטען געס כאט זיין וואס דא
וויל! האט זי צו זיך אליין געזאגט איך מוז דיא זאך ריכטיג דערגיין דאס
איז ער האט אפילו דיא גילע אויף דעם שטערין אזוי וויא אין דער צייט
וואס ער איז מיין מאן גיווען.

ווא איז צוגעלאפן צום מיש וואו וויספעלד איז גיזעסן. ער האט וויסער
אפגעווענדעט דאס פנים. דאס האט איהר נאך געוויסער געמאכט איהר ספק.
פערשפארסט זיך געהאלטען פלטיאל — האט זי געזאגט — איך האב דיר
ערקענט. קוק גאר אויף מיר און זאג מיר אין דיא אויגן אז איך בין נישט דין ווייב.
צו וועסען רעדט איהר דאס? האט עווענעני געפרעגט פארוואנדערט.
איך הייד צו מיין מאן פלטיאל וועלכער האט מיט אייך אצונד חתונה
געהאט האט דבשה גענומפערט.

דיא פרויא מוז זיין וואהניג — האט וויספעלד געזאגט און דיא ציין
האפן איהם אין מויל געטרעפט.

זיין קאלבוינק איך בין נישט משונע — האט דבשה געשריען מיט אזא
געשרייה אז וויפיל מענטשן עס זיינען גיווען אין זאל ויינען צוא דעם
מישעל צוגעלאפן.

יודן דאס איז מיין מאן! — האט דבשה געשריען צייגענד אויף וויספעלדן.
אלע געסט זיינען וויא צודולט געווארן ביא דעם געשרייה און ביא
דיא ווערשער.

געסט צו פון דאנען דיא משונע! האט עווענעני געשריען.
בייא דעם פובליקום איז שוין מאקי פאלד רעכט גיווען אז דבשה איז
משונע און מען וואלט זי ארויסגעווארפן פון זאל. גאר אזייע סצענע האט
ערשיינט און האט געהאלפן דער ערשטער.

אין זאל ויינען פלוצים אריינגעקומען דרייא מענטשן צווייא מענער מיט
אפרוא. וויא האפן גיפרענט וואו איז וואנא וויספעלד. מען האט זי
אנגעוויזען אויף דעם מישעל וואו חתן פלז זיינען גיזעסן.

קיים האט דבשה דערזעהן דעם עלטערן פון וויא האט זי געגעבן
אגעשרייה רבי בנימין! נאט האט אייך אהער געבראכט. לאנגע יאהר אויף

אייד וואָנט ווער איז דער מענטש ? איהר וועט איהם געוויס ערקענען . זיא האט געוויזען אויף וויספעלדן .

אלס בנימין האט אויף וויספעלדן אקוק געמאכטן האט ער גיט מיט זיין קול אנשפרייט געמאכטן : פלטיאל ?

אחא איהר נעט יודין אז איך בין גיט משוגע ? — האט דבשה געשרען . דער קאלפאסניק האט מאקי בייא דעם יודין געדינטט אונ האט איהם בידלות געשטעלט . ער איז דעמאלט גיווען מיין פאן אונ האט געהייסן פלטיאל אקס . וויא פלטיאל אקס ? — האט ציפה אנשפרייט געמאכטן אונ לאמיר איהם גאר אנקוקען אפער איז דאס דער עוכר ישוראל וואס האט מיר אומגליקליך געמאכט . אונ ריידענדיג איז זיא אויך צוגעגאנגען צום חתן אונ אלס זיא האט איהם איין מינוט בעמראכט האט זיא געגעבן אנשפרייט . פינסטער איז מיר ! דאס איז דאך מאקי פלטיאלקע דער פכשויט וואס האט מיר שוין דרייסיג יאהר אנגענוה איבערגעלאזט .

דער אונגענטש איז מיין פאטער ? האט שטראהל ערשראקען צו זיך אליין געוואנט .

דיא געסט האבן זיך אייגע דיא אנדערע ערשמוינט אנגעקוק .

הערט זע ברידער ! — האט וויספעלד געוואנט אויפשמעהענד פון דעם צרם איך זעה אז איך בין דא גוט אריינגעפאלן . אונ מיין פערטהיידניג וועט מיר גאר גיט העלפן . אלזא בין איך מודה פאר איך אז איך בין ווינקליך פלטיאל אקס דער פאן פון דיא צווייא ווייבער . אונ דער רויבער פון דעם מענטשין גאר פאר מיין מפלה מוז איך אס וועניגסטען ראכע געטען פון דער פערזאן וועלכער האט מיר דיא חתונה אויפגעשפילט , הערר גוסט ! — האט ער געוואנט צו הערמאנען וועלכער איז גראדע געבען איהם געשטאנען — איהר וואלט וויסען אז איינער פרויא מאריא האט נאך איידער זיא האט חתונה געהאט מיט איך , דעם מענטשין (צייגענד אויף בנימין) אקניד געשיינקט . — וויא וואנט איהר זיך מיין פרויא אזוי בעליידען ? — האט הערמאן צארינג געשרען .

גאט איך אפאנייו — האט פלטיאל געוואנט אויסגעמענד אבריק פון מאש — לעזט איהם איבער וועט איהר זעהען אז איך בעליידני גיט אומוואנסט איך אליין האב דאס קינד צוגענומען אונ האב זיא דאס איז שוין אנגעשיקטע פון 20 יאהר אין מיטען דער נאכט אנועקגעלייגט אין ווארשויא אין דער פראנץ ציסקאנער גאס פאר דעם הויז 40 אונ האב נאך אפאלשין פריי צוגעלייגט אז דאס האט אמוסער אויס גיט דאס קינד אנועקגעווארפן . וואס מיט דעם קינד איז געווארן ווייס איך גיט . עס קאן זיין אז איהר מסור לעבט .

אבראם מיט קלארען האבן זיך בלאס ערשראקען אנגעקוקט .

דוא ווילסט וויסען קאלפאסניק וואס מיט דעם קינד איז געווארן — האט דבשה געשרען אונ האט אויפגעשאסן מיט אויולדען געלעכטער . דאס האט

ידי אומם געהערענעט אפלה פאר דיר. מיט דעם פסור וועלכען דוא האסט מעקערט וואלד'ן אונטערנעווארפן האסטו אצינד חתונה געהאט.

וואס? וואס? האט פלטיאל וויא וואהנדיג געפרענט.

אט דאס וואס דוא הערסט עובר ישראל — האט דכשה לאכענד געטופערט — פרעג דייע כחותנים וועלן וויא דיר זאגען.

עס איז געווארן אשערקליכער טופעל אין זאל. מאריא מיט עוונעניען זיינען אין אונמאכט געפאלן. ציפה מיט דכשה האבן פעסט אונגענומען פלטיאל און האבן איהם געפאטשט פון היידע זייטען. בנימין איז געשטאנען וויא אסמאטע און האט גיט געוואוסט וואו ער איז אין דער וועלט.

אין דער סומאמאכע האט מען גיט געמערקט וויא שמראהל מיט דעבארן זיינען שטיל פון דעם זאל פערשוואנדען געווארן.

* * *

מיט אמאנהייט שפעטער האט מען געלעזן אין אנירער בלעטער דא ווערטער:

געסטערן האט מען ראזבראיעט דיא דעלא פון דעם אנטלאפענעם קאסיר פלטיאל אקס אין אקרוינעם סוד. ער וואר געשולדיגט (1) אין דעם וואס ער איז אנטלאפן געווארן מיט צוואנציג יאהר צוריק פון דער שטאדט קרויסכאב מיט זיין פרינצעפאלס געלד 150 טויזענד רובל (2) אין דעם וואס ער האט צווייא ווייבער אנועקגעווארפן און האט חתונה געהאט מיט אדריטער. און צום סוף מיט אפערטער (3) אין דעם וואס ער האט צוואנציג יאהר געוואהנט אויף אפרעמדן פאשפארט אונטער אפרעמדן נאמען. זיין פערטהיידער האט געהאלטן אפרעכטיגע רעדע נאר דיא פריסוואנע האבן איהם געשולדיגט. און דער סוד האט איהם פערוארטעהיילט אויף 15 יאהר סיביר. זיין קאפיטאל האט מען אפגעגעבן זיין אמאהליגען פרינציפאל. פריעדפישין, מערקווידיג איז דאס — שרייבן ווייטער דיא בלעטער — וואס זיין זאקן פון דיא ערשטע ווייב אלעקסאנדער שמראהל האט געהייראטעהעט מיט דיא טאכטער פון דיא פרויא וועלכע ער האט אויף זיין אייגענער האכצייט (מיט דיא זעלביגע פרויא'ס אמאכטער פון אנעליכען) שטארק קאמפראמענירט און האט פאקמיש אויסגעוויזען אז זיא איז אייגע אנגארדענטליכע. דיא קאמפראמענירטע פרויא מאריא גוסט איז וואהנדיג געווארן, און דער פאן האט זיא נאך וואשווא אנועק געפיהרט. אקס טאכטער געפינט זיך יעצט בייא איהר ברודער אלעקסנדער. וועלכען זיא האט נאך פריהער איידער זיא האט געוואוסט אז ער איז איהרער אברודער פון אגאונגליק גירעטעט.

נאך עד היום ערציהלן דיא אנירער אייגנזאנער דיא געשיכטע פון דעם אנטלאפענעם קאסיר פלטיאל אקס.

